

Tiene este libro Ciento Setenta y quatro folios vueltos

מי אמת ולא יכלו ויכמהו

עולם בחייהם יראו ויהמהו

בלבד ועם אחר לא ידעו מהו

עמי בצאני בחזון ישעיהו

יוסף קמחי אבבעה הספרים הזלה שהם ישעיהו ירמיהו

ירמיהו יחזקאל חסד נבואות ותוכחות וטחמות עלי שריא ופ שניהם

אמות העולם על טרענותם ולפי שהרעו לשדא נבטבו בין הנבואות

קדש כמו שגמל הנביאים עליהם להודיע כי ינקוס מהם הקנה נקמת

וישעיהו ביום ד מלכים ובהושע זכר ירבעם בן ינא מלך

בן שפחה על חורבן בית יהונן ועל מלכות אפרים שתכנה וישעיהו

על עלייה וירושלם ועל אגל ובעוד ששים וחמש שנה יחרב

ס על נבואת יהודה בן זותה הספוק להבניה יהודה על יפחדו עוד

דנים וכן מה שגמל וידעו העם כולו אפרים וינשב שותף בעבור יהודה

שגמל בסוף הכרעה מעשה קת אפרים וקפריס קת מעשה יחזקאל

הודיה וכן מה שגמל הוי עמדת צמות שכורי אפרים בעבור שגמל

יהודה על נבואתו מעשה ויהם שגמל וגם זה ביי שגמל מקום עקב נבואתו

היה על יהודה ונאמר בשנה שנתלע עזיהו היתה תחלה נבואת

ישעיהו לפי שגמל בצט מות המלך עזיהו ונאמר מיגשלה ומי ילך

והוא הנע שחש נאוריה הפרעה היתה דמיונה להיות תחלת הספר

שגין מוקדם ומאחר ואיפשר שבתחלת מעבדות עזיהו היתה יחל

נבואתו הלא בדברי הימים ויתר דברי עזיהו הקשונם והמחרוש

על בצע מות המלך נלה ענתה המענה הזדה שלג דלה כמענה קוד

בין לריק נבואת מותה ומה שגמל את מי אשלה כי נבואת

אחרים היו בימיו כי היה עמם והיה זכריהו המנצח מנאזת אהים

הוא שגמל נאמר מיגשלה שידע להוכיח העם הזה כי שגמל

וזהו שגמל וזה הועיל ואמר ישעיהו שגמל כלל העם עדין

דבר כי אם לא הועלתו שם

דבר כי אם לא הועלתו שם

דבר כי אם לא הועלתו שם

דבר כי אם לא הועלתו שם

שמיני

שמים החל דברו וספרו בדברו וטכח
לעב שבתו בעניניהו ויש לו בעניניו

שמים בעניניהו ובהקדמתו גבולו עד לז' חיות וזימנו ש
מזכרים ומקנאים בבמות ופתי בדברי הימים בה נבחר
העם משחיתים כל שכן בימי קדם שהיה חול דין ונאשה רשע
כמו שכת' וכן הוה עם בימיו בעמם קרוב יד קרובים לקרובים
לא היה לבם שלם יא' כמו שכת' בדברי הימים ימל' בכתחולב
שמעו שמים וכן משה רבינו נאצ' והוכיח את ישראל פתח ממוז הלוי
השמים כי הם שלם בין יא' וזין ישאל כמו שכת' וקטידה יס קת' וזין
וקת הקד' עני שהם קיימים והדורות הנכבדים יא' אוכלו שם עבדו עני
בד' יא' השמים לא יתנו עולם והקד' עני יתנו יבנה יא' דנשות עני
שמיעה לשמים והקד' עני כהן מלך מלך מלך רב' וקד' מלך עני
שהיה משה קדוש לשמים לביכר נא חזקו השמים ולפי שהיה חזקו
הקד' ונא ונתן עני הקד' עני ונא יא' עני עני עני עני עני עני
רחוק מן השמים והקד' עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני
שני מלך השם דבר יא' עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני
והם כשעני וכן בהרבה מקומות שהעני מדבר בענין השם כש' השם
מדבר כי דבריו דבריהם יתב' גדלתי לזות ודוממותי לזותם עני עני
ומכבד שזק העני עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני
והעני אחד וכן משה המקד' עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני
בד' ית' ודוממותי בשבועי והם כשעני מדבר עני עני עני עני עני
עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני עני

218
f 94
2

כס ואי כבס יכולת למעשה

ג' מרחוק וג' נאכל פרי בהמות

במה נכתב ידים והנה נותרה מן דמה שמעיה כי ג

ביום מוכנים קוה יום יום והנה הקדמה

הנה והנה במה נכתב פדוס ועמורה שהיו ידים מירדות הא נכ

כונה בתעבחה במה נכתב פדוס ועמורה וג' ובחובי כון צדקת מנכ

יתחנפת לגברין ויש מעבר ידים פגמו זרס מעבר כגומ כמו

המקום ששנה המער הסוקה ונותרה כי רוב ערי יהודה

היו חרבות וצמי חזקיה כל הערים הנצורות

תבשם מן שור והנה נותרה ירושלם לבדה כמו הסנה שהיו

בבוס אנו מלונה שהיא בשדה קשונים שנין סביבותיה בירר

וסכה אחרת וסכה נמלונה ענין אחד במלות שונות כי הסנה

היו שיני בהשומר וית כמילתא בברמן בנה דקופנה

בערם מכותה בנה דקופנה ופ' דל צניכ' חפשוהו שלא

ישיר צוק שוק מן גבע מצפוני דנה שלם כי נותרה כמו

הסנה בדרם גחר שנקטט הענבים שהולך לו השומר

וכן במלונה במקשה גחר שלקטו הקשונים ופ' דל

וחפשו המקשה שלל נשור בה קשון והולך לו השומר כן נשקרה

ציון בל שומר כי הנה שהיו שומר ישרא סלק שכינתא מהס

ולל סנה בבוס מלונה במקשה ולל נלל כסנה בג' כי בסכת

הג' כל חימ' השומר שס כי גחר שילקטו פרי זה לו יקק זה

ישיר גחר וכן כל השנה גלל בבוס ובמקשה גחר שילקטו הענבי

והקשון לל שיר דבר לשומר והולך לו השומר בעיר נצורה

בעיר חרבה מן שיה וכן ובג' ילכו ונצרי

כשחל להשיב עני חרבה וית כקרתא דצירין עמה לולל יל

ת כי נבדק על צדקות מעשה ועל

לביכך לא דלה לבנותם כולם כמו שהיינו

למען אמו הנקדן עלינו והשכיר הנ מעשה לנו כי ברחמי

הנתייר לנו כבודם היינו וכעמורה שלם היה לנו שדיד ופנינו כי

מנחנו עשינו כמעשיהם נהיינו חייבים כליה כמנוהם וכך כמעט

כך הזמתי שכלה על המילים נעמתי הדבר כמו השבעה לי כי נכר

כי נותנו כהיום תמצון נותני הינ שרי יהודה במסניג גבול והדומים

להם כמו שכתבנו בפר מקבל וזה הפחוק לשון הנבון וכלל

עצמו עם השועים לכבוד נשאל כמו שגמירמיה נחנו כשענו

ומרינו ונמל חכה למשה רבי עד לנה מנעם לשמור מצותי

שמעו זמל לשירים ולעם כי הקציעים הם דומים לעצמי סתם

ועמורה כמעשיהם הימים נמל להם שמעו דברי

ותערת אהינו לעם והדבר והתורה בין זמל התבחה שגמל להם

שמה לי רוב זבחים וכל השפה למה לי לעב שהיו מוטחין

ומקטרין במזות היו מבין קרבנות לבית המקדש

בחדשים ומועדים והואיל ואתם עוזבים תעדות לעה לי ולזבחים

לן צויתיתכם עשיו אל שתזכרוע ותעלו על לבכם תמיד ולא

תחטאו וגם חטאתם שתעלו עם הקדבן ותשובו מורכבים הרעים

ואם עשיתם כן הין לריח נחוח לבל עתה קטקץ בכם בלדס השבע

מן הדבר שהוקץ בו זה שגמל שבעתי מדינים הם הצהמות

המשועמיות וכן תי פנימין כי תבין בשלש פעמים זו הראיה

מי בקשה סידכם תבין לפני ותמרו את דברי איני חושב מק

לכם לבוד אל לביזיון שתמסו חצרי וקמל חצרי כי חזרות צתי

היו שומדי ישראל כי מין נבגמן למוכלאן הכהנים לא תעשיתם

עשיתם עד עתה כל תבין עוד מנאן ומילך למ תביאנו

תהיה כמו במעשיהם הרעים

במים כשעלה נח ופי' שגבולת המעשה הטהור
נמשך שגבול שנים שפירושן קדוש קבר לחיו ומנוח שגבול בני יוחי
קדוש נדמה במעשה קדוש שהם גבול חזק ועליו נמנה נח יפה
בהם בגבול מעלותיהם למי יסוד בביתם וכי אם תבנה בבית
אבותם עונק נפש ופחיתותה כי יבין הבתם ילדיהם ואדמו כעם
עומדים ובאו בלשון הפעול כחזק הפעולה כצמר היו חסר התי
ופירושו כצמר לבן ועקיו וכן הנות שגבול צמר וצמר
התורה נזכר המעשה מלובשים בדים קדוש אלהים ימנעו קדוש
בלבדים נח אדום אבי זל אם יהיו חסידים כעם שאינו מאד
אדום כעליו ילדיהם אנכר כל עמיתם אם יהיו אדומה מאד
כתלגה אין יהיו כצמר שאינו לבן כמו הצמר אם תלגה עובד
הארץ האכלו מה שאוכלים זרים תאכלו
אמר ואם
המעשה תרצתאכלו לא תהיו אוכלים אבל אוכלים תרצת
כמו בחלב חסר ב' השימוש וכן הענין בית י' לומר בית אביה
ויקבצו ביתו ירחצו מים כי שעת ימים והדומה סתם כי
יא דבר וכיון שדבר יקיים את דברו **אליה** הוסיף להלכה
לבעלה אבל מעבדות בו ומקנה
תחתיו כן ידוע
שהיתה טאמנה לא צימי דוד וצימי טאמנה צימי אבא וצימי יהושע
לא היו מקבצים ומקבצים לא בבית המקדש או בזמנות לשם
יא ואחר כך שבת להיות מונה ועצב בית י' והם מקבצים
בבמות פתולים ולעצמות מלאת היו נוכח אולי ידועים
היתה מהלכה מטאמנה משכנ כי יהושע העמיד שופטים
בבני ישראל יהודה נאמ' בהם האו מה אתם עושים כי לא שאלו תשכחו
אליהם ונא' ויהי צדוק העמיד משכנ ונריב ונא' ונעלה אין

מזק כ"י זהב אחד צדק יין בה קין שון
ינה ממעל לענין השקילה וזה המדה על הדבר וכן תלך ענין בצורה
יין ענין ולנה בתוך צורתו והדומים להם וירושלם היה הצדק המעיד בה וענה
יש בה מצדדים וענין כספך היה לסיגים וכל זה הכרך הצדק ויזל דיע מחננו
המליץ בה ביום בין לזה תבין לחובה ודיע ענין וזה בן ביום למכור וציוס שלחתינין
לחובה ועשו זה הכסוף סמך חשבם מנצחים כשמן מלינין דיע נמצא
למ דען חנה בן ביום כספך ועשין בה ונמצא שקר וחושבין בעמדם כי הוא
כלו כסף יש ביום ימים נחשת וצדיל והדומים להם ומחנכה בבסך ומלמדין
בן בעמדם וכן מלמדי ה"ן חושבים הקונים שהם קונים יין חיי והוא מעורב
במים מבין הוא היין הנמכר בחשת לחי שמים שם ריקים ופרותים וסופרים
ומשתרין שם מהול מעורב ואין לו כעצמקם למדוע מביא זה הציגלו חבר
מן העשרה שרף השוים שגבם להם להקן במעורבהם סוררים ומעוררים
היורה והם חצי גגים כי הגגים חולקין עמבם לפיכך למי יסרו חובה
ולמי ימנעו מעורבה כולו דרך כלל על השוים כלם בדרך גיח לפיכך הוא
כלו כלל יחיד והם חובבים לקבל השומד ומעשים במשפטי וידך שלמלמדים
טוב למיין נח לחביה ענין לי בדיע ונמלמלם לך בדיגך יתם למימלמל
למי קחו ממשפטי ומן העושקים חנה למ יצא שמה יוצאמה כי גנים יוצם
לשפוט ממשפטיה ולמי יצא לפיכך למ רבוי יצא כי למ חרועל ונח וקבלת
המלמלם למ ענת קדמחוק טלו צועקה לפעם על ייבה וענין שומלמלמל ומלמל
חנה לזן נחם המדין כי בעתה הוא יכירו הכל כי הוא מדין הכל וכן מדין צדק
מעלה ומנה חביריארל שיהיה ענין עושק העשוקים שדל ויפח נקמה
מהעושקים חנה והם צדיו ואויביו נקמה שלמה יקח חנה על שיומם
מהם כלל שיכלה דעם עליהם ויתם ואשיבה פנים למחר פנים עזאזק
חובך והשליכי נקיה והסיוגם והבדלים הם הרשעים כדור נמו הדבר
המביר הסיוגם מהכסף ומשפטי נק כל בדילך להביא כל המעורבות
המעוררים בו ואשיבה שופעך כעצמנה נמו שגור מלמלמלמל

עוד למחן הכנת האילנות וכן הגנה כשיבנו ימים
 ונצמח זרועיה ונתלחלחן שרשי הירקנות ואגלה תירגמו בבוטמא
 וכן תגממו רבינו פערדיה בערבי בפומא נאגלה נובלת עלטה פירוש
 עלטה טבלים וכן מנחם זקן שזקנס מגלה ודמעה אונתם טמנה נלמ
 למינן אחרי כי הנהגה האילן כשיכלו עליתן ידמה שהם יבשים ממל
 וכל יותר משאר איגות וזכר אחת מהן למשל והיה החסן למ
 עבד הצלמים ועג שגדירם למ כי החסון והחזק
 שבעלים כמו שאל עץ לא ירדב יחזר אל מה יעלול להם חוזק
 הכסילים כמו הנעדרת יהיו שיכלה מעברה מפני שצץ האש כן
 ישכבו מהרה וכן היה כי שזקאדן שרף כל בתי ירושלים באש
 ובהם היו הצלמים והצלמים ואמל פ ושעלן לעצץ כי העששה קונו
 צלם הוק גרס לו הצעה כמו שהעצץ מצער הנעדרת וכשהעצץ
 טאחז בעצרת בזמן מועט יכבו שניהם כי העצץ אינו עץ לש
 שיעמד לא מעט הוא בבה וכן הנעדרת הבהרת לא תהיה נעדרת
 לא זמן מעט ותכבה כן יהיה מועט הצלם והצלם כי שניהם יכלו
 יחד כי בחרבן יחד שגם שזכר הצתים והצלם שמהם ונהרגו
 העבדים הצלמים והעששה אותם ואין מעבבה אין מציל אונתם
 מן הדליקה ונעדרת הוא מה שמעצין מן העששת איש פנוקא מע
 חש ועצץ הוק שצץ האש צלמה בלע וית המסוק כן ויהי תוקפיהו
 דרש עמא כנעדרת כיתגא ועובדי ידיהן כעצץ הוא כמא דקדו
 דין לסער דין ודלעין תרויהון כחדא כן יסופו כשיעשו אטין
 ועבדיהון בישא ולא ימא עשהו חיים הדר אחר שאל
 הכנענות אשר חזה על יהודה נירושא מל הנחמה
 אשר חזה על יהודה נירושא גסן וקורב בנחיה המינים
 כל מקום שט בנחיה המינים הוא נמות המעשיה
 הרבית יי זהו הר המוריה שבו נבה בע המקהל בגאש הקריים

ונשאל וישגה חכמה שאלה הדברים וכל העולם
 ויכבדוהו ויבדלו לעבוד בובשם יי וזכר הריס לבי שהענין הן עשרים
 מתפללים עבדה הריס הרמים ונהדו וירדו ואלה העבדים מקום
 מרוצת המים עבד ודרכו לכו וישגה אהרן בלעם יומה
 לחסדו כי מצון תעב תורה ומצוה כבוד העמים
 והמורה הוא המלך המעלה ופניו יי ענין השוכן
 הוא המלך המעלה וכן נגד כבוד המעלה ויחמיק
 ליוסף האמר והדומה להם במחשבתו בלעם מלך איל כי אם
 יהיה בין גוי לגוי מלחמה לו תביעות בלעם יי מעשה לפני
 המעלה שיהיה ארון כל העמים והוא יי חסדו ויחמיק למי שימצא
 אותה העל ישר המעלות לב על דרך ומעלה לך תהיה מלחמה
 בין עם לעם כי הוא יעלה ביעלה ולא ידעו לבני מלחמה וכתת
 אותם לעצמות מהם כל עבודת מאדמה מאתם המעלה שחופרין
 בו עבדא את ודגא לו לאתים מקום הן שצמח את מחשבתו ונת
 לתו למזמרות הם הכלים שזמרין בהן העולם וארבעה עשר
 כמו ודמק לא תמק בית יעקב אה וברי העבד ללעזי דורו
 ואל בית יעקב לפי שאלו למעלה כי לעתיד כל העמים
 יאמרו לכו ונעלה ואל אלהם שאתם חייבים ומצוים מעתה ללבית
 באור יי לכו ונעלה ונור יי הן המצוה והתורה ומלכת לכו
 עשונה למעלה הן ענין יידון ניהל ומדון דבית יעקב ליתו ונהך
 צולטן מדינת דיי ואל ונעלה בשבתה העבד כמו שפירשנו
 במסע לולי יי עבדות כי נעשת עמך כגלל נעשתה כנגד
 ה' ואל נעשתה עמך בית יעקב עתה הדין עמך כי הם
 מלאו מקדש ויונתן פדעו כנגד ישיא ארי שבקטן דחנא תקיפה
 דהוה כייק לבן דבית יעקב ופי עמך לפי דעתה אמה שהייתה

ואלה

כמונה הלשון וסובב צדרי העבוקה ומלעד יבן זמיר שישתבב בנ
גוס ולמי יגבהו טבשם וזהב וצב פוקים וזה היה כימות המעיה
שיתקבצו כל הגוים להלחם בידו של מלך ויהי כי ילך להם לא כספ
ומהם ולא גבהותם ולא הרבות עמיהם למ תשרג גבורתם נשא גאונם
ולל תשל תליו תשל פגד האל אל לא תשא ית תסלח להם או מה
שהרעו לישראל גליו תעששם בפעם ההוא על כל מעשי ברא
באר נא יתמרוניש למחיו כל בשר בעפר במחלות עפר
עיוני גבהות קדש לבי יגבהות קדש נדזה בענים לשל סמך עני
גבהות וכן למי יעשם רמות תשפיל דנס עינים שפיל בשקל
כי חפץ בבתי עקב והוא עבר במקום עתיד כמו ישפיל ועעמו
לגבהות כמו נשא גבהות קדש לו טעמו לעני כמו ועני גבוהים
תשפלה אל נשפיל על כל אחד ואחד נמצא עין לשון זכר כמו שבע
ענים ענין לגבוי ענין ענין המה משה ענין נשגב יא לבדו
כמו שגמל והיה יא למלך על כל קדש כי ינס כי יענים למען שאל
ונשגב כי יבן ינס לא צמנת על כל גלה ורם נשא שפיל לענין קמות
היום יהיה ליה כי הכל יכירו במלכותו ושפיל כמו וישפיל ועל כל
אדני קדש ואלו מי של על כל מלבי הומות ואר קדש ואלו מי של
הגדולים מכל העמים וכן למלך כגבה ורזים גבה וחסון ה
כלושים ותו על כל מלבי עממיה תקיפין וחסיפין ועל כל עורכי
מדינתם ועל כל ההרים הרמים זכר הדברים שיתגלה אדם
בהם על כל אדם הם ההרים הרמים והגבעות
השקנת שיהיה נשגב כהן מרע קדש ויהיה הוא בהם דף והם
לא יחסו בו וכן למי שיש לו בהישור מעל גבהו חומת המור
הבטחה וכן מתגלה קדש בנעש ובכרכים גושים בקלים לאדם

דבר סחורת הים בלב ועבד כלל ועבד אבות תרשים וזכר תרשים
כי הוא חן וטוב נותן על כל דיתב בעסי ימא ויתגלה מרס נמי
בבירות גלות וטובות ומצוי ידות על כל מל ועל שכינת החמדה
וכי שכינת אורים כמו אים בחדרי חשכיתו ונתי ועל כל טרשת מופת
ושחמטות הוא והאלילים תעב שהאלילים כבד פסקו מהקצת
האומות היום עוד
יש טלא המזרח עבדי אלילים ועוד

כלל וכן כלל יתקנה ופי יחלק ידית כלל האלי כריות אומות כלים וכן
בענין כחיתה אם יחלק ויסע וחלפה רקתי וכללן במעשה ויד
ערים חשיות לא שיתגב בסחיכות אלא ענין האלילים
ותחבאו במעירות ובחללות כפי חשבו להכללם לעצם הארץ
כתרגו למחבר השעור דארעא צינס הקוא בימות החמישי
כשיעשה האל משה בראשונים אללי בספנו ואללי מקבו
במוצאותנו כי עוד היום בלא ארץ המזרח עבדים אלילים כסא
וזקב הנצרים עבדים יסו צלחת פני ועבד של כסא ושל מקב
לחפור פירות בעש הלמד לחילת שלך שזכ כללן אל החפירות
ואל חורי העשגללים ישלכו האלילים ויון פיר בעש הלמד לחלית
להשתחוות הקמחך לה שתרגם למסגד למענתה ולצמח תרגם
לעשגללים ולצמח כי יש עבדים צרית קעמלם ולפירמו גמ
היה לחפור פירות שיכחו חלה אחת ופוע מהוא שתי חילת
וחפר שילאו עקם שחנקר הכריות ויש חסדו שכן שחנקר
השכר בלא וקמו עבדים צרית ולפירמו יקיה זה פיר לחש

כי יחית שני חילות ויהיה עיר כירות חירות ודומה לו בדבר אלה
 כי יחדם ויבד שפירות וטוב חפירה שמשל כן שם וישע תמרים
 ואח שמשלך האדם האלילים שם דרך ביטול בלוא כי לא יושלו
 לבם וחס יללו ישברום להיותם כמקומה בלעזמים לבא נקדת
 אלהים ללכרחו להבטח במעשרות האלהים ונקראו
 המעשרות נקרות וכן ושחתך בנקדת האלה לבי שחנקרים האלה
 ועשין שם מעשרות ובקעצת הסעפים ויבאו גם כן להטגב בטע
 הסעפים הגבוהים ודמה שן הקלע למעשי האילן הגבוה וכן
 במקום סלע עשם חזק קרן לבם אז יאמר כל אחד לחבירו
 חדלו לבסחן האדם כי יהיה שחז יא על כל העמים
 ויאחרו אש לחיו ולא יהיה עוד חורא בער ודם עליו אלא חורא
 האל לבדו כי האדם כאין הוא נחשב כי טמא נגע ימות כי
 הנשמה באט בלעז קרובה לצאת ואח באט כי רוח החיים
 חלבה באט כדרך עקבי האף אלא חוס הטבע אשר בלב תמיד
 וכן יבטחו אלו דרך עקבי האף קרירות האור ובמה חיי האדם
 בלח צמו שידוע בחכמת הטבע אס כן פחיו אלהים במה
 נחשב האף ואין יתכן לביטוח עליו אלא לרא מזע גם ים במה
 מטמא רחוק לאהבת העצבים שיכבדו אן באצונותם יאמר
 אים אל אחיו חדלו לבסחן האדם אשר עבדתם ער קנה כ
 אדם עבדתם ולא אלה כאשר חשבתם אנת נשמה היתה באט
 כשאת אלים אס כן במה נחשב האף כי הנה האדון אף צפיתם
 למעלה צמול צמעים ובלותם בימי חולק המטח ועתה
 תא פעתה יעשה ליו צמעים בירושלם וציהודה ויתמו בחרב

ברעב גדולים שבהם וישארו העניים והתעשולים ואחרי כן יבדוק להנדינם
כי הוא קאדון וצדקו לצדק ולעדותם להשכיב ולהדעם נהם קרית
חושבים כי הוא גדון נופת א מעשיהם כי הם היו חושבים זה כל היום
חושבים ולא יהיו יוצאים מרשותו ממדתו משען ומשענה לפי ש
שכב הענין צמלות שגגות לחזק במעבה שנה הענין צמול שנה
זכר נגדה ונחר כך פירש כל משען לחם וכל משען מים וכל משען
כי המוכל והמשתה משען גוף הגדס נבהם ישען ויחיה נכון למל
בתורה בתעניות בצדרי לבם מענה לחם כמו המנה שיסען הגדס
עליו כן ישען הגדס במלכל ומשתה גבור ויש מעלה אה ימות
בחרב צדקה שופט ונביא וקוסם
נזקן אה ימותו צדק
ברעב ובדבר וזה הדקושים הנבזים שבעם וית תרגם ונביא
וספר ותרג וקוסם ודמשתלל לל ספר סופר ומזהיר את מע
ודמשת הגדס ששול שיסולו את פיו עג העתידות כמו חותה
בכוכבים יסור חמשים לפי שר חמשים וקין צדיק למ שרי לפים
נשרי מעות ונשון פנים מי שהוג כבוד מרוב עשורו ומגדולתו
ויועץ מי שיש לו עצה ודעת בדרכי העולם ובעסקים שכיף גדס
לחבירו ונחם חדשים מונג משתעסק בחכמות וקנה מותם
נידעם וחדשים במלך חכמים נפי חרשים מענין מעת שבה כמו
א תחרות על דעך לנגה כי עקר החכמות צמח שבת הקב ואמץ
חכם ממנו כי הוא חכם על חכמים אחרים כגוף שיש לו מלמדי דא
חכמים ונצין לחם פירושו מי שהוג נביא בחכמות העענה והדבר
נמל לחם שהוג הדבור בחשקין ובנחת כמו כי עבדיו מתלחשים
לפי שבענין זה הם דברי חכמים צמח נשמים וזה קד שזכר
קנה תיקון העיר וקניינה ונולתם היו כריסת העיר והשתתב
והחכם הגדול מלם צמח פירש ינעץ נקד מי שיש לו נבז

בגווי בדברי המנהגים אך כן שום שברוקש חכמה
במעשיות צפונות הוה הנקרא חכם חרשים וקשר הנה מכין וזן
העבד ויכול להעלים הענינים בפי קצר מתקן הוה הנקרא עבד
לחם אך לא התעסק בחכמה ולא השת בחכמות וית תרגם כב חמ
ונסת תפין וממליך מילך וקץ ומסתמנע וחכים וסוכנת בעצת
ובדב זל שמונה עשרה קלגות קלל שענה לתישגל ולא נתקדד
דעתו עד שגלי ירהבו הנער בקץ מלי היל דכית הנה דקדון וגו
משען או בעלי מקד ומשענה או בעלי משנה כל משען לחם
לה בעלי תלמוד שגבנו לחמו בלחמי וכל משען מים או בעלי
הנה שמושבין לבו של קדם נמים גבור זה בעל שמועות ואיש
מלחמה זה שיודע לישא וליתן במלחמה של תורה שופר זה
הדיין שדן דין למתו נביא במשמעו קוסם זה מנח שג
קסם על שבת מנח במשפטו לא ימעל פיו זקן זה שהקוי לישב
בישיבה שח חרשים זה שיודע לישא וליתן בחמשה חומשי תורה
לז שר חרשים למל' לזבג מכין שגין מעמידין תורגמן על הכבוד
פחות מהמשים שנה ונשאל פנים זה שנושעין פנים לדורו בעבור
למענה כגון ר' חטען בן חסד למטה כגון ר' זבג בקפרי יועץ זה
שיודע לעבד השנים ולקבוע חדשים חכם זה תגמול המעמם ארד
כבנתו חרשים בשעה שפומח את פיו עשו הכל חרשים ונבון
זה ממכין דבר מתוך דבר לחש זה מי שרעו למסור לו דברים ש
תורה בלחש ונמרו עד צן מוסרין סתרי תורה לא למישיש בג ח
חמשה דברים הללו זה יועץ וחכם חרשים ונבון לחש ונתתי ששים
פיון שהלא ית הסיר הזקנים הרי כולו הוה כותן הענינים להיות
שרים עליהם ודרך הדורש או בעזרם שמועדין מן המצות ותעלולים
כמע במע ענינים וכן עוללים שגלו לחם ולא שהוה משקל צחד והוה תגיד

[illegible]

בפי שחמוני בשהובמנעם מהכניסו יד במחור עץ כגדו כנו כיהיה
 מעשיהם נמדות כמו להמדות עץ חס הווד עץ הפעל הכרת מעשה מעשה
 את החיו נא הכיר יל כי בפניהם יוכל לזדס להכיר שהם רעים
 הגדו והם גס הם מנודים חנותם בפניהם ואינם מוכת' לזיס כמו שהיו אנשי מדוכ
 מתפזרים ברשעים ואדונת אצ' אצ' הכרת הוא שרץ ופירושו עיוותהם וכן כי
 לא תבואו תהכרו לי תעזו כעכס לי וכמוהו בלשון ערב שמוא הכר לעיוותהם
 וית' שהם מכירים פנים בדין ליתמודעת אפיהו בדין גס הווד בהון אן נעשה
 כל' שתאבד נפשו במותם מכת מעשיהם הרעים מן הפועלנות צבא להם נחיה
 והנה הם גמלו רעה לנפשו ברעה שעשים לאחרים אחריו צדיק כי טוב לינו צו
 להם מיוחדים אג' לגל לזדס כמו הנה ריח בע' אמור למפלך נלגצורה והדומה
 להם צומי לבלמי שיכיר הזמנת וידע כי מעשה הא' זמנת זמרו וקראו לכל בני צדיק
 שלם לו הא' צדקתו ולתוע טענתו נסמך זה לכסוק מן לנפשו לנ' שפעמים
 שיהיה טוב לרשע בעולם הזה זמרו כי זה על כל פנים תאבד נפשו ומוחל מעשי
 הרעים כי א' זמנה וכן עול צדיק כי טוב כי לא יזנב מצדקתו ועשה שול זמרו
 כי פרי מעללהם יגבולו בזה מן בבא וכן זמרו מן לרשע שעושה רע ולג' אב
 מרשעתו כי על כל פנים גמול ידיו יעשה לו בזה מן בבא גבול בזה העולם הזה
 גמולם צדק כמו שהיו ביצ' כי כאלו ונחלו ממש מעשיהם הרעים ועל כולם
 הצדיקו הדין ונל' זמרו הפסוק כן זמרו צדיק כי טוב ופי' צדיק טוב וצדיק
 שמו' טוב אג' טוב לשמים ונל' לבדיות זהו צדיק כי טוב כי פרי מעללהם
 יגבולו שזוכל פירות בעולם הזה והקין קיימת לו לעולם הבא טוב לשמים ונל'
 טוב לבדיות זהו צדיק שמו' טוב מן לרשע רשע ופי' רשע רשע ונל' רשע שמו'
 רע אג' רע לשמים ורע לבדיות זהו רשע רע רע לשמים ואינו רע לבדיות
 זהו רשע שמו' רע ורשע רע גמול ידיו יעשה לו בעולם הזה וזמרו הזכיר
 לה קין ויש לה פי' שז' פרי מעללה אב' עבירה יזלה קין נל' לה פי' שז'
 שז' כי גמול ידיו יעשה לו שז' עבירה עבירה היא נל' לה פי' שז' אג' רשע
 פירות שז' על העדות והנל' דין מנחה וית' זמרו וצדיק אג' טוביהו מן פרי

גמול
 ידיו
 טוב

היום מעיד בכם על גמלה עני שהיה בבתכם על מה שהיה
יהי ענייכם והיה יונה הכל יש כוונת מרבה על הכל כי הנה ידון
יבנות מעלה ועבדות מונה יעקב ב' גבהו פירוש שני נאווים
בדן להם דברי גבורה נאווה וד' כ' יראו גבה שני
מה לכובד ומה יקושה ויאמר י' כי גבהו פירושו לפעול
עבדיות ודון וג' להם — דברי גבורה ונאות וד' וד' קל
פרשו יעקב כי גבהו שהיו מהלכות בקומה זקופה בנות און און היתה עיר
החלוצה לפי מלך בנות און ועד כי רוב תלך ישראל היתה חרבה בימי יאחז
והיו הנשים מתאונות ביופין ומראות עצמן בשוקים וברחובות נענויות
גדון שימתכלו בהם הטאפים וד' פרשו נענויות גדון שהיו מהלכות
אחכה אלך לך והם קדוה להן עיניהן כלל רוממות להם בעיניהם
שילבו אחריהם לבית ותר' עין שזפתו עניא דסקרתה וד' פירשו
שהיו מחללות עיניהם בחול הלך ומטף מעשן טוף כלפי הולבור
ברחובות בלא בשת ממו העניים והיו הולכות ומשחקות זאת עס
זאת כמו העניים וד' פרשו שהיו מהלכות עקב בלא גול תעבנה
חקקנות ברעיהן בעבדים שתליון בהן שהם הפעמונים המשיעים
קול נאות בתענויות קרי נאותות אלהי מתחלפות וד' פ' י' כתי
בשין והוא עשן ספחות אף טאקוס שהיו מתאונות
תהיינה לוקות והקדקד הוא מקום חלק השער לבין ולבין והיו מחלקות
שער באין ומתיישבת בו והם יצא על הקדקד מספחת לגנות הפך
גאותן ציפין פתהן יערה פתחם יגבה אוקא חן והשיות לר' ליתת הדין
והוא כללי לבית העד והטף שתלבה עבדות לפני אויב המושך אותן
בשביה נית יקרבון יע' וד' ד' ר' רב נאווה חד אף שגשגו
כ' יתון וחד אף שגשגו פתחיהן ביום הקוא זה והיום הקוא זה

אחריו יתעשרים אותם בימי אחז וחזקיה כהן הכהן
בכרם זה היה בימי אחז ונשארם היה העוז והכבוד בימי חזקיה
ועל עמך נח יא עני ולבנו יוש לבשר כל זה בשוכות שכל
רבים חישדו שלא שט ליל בבל לבס כמו שג' עליהם וברותי חכם
המורדים והטעמים ונאמר עוד עליהם והבאתי את העליות
באש והנשאים יהיו ענוים וקדושים הקך מה שהיו בימי אחז
שקיו גאים ונחמים ולא תהיינה הנשים חתמאות עוד צבאותיהן
לפי אמן יסיר יא את תבחרתה עכסים וג' ונאמן צבאות אפניה א
סיר מקרבך עליו גאותך ולא תוסקו לגבהה עוד כהן קדש
השארתי בקרבך עם עני ודלי וחסון בעם יא ועתה מבר הדברים
אשר היו חתמאות וחתמאות בהן בימי אחז שכלם יהיו בעלים
לעתידי לבא שלט תהיה אז גאות לא באנשים ולא בנשים והדברים
ההם הם העבדים והשכנים והשכנים וכי העבדים עדי שחיות
האשם ברשית שחוקם ייתחמם ואי פשר שיהיה זה שחוקם
תלוי במעט והשכנים במחך כמו בצד מן ושכנם והוא כל עשוי
מלכות חשך והשכנים כל עשוי כדמות ירח חתום ירח
סיהרא ייתושכם כלל חישבה הנכספות מן שנה ושחלת
וכי כל שחמחים בזה צרי ותולת אותם
הנשים צבאות
ויש חתמים הענקים שעשין מאבני הדולח הקטנים וכן עקרא
הבדלח וכן הקך בערבי ל שנה וכן תי עקרא והשירות תי נשריה
ידיה והם הכחידים והרעלות מן המשנה ערבות רעלות ופירוש
המשנים לענין שחמחים הנשים על ראשן ומכסות בן כל הפנים
שאין עבה להם אלא העינים וקושרות לחמה יית חתמים כמו
שחמם חתמים וכן תג אלק חתמים חתמים כן הפארים

מורדותיו מאד אשירה נדבר הנביא עושה משה בראש ישי
וקרית צל כרס וזה בעל הדר וקורא זה המעל נדבר זה הדבר
בני דודי לפי שהם שבה הלוחב וההבתו עם הזהוב וכן שיר השירים לפי שהם
מספר זהבת המושק עם החשוקה והוא מושל לא עם כנסת ישראל וקורא הנביא
הא ית ידידי ודודי על דרך כי בחשק נאכל עמה בקין בן שמן בתוך צמח
ים צמח צמח וקרא קרא יצא קין לפי שהוא גבוה מכל החיצות והקין
גבוה מכל הצוף וקרא בן שמן כמו שני קרא זה חלב ודבש ויענקו כי חתנו
מדברי יצול מצאו עיזק תמר הזיתים לוי גדרו סביב מתרגל מבערה עמקל שהם
עולה מסובבת והחיצה לטענת דרס גודלו תחלה שלג הנכנס שם תיה עשמה
הנענים וגם תוכי נעו עת הגפנים וכן מסקל ממנו הזבנים ואמר כך נוענו
ומדבר הנענים שימצי זהו שאלו ויסקלנו שהם יר מעשם הזבנים ולחרי ויענה
שורק והשורק הוא הנענע המשובח וכן ונענעך שורק נאמר כי נקרא שורק
הגבן שמוצא ענבים טובים שגין בהם חרצן ופי המושל כי שמר הא יצא
בשחכנים לזרץ והעיר והנדר הם הענבים אשר סביבם וסבב לכן הכנס הזבנים
וזהו שבער הזמנות מלזרץ יצא ונענע בו זה העם שהוא נאנע נדחור ודעזמת
שהוא זרע מורה יצחק ויעקב והיו הנשים שיעשו כרי טוב לוי היה כי נענעו לזון
ההורה שנתן להם שהיא תורה אמרה ויש בו דגש תלו מצות כמטן שורק
הוספת להם על שבע מצות של בעט ויבן מגדל בתוכו מן שיצלו כרם
טוב ויכלה לשמרו שמירה מעולה בונה מגדל בתוכו לשמרו תמיד וגם
עשה בניקב ודורך שם הענבים ושומר היין שם כל זה עושה לזהב תורה
גם יש שבוטל בטוב אחד לשמר כל הטובים כן הא יתבנה מגדל בתוכו
שהבטיחם בשמירתו כל זמן שיצמחו לקולו ויבטחו בשמו שלם יצאם יע וזהו
המגדל החזק כמו שכתב מגדל עין שם יא ופי יקב תצב בו העינים כמו שכתב
זכר תצב בעינים והיקב דורכים בו העינים להנציח פרי הענבים למעשה
כן העינים מורים לשל התורה כדי מעשה הם וטובים עם אהים נאדם וזהו המגדל
בית מקדשם ותרג יקב מדבר ויקו לעשות ענבים ויעש בנשים כל קנה שיע
שיעשה זה הכרם ענבים טובים כמו שהיה המנהג טוב כי ממנו עשה מנב

ויהיה יצחק יעקב ובן יצחק יהודה ויהיה שיהיו מעשיהם
 ימים ויעש באושים פירושו עובדים ויעים כן פירוש רב מעדיה מהר"ם
 וירע ובאש ורבי הלוי ז"ל כתב אנשים כי הונח מין ידוע ממלכת העובדים
 והוא הידוע שבהם וידוע הוא בלשון המשנה העובדים האובדים בהקדש
 האף עלהבית וכן ישרא שהיו האנשים לעשות מעשיהם נודים ועשו
 ועשה כלו זהם בעצמם והיו שחפצים ביה וביניהם נאמן יושב ידוע
 ויש יהודה כי עשרת השבועים גלו כעצמם עבדה ונאמן יושב ידוע
 עשרת השבועים מה לעשות כל המלכות והעמינות לעלה הכנס עושר
 לכדמו עשית לו לא נשאר לי דבר טוב לעשות שלא עשית למס כן מידוע
 היה מקוה לעשות עובדים ויעש באושים קוית בצי הנו הסר ממנוכהו
 בדגש עס הנו כמשובת חדק רפי והמשובת הימ שעשין לכנס מקוצים חוץ
 לגדר מצטט מעושיין לו לזכר שמירה וסם מין משוכה נכנס קדם בו שלא על
 ידי הדחק והיה לצער כלו לממכל כמו ובער בשדה אחד ואמר שיפדו גדר
 הצבים הנו למרמס חיוב ובהמות והמשל צמחונם ובגדי הנו שמירתה
 שישלך מעליהם ויהיו זומרות העולם שולטות צמחונם ומה שהיה פשוט
 והיה למכר ונשיהו ביה ועוד מעשה לו כי קעם שעשיתהו הפקר נאכלוהו
 ונמסרו זעף הצבים הנשקרים בו לא מעשה בהם שנס עבדות שיוציאו כיוון
 אל נחיהו שיהיה שממה לא יזמר ולא יעדר פי יזמר כפיהם ומעורר להוצו
 הפירות וכי יעדר שחוכרים סבב הזמורה ותולעים הקוצים והעשבים
 הרעים וכיון שלא עבד יעלה שמיר ושיה צמח הרץ שגילה נעבדה שחוכר
 בה שמיר נדה והם מני קינים ובתה פי שממה וכן בעל הבית מעבדה
 דגש וזה רפי והמשל זעף שסלקת שמירה מהם והם לממכל לגנים
 והנלוותם מניצם נעם כי עשרת השבועים גלו זעף הנשקרים לא מעשה
 עמהם מזה ולא זעלח ברמה להם שיפרו וירבו כמו שחוכרין הזמורה
 כדי שהוציא פירות יורד ועלה שמיר ושיה שיהיו מעשיהם לקלמה כמו שאמר
 והמשנהר מעשה א צרור נקוב נמשל ועל העצים מצוה יכריש מעשה

וְיִתְּנֶנּוּ לְכָל נְדָבָה וְלִכְלֵל עֲשֵׂהוּ נְדָבָה כִּי כִסֵּס עֲשֵׂהוּ שִׁיבָה הָאֵל
 בֵּית שֵׁל שְׁמֵרַת הַמִּצְוִיִּים וְאִישׁ יְהוּדָה שֶׁבְנֵי יְהוּדָה וּבְעִמּוּן נִגְעַב
 שֶׁבְנֵי אֶתְחָלֵה כְּשֶׁנִּגְעַס נִגְעַב שֶׁשָּׁעַשׂוּ הָיוּ עָקִיָּה מִשְׁתַּעֲשָׁע וְנִשְׁמַח
 עִמָּהֶם שֶׁהָיוּ עֲשִׂים חֲעֲשִׂים מְעוּבִים נָקוּה מְהֵרָה שִׁיעָשׂוּ תְּחִיד חֲעֲשִׂים
 מְעוּבִים וְיַעֲשׂוּ מִשְׁתַּעֲשָׁעִים כְּמוֹ שֶׁהָיָה הוּא עֲשֵׂהוּ עֲשֵׂהוּ תְּחִיד
 כְּכֹבֹת וְהָיָה מִסְתַּח וְכִי נִגְעַב בְּחֹסֶת וְלִצְחֹת הַלְשׁוֹן סִמְךָ
 שִׁמְחָ אֶל מִשְׁתַּח וְכֵן צִעֲקָה לְצִדִּיקָה מִשְׁתַּח הַרְוֹבִים לֵהֶם בְּחֹסֶת
 וְחִיּוֹת עֵשֶׂן הַשִּׁמּוֹק וְלֹא אֵיךְ נִיתַי שִׁיעָשׂוּ מִשְׁתַּח הַעֲשִׂים וְעֲשִׂוִּקִים
 וְהָיָה תִּסֵּס לֵהֶם מִסְתַּח וְנִגְעַב לֵהֶם וְקוֹיִתֵּי לֵהֶם שִׁיעָשׂוּ לֵהֶם צִדִּיקָה
 וְהָיָה צִעֲקָה אֶל עֲשִׂים הַעֲשִׂים מִהַעֲשִׂים שֶׁעֲשִׂים אֲנִי מִסְתַּח
 כְּתוּב בְּשִׁין יְהוָה מִשְׁתַּח לֹא שִׁמְשִׁים וְנִגְעַב הַעֲשִׂים וְאִם יֵשׁ
 לִשְׁמֵי בֵּית
 מִמּוֹךְ לְבֵית הַעֲשִׂיר אִם שִׁדָּה מִמּוֹךְ לְשִׁדָּה וְכֵן
 עֲשִׂוִּי צִעֲקָה עַד שֶׁלֵּקְחוּ מִחֲנוֹ וּמִחֲבִירוֹ עִם שֶׁלֵּוֹ עַד אֲחֵם חֲקוֹם
 עַד שֶׁלֵּא נִשְׁאָר חֲקוֹם לַעֲשִׂים לְשִׁדָּת וְאֲחֵם סְבָרִים שִׁדָּת לְשִׁדָּת
 תִּשְׁבֵּה בְּתֹךְ שִׁדָּת וְנִגְעַב וְנִגְעַב וְנִגְעַב וְנִגְעַב וְנִגְעַב וְנִגְעַב
 וְהַמּוֹשִׁיבִים הַרְעוּשֵׁם הַרְעוּשֵׁם בְּאַזְנֵי אִם יֵשׁ מִחֲמַר קִקְבָּה אִם
 מִהַמּוֹשִׁיבִים הַרְעוּשֵׁם הַרְעוּשֵׁם וְהַמּוֹשִׁיבִים לְשִׁדָּת הַרְעוּשֵׁם
 חֲקוֹם שִׁדָּת מִדְּבָרִים צִעֲבִים
 בְּאַזְנֵי עֲשֵׂה כִּי אֵשׁ אֵדוֹן הַלְשׁוֹת צִעֲבִים מִשְׁתַּח וְכִי
 לֵהֶם שִׁדָּת וְלֵהֶם וְאֵשׁ אֵדוֹן כִּי צִעֲבִים רָצִים לְשִׁדָּת יְהוָה אֲחֵם הַיִּתֵּם
 חֲקוֹם שִׁדָּת תִּשְׁבֵּה לְשִׁדָּת וְאֵשׁ כִּי אֲחֵם תִּשְׁבֵּה מִגֵּם וְנִגְעַב
 שֶׁהָיוּ רָצִים וְנִגְעַב יְהוָה שִׁדָּת חֲקוֹם יוֹשֵׁב אִם לֹא לְשִׁדָּת שִׁדָּת
 וְכֵן אִם לֹא שִׁדָּת לְשִׁדָּת אִם לֹא שִׁדָּת דְּחִיתִי בֵּן מִיִּדָּת אִם לֹא
 שֶׁהָיוּ וְדוֹחֵתִי וְהוּא כְּאִמֹר אִם לֹא יְהוָה זָה יְהוָה שֶׁהָיוּ
 הַחֲלֵק כְּלֵם חֲקוֹם צִעֲבִים וְכֵן וְנִגְעַב וְנִגְעַב וְנִגְעַב וְנִגְעַב

יחזק

[illegible]

לְהַסְרֵם מִנֶּחֱסֵי הַיָּדָיִם וְחֵטְאֵי הַשְּׁעִים .. הַזֵּי חֲכָמִים הֵם חֲנֻפִּים

עַמְּמִים הַחֲכָמִים מְבֹנֵנִם
בְּמִלְחָמוֹתֵיהֶם

בְּעֵינַיִם זֶה בְּלֶךְ בְּשׁוֹכֵה לְבָנָה וְלֹא רָחֵם מִלֶּכֶךְ בִּשְׁעָה הִם אֲנִי

לְהַסֵּד לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׁרָאֵל מִלֵּךְ מַלְכֵּנוּ הַיּוֹם וְהָעוֹלָם וְהָעוֹלָמוֹת וְהַיּוֹם וְהָעוֹלָמוֹת

מִיָּסֵד הַטּוֹב וְהַדָּע וְאֶדְוֶת הַכִּי פִי הַשֵּׁ חַפְצֵי הַסֵּלֶעֶזֶז

הַיְיטָה לְעַמִּיּוֹת וּבְנוֹתֵם הֵם לְבָנָיִם מִהַ נְהוּחַ מִן הַתַּעֲרִיב וְכֹחַ

והוא על דרך שמש חסמים למעלה ברע: הויגבורים

על בשרם לנשמתן כלומר פנים ופנים

אשר יצאנו ממצרים ונעלה אל ה' ונאמר לפני ה' אלהינו ונאמר לפני ה' אלהינו ונאמר לפני ה' אלהינו

ה' י"ג וְהַיְשָׁנוּתָם מִבְּחִין הַחֲבִילָה וְהָיָה הֵם מִתְפַּיְדִים לְחֵלְקָם

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ

כִּי יִשְׁתַּחֲוֶה הָיִוֹן מִן עֵצֶי הַבְּעֵרָה וְחִנֵּי חֵיל לְמֹוֹלֵדִים כִּי

[illegible][illegible]

לְהַחֲזִיק בְּכֶם לְמַעַן יִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית הַזֶּה
מִצֵּד יִקְי

השופטים וצדיקים הרשע בדינו עקב

שְׁחַד בְּאֵזְרִי שֶׁחַד שֶׁלֹּא חָתִים בְּלִפְנֵי

ד'ר'פ'ט' צ'ק'ר'ל' מ'ל'פ'ס' ו'ח'מ'ר' מ'מ'פ'ס' ח'ח'ר' א'פ'ח'מ'ר' צ'י'ק'ס'

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם

לִכְן בְּאֵכָל קֵשׁ מִמֶּנּוּ הִלְחֹצֵן לְבִקְדִים קוֹטֵל

אמנואל חזק ושהדוד חזק

לפניו
חברו ביהמדרשו בחיבור

נִשְׁחַלְּקוּ לְמַעַתְרָא דְּיִקְלִיחוּ כְּעֵמִים הַפְּעוּלָה שְׂמֹא זֶה כִּי יִלְוֶה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִקְרָא אֶת הַיָּם וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם וְיִשְׁלַח אֶת הַיָּם וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם

אֲנִי הָיִיתִי כְּעֶבֶד אֲדָמָה
וְעַתָּה אֲנִי כְּעֶבֶד אֲדָמָה

הַלֵּא וְכָל הַיָּמִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

שונות חלש קל מדק כמדת הרוחניות ופירוש נפש נחב
 ירבה חלש כגומלי חלשנו ויבשרנו כגומלי חלשנו וירבה חלשנו
 כל מהרה של עין חלש נבלהקש ולשון חלשנו ירבה חלשנו
 להם הרעקל מהרה ויכלם עד שרשם במע יתיה' ומע חלשנו
 הנזכר בדברי ז' מקק ספרים והוא מרוב ומשל שרשם כל החל
 שבהם יתיה נמק ונמק נפחם הוא משל על החלשים כמו האבק
 שמרוב קלותו יעלה בגויר ויכלה כן יכלו כל החלשים והחלשים
 שהם רעים ומאסות ותרתיא צבאות ונתמדת קדוש ישראל
 נמצו וכל ענין במנו' ש' במע כענין קמץ וגם חפץ וית' נחש
 פהבה וכעמדת שלמה וית' נבדלש לבן ככלל שלשון נש וכי יש
 קש שהם מוכלם של קש זה עשו שכל זמן שישראל מדפין ידיהם
 מן המצות שהם נש שולט בהם עשו שהם קש ש' ויהיה בית יעקב
 גית ובית יוסף להבה ובית עשו לקש עקב כן נידמו ההרים דרך
 משל כמילי נדמו ההרים ורעשה
 במנחה בשקל נשטלה עין בהם ופירוש פרושה חרש' לא תמזל
 תבסח' לא שגזל לפי שהם יונים שנים בתשובה ונ' ש' נש
 הוא נש להם נש ומנו' שחך להם שיבן מל' קרץ
 להחרובה וענינו שיעיר לת' רוחם' לבא מהרה קל הכפל לחזק
 המהירות והוא מלך גשור שיבן מהרה וצבאות כמו וקל ברגליו שגוף
 מהרה וית' כל כענין קליטון אגין עין ומין כושל השעק הזה הוא
 על דרך הפלגה מרוב חפץ והמהירות והוא מלך גשור שיבא
 מהרה' לבן לא יתבי' ולא יגע מן הדרך ולא יבא לחי מהם בדרך
 כלום שגל תגמר גל' בדרך מוכני מהירות' כלסת לא ינוס ולא
 יישן ביום וגם בלילה כל יום אחד מהם דרך קבע שיצוץ להתיר

מוריו וטעמיו שרוד נעלו אל לבם ונעלו ברגלי יין משה יין בניה וכל
 דרך הכלה נהג שיהיה קשרי המעלה אשר חיצו שנונים וכן כל מלחמה
 כש עינים להחם חצו שנונים ומחודדים וכן קשתהו דומה לז' צערכו
 בדרך גורם בעידע להחם שלם יתגברו במלחמה וכן פרסה סוסיו כמוהו
 הנהגתן החזק נתגברו שלם יתגברו מן הדרך ולת' צערכו להטיל להם ביונים
 וכן גגלי המלכה יבאו מהרה כמו הקופה והוא רוח סערה שמגגלה הקשתהו
 והוא דרך הכלה שונה לו כלבים ושונות יאגרי והעשן אחד יתחזק
 כי לא יהיה שונה וטהרה לחם אל שיעמו מרף כמו שנה היאג זיה צע
 כי המות הזה והוא מלך אשר יתחזק מרף ומן מצל מידו שהרי בדמו נגש
 כל זרץ ישרא וגם כל ערי יהודה בצורות ופי' ויפליט יקח הכלינה והוא זרץ
 יהודה כי הכל לקח זולת ירושלים וינהם כנהמתים כנהמה גלי הים ונבט למין
 מבטן פעלה הדגוש בעקל צבד ושד' מול יבט' שגל לזרץ צבט' מול המיב
 פתם יבט' יבט' לו עמוד ומן ולת' יתה כי גם חשך ומלכו החשך צב כל חשך
 המיב הצב עליו מלך' שמלח חשך עמד הנעש העשן דבק עם צו ומי חשך
 בעיניה נאור השמש חשך לו לאד' בצמים כלו קדיו כל השמים ממעלה
 הצה' והשמים נקדו עי' חים מופע שמז' לים המער' כמו שגל זך שחיו יעשו
 על' וי' בעיניה בחובותיה כמו יעף מנצחותם שהנעשן היססה וי' נצי
 צו מור שמע נירח' בשנת מות המלך עזיהו ה' בשהת דמיתג' עזיהו
 עזיהו והוא כשנבט' צה' יכל להקט' קט' והצדעה מרחק צמחיו
 ויש לפ' מיתה ממש ולפי' הזה לא יתהגה רחל נבנותו ומה שמש' השנה
 שמה ומה המיתה לבי שבמות עזיהו הדע העם כמו שגל צמח' מלכות
 יותם ועוד העם משחיתים וכל שכן בימי צמח' זול וזמנה זר' רגה צמח
 הנבונה כבוד' כי כ' י' כבוד' וכן ה' י' יקרא דיי' וכן נאמ' על הכבוד
 ויד' י' על חד פיט' שהגו וזה גל' יקרא דיי' וכן זול' חזק' ועל דמות הכסא
 דמות כמיתה זרם זכו שגל' ומתה זה' י' יושב על כסא' רס' ונש' ונס' על
 הכסא והכלהו דמות כמיתה הנבונה וכל' הקשו בכסוק ונמרו כי ל' יתק'

הקדש נח וזבחי וזבחה קדשים כמן בזק ששקל המורה שיש בלשון ששקל
מאידה ואמר חל כל מה שראה יחזקל דמה ישעיה יחזקל כל מה שראה
לבן ספר שראה את המעלה ישעיה ודומה לבן ספר שראה את המעלה כל מה שראה
ספר פרעני הדברים לפי שהיה חדוש גדול לעלו לו וצג צג דודו קבל ישעיה
לא ספר אלא דרך כלל כי הוא היה שש יותר מיחזקל ולא היתה המראה
כל כך חידוש אצל ואו בעדו היו שלמים יותר מעד דודו של יחזקאל
וישעיהו זכר השופים ולא זכר החיות ושליו הכינוי כנגד הכבוד וכן תי
ומין יקריה ליתמולי היכל קו יהיה הכינוי כנגד הכסל והשופים הם
תחתית הכבוד או נולתי והמשל הנה כי ההיכל מכון כנגד כסא הכבוד
מלאים את ההיכל כמנו מעמלים וכן נכבוד יא מלא את המשכן וההיכל
הוא היכל בית המקדש או פי ההיכל השמים כמו יא בשמים כסאנו
משופים ממעלנו סמוך לו וכן עליו מלכה מנשה וזכחת עליו ואת
במרומה ותרם לו כמו שישו קדמוהי ותרם שרפים עומדים
ממעלנו שמשין קדישין ותרם עומדים קדישין דצה לול עומדים
קיימים והם המלאכים הקדושים שהם עומדים לענין שש כנפים
ושש כנפים לאחד לא זכר מעין השופים אבל זכר לבג אחד מן השופים
ראה שש כנפים ויחזקל ראה לכל זאת אחת מן החיות ארבע כנפים
וזה כי לבג תנועה מהם ארבע כנפות כמו שהבאר בספר החסד הגדול
הרב ר' מנשה זל והכנפים סבת התנועה הממהרת מבל התנועה והיא
העופות וישעיהו זכר לשאר שש כנפים והנה זכר העלה כי בשמים
יכסה פניו ובשמים יכסה כנפיו ובשמים יעופף והוא מפורש בסתרו
ענף הסתר וענף שמים וזל גמרו טאן בזמן שבית המקדש קיים וכן זמן
שאין בית המקדש קיים כי יכול שתמנעו החיות כנפי החיות נאש
תמהלמה סמוך הרב הארבע לתנועה כי לא היו בחיות אלא שמים
לשופים ושמים לבסות גיותיהן כמו שאמל ושמים מבסות ארבע
גיותיהם ובשמים שהיו פרודות מלמטה היו העופות והיו שמים

ויהיה מלמעלה כי פיו יהיה מלא ופיהו פתוח כי החרים האחרונה היו
אחרונה לבנות זה בניו יהיו והנה לו ולפי מה שפירשנו מדברי הדברי יוסף
אברהם בנפשו שיש כי ההפך בשישים שנים וצדקה וקה לדרך גשאל
ההפך בחיה בנפשו ולא צדקה וקם לא במשה וזהו סוד ידוע למשכילים
ויהי בדרך מוסר אשה לא מן וזהו מבשר גיבור לא מנתחין וזהו משיח
ומה מנחם הינו פירוש למצינו וכל המורה הזאת במורה הנבונה וזהו שגור
שכל לא זה שגור מוסר לשכל כי עין למלכותם שפרס לא גוף ולשפטים
ולא רגלים ולא כנפים לפי דעה החכמים הכי למסופים וכן דעה החכמים הנכונים
ולפי דעה זל דברים רבים מנחים זה הדעה וקמם שפרס לפי שנים נמצא
הנבונה כדמורה גש שורף וזה לפי מה לו עין הדור שהיו חייבין כליו וקרא
זה לא זה שמעתי שהיה קנה שרף זה לא שרף זה והיה זולת אחד לחבר
ואמר פלו פלו היו למדתי נקדשהו ביחד ואמר קדוש יא צדקה כי הוא זקן
צדקה מעשה ומנה מלא בלגן כבודו כל מה שהוא מעשה הארץ מתי
וצומח ודומם הכל הוא כבודו כי הוא כל ועל הכל יכבדו ויעלי האכל
וילכי הדיבורים על הא נבר גשמי קדוש כבוד גשמי מנה עולם
העליון והוא עולם המלאכים והנשמות ועולם הדיבור והוא עולם האלהים
והמכבים ועולם השכל והוא זה היולס והנכבד בזה העולם האחר
והוא שהיו קדוש ונעלה מנשלות עומות קדיש והיו נכבדים וזהו
והאדם גם כן בעולם השכל ויהי גם כן קדיש במדומה בזה שכתב קדיש
על אדם עומד בנשמות קדש בעולם ובעולם עלמית כלל כל העולמות
מחד וזהו אחר כן הארץ וזהו העולם השכל ומה שגם קדוש בעולם
ובעלמית כלל אחר זמן כן יהיה וכן היה לעולם ועד וכן הרב גמלום יא
ימלוך לעולם ועד לעולם עלמית עלמית וחכם הנבון כהן וקדוש הוא
כמי שגור נקדש ומדומם משהנה לו מדעות הברונים ואם יקראוהו
הוא דרך העבירה ועל כן שמעתי שיהיו קק עד עין תבלה והעולם שגור
נקדש ומדומם משהנה והוא מדומה משהנה העש אשר השכין כבודו בטהר

וכן הנה אזהרה על כסא רם נשגב וינענע אמונת ה' פנים כח בסדר עולם
 עשיתם ענין לפע הדעש הלה ויעשו אמות הם מקול הקול ובדור עולם
 זוהי היום שנתם עניניהו להיכב להקדוש היה הרעש ואמת הוא כי ירעש
 היה בימי עניניהו כמז שכתב צנצנא דכריה ונסתם כאשר נסתם מן הרעש
 ביה עניניהו אצל כסוד זה גינו מן הדממה אל צמחא ה' ומה שיהיה קודם
 זה אזה ואל קדוש זוהו הקול היה גדול עש' עש' וזעזע אמות הספים ואל
 וראה נס כן שהצית ימלא עש' כי ציה המקדש ימה במידה שיהיה מלא עש'
 כמו שמה אברהם אב' עה צמחא הנבונה והנה הנני עש' ולפי דגש ונה
 נזעזע גילוח שיפ' היכל מכל מלשון ובה מקדש גילוח גילוח גילוח ונה
 והספים הם מזוזה השער ואמות הם הגילוח אשר על הספים מבית
 ומחיצה שהיו עשויים כמין כפה ובסמכו אמות אל הספים כל כי האמות
 נעו עם הספים ויכל אמות כמו אמה ארכו כל הספים נעו ממקומם
 אמות שהם לו שלש כמו שהיו והבית ימלא עש' זה היה מעש לעל חרוב
 על ישראל כמו יעשן אף יי' ומהר גילוח כי נדמיה כיון ששמע הקול
 הגדול ומה הבית נמלא עש' פחד שימות כי לא היה הוא חנוי להסתכל
 בכבוד אל להסתיר פניו כמו שכתב במשה ויסבני משה פניו כי יתאזהר
 ומהו שאל כי אזה מלך יי' צבאות המעשי כיון שרצה הכבוד אומר כי
 שאל מנוח מנה נמות כי אים יצאו ופי' המלך כבוד המלך וכן ה' אר'
 יתקד שפית מלך עלמא יי' צבאות חזק עש' ופי' נדמיה כי נדרתי
 כמו נדמה שמה מלך ישראל ונה ווי' כי חזיה אר' אר' חזק לאוכח
 אנה ובנו עמל דמרגעל בחובין אנה יתב ומהו גילוח פ' נדמיה נשתקת
 ופי' עמל שפית סגור שפיתם כמו נעמינו בעיניכם ונאמרתם נס' כי
 חשב בעצמו עש' שלל הקדיש הא עם כהנה שרפים כי לא נתן השותלוצ
 עש' שהגע המלך הדצפה א פיו והעמה בעיני כי לפיכך זכר אמות
 שפיתם וכל מנהגה הנה כי כששמע הנביא דבי המקדיש הול

הרצון

אמנם כל שנות הכבוד והקדושה הם מהותיים ודבריהם מהותיים ומה
נקה שנות בשכלם הכבוד והקדושה בדבריהם לבד מעצמם כפי כל
בשר נמנע ושפתי נמנים מהזכר בפי קדוש ה' בלעדיך עמי לבד
כל שכן אני שוכן בתוך עם נמנע שפתיים כמו שגמל עליהם וכל פה דובר
כבשה ואין אני ראוי לבג זה כדי צור לפיכך אני ידן שלמעת מהמראה הזאת שריתנו
וחקל מהבבורי נהיך פלו כלות לבנות ולחבר שכן העולם לפי שנתבטח
בכבוד ואני בשר ודם נוחאי ויעקב העשן בקדושת עקלן חטא ויעקב דוד העשן
עקדנות בפתח שמוא עשן אחר עייפות והוא עשן שפפית ושניהם
שגשג אחד למאחד שגשגותי מהמראה נמהקול וחשבת שאמנתי עקל
אלו אחד מן השדפים וצידו רצפה והוא גלות אש ואני ראיתי שהיא לבחנה
מעל המצח במלגחים להגיע אל פי וכתב אדוני אבי זל במלגחים מאחר
שהוא שרף לבנה לבחנה במלגחים אלא עשה כן כדי שלא ישרף העצם
אם יגע על פיו צדו נות הפסוק דרך משל נאמר נאשתי לגת חד מק
שמשית ובפומיה ממלל דקביל מן קדם דשטיטניה על כורסי יקרא בשם
מדינמא עיל מן מדעתא ויכרע על פי הגע הדעה על פי להסיר
העשן במכונת האש ההיא ומכאן נאמר יהיה לי רשות לדבר
נות דרך משל וסדר בטוב נאמר הא שגית פתגמי נבואתי בטוב
ניעדין תובך וחטאך יתבעדון ובמדרש העשן הוא שחרף את ישראל ונאמר
ובתוך עם נמנע שפתיים אנכי יושב ואשמה מזה הפסוק אמרו
כי תחלת נבואתו היה זה ובר פיה
הספרי ופי לבו בעבורינו נאמר לנו לשון רבים כאילו היה מדבר עם השדפים
ונמלק עמהם בזה הדבר וכן הבה נדמה ובדרש את מי אנשלה שלחתי
את מייסא והיו מתי אונת על הלחי הקד בשבט יכו על הלחי את שופט
ישל שלחתי את עמם והיו קורין אונת פסילותא קעיע לישא אמר
טחם למנה נקרא שמו עמוט על שם נהיה עמוט בלעזנו נאמר
העני שלחתי אמר לו בנה ישעיהו בע נורחתי הם סדעין הם אם

את מקבל להתבזות אין אמר עב מנת ש מהד גיטת עבדים
ויאמר יש מפרשי שמעו וראו לשון עני כמשמעו וכך השמן וזה
דין ומשפט מה ית כעירבה החונטא לחנוא מונע ממנו
דרכי התשובה עד שיכבד עשו וכן נאמל בפירוש ויחזק יא את לב פרש
וכן בסיוון כי הקשה יא להיך את רוחו ואמץ את לבו וכן בבב עב ונא
שמעו לקול אביהם כי חפץ יא להמתם ונשם פירשנו זה הענין ויש
לפרש שמעו וראו עני במקום איתן כאילו אמל תשמעו ותיראו כלל
אתם שומעים באזניהם דברי העבדים המוכחים אתכם ואין אתם
מבנים ותיראו כפלאות הברא ואין אתם יודעים כלל לא תשימו לב
ואין אתם משגיחים אליו ואתם חשמינים בבונה לבכם ומכבידים
אזניהם ומשיעים עיניהם שלא תשמעו ולא תראו ולא תבינו מדעו כי
אינכם חפצים בתשובה ולא ברפואה שהיא הסליחה אחר התשובה
ועל הדרך הזה תו דמשמעין משמע ולא מסתכלין חון מיחזי ולא
ידיעין השמן פשוטו על שני הפנים השע כענין כי עח מרקות
עיונה ותרד ננח אתה בית נישגוע ית ביתא כאילו עח
על העין כדי שלא יראה ולבבו יבין כמו ובלבבו יבין ורפא רפואות
הנפש והיא הסליחה וכך כתו רפואה נפשי כי רפואתי פ"י ואמר
עד מתי לפרוש הראשון יהיה פירושו עד מתי ~
תמנע מהם התשובה כבר לקו וקבלו עונש חטאתם עתידים הם
לקבל עוד עונש ויאמר עד אשר אם שאו עדים מאין יושב ולפירוש
הנשני יהיה פירוש עד מתי יהיו מקשים לבכם ואינם יושב ולפירוש
דונים לשמוע התוכחות ויאמר ידעתי כי לא ישובו עד אשר אם שגו
עדים אשר עשה זה פירושו כמו נאם תקריב מנחת כי כוונתם
שהוא כמו שכתבו בספר מכלל בחלק הענין וזה גם כן כמוהם כאן
עד כי שאו עדים ואמל אשר נאמל אם שפירוש כי ככל הענין במלך
שונות כמנהג הלשון לחזק הענין ושגו עבר במקום שתיד ואיפשו

שימור הערים שיהיו מעטות בהם גדל ימרו קצת הצהרים בעיר
שימור בהם אדם זה לא יהיה אלא כל הצהרים גם כן יהיו שניות מאין
אדם והצדמה גם כן תעשה שמימה כי אין עובר בה על דרך והצדמה לא
השם ורחק יי' שמע תאמר יגלו למקום קרוב לרצם וישובו למקום
אל ירחק אנהם לקצות הדרך כמו : השבטים שגלו למלח ולחבור ויהודה
ובנימן לבבל וכן זה בצבאות עמום והגלית אבדם מהלוא לדמשק כלן
לא תחשבו כי תגלו למקום קרוב לרצם כמו דמשק אלא יחוק מעד מחמץ
ומה שאל זה האדם גינו אומ' אל על המעין כלן זמחה זה האדם וכן ונבלה
נבלת האדם העזובה שם בשקל מלכה כלן העזובה שהעזוב הדרך איה
ובה תהיה כלן זמן רב ועוד בה עשייה בשקל תחיה ועטנו ט' עוד
ימלכו בארץ עשרה מלכים הם יותם אחז ועבמה זו היתה בשנת מות
המלך עזיהו ועשרה מלכים הם יותם אחז יחזקיהו מנצב ואמון יגשיהו
יהונתן יהויקים יהויכין צדקיהו ועזר כך ושבה הצדמה והיתה לבשר שילן
הגולים שגלו משם וחזרה יושלם לבשר ענין כליון כמו ובעת הרעוא
כאשר יבשר הגלל מלה וכליון אשר בשלכב ובעודם יהיו כבעור האלה והלון
שישיח עליהם בזמן החך ויכנה שמהם יבשים זהו פי בשלכב דהשקל עליהם
וזעזכ כן מצבה בס' פי השמדה כי עמדה לחותם בהם זעזכ שנים יבשים
כי בימי נטמן ישובו ויפרחו העלים כן זרע קדש מצבה כי זעזכ שיגלו כלם
לא תחשבו כי יכלו בגלות ולא ישובו לרצם כי עוד יפרחו ויצמחו וישתלשלו
כן ה' חסוק כבוטמא וככלועם וצמיהו בורכיה דמין ליצין ועד כש
זינן דמיון לקיימא מעבון זרעא כן גלותא דישראל תכשין ויהובון למעשה
אזי זרעא קדשא מצבה הון פי מצבה בס' כמו מטע כהר נטע ונטע וכו'
הא מצבה כנגד הצדמה כמו שאל ושבה והיתה לבשר ויח' בשלכב שם
שער שהיה במקדש הנזכר בדברי הימים עד שער שלכב שם היו נטועים
זלה ואלין נתמ' השלכבם ויח' ועוד בה עשייה וישתלשלו בה חד מן עשתי
ויהי בימי אחז ימרי בן יותם בן עזיהו כי שניהם היו צדיקים וזעזכ הוא
היה רשע והחטיא את יהודה עד שהעניאם ונתפס ביד מלך ארם

וביד מלך ישרא ומלך ירם שבה ממנו סביה יבה ומלך ישרא ויהו
מזה ועשרים אף ציוס אחד ועתה עלו שניהם ירושלם להלחם עליה
ולא יוכל רצון בהם הוזה היה עיקר המלחמה והוזה הביז עמו עקח צן
ממליהו וכן זמ עלה רצון נמזה כי הוזה היה עיקר וזמ ולל יוכל ממנה
חזקיה מלך יהודה וירושלם מהרי הם כחדו שלל יבשו ירושלם כמיו
שזמ וינע לבבו אל ולל יוכל כי לל יצההא להתזה ירושלם ציד קרב
פ זכות מור עומדה להם עדיין כמז שזמ גס צימי חזקיהו וגנוב זכות
למעט ולמעט דוד עבדי שר עבד עתה וחובה על ידי נג ובהשזה
יהי צימי זמ צן יורם צן עזיהו מהמזה הכתו לחסו אל זמיו מלכ
השכה למע הקצה ווי הוזה שזמלך השעה זמ להם הכי מהבן יורם הוזה צן
עזיהו הוזה וגבורתו צדיקים היו לפיכך גי צימי לפשט ידיבו ההל ולל יוכל
להלחם על ירושלם מפני זכות גבורתו ויוגל לבית מור גמ לבית דוד לומ
כי לולי דוד כזר כסקה המלוכה מורעו בעושים ובשון זה המלך שמה רשע
נחה זרם על זכרים כמז עפ זכרים וכן יבאו הזנשים על הנשים והעז למק
כי מחנה זרם עפ מחנה זכרים נחה כלל בא עד קרוב לירושלם הקש
זה להם ונחושם לצור על ירושלם ולהלחם עליה נעל נחה לשון נקבה עלהמחנה
זו על עזרת זרם עמו כמז וזהו זרם וזהו ישרא וינע לבבו פחד מלך כי כזר
עבדו לפניהו כמז שכתו וינע מן הקל נפתחה הנון מפני בשן נמ עפ
יעי כי כלם נעים מפני רוח ואחד מינע את חבריו שנוגע בו מפני הנוע
והנה התנועה יבה מתנועת עץ יחיד מפני רוח ק היו כל אחד מהם
פחדים מפני חבריו הזחד מפני חבריו ויש בו דרש קול צינע מרד נאמע
מקול צילן כיריה לפיכך זמ עצי יש ויאמר ושמי יאזבנק ששבעים
היו לו לשעיהו הזחד שמו שזר ישוב למות ולפי מן כי שמי הוזה
ישובו עוד זמר הגלות ולל כן עזרת הצבטיה שלל שבו זמר שבעים
ועדיין לל שבו לנפ שער ידין לשוב ועוד כי לל מהדו לגלות יהודה נעו
עזרת השבעים והבן הזמר קרם שמו מהר שלל חשבון לעת ולפאן

וְעַל כֵּן הָיוּ הַיְּהוּדִים עוֹמְדִים בְּעֵת קוֹדֶשׁ שֶׁבַע יְהוּדָה וּבְעֵמֶן וְדַעַת יוֹדֵם
 כִּי שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה בָּן יִשְׁעִיָּהוּ וְלֹא פִירַשׁ שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל פְּנוּדִים שֶׁהֵם
 תַּלְמִידֵי יִשְׁעִיָּהוּ וְתִרְגָּם כִּן וְשָׂאֵר דְּלֵא תַּלְמִידֵי יוֹדֵם מִחֲנוּאֵה תַּלְמִידֵי תַּעֲנִי
 הַצִּדְכָּה תַּעֲנִי הֵיאֵן אִימַת הַמַּיִם הַמִּזְכֵּר מִן הַצִּדְכָּה וְהַצִּדְכָּה הֵיאֵן
 עֲשׂוּיָהּ בְּבִין אֲנֵשׁ שְׁמִי הַמַּגִּיד מִכּוּשִׁים בָּהֶּן וְאֵל הַעֲלִינָה כִּי שָׂרֵי
 צִדְכָּה הָיוּ שֶׁם חֲמַת הֵיטָה הַעֲלִינָה כִּי שִׁיתְּ צִדְכָּה הָיוּ שֶׁם וְחֲמַת
 הֵיטָה הַעֲלִינָה שֶׁדָּה בִּבְסָם שֶׁהֵיוּ מִכְּבָּשִׁין שֶׁם הַבָּנִים לְפִי נִקְרָא שֶׁדָּה
 בִּבְסָם וְהִזְכֵּר מִשְׁנֵה קִצְיָא שֶׁהֵיוּ מִכְּבָּשִׁין הַבָּנִים צִדְכָּה וְשִׁוְעָהוּ
 אֲנִי לְשִׁמְשִׁימָה הַשֶּׁדָּה וְאַחֲמַרְתָּ הַשֶּׁמֶר זֶה לְבָדוֹ מִלְּעַלְעֵלִי
 פִּרְשָׁנָהוּ עֵינִן אַחֵר עֵינִן
 בְּחַתְּ בִּין הָיוּ שֶׁבַע שְׁמֵרֵינוּ נִיתָ וְעֵינִן שְׁמֵרָה אֶתְמַר וְכִן פִּרְשָׁו
 רַבִּי כְּעֵדִי הַזֶּה הַשֶּׁמֶר מִשְׁנֵה מִשְׁנֵה וְהַשֶּׁקֶט לֹךְ אֶל תִּירָא וְהַשֶּׁקֶט
 כְּעֵלְעֵמֶר אֲנִינִצָּא פִּירְשָׁו הַשֶּׁקֶט לֹךְ מִשְׁנֵה זִבְוֹת הַאֲנֻדִּים הַאֲדָה
 הוּא מִשְׁנֵה שְׁמֵרֵינוּ בִּין וְכַשְׁנִשְׁבֵּן עַד שְׁחִירָה קִינִן שֶׁאֵין רִאשִׁי לְאֲחִינוּ
 בִּיד וְלִשְׁדָּה בִּין מִשְׁלִיכִין אֲנִינֵנו לְבָד אַחֵר וְהוּא עֵינִן נִקְרָא זִבְוֹ
 הַאֲנֻד וְחִירֵן הַאֲנֻד נִמְשָׁל לְעֵינִן כְּמֹשֶׁכֶּתוֹ יַעֲקֹב אֵלֶּי יֵלֶךְ מִתַּת עֵשָׂה
 וְכְּמֹשֶׁכֶּת הַאֲנֻד אֵין בִּין לְהַבְעִיר דְּבָר אֶלֶּא שֶׁהוּא עֵינִן נִמְשָׁל
 בִּין הַבִּית מִשְׁנֵה עַד שִׁכְנָה הַשֶּׁקֶט כִּן אֵלֶּה הַמַּשְׁבִּים בִּין בְּחִירֵן אֶתֶם
 אֲבָל אֵין בִּיהֶם שְׁחִירָה וְלִשְׁבֵּן וְלִשְׁבֵּן זִמְן יִכְנֶה עֵשָׂה וְיִשְׁכְּנוּ לֵהֶם
 נִיכְנֵוּ וְכִן מִשְׁלִיחֵי עֵשָׂה לְכָבִדִּים כְּמֹשֶׁכֶּת אֲמִירָה וְאֶתֶם נִקְרָא הַכְּתוּב
 וְסִמְךָ עַל הַמַּבִּין כִּי בִּבְגֵד הַמַּשְׁכָּה וְהוּא הָדִין לָשֶׁם וְכִן אֲמִירָה מִסְּנֵה
 אֲחִירֵי יֵשׁ שִׁכְרָה אֶתֶם וְלֹא זִכְרָה מִסְּנֵה בְּעֵלְיָה בִּיהוּדָה כְּמֹשֶׁכֶּת
 לָשֶׁם יְהוּדָה וְהֵיאֵן יִרְשָׁלַיִם וְנִקְרָא
 עַד שִׁכְרָה מִשְׁנֵה נִיכְנֵוּ עַל וְנִכְנֵוּ עֵשָׂה אֲלִינוּ אֲנוּ עֲבָדֵינוּ כְּלָמֶה
 עֲבָדֵינוּ חֲמוּמֵינָה וְנִכְנֵוּ בִּיהֵיהָ בְּרִשְׁוֹתֵינוּ וְנִמְשָׁל מִן שְׁחִירָה
 יִדִּינוּ וְנִמְשָׁל נִמְשָׁל יֵהִיהָ אֶת בִּין עֲבָדֵינוּ וְהוּא יֵהִיהָ אִישׁ מִבְּנֵי אֲחֵרִים

שהיו חושבים להמשיכו בירושלם זאת היתה עצהם ולא תקנו תלמידי
 תהיה וית' ונחבדינו ונשכון עמנו ותרצם את כל עובדי בית מלואי דכשר
 נגא עשה מלה עבא לבועריקון העובדאשנו ויש מעשרי עבליא
 רמלא בארשא ביתא דגל כס ורמלא הוא או עבד רמשיקרי' כה אמר
 לא תקנו עצהם ולא תהיה כי דאנא ארס מעלות לא יהיו הס
 דאנא ומעך בירושלם כמו שחשבו כי דממשק היא דאנא מעלות
 ארס וראנא דממשק הנא רצון ולא יהיה דאנא ירושלם יועד אנא לזלבס
 כי בענוד ששים וחמש שנים יחת אפרים מעם כי יחת עם אפרים
 כליל רצון וארס יחת עם אפרים מהיות עם יזה וזה ויהיה חסר
 חסר אפרים וז' הש' ארס כמו שחשבו וירח ודכס במעלה ופ' יחת רצון הנאמר
 כי עליו היה מדבר ועל ארס ואמל כי הוא יחת ואפרים גס כן מהיות עם
 ולא יהיה דאנא רצון אפי' מארס ועל ארס לא יהיה עם שיוכלו עתה לנשות
 דבר מעצמים וכן שומרון שהיו דאנא אפרים היום ודאנא שומרון היו כן
 דמשיקו ולא יהיה זה לאך זמן כי יחת ארס ואפרים מעם וכן אמל ישא
 את חיל דמשק ואת שנג שומרון עבדי מלך גשור ואמל ושאר ארס כבצור
 בעי שאל יהיו וחשבון ששים וחמש שנה ליג מחל מעבנה זו שהרי
 באה השרק לילד הבן שנקרא שמו עמנו א' ואמל בערס ידע העשר קדא
 אב ואמל ישא את חיל וכן א' שומר במלכים ויעל מלך גשור אדמשק
 ויתעשה וכו' א' פ' ובעד ששים וחמש שנה בהשערת ששים וחמש שנה
 מעבדות עמם שהתעב עבד דמשק ואמל ושדתי בריח דמשק וכן ונלו
 עם ארס קדיה א' וכן הרג באש גלות ישראל והיתה עבדת עמון
 לפי החשבון בשנת י' לירבעם בן נתנאל מלך ישראל וס' דר ירבעם מלך
 ומנחם עבד הדי' לא ופסק חיה בן מנחם שנת' תרי' נ' ופסק עשרים
 הדי' ע' והוא עבד בן אלה תשע ונלו גלו ישראל הדי' ע' חסר מהם י' הדי' ק'ה
 חשבון מכוון ולא חשבו ששה חדשים למכריהו וירח ימם לשנים ורק
 אפרים פר שמונים לא תאמינו לדברי יגלה במה הונח זה לפי שנין עתה

וְיָשָׁב וְיָבֹא בְּמִנְיַת הַיָּדָיו
 וְיָשָׁב וְיָבֹא בְּמִנְיַת הַיָּדָיו
 וְיָשָׁב וְיָבֹא בְּמִנְיַת הַיָּדָיו
 וְיָשָׁב וְיָבֹא בְּמִנְיַת הַיָּדָיו

והוא עולה וקורא עשרה מכתב מלך ערס ומכתב מלך ישראל הקדוש וקורא
היו בדברי האל שבעה ויחיו מעתה שנה שחד למלך תשור נעם ור' מנחם
י' אהרן תמלכו אהרן תמלכו שנתה לך הנה מלך בן תמלכו הנה תמלכו

וְשֹׁכְמֵיךְ הַחַד הַמַּלְבִּישׁ הָאֵל וְהַמִּמְצֵן בְּכִי אֱלֹהִים עֲשֵׂיטָה מִדֶּן וּמִשְׁפָּחָה
וְשׁוֹפֵט מִעֲמַל שִׁלְלָה הַעֲמִיק לִשְׁמֹר אֵי זֶה אֶת תְּרָלָה שִׁיתָ לָּךְ שִׁלְלָה
חֲקֹר מִחֲשָׁבְךָ הַצִּוּי יֵשׁ שִׁחְעָה יֵשׁ סִלְחָה וְכִי הַעֲמָה הַגִּבּוֹר אִם —

תכלה אות בראך או בשמים וכן יצא שאל דיוצבד לק' שמין על ארע
או יתחזי לק' את בשמים ואח' שמין על אסד בראך כעל ידי נס היה
תאות בראך להיות דעתה כרה לתינוק ויאמר לא שאל וכל

וְעַתָּה כִּי זֶה הִיא יְעִישׁ הַלְלוּהָ

בשון הארבע כל יום יום הארבעה ימים ידעו את לבבם

לא יחזענו את האדם באומן מינו חושש לנסותו בזה לסיכך ענה לו

הנביא כי תלאו נס אלהי
ויאמר בית דוד לגנותי לא קראו בשמו כמו שחש

שמענו נא בן אחיטוב נזכר דוד ולא זכר זביו כי בעבול דוד היתה לו האלונה

ובעבודי עשה עמי הא נסים וכן יאמר משה א קרח שמועני נני לני

אנשים כהרג יתנפאים וכי זה אלהי ית כהגמי אהי כלו שגן אהס

מאמניכם נהם ותחשבו בלבבכם כי הוא נלמה וחלש מלהקים את דבירי

והמנהגים הישנים בדברים אלו במעשרות' לכן יהי הנהגה מעצמו

יִעֲבֹד עִמָּן אֱלֹהֵי חֲפְצֵיהֶם בְּכָל יְהוָה יִתְּנֵנוּ לָכֵס כִּי שְׂתַמְּיֵנוּ בְּזוֹעַל בְּרִחָם

הנה העבירה הזה העבירה יונה בהולך בדרכי הים אל עמלק

נערה המיה בתולה מן בעלה והנה דרך גברי בעלמה היא בעיה וכן

לומר קמי בשנים נדב עלם בן מי זה העש ומה היתה קמנה בשם

ומה יגלה מן המצוי והוא משל על דגשי הצבור ושעש היגלים
הוא שעש העבודה הוא כנען להמנון העם וגם מרת הזקן תספיק הוא
כנען למלך. אמר וגם כי מן דרך צליל מרת הזקן מני שמעלל המצוי
וכל שעש היגלים דרך העולם לעולם וכן המלך צדוק לא יהרגו אותו
כי הוא נשאר יושר משרה העם. לכך אמר וגם יושר על הזקן תספיק
ולא היה בכלל יגלו ולפי שמלך גשור לא מרת במחנה כי במצואו
צדוקו כי צדוק הכהן בחיב ומלת תספיק כיועל עומד והוא תספיק
לזקן כי הוא לשון נקבה טעם וכל זקן גרועה מנעל שטעם גם כן צדוק
זכר מכל שעש היגלים רג טעם שפירשין וית משרה היה וכי השכינה
כי התער שישכור גרם הוא טוב ומחודד. יושר שטרה גדולה וכן גם שכינה
בקבה גדולה וית חרבא חריבא ושעש הוא משקל אחד והוא אחד במובן
ובסמך בשקל נשעש. נענו ממשקל שעש צדוק והיה ביום ההוא
יחיה גם זה היה בימי חזקיהו ואמ שיהיה שלום ובדסה צדוק ומרוב
הבירה יגדל גם עגלת דקר ושתי נען ודי לו בהם רגמו גם יבין עשרים מהם
בזמן אחד כי זמן ברכה יהיה בימי ס' ההם והיה מורוב עשור חלב יגדל
החמאה כי החלב בו הקום שהוא נסיוני דחלבא וכשיצאה החלב ישהג
מעשר ובמים ההם מרוב שיהיה להם חלב יעשו ממנו חמאה ולפי שהיו
על הקום ישתכרו ויהיו יגדל מן החלב אג מן החמאה שיוצאו ממנו
וגם מן הדבש יהיה להם היבבה רגמו שאל על הדבש ובה חלב ודבש
כל הנותר כי בימי חזקיהו גלו נב ישרא ורגמו כי הנותרים יהיה להם שבע
גדול צדוק חזקיהו ויהיה רבסוק כמין הפוך וככה היו כל המקום
ישרא ויהיה צדוק חזקיהו ויהיה רבסוק כמין הפוך וככה היו כל המקום

יהיה בעיניו כבודו כבודו כבודו כבודו כבודו כבודו כבודו כבודו
יהיה עבודו עבודו עבודו עבודו עבודו עבודו עבודו עבודו
הדבר והדבר והדבר והדבר והדבר והדבר והדבר והדבר
החלוצות לפי חמיה עשה כל הארץ שמיר ופיתו שפיעה עבודה
מבני המלחמה ותענה שמיר נשית ורבר הקרים נהם הקרים שהם
ביי שות שיעברו גם הקרים צימ

שמיר נשית כמנושהו עשה כי יעדון ממעדר גלי יחיו יתים שיעברו
שמיר נשית גבל יהיה למשלח שור ולמרומם שה שיר עו בהם הממות
ולא יחונשו מרוב החבואה על דרך ממשלחי דגל השור והחמור ומעדר
הוא שם הבגל שחופרין בו יעדון יחשיון ויאמר יא לא גליון פידוש
אגרת ניהל לחי ובאמרו גליון הנאלא ענה

ארכנו תיבות גליון היו הדברים רבים והיה עשה זה למען שלל חשבון אולם
היו אלא ארכנו תיבות אולם היו הדברים רבים רבים גליון היה גליון למען עו
גליון ישרא עמו שהיה הגליון גליון והכרתו בה מעט נכון יתה ארץ ישרא
רחבת ידים והיו שבים בה מעט שגליון השבים היה חרבה רבה ופ' ש
בחרנו אנוש לפי שהיה זה במראה הנבואה אמלנו שיכתוב זה בחרנו אנוש
כלום שלל יחשב כי זה שצוה לו לכתוב במראה הנבואה לבד אלא שיעשה
כך ממע צעבור הנבואה מעט יכתוב זה בחרנו אנוש כי אונתו שכתב
במראה הנבואה אנו בחרנו אנוש כי אנו מעשה ממנו כמו שהלך
ישעיהו ערנס ניהל ולקח הנשע אשת זנוטס והעביר יחזקאל תער על
האנוש ועל זקנו וכל זה היה במראה הנבואה לפי אמלנו וכתוב עבדו
בחרנו אנוש למען שלל חשבון והמלות האלה כשל ענין במלנו שכתב
והכשל לחזק הענין ולמחדו ניוטת חרנו אנוש כתב מערס

ואעידה ליה דברי הנביא ואעפ' אלא דבר כתיבת הגליון ידועה
כי כתבו כמו שצוה לגל ועוד עשה בו שהעשד עליו נדיר

ממנו יאמר שלח ראינו שלח כוהעשד עליו ערים כלוא חותים בן העדים מלכות
בטוח כחכמה וחסותה כי כן עתה להיות עקוב ולפיה נחבא ביומי יהוה
וזכריה בשנת שנים לזיוע נאעבב בעהם היו ביומי ישעיהו ודעת רמל שלח
היו במחן אחד מאחרו וכיחה עשן אוריה אל זכריה אל אוריה נתבב פורענע
עין שדה תחש נזריה נתבב נחמות עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים
בבית אוריה עדות לבגות זכריה בשם שנתקיימה עדות אוריה כך עתה
למחבבים עדות זכריה ולעצמם היה נאעדה לו דבריה ליתוכן הן ואם מיד
קדמי סמדין מהימשן ית לוועיח דאמנרית לאיתמה בבגות אוריה כחכמה
הא אתי נאעבב כל נחמתא דאמנרית לאיתמה בבגות זכריה בר יברכיה אטל
עשד לאיתמה ואקרב אל העימה היא אשתי נקדמה נביאה לשם שהיתה
נשע דברים מהעבד כמה העשן נתבב לשון והבן
הינלד לשעיה מנבא מהר שלל חשבב לא נקרא שם העבד בארבעה חבב
האלה מאחד אלמל שיקראו שמו שלל חשבב שם שם המונות עשן אחד
הם תעב יקראו אונת מהר שלל ונשם חשבב כן בנרם וזמן אחד הווא
זה עס מה שאל למעלה בבן אחז בנרם ידע הנעב נתחלת דבריו הוא
שיקרא אביו נאמו כי בזה הדבר ירבעהו תחלה ישא את חיל דמשע ישא
הכחש את נבבי דמשע ואית שלל שומרון לשם מלך אנצור וכמו ישא חסר
השעל רבים במנהו כמו יעז לעבב כל המצד וכן נאמר לוסק כל המונות
וכמוהו רבים ויסק יא אל נאם לשם שדבר בזה מעשן נאמו לבי אל וס
בן עד יען היו בירושלים ובהודם שהיו רוצים למלך סקן בן המלך
והיו מואמים במלכות בית דוד לשם שהיה יד מלכות אפרים תקפה ומלכות בית
דוד חלשה בימי אחז וזכר עס בן המלך סקן לשם ששעה יחד היו שלחמים
ביהודה והמשיל מלכות בית דוד לשם השלח ההולכים לאע שהנאטל סקן
ממימי ההולכים בנחת בן מלכות בית דוד לאהיה בהם כח להרעל אנוכייהם
כצין וכן המלך ומושע איתר צין יהיו שנים נשמתים נשמהם אים יהיו
הם מלכים בירושלים ומושע שם סמך למלך אונת וכן מקום למידע
ורכב והוואינה לתפסת עשן שהדי היא תחלת דברים מלך למע שאל

ישנן אשר עשנו כן וכן והוא כולו וישנן אשר עשנו נדבם כמנהג ארץ
 הנביא דבר א' השם בעבור ששמו שלם עם הנבחרים עם מלכות דוד יכלו
 ביד קטנים מהם והוא מנהג א' שור והמנהג א' שור שמי הקדש העצומים והרבה
 שמתעבדים בארץ וישנוטוב א' שור יעברו עליהם כן מנהג א' שור ומנהגו
 הנב שטבא כל ארץ יהודה וזאת ידועים ואת כל כבודו הוא חילו הנב
 שהתבדד בו על כל העמים ושבב אונתם תחתידו נעלה על כל ארץ א' שור
 שהאשקים הם עמוקים א' שור נעלה כנע ארץ ישראל שבב א' שור מכל הארץ
 כל שכל ארץ תמלא מהם כמו שהאשקים מלאים מים ועוד מרובם יבנו
 על כל גדות האשקים והם ששתי העמקים למעלה שיהם ובהים כי מן העמק
 וזו תהיה מלא על כל ערי יהודה הכבודות ורחק תגלו ועבר וחלק
 עד צמח יענה משי ליהושלם להאש והגן
 מצעם לאדם על צמחו הנה הוא קרוב לטובע בהם ואם יתעברו מעשי יענה
 האש וינבוע בהם כן מלא א' שור בבב א' שור ידועים ביה כמעט המים האשעים
 עד הארץ והיתה ידועים קרוב לטובע לולי רחמי א' שור תכלע עד צמח יענה
 עד ידועים ממי והיה מכוונת בעשי הדגש לחסדון טון מונענות מן שיה כל
 בעיית מנהגו והתעשרותו יהיה מלא רחב הארץ יהודה כלל האשעים
 א' שור מן הנוש לזחוז לזחוז לזחוז לזחוז לזחוז לזחוז לזחוז לזחוז לזחוז
 בידועים בה ידועים נעמה א' שור מלא א' שור כי כל שור א' שור תהיה
 מלאה מהם ובמדרש במה הם מענות התרגום אחד מהם בבב א' שור
 מלאים באכלוס סמך מלא רחב ארץ יהודה ד' שור עשן שור
 כמו תרועם בשבע ברזל א' שור העמים העמקים
 א' שור שורו ואחר כך תהיו שורו וחתו שורו עמך והשורו והאזינו
 כל מרחקי ארץ כל העמים שבתם ממרחקי ארץ שורו האזינו ואח
 העמקה בתחלה השורו ואחר כך תשורו מרחקי המם בסגול התחזרו
 תחלה והתחזקו למלחמה ואחר כך תשורו נהמל לחזק העשן וית דועו
 מן דער נר עמך א' שור עמך וא' שור ע' שור מה תועלת לבם
 עצתם שליושם כי תגבר וכן דברם עליהם

בלעמודי טלול עם למודי של ידונה אחרים קלא התלמידים כי האחרים
 גינם רוצים לא לראות ולא לשמע דברי תורה ואחר שבא כן טוב שפיר
 גרם אותה ויחתמנה ולא תסור אלף עם התלמידים כי האחרים אם אמר
 להם או אברהם להם דברי תורה לא יעצוה ומה ענינם כבוד אחר
 מהמהרה ולימודי שם תואר לתלמידים וכן רכל בעך למודי כי למוד
 מדברי יוש מפרשים הפסוק כי הוא דבריהל ויהיה צור וחתום עני
 וכן תו וברך ער כמו כתר ער להדמותא ולא תסמך ארי לא מקצין יתה
 ועמר יתה לא עבן דילפין יתה וחכיתו פירושנו יהיה זה השם
 עבד עם אשר לפניו ולפניו
 האחרים יהיה זה דברי
 הענין ואשר לפניו דברי האל וכן תו אלף עבדא עבדא קדש ייחל לסלק
 שכינתה מדבית יעקב ובעת מן קדמיהי ואמר וחכיתו ליל כל זמן ארץ
 מחכה ליל ואלי בעת שמסתר פניו מדבית יעקב וקויתו לו ככל ענין בל
 שונו וחכיתו בחרק עין השמש וקויתו צדי' ה' א' א' א' א' א' א' א' א'
 שגשית לא עת כמו כתר בת ה' עין וק' ע' וק' יאית שומר
 הילדים ושאר ישוב ומסר שלל חשב' מעם יא עבדא עבדא עבדא עבדא
 דבר מהם מעצמי אלף הכל נאמר לו מעם יא עבדא עבדא עבדא עבדא עבדא
 והוא ינשיעם מלפני אשר יאמר הדברים היה אלה העבדא לתלמידים
 היושבים לפניו ואמר להם וכן וכו' יאמר אלכם כי יאמרו אליכם
 העם הזה דרשו אל האובות
 הלא תראו כי הם מצמצים ומה גם נס כן ראוי לדרש מהן ומה מעין
 בהם אתם תאמרו להם הלא עש אלהיו דרש ונפיקו אתם שדותיים
 לאלהים אחרים כל עש ועש דבר שיש אל אלהיו יש שיעשה אלהיו
 החמה ייש שיעשה הלבנה ויש שיעשה שאר פוכבים וכל אלה הם
 חיים ויש בהם כח אמת שאין ראוי לדרוש מאותם כי הכח באל להם
 מהל יתברך והוא אדון הכל ואינו ראוי לדרוש אצל זה פאיתם לומר
 שגדושה ה' קבוצות וקידעושים זה הוא דבר שאין הדעת סובל כיהם

מתים ואיך נדע בעד החיים : המותים כי המתים חונם יורעים מאומה ואכזר
הוא דרך חרמה למיתעסקים בהם ויתאמי יחרון לבם עממיה דאיתן ציעהן
תבעה חמין בדין וחן דכורו דאכזרין ודי חממין קטן כן אורח עממיה פלח
מעותה עממין טעניה תבען בעד חייא חן חיתיה לית אורח וליתעודה
מבועה באדם האומר בתורה יהיה כן וכן חס
כמו חס לא שנית ודומות והדומים להם יאמרו אלה מאי וכי יאמרו אליכם
תדעו באמת כי יאמרו אליכם כדבר הזה אמר אחרת וזהו דבר אשר אין לו
מאחר כי אורה כלום אין לו טעם טעם ודבר חסד ואכל הוא וית כדי יתחדן
להן לאוריהם דאיתיהבת לשם לשם דא חסד מאעין אי לא חסדן לבית עממיה
דייחרון לבק בפתמיה הדין מבקע לית ליה חן די שחר ויבעה כלום לאוב ולירושם
אין לומי שחר פטע ויבגטנו כלום אינו ראוי לבק ובדדא אשר אין לו שחר
על שחמו אינו חמריח אית השחר מהרי עינים לו ולא יחלק נאיד ימריח על האחרים
ובדרה עורח חסד סימון בארם חבי שלה נטע בן בארי נבא שטח מקראות הללו
וכי יאמרו אליכם לתורה ולא היה בהם כדי ספר ועלמל בישועה ועל לגלות
עשרת השבעים בשקולה חלק אשר לאובע ולגי והגלהו עמים כמו שר
בארם בבן שייח לבאובע חסד אשר הגלה תגלת פלסר ורבר בה ש
בה בארם מהרי חסד למעלה בהר אפן כלום חסד מעב
ורעב יהיה כי לא יאכל בארם חסד יאכל ופי עק מה קמה יוחו כמו חס
לא בבית לקמה יוס והיה כי ידעב והתקאל וק לא בחלב מאין לטח
לגלל כי הירעב חסד מלחמת האויבים ובתלמיהו בא ללים מהם ענד
ובאמר יחלק מאין לו עור חסד וחמה חנה למעלה יטע לא שיעמרהו
וית ויעדי תקל לא בארעם ויהיה עקא וכפן ויהו חסד יחז כפן וסמון עב
ווי לגמ ויבני טעם שטח כומריה לא חתירה וטענותיה ויתפיע לעלמא למסוג
פירקן בתע דתתחם צדקם ולא יכול ופת כומריה הוא עשן עמ וק תרמ
סבות חלבים הנטענים בחלם ואכל ארץ סרממו וסעיר חיתרב

אבל ויביתם לא תזלתי חבל המעשה שחחו לפעך בבית המקדש שנענו
שבח ושמחו שמחה גדולה במחמת בקר כמו שדריך פ' שלח ופ' שלח
קטר וביתו בחקנס הא סמו במחמת וכן חס את שנת לעש שחנת חס
רואה נהדומים להם כחצר יעל בחלקם שלל כמו שחחו בעת שחלקו שלל
מחנה חסור כן שמחו שמחה גדולה כשבאו לבית י' נהדומות ולבית על קנס
הגדול שנעשה להם ויש לפרש כחצר יעל בעת שחלקם שלל כן שמחו
הם לפעך על שש אנו על המחמד כמו ששלל רבזל שגם הוא חלקו שלל
מחנה חסור ואין צריך לומר חסור לביכר הכבוד הדאשן הוא חסור
כי את חלק חסור היה על סביל שלל ומה שחחו כלל מהיה לחסר
עליו והיה שבו הנוש בישראל ומהה החתנות חנות העבד כיום מדין
כיום שהחנות מדין מחמת ובעש וכן שחח בחזמור עשה להם כיום מדין
כי חותנו היום היה בו נש ונש ונש ונש ונש ונש ונש ונש ונש ונש ונש
מדין שהיה כדירבה לרוב ולמה ולמה ולמה ולמה ולמה ולמה ולמה ולמה
כילא תהיה זאת המחמה כחמור מחמות כי כל שחח מחמות לחס
הלחם ברעש רעש הקוסים כמו ששנו ברעש ורעש יצא ארץ וכן רעש הכידונים
כחוס ששנו ברעש כידון וכן בעת מחמות שחלה חוללה בדמים יבואלם שחלל
מסתחרב והרג ושחלות חוללה בדמים אכלתם תהיה בה שרעש ולח
דמים אכל והיתה לעד יפה מאכלת חס שהם חסר כלל ברעש ונש ונש ונש
מחלותם בזה בדברי ר' זל יסחורה כי היתה שחמה שרפת ונש קיים ויש
אח' כי ופ' קטף שחח אכל בדיהם ששחמו וסחון קטן שורה ופ' לפי
עשנו ולח אכלנו חסר ויהי סחון חסר וסחון חסר כחלל אח' כי על עש
מחמה לחס ביעש או יהיה סחון שם למחמה אכל מחמה לחס אדם
ביתו כי ירד זה אח' על חזקיהו לפי שביח' חלכות היתה התשועה
לישראל שגם האל מחמה חסור כחלל אח' זה יהיה
בזכות הילד שילד לגמ' עתל עשן חלכות שונות ורתהי חסור

11/11/11

קן משולח. אמר חיל העמים מצאה זונה ידי כמו שימצא המדסקן
 ויקחנו ואין ממחה בידו כן זה לא מצאה בבבל העמים מי שיעמד
 כנגדי והמו שיגסך גדם ביצים עזובות שאין האם עליהם כי כשהעוף
 עליהם נודד כנפיו ומכה בקן למנוע מקחתם אם יוכל אבל כשהם עזובות
 יקחם בלי מפעה כן גם לא מצאת מונע לכל מה שלקחת ואם פתי ולא
 זכר בדיבור כל שכן במעשה ולפי שהמשיל חיל העמים לקן ולביצים
 עזובות המשיל העמים לעץ. לפיכך אמר נודד כן ופועה פה ומצפצף
 ולמד לחיל כלמד הרגו לצנע. ונודד הוא פועל יוצא או יהיה פועל עומד
 כחבריו והוא כמו נובלת עליה לפי שעליה נובלים תקרא הזלה נובלת כלו
 נובלת מצד עליה שהם נובלים וכך נודד נודד מצד כנפיו שהם נודד.
 היתפזר אמר הנביא זלה דברי מלך גשור וזה היתה הימך והפליה גרזן
 על החוצב בו והגרזן הוא מלך גשור והחוצב בו הוא הא ית וכלה עשן
 לחזק ומשור הנא המורה ושרשו שר והנמן נבלעת בדגש השין והחמו
 מסכין בנשרין הנזכר במשנה כהנף שבא כמו שמונה זה השבט
 והוא מלך גשור כמו שאמר הוי גשור שבא זכר ועם מי הוא לא עם אשה
 כמוהו לא עם שמרים אורזו להכות בני העמים והוא הא ית ואמר חייאיו
 לשון יצא כמו כי אהים קדושים הוא וכפל הדבר עיד במלות שונות
 ואמר כהנים מטה לחזק הענן ופי' לא עץ זה המטה לא יבא שיהיה
 עץ כשאר העצים כלו לא יגדל יתר ממה שהוא עתה ומעלה נהפך
 יסוק ויפלה וית' לא עץ לא חנוטא מתי' גילהין מתי' דמתי' ביה
 לכן ילח הדון בעבור זה כי לא חושב הוא כי יש עליו המנהיג
 אותו לא אומ' הי צדקו וצדקתו הוא עושה מה שהיה עשה לפיכך
 ידא ליה כי הוא הדון הוא גרזן צבאות מועלה ומטה והוא יסלח
 בצבאות מנפיה ומגרזן והוא המות כמו וישלח דון בנפיש
 ועוד לפי שאמר צדקתו גס כן דון ופי' במשמעו הגדולים
 שבהם גבונים כהנים כמו שכתב ויכחד כל גבני חיל ונודד ממנה

מלך גשור וכן נקראו הבריתים בלשון הזה בתמור כל שמן וכל
גיש תיל וכן אמר יהונתן במשמונה ונחור יצא הכיניע ותחת נבדו יקד
יקוד כיקוד גש' ובמקום כבודו במקום שיהיה מתכבד שם במחנהו הגדול
והעצום שם יקד יקוד כיקוד גש' והיה גור יצא הא שחנת גור יצא אל
והזיר להם בחשכה שהיו כמו שאמ' למעלה העם ההולכים בחשך יאמרו
גדול והנה הא ית כמו השם המצוי והגדול ניגד לישראל ועל כל בעתה גשור
וככל הענין במש' לחזק הענין וכי שיתו ושמעיו כתיב שלטנוהי וטויונהי
וקרא השמים הגדולים שבמחנהו קוים לפי שבהם היה מלך יב העמים
טקוץ מלכיה וכבוד ישרו וכדמלו היער הוא מקום העבוד שבו שדות
ולבנים והמשיל מחנה גשור ליער ולכדמל כי היו במחנהם מלכים
ושמים גדולים והיה במחנה די מכל צרכיהם וממנון רב מלל מצעים
וכנע והיו בהם עש' וב עובדי אדמה נזולתם וכבוד כל המחנה מהי כלם
ומה שאמ' מעבש ועד באר יכלה מימה כי הגוף נפ' כן נשדך ויש מחלק
בזה לז' וחלקו על פסוק ותחת כבודו ולא כבודו ממלש כדמל בפחלק
והנה פסוק זה מסייע למי שאומ' כי הנפש והגוף נשדך והפסוק
שאומ' וישכנו בבקר והנה כלם פגרים מהים מכדיע למי שאמ' נשמה
נשדך וגוף קיים כי הפגרים היו אלא שהיו מהים ונעץ נשמה לא הביאו
זלה בפסוקים הנה ממה כל אחד נשדך אחד ונזול לז' בפסוקים
כי נשדך מקצת גורם וכן אמ' למחנה בפירש הן אגלס והיה עמים מלכות
מיד והיה כמסומס נשדך והיה מחנהו כמו המחנה ימם ויבחנו כל
בע הצבא שימם נגשם הנש' כי כל המחנה תל' נל' היה תל' נשדך
יהיו נשדכים ונחים כלם המעשים הנותרים יגוס' ונשדך עץ ישרו
לפי שהמשיל המחנה לעצ' אמ' הנשדכים מעץ ישרו שלחמיה
מספר יהיו כלם מעשים כמו ואז מתי משפר' ונעץ יתבס' פירשנו
כי עצה יהיו הנשדכים והנער כשמתחיל לפתח בלממו העתה
תחלה יתבס' גורם יהיו כי הוא רגשות האל' ויתכן לפירש כי הנער לא

יתקיד כלל ה' למד בחקו' בית סמו' כי איש קרבתו לטעם לטעם לחרב
 והדומים להם כמו שכתבו בספר חסדו' שחוס' האותות והתקיד
 בחכמה רוב כל חלחלתו כדי שילך לטעמה לטעם כי היה חוסד
 כלל כי לא היה צריך לרוב כל חלחלתו שיהיה נקלה בעיניו לטעם נותן
 לחכמה רוב חסדיתיה ע' צדן מעברה ית' מעברה ירד נא
 גבעתו לנא א' א' מעברו
 עיר לטעמן וכיון שראו יושבי הרמה חרדו חרדה הרמה כי יושבי
 הרמה חרדו נק' גבעת שחול נסה כי יושבי גבעת שחול נסוי ט' כ' דרך
 החקרא בחקאות רבים וגבעת שחול ע' י' הם בארץ שחול כמו
 שכתוב בספר יהוש' וגבעת שחול איש שחול גבעת שחול הנסבר
 במש' שחול נסחב אל שחול לפי שהיה הוא חלק והיה משכנו בשחול
 א' נבה הוא נסחב אל שחול לפי שחול על שחול כן במש' שחול נסחב
 עלה אל ביתו גבעתו גבעת שחול מולת גבעת שחול נסחב
 אותה הגבעה נקראת על שמו צדקלי הריחיו קולך טעם כדי
 אצור היא צדק טעם טעם טעם
 שישמעו א' טעם לטעם ויכרחו ויחזקו
 שחול טעם טעם נחלק נחלק טעם נדדה חסדנה ז' טעם חסדנה
 בעי' חסדנה שחול חסדנה א' טעם
 הם נחלק כמו שכתבו שיש טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 טעם טעם טעם יחודה וצדק וחסדנה טעם טעם טעם טעם
 אותותיהם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 עוד חסד דרך הרש' כי חסד אחד חלק לטעם חסד טעם חסד
 נדחק ע' טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 נכיון נדחק אודת טעם י' טעם ידוע לטעם טעם חסדנה חסדנה
 אין זו נחמ' טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 ית' ע' טעם יחלק ר' וק' ע' טעם וחסד ב' ישיה מוביל ומית' צדק
 וק' טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם

ענין במלכות שונות וית' ויהיו צדיקים פ' ויהי סח' ויהי יס' ויהי ש' ויהי מ' ויהי כ' ויהי פ' ויהי צ' ויהי כ' ויהי פ' ויהי צ'
המשיח יתכן טבע החיות וישוב כמו שחיה בתחלת הבריאה ובתחלת
כי בתחלת הבריאה ובהתחלת או היה מכלל הציורים השה הנה נשחקה הבריאה
והיה חסר לזוהר הבריאה כי כלם נולדו זר ונקבה ולא יותר ולא המתנו מלפני
עד שפרו ורב העורפים אל בודלי גדלו והיה נכבד מלפני היום ויילך לגל
בשר וכן בהתחלת או גדלו העורפים הנעופים הנה חסדה לזוהר הנקדחת
מן העולם כי שנים שנים נכבדו ולא יותר אל אם כן נאמר כי שבעה שהכנס
מן העורפים היו לצורך העורפים יתכן כי כל זה משל כי הזנב והעורף והזנב
והתורה הם משל לרשעים העושקים והגנבים שהם לחלושים כמו החיות
העורפים לנעורפים והכבד והפירה והעגל והגדי הם משל לעניני ארץ ואמר
כי בימות המשיח יהיה שלום בארץ ולא ידעו איש את חברו ולא יתכן זה
הפירוש לפי שזמן לא ידעו ולא ישתיתו בעלה קדשי ובימות המשיח כל
העולם יהיה שלום כמו שכתב נביתו חובותם לצורם ונאמר ונדרה קשת
מלחמה ואמר במשיח נדבר שלום לגוים והנכון כי טבע החיות לא
יתכן ויטעמו נגדלו בשר כמו שהם עושים עתה אל הבניין יאמר שחיות
הרעים לא יתקו בכל ארץ וזהו שזמן לא ידעו ולא ישתיתו בעלה קדשי
והענין כי מלכה הארץ דעה חת' וכן שהיו עורפים ושמרו דרך י'
לא תשליט בהם מיה כענה ולא בבהמרתם ולא בכל אשי פהם טעו שהבניין
והשבת מיה דעה מן הארץ נאמר יעבדו בארץ למי יקו ופירה ודוב ופועל
וכן אמר בהושע ונדרה להם ביה עס חת' שדה וכו' ומה שזמן ומדיה
בצק יתכן כמן הבקר שלם יתרון בשר בהמה בארץ וזהו שזמן
ימצאנה נבטה יש לפועל הענין משל והאריה והדוב והנחש הם משל
למנונות הרעות וכן ופירה ודוב ופועל כי כל עסקי הנשמה לא יהיו אל
לעסק עבודת האל ולא להבלי העולם וזה שזמן כי מלכה הארץ דעה חת'
ומי יאמר שהגמ מין ממית הבקר הגדולים וזמן מפ' המכירות והעיס שזמן
וקמם מניגים וכן ה' ופועל ופירה ודוב ודוב הנקבה וכן והצאנה

שמים דובים וכן עז עמים רחל רחלים וכן ילדיה ירבעם וחדו ושמע
 מזורה כמו חור ונקדו כ נבי עיכנס בחור וממנו למקום שהנחש בו ופ
 המנהרות אשר בהרים שפירוש המעורה ניש להם חור ש פנס ממנו חור
 לפיכך לפיכך נקיט כן והכסוק **נשול** בעטן במש נכ גמול כמו יונק אל
 שגמול נקיט בעת השלמה ינקתו וזמל גמול יונק לעטן הנחש נש אהמא
 נמצאים פעמים בחורי הבית והקטנים מענפים בקרקע הבית וצמחי הקיבו
 וכי הדא כמו ידה כל עלת ידו והנה יבית הנחש הנזרת צימי במשית
 עם המדס הסתלק בימור המשיח בכל יד ישרא ולעם ישרא בכל מקום
 שילכו ולא יזיקם נחש ולא חיות רעות ויה מזורה צבעוני חיו גליל עני
 חיו חורמן כי ט הנחש שהם בחורו והוא מקום תשך וגליל עניו מנזיר
 והיונק רומה מזה מבתוך נסבור שהם זבן מנייה ומנשינו דנו לקחה
 מזהו הדבר שסבור ונוגע בצבעוני ולא יזיקנו הצבעוני וזכר פניו וצבעוני
 לפי שהם רעים שבמיע הנחש ואעפ"כ לא יזיקו כל שכן שגר הנחשים עז
 ימנו כל יד ישרא ברם הר קדשי ועמם הר לפי שהם נצוהה מכלל המנה
 והמנעם למנה למי ידעו כי מנה המדש דעה מה יי המדש כל יד ישרא
 כמו שגמל ירמיה כי כלם ידעו מזה למקטנים ועד גדולב דעה מה יי מקו
 נמו לדעה מה יעשה לו ומנה מנה מה נמנ שהם מקור ולא שם יעני
 לים מוכסים מקום המים יקרים והמים ממלמים מזהו המקום עד
 שמוכסים מזהו עלת יד קרקע הים שרש יצי כי היוצא משרש יצי
 כמו שגמל ונצי משרשיו יפיה פי ישי הנחש וכן ה' ברביה דישי
 אשר עומד ישר יהיה עומד בנוס ההוא שהם ינס קיבוץ גליות ויהיה
 הנחש לכל העמים כמע הנחש בתיל שילכו חמר נחש הנחש כן ידעו כל
 הגוים א המשיח ילכו אין לעשה מה שייחם כי כלם יהיו נשמה יאיו
 לפיכך תהיה מזהו כנגד ש' יהיה לו מלחמה ויהיה במנוחה וכבו
 כי כל הגוים יכבדוהו ויעבדוהו שנה כי בר שונה קנה מזה מנה
 עבדים ממעצרים ובנוס קיבוץ גליות יוסף ידו שניב לקננת מכל הגוים

אשר נפוצו בם ועל גלות בבל לא נמזה כי לא יצאו אל יהודה ויבנו בית
 שהיו בגלות בבל ולא נקבצו עשרת השבטים לביכד לא נקבצו כלם על
 יונה הקיבוץ שטה כי מצרים יצאו כל ישראל לך נשנה אחד ולא נמשה
 אל שרממה לרמשה ודקבוצ זה הגלות תהיה שטה למצרים שיצאו כלם
 וכן יצאו כלם בקבוץ זה הגלות ממצרים וממצרים ומכנז ועלי וכן
 אשר בני צנה גדוס ויצמנע אשר מנחם ישרא והעב שבה גייתם ומה שלמ
 תה אשר עמו אשר יצאו לבי שרובם כלו בגלות ונשאו גם כאלו הקצויים
 גם לגמם שיחידו אלקים הנם כי יצאו בנים קהנא כל קהנים עת אשר
 אשר בני צנה שילבו להם בכבוד וסרה כשיקבצו בע יצאו בני צנה
 תפיר הקנמה שהיתה בנייהם בגלותם ממנו שהיתה בהם תיכונק ומעטות
 מקנמם במלכות שר דוד ויצוהי יהודה יכרתו כי מקדש היו ביהמה
 צוריים ומעבים למסרים ומסרים וכל כל ישראל לבד מיהמה ומעט אחר
 יצאו מקנמם במלכות בית דוד היו ימה צוריים ומעבים להם וכן יצאו
 שבעכו המלכות שבע שנים שלט מלך דוד אל על יהודה וכן בשבע שנים
 א המלכות אחר שבת מלכות קצא כלם ממנו מדוע גבוק עמר וגו' ואל
 יקם דוד על יהודה מדבר על ישראל והקע שבע בן צור שוש והלבו
 מתכו ובע יהודה דבקו במלכם וכן עד שחלקה המלכות במלך יחנני
 שחמ מן עמך על עולכם ומה שחמ ישרא וכל שחמ יהיו וכן שחמ קל
 מלחמה והלחמך כחל בעשן במלך ועשמו יעשן א עבד ולשון
 למעשה אל תבא יצא וכן ה' למלחמי ולשחמ דבמעשה וזה ועכו
 בסוף וירחצו בחדם ונמנו מברא ועשמו עשן עשבות שחמ הדשע
 המהירה ונמ בלשון עשפתה למחמיה רשעיהם א מקום חלשם להקום
 ולבזוז מורם ויח ועשמו מעשן יען יעש כל יהיו עשיתם מהכח נמך
 חלשנים ומלח דברך סמך ובמ על דרך המורה כי על דרך המלכות
 משחמו בכחך בזה נקמות ומה בן אשר כי בן נ להיחמ מלשע מלחך
 קינה הפח מלחך חלשנים גדוס וממנו גלשן שחמ נמנים ויחמיה

לכך ישרו נהלים מן המעלה ובהנהגתם ושלם המעלה
בם הקומה גדל שגד הקומה בהשגת דומם והם היו בן השבעה
ובן לבגדים ושמור גדול ומקצב ובטעם של גדולה ומאכל
היום וכן מה שגדל בעמל דמל העמידה וכל ומלשו ועוד גדול ומלשו
ורמיה בנעמין וכן חיבשו מעלות ילם שיחיה ידיו לבג
יכנו במעמדם שיהיו נעמעים לבג גזר יכנו גורם נזכר לה במקומות
לפי שהם קרובים לשרא גדל גם כן כל הקומה יהיו תמיד ישרא ונחיים
עשן כיתה כי כל לשון חים כיתה והשחיה וכן וגמיה ובג בעשן צם
לגמיה סוף לגמיה מה לשון ים מצרים הוא נהר מצרים הנקרא צמור
וייבצ צמור הא ית פשיעתי דרך שיעצו בו גמולם והתקידו על הנהר
הוא נהר כרה וכן ה' ירכים נחמה גבורה על כרה וכן והתקידו שיעצו נוח
חוק שייצצו נמו עמל צם סוף בלגה מצרים כמנו עמל נחמה ונחמה
בעים רוחו בחומק רוחו שיוסף על הנחרי וייצצו נחמה ומלח נחמה נחמה
לפי הנשן ועין לה חמ צמק נכח עת ל משה פ עים לשון עמל
נחמה וכן וכן בעים נמו בלג כלל הים והנה יען ידו ורוחו
לה שקיטם ולבגם ית בעים רוחו נחמה נחמה והנה לשבעה
נחלים ית הקצה נהר פרה ויכהו ברוח עמל עד שיוצב לשבעה נחלים
ויהיה דרך צון נחל נחל והדריך העצבים צמורם דרכם צמורם
שיהיו הדרכים חוצה כלל לא היה שם מים ויעצו בהם בעמלם צמורם
והדריך פועל יעל והל הוא המעריך והעצב הוא הדורק ומה שגדל
לשבעה קומה שיהיו דרכים לא יורה נחמה גם כן עשן יבוי כלל
לדרכים יבוי כן דרך הלשון שבעה חממה כן שבעה חממה ויוק
שבעה עשם והנה במה הנה נחמה לשגמ עמל כלל דרך סלול
כלל נחמה נחמה דרך וכן ה' עמל כצמ ומה שגדל שיהיו
ומה שגדל עמל כן עמל צמ דרך ומה להם לעצמו בעה
פיהל גרן ישרא נחמה הנה פ' כגדל הנה נחמה צמ סוף כן נהר פיה

והנה נדון כי נעשה כי לפי שגברתי והנה עתה יצא מפי ורמתי
לפיכך נידן זה להודות כי שוב מפי ורמתי וכל הנחתו בלתי ידעתי
הנה אלו שבעה כי עני השם בקולו חסד ורחמים ורחמים
והנה כי הנה קמוצה ואלו היה סמך היה כבוד וקולו שמוענו סמכים
קמץ וכן גמר נתקן יי היום ביד ביד ונשקצתם דרך גשול כמו השוק
ען המושק שלם יחלקו המים כי בבל עתה ימצא בו לשלוב כי הוא מקיף תמיד
כי לא תפסק מהם הצרכה והשונעה ויהיו בשוק כל ימיהם ויהיה חסד
במשל הלימוד כי החכמה נמשלה למים והמלמדים הם כמו המושק זה
והמלמדים הם השומרים וכן תי' והקבלון גולשן חדה בתורה ובחיו צדיק
ומה חדה לבי שמוהו השמור יהיה חוש כי למדו גם דעת מהי מה שלם
למד גם עני גותו היום שמו שמיס לפי וכלמדיס נאמרם המורה
א זה דרך זכור קיוו בשמו קנו לעולם בשמו שמו ויקינן שם גרים צאט
יה וזה טעם הודיעו הזכירו מן כי קמוצתו שיהיה כלו כמו וקנין
צאט יה וכן תי' עלו בשמו יה זמנו כי נאמר עשה כמו שמו עליוס
כי גלה גלה ונאמר גלה יהיה בכל המצא עיוצת עם דל וצפן עמיס דציס
ועצמיס ומעלה גל ומוגל גם כן ויהיה מודע בכל המצא ועל כל
עלי גימתי קולך צדיקה ובשמי הל כי קדוש יצא היה גדול בקרבך
כל גדול שמו בקרבך צדיקה ששמו שמו שמו בנבואה גל ומוגל
והנה גל והנה קדוש מושק בצלמל עשר חמה יא עניהו להודיע
התבנה ופ על הזמורה העולם תח בידשון עשר חמה ולא הנשך לוח
על המחרים על הר נשחה נאמ וגבוה מן נילך שפי אפרח על שפיס
ויה על כרח דיתב שלמה כל בבל שהיתה שלמה ושקמה שיכשהו מלשין
יזל והוא שכלום בעליהם שלם שנים וצפופי ונאמ שמו גם הנפוד
על דרך משל כאלו קמו להם ונאמ להם גם על הר גבוה ולחנף להם
שיבאו מהדק א בבל להשחיתה הבאים איהם הם מדי ופריס ונאמ
היד הים נאמ הקונם והוא דתוק לו שגיננו שומע ומענה לו בידו שיבא

וְנָתַן פִּתְחֵי נְדִיבוֹתָם כִּמְנוּ בְּפִתְחֵיהֶם חֶסֶד בֵּית הַשְּׁמוּעָה כִּמְנוּ לִמְנוֹת
 בֵּית גִּבְיָה וְיִחְיִים רַבִּים וְשָׁרֵי בָבֶל קִוּוּ נְדִיבוֹתָם שֶׁהֵיוּ גְדוּלָּה בְּעוֹשֵׁי
 וְנִמְעָנָה וְהָם הִתְקַדְּשׁוּ נְדִיבוֹתָם כִּי נִרְוּ אֲנָשִׁים גְּדוּלָּה וְאֲנָשִׁים נְדִיבוֹת
 זֶה וְיִצְחָק נְדִיבוֹתָם עַל מַדְּוִי וְכִסִּים שֶׁעָשׂוּ בְּמִנְחָוֹת וְכִסִּים
 נִמְדוּ בְּפִתְחֵיהֶם וְיִצְחָק וְיִשְׁרָאֵל בְּתַעֲשֵׂיהֶם מִנְדָּבִין אֵת צִוִּיתָ לְמִקְדָּשׁ
 וְהָם מִדֵּי וּפְרָם וְאֵל צִוִּיתָ וְאֵל לְמִקְדָּשׁ יִצְחָק שֶׁהָעֵצִי זֶה רִחוּם לִבָּהּ עַל
 וְהָיָה כֹּה כָּאֵל צוּר וְקָדָשׁ וְנִמְנָן אֲנָשִׁים לִבָּהּ לִתְּתֵי קִדְּמֵי אֲנָשִׁים לְעִשְׂוֹת בָּבֶל
 אֲכִי וְחִמְמֵי וְהָיוּ עַל־זִמָּה וְשִׁמְחִים בְּגִמְוָה שֶׁאֵת מִתְּגָמָה עַל־בָּבֶל עַל־יָדָם
 קוֹל הַמּוֹן אֵל הַנְּבִיָּא כִּי שִׁמְעָה בְּנִבְנוֹתָ קוֹל הַמּוֹן בְּהָרִים דְּמוֹת עֵס יָב
 כָּאֵל הָיוּ עֵס יָב בְּהָרִים מִדְּבָרִים וְנִשְׁמָעָה קוֹל הַמּוֹן בֵּין הַהָרִים מִיִּלְבָּאוֹת
 גִּיִּם נִלְמָדִים וְהָיָה כִּי רַב הַצָּבָא הָיָה יָב צָבָא וּפְתָקָדָם כָּלֹו מוֹנֵה
 אֲנָשִׁים כְּעֵתֵן הַמְּקָדָשׁ אֲנָשִׁים לְצָבָא וְכִי כֵן דִּכְךָ הָעוֹלָם בָּבֶל צָבָא לְמִלְחָמָה
 מוֹנֵה אֲנָשִׁים הַמּוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם לְעֵשֶׂה מַעֲשֵׂים לִבָּהּ בְּמִלְחָמָה וְיִצְחָק עֵתֵן מִנִּי
 כָּלֹו הוּא הָיָה מַעֲשֵׂים מְקִידִים עֲלֵיהֶם וְכֵן הָיָה מַעֲשֵׂים מִשְׁכִּין בְּקִרְבָּהּ צִיִּם
 מִקְדָּשׁ הַשְּׁמוּעָה מִמְּזִרָה וְאֵל מִקְדָּשׁ עַל־דִּכְךָ הַכְּלָה לְחִתּוֹק הַקְדָּשָׁה כָּאֵל נִוָּע
 לְשִׁמְעִים מִן הָעַר הַהִוא יִצְחָק וְכֵן מַעֲשֵׂים הוּא הַמְּנִיחַ הַצָּבָא וְעֵס הַצָּבָא הָם
 כָּלֹו מַעֲשֵׂים וְהָם יִחְבַּל כָּלֹו מִכֵּץ בָּבֶל הַלֵּלֹו אֵל כְּנָגָה אֲנָשִׁים בָּבֶל כְּשׁוֹר
 מִשְׁכִּין יָב כְּשׁוֹר שִׁיבָה מִמֶּמֶךְ שְׁמִין דִּכְךָ לְהַנְחֵל מִמֶּנּוּ וְכֵן כְּנָגָה
 כְּקוֹל חֶמֶק וְיִצְחָק וְכִצְמָק מִן קִדְּמֵי אֲנָשִׁים עַל־כֵּן כִּי מִן לִבָּהּ הַמְּנִיחַ לְהַנְחֵל
 כִּיֹּון שָׂבָא לִבָּהּ זֶה מִלְחָמָה וְהַכְּנִיגָה הַיּוֹדִים לְהַלָּחֵם כְּנָגָה אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא יִמָּנָע
 בְּעִצְמוֹ שׂוֹם גְּבוּרָה וְנִוָּמָן כִּי הַגְּבוּרָה הִיא בְּלִבָּהּ כְּשׁוֹר שֶׁאֵת וְנִמְנָן לְבָבוֹתָ
 וְנִתְּהֵלֹו בְּקִמְצָן מִפְּנֵי הַשְּׁלָלָה כִּי יֵשׁ לְהַמְשִׁיכָה הַמֶּסֶךְ כִּי יוֹשְׁבֵי בָבֶל
 הָיוּ נִבְהָלִים לְגִימָה לְהַשִּׁיב יִחְמִין בְּצִי וּמִפְּנֵי הַכְּפֶה וּפְיִי יִחְמִין

[illegible]

כא ירגזו הנפלים והרעש הוסיף מרוב הרעה בזה עליו כן
 יוכלו להנצל מן הקרב בשום מין לכיבד זה ולכן והוא העפ
 הנני גש בזה יהיה בזה הרעה על כל כצני מורה שידיונה
 וירדכו זקניו ללכדו מהו כן בכל כחן כל עני בזה מעט מהו
 בתכונן מהנה גיש א עמו יפנו וגיש א גרצני נוסף ככה נוסף בתוכו
 מעט גח ידבר כמו אנשי העיר וככל הענין במלך נא כל הנספ
 יכל צחב וכי הנספה כמו הנוסף שהו מעט גח נוסף על גיש
 העיר והוא מן שדג למען ספרה הינה למכור עיר שהם ענין נוספת
 נוסף וצפה בענין גח וצדך זה הרב יוז כל דינו לנכדי ציג וקעל
 צחב וענין ידבר המ מכה חרב יוז כל הנספה נא ייש נספה
 כלל משפח נא כלל מה שהניע צחב לנאות ולא ימות על מלכותו אא
 יכל צחב ועלליהם ירעשו ירעשו הבטע לענין הזכות נישמו
 צחב ונשיהם רשכבה לענין נא כן יהיו זורם וכל זה הוא דרך
 זכריות וענין ינא הוא הפלת העוללים בקרקע גז אלהק יורה דרך
 זכריות נישמו ענין בזה והוא מענין הכפל מדין נשעל והשכבה
 נהוג השגלה הנני מענין געיר רוחם לבא א בצל להלחם עליה זכר
 מעי כי דיוש המדי הוא שכבש בצל ובמורה מלך עליה כיש הכיס
 וזה העפ לא יתבאר לכלום כסף נא הב לפדיון גיש בצל אא יהיו זורם לא
 יהיה להם כדיון כמו שאל למעלה גוקי גיש מפי וקשורה עפ
 קשורה ינא הנעשים הנה כי הקשורה הדי טענה הנעשים ופירצו
 כי היו משימים הנעשים בקשורה מקום חיים ומנויים זורם א הקרקע
 נא הקינה כפי צמון וצמם דל ועודם קמנים וכן יכל כפי צמון גש צמם
 וגם בצורה צילן גזן ינא גז צחב לא תחם עינים בשחק כי כל שחי ומם
 צחב ויהיה בצל שהיתה צב ממלכת רשמה גזן כשדים והיה עתה

כהיה ה' יי אלהי ישראל והנחם כרתו שריהם ונפלה סגור עליהם יומצו
 הנשים עליהם ביום זה כי נתנבן בזה והיה בשנת ידו כי נפלה
 היה החרבן ההוא לפי שהרעו לשאר יוהי משהו כמו שגור נפלה
 על עמי לא שמה להם רחמים ומלך מדי ופרס הודה כי עמי הוה
 לו כמו שגור כל ממלכות המצף נתן לי יי ונמל מלי בם מכל עמיו
 וגרים שנתגורו מן בעלותם לא יענינוה בכתוב אל ולקחוס יעמיס
 אצל מצאנו שהיה להם טוענים רבים בבנין ירושלים לפיכך הנבין נעשו
 בזה כי חפסוק יתברא לשע פנים כי ירחם יי את יעקב עתה נגלות
 בבל ויוצאם מהגלות ובתו עוד בישראל בימי המשיח ומן ונלוגה הע
 עליהם כמו שכתו ונלוו ג' טס רבים א' יי וכמה פסוקים מונייס על
 זה הענין כי מורה משיח נבבי הנביאים וכן ולקחוס עמיס כמו שכתו
 והציון את כל גמלים מנחה לי ונפחתו ויתברו כמו שכתו נא
 זרה הנהונות ולקחוס וההשחלם יתחלומהם להחילם לבניהם
 מחריהם להיותם לעבדים ולשפחות כמו שכתו ועמדו זרים ורעו
 צמרים וצני נבי גניבים וכו' מליכס והיה מלך כנען ישרא היושבים
 בגלות בבל ביום שיניח יי מעצבך השם המושל הזה נהוג יוס
 מתנן בבל מעצבך מעשי הגלות ומתנן רמס בתוך וכן
 מחדוך גמרי דוד מרדוך גמרי ישרא ותי ממדעתך נעו שהיגם
 נקל לנס סבלנה מצריים מדונה מצרימי אשר עובד בך ג' ע' שחלה
 העבדה לשון נקבה מל עובד לשון זכר כל על ענין העבדים וכן
 יעשה מלכה והחמלים להם ונשאר המושל הזה המושל הנגדבר
 שמינן מתנן נמשכעו וכן בזה שברה משהה מטה שבעים
 כיחושלם גרמי לפיכך ופי מדהבה מתינן זהב והוא תאך לבגל

שהיה לוקחה מים מכל הירצות ויתן סוף וקוף חייבן ^{בדבריהם}
משל על חזק והמשלה וזעים כוונתו ^{אם על דבר נצח}
היה חזק ^{ממשלה} ועל מיל מדק ^{בדבר} מכה זול על נז
והוא ^{בדבר} המדע ^{אז} העשן עליו כי ^{בניו} העשן שעבדו זותם נלהגים
הם לא לקחו דבר אג מה שהנח להם ^{אז} בעירה שכל היה לו חמלה פניה
^{אז} בלה סרה הנהו במקום הן כי ^{אז} סמנך וכן חכמה ודעה שפעה
זי נמה והדומי להם כז בספר ומלל ^{אז} כי מכה לל הורה סרה מכל
העמים אג המיד היה מכה ^{אז} קופ יודה ^{אז} ונממה וצורצוף קמוצה
מורה על הא הידיעה כל הידוע לו למען ^{אז} בכל מוכרך בל חשך על
כל גיוני מוכרך ממשו לא יתן לו מנחה נחה שנה במות בן צנו
וסרה ממשלת נזהרשע נחה שקמה כל המכץ ופצחורה ומעור דמים
כנגד נז כאלו בו צום ומה הוא ^{אז} ציושים לפי שגמ נחה שקמה והוא
על עפ המכץ שהיו תחת עבדותו והיו בצרה לפיכך ^{אז} ציושים ומש
על המלכס וכן גרע לבנין ימור שגם המלכס שומחו במבוד ממעלהו
כלו גפי המלכס והשנים שגן נוקטן עליהם עבודה כמו על עפ המכץ הם
שומחו בציבור כי במות בן צנו אבדה ממעלהו לא יעלה הכונה עליו לפי
שהמשיל הגדולים לבדושים ולציונים ^{אז} הכונה דרך משל ולא מלא שכת
כלו מעות שומח נז כי ^{אז} העשן שעבדו הגעים ^{אז} בנ נמה בן צנו לא היו מעשים
להם אג שהיו נוהגים להם המם ^{אז} נז היה הורבס ונותן צבית הגיסורין
ומעבדים עבדות קטנה שגול מהתחת החיים שמתו והמנהגים יגזו ופחדו
על דרך משל לפי שהיה מחיר כל העולם בחייו ^{אז} כי המנהגים פחדו של
יחידים במותו והוא על דרך משל מרוב התכידו כל העולם ^{אז} ציון חלע
כי המנהגים תכידו ופחדו צבואו אליהם ושגול בזה הכסף זכר ונקבה שגמירגה

ואם עשר זמן דרך משל כי השאול העיר המזרח הגדולים לעמך
לקראתך רכמים מתיים וכן רכמים כל יקוממו הם רכמים יקוממו ויהי גדין
כלו הגדולים והגדולים המתיים עורר לך עתודי קרץ המלכים נקיים
עתודים מנהיג הצאן והולכים לפניהם כמו שאמר כעתודים לפני צאן
כן המלכים מנהיג העם כלם יענו תחלה הדבור כמו וענת ואמרת
ישן גיוב הרגשין גם אתה זעזע שבחיים היית מושל על כולנו עתה נמא
נאם אתה חולית וקרך מקרה המוות כמו שקרה לנו וחלית מבטן של
נזכר כי עולו מן אשר חלה יי בה הורד שאול גאון שהיית מנהיג ומחזק
בעצמך שאתה כמו הזל לבי שהיית מושל על כל העמים ועתה נמא
שהורד שאול זורג הגאון והנך מות כחוד העם המית נבלך שהיית
נשיע בביתך קול המון נבלים וכנויות ועתה הורד שאול עמך כי נסך
זורג השמחות תחתך והנה תחת המצנעם היקרים והמכסים ונעבי
שהיו לך בחיך עתה במותך הם רמה והולעה ואם יצע ומכסך זהם
לשון זכר וזעזע שרמה והולעה לשון נקבה לפי שרמה והולעה הוא דרך
כלל על רבים מן התולעים וכשידע דרך כלל ידבר פעמים בלשון
ופעמים לשון נקבה כמו ומכסך הולעה לשון זכר ורמה רמה עליה
לשון נקבה וכן והנה הנס והעל הצמדע לך נמלה כי היית בחיך
כמו כוכב בשמים ולא כל כוכב אם כוכב המגיה זורג הרבה והוא
כוכב השחר והוא נקרא הילל מעטין בהלו נרו עלי הנשי ועמך לך נמלה
משמים למרץ ונבזעת והנה בחיך היית חולש על גנים ועתה
נחלשה ונבזעת חולש כמו ויחלש יהושע ועל במקום דבר השמות
באן את חולש בגנים וכן ה' קטול בעממאז וכמוהו ויגל חרבך רמיה
כמו וצחידך תחיה ועתה מונס על סלחמך כמו בסל ויגל פי חולש
מטיל וגל כמו שגמירי מטילין חלשים על הקדשים בינם טוב גלגל

על המנוחה ואמר מתי משמיע דהי חולץ לשנא דחורין דכתי חולש על
גויס והוא כמו שאלו כי נמצא מלך בבל על גס הדרך ואם קלקל בחצנים
שאל צדפים וזה בבבד ואם בימינו היה הקסם ירוצלים הנה יורה מפי
גורלוה בני זה עס ילחם כי כלם היו לפנינו לעשות בהם כרצוננו ובעולות
העיל גורלם ילך לבב בני עמון או לירוצלים וזה למחר צתיך הייה
חושב בלבבך מרוב הצלחה שהיה לך הנצמים גולה דרך משל למעלה
מכל בני אדם וכן ה' לרומא אסא ממעל לבוכבי א ועוד יותר גבוה מן
הכוכבים על דרך משל ויה' עילבן עמיה דא היה גשוי כורסי מלכות
דמה יצא לכוכב א ניסה פיה ואשב בהר מועד בירכה צפון הר מועד
הוא הר צפון לפי שהיו יצא נועדים שם קמיה ואולי יורה צפון כי צפון הוא
לצפון ירוצלים וכן אמר הר צפון יכרת צפון כלל התפלה בעצמו נשיכע
ינוצלים וישים כסא בה ואדון ג' ז' פ' הר מועד וירכה צפון אמר פאלס
צור מועד בירכה צפון מן חושב בעצמי כי ממעל לכוכב א גויס
כסא וקרא בצל הר מועד שכל העולם היו נועדים א מלך בצל שוקרה
הר לפי שהיה עיר חזקה וס קמה הר המעלות וקמה יכרת צפון כי הים
צפונה מזרחית בישוב העולם געלה כפל העטן לחזק בגש ובחורש
ל' שהם הנצמים שהם מעל בעצמם גמנה מעטן התפלל מעטפאו
זה דמה מן א שאלבגודי יחה ממעל לבוכב א שהיית חושב יצא
א שאל ותחת יכרת צפון תגדל ש יכרת צור הוא הקבר וה' לפי בירכה
בית אברהם דמך במעלה איך יצאחו והבשמה היל דקור האמות
שם תבל גס זה מדעי המה צוננים שיאמרו הנה הוא מי ששם תבל
כמדבר ותבל הוא שם לדרך המיושבת לא חיה יורה לא שם להם
בית המהר לעולם כיון שנתקם בבית המהר לא הנצמים עוד משה
כל מלבי גס צדקה יא בקבר וכן ה' גב' בירכה ומה

השלכה מקבץ גמור בשעה שנגד נז והיה ע"י החיות שבעה
עדכן ועם הגוף המלכנו זה זייל מורף בנו וכאשר שב נז לדעתו
ושב לא היכלו א בבל ומצא בנו יושב על כסו נהנו בבית המיסורין
ולא יצא מיצו עד שמת נז והוציאו השם יורו להמליכו והוא לא
רצה למלוך לזו אינו מלמין שמה ואם יבא ימנו שצב במגנס
החיות וימצינו יהרגנו הוציאונו מקברו והדלנונו לו שמה ועל זה
נאמר ומה השלכה מקבץ ויז זה גמרי כוונת מקבץ נז מצינו
בהיז שמה שוכנו בבית גיש בביטו איתכנעו ביקר גבי בביהיה
באיהיה ומה גמרי כוונת מקבץ וזה נועה לדך העצמנו יורו ניהרש
גיש בביתו כמנענו כלל המלכס כולם נחו בביתם ויהיכליהם שמה
השלכה מקבץ כלל מביהך שיהיית חושב להיותך בלומן יב כמור
הזים בקבר השלכה מהוכו כלל שדוח עשה שעבדה עלך ומההאל
השליכה לוחך מביהך הלכה לדור בין החיות כנער טרעב כשנעמע
גדס נענעם ויש ביניהם נאע שגינו מלכלח עוקר גדם אורו מערדו
ומשלכו וכן לבוש הרוגים שהוא מללכך בדם מעלך גדם אורו שחושב
לחצו וללצו כגין דרך צנ גדם ללצו כיון שהוג מלהרוג ועוד שהוא
מנוקב מדקירות החיב מלאועט חרב הוא הרוגים וכפל הענין צלש
לחזק הענין ופי מלאועט מדוקים וכן פי גמור גדי אל עטעו גדי עינים
ודמהו ללשון השב יוריו א גב צור אל על המלכס שים ואורק שאל
לבוש בלשון יחיד קדשה כמורהו במקרה זול כ מלבנשי הפרוגים
מושלכס ויחלש א קצט צור כמו גורם הלכס שים וגמ קצט צור
בעצמי בקני שבושן צהוכו במצנים קצט הנקצט והוא הנקרא
בלשון התשנה דמך לא חמד גמס לא הריחם עש שגר אלפי
גמים בקצבה כלל לא היה וזה להם במותך וקצין כי לשון מלכס

[illegible]

אשר עשה יי אלהים לך ילכו בה אשר ילכו בה בעבור יה עשה יי אשר עשה
והי עשן ילול מואב יזכה כי יתי המון שקבץ וכקודרס הכלימון
על פתח העירם שהיו סמוך לעיר מואב שהיו בה ערבי חל ומה שהיו
מן העל יאמר על שפת הנחל ההוא ואם ירצו הכל ואחר כך יחזקו בד השל
ופי קנודרס ממון וקנה ממון קנודה לפי שהמדם חסד ילי ופניהם יתע
נית על כן על שגד נכסיהן דקנו ויתבזון ותחומיהן על ימלא מערבם יתע
כי הקימה בכל גבול מואב סביב יושקני יללו וכן עד גלגלם יללו ובמקום
ואן עפי מואב על הגבול גו סמוכיה לגבול כי מי דימון אם נהר יאמר
ואם עיר יזכה נהר ואמר שהיה דבון המני בעירי מואב ונכרם ייבא
צבת ודימון נהר כי יתחברו בארץ בית דא צפ זומר פי מדם החללים
מלחמי מני הנחל דם כי גשית על דימון נסחוב צומא סהרם החללים מלא
על מנה נה ופיוס נוספות בלשון נקבות העלית גולגלם מדם נוספות על
הנהו שילבו ממה נמזה לעיר חללים יבלי מעים לפי טעם מואב מיה הנחלים
מהמנו בייס יבא להם מניה שימיתם כלז גס ימלטו מהחורב הקניע לממלא
ממורה כי צומס יצא עליהם מניה ושגר מיות נעות שימיתם וישארו מדמה
בפל עשן צמא ממה נמזה מואב יח מניה נה שניה נמזה למניה
מיושן עליה מניה מסבכו כל פ זה חרבן המסון והוא שיחיו צם סמנים
מלך גאור ומה שיצא מהם יתחיו נה וכן ה מלך במשייה יסק שלחו
כי בנ המלכים ומשע מלך מואב היה נקד נה שיב למלך יצא ממה ש
כיום וממה גילם צמר והי דימי חמור נכסע מלך מואב צמלך יצא
לפיוס מלך הנביא שלחו נה כלו מותם הכרים ומלכם שהייתם שולחים
למלך ישראל למס נמיתה בו היה לבם לשלוח מותו **ממ** ולממאיו
הינה המנה גס העשיון מסלע מדברה שהיא עיר ממש ממלכות מואב
וממאיו נהר צמון וממאיו היה מלך צמרון היה לבם לשלוח צמון
למלך יהודה ויכעז שיניה פיוס שלחו לעצד כלו ענה שהשלח ולביוס

שיחיהו בחרים מלך מלך וסרה נחיהם שפחו המלם שביהם מרחם זוטם
למלך יצא השלח ערה אהר בן ציון לחוקיה מלך יהודה שיהיה מלך צדק
וחזק במלכותו ותבטל למנו ורשלותו למס יתכן יהיו מסקי מעטין למשיח
דיציה דירקף על דהנה במדבר מור בן ציון והיה כעין נודד כן
יהיה מנוח כמו העץ בחד מקנה ופחיון המכירות ששלחם מקנים שגין להם
מקום לנחם כן הדין בעת מנוח והם הכפדים כמו בחשבון ובכל בעניה ולגשי
הכפדים כלם יעבדום למדון ויוליכום בגולה וארנון הוא גבול מנוח אנהיה צנות
מנוח על דרך ובנוטו בשורה הדין עצה עשי חלילה עשי כתי בוד נקני בון
הדין כתי בון נקני בון והעשן חמ נחמדדי לשון נקנה ידבר כעצ הכנסה ולשון
יבס כעצ העשן נחמ היבס להדין עצה לעשות משמח בעצמך להצליח נחמ כי
כי צדיקם עצה נחמ להצליח לנח והיה לך לשמו החמד לבניו והיה לך לשיה צליל
בתוך צהרים והוא דרך מנחם שהיה להם להסתר אורם מושגל שהיו צוחים ממנו
הקניב דרך קרב ודמה צהרמנו לחם הצהרים שחלצו למדם כשועמד לחם האור
בצהרים שהחם בתקנו וההצלה ממנו הוא הצל ואח כליל לפי שכלו על כלו צלוצל
כצל הלילה היה לך לפיוש עליו כלל הסתר גדול שהכסי והסתריו מותם ממטה הארץ
שלימנעם סהרי נדחים נודד אהגל ככל העשן במלש לחזק יגוונך נדתי
הכני כנגד הא כשהיו יצא נדחים ממצר ועובדים דרך מצר היה כפי הדין שיגורו
נישכנו בך נעשה היה להם סתר מפני צודד והוא סתריים ומנוח צהרמנו לשון
קריקה בעני משה משה כי נחם המץ היה לך להסתרים כי הנה ענה חרם הצודד
שלהם והמוצץ כל טעם והדומם נחם כלם חמו וזהו מנוח על מקלה סתריים
בדנשגם נשד הנר כמו צודד וכן המבליג שד על עני מנהם יצא מן הצודד
והוכן בתקד כסמ למלך חתקיהו ומנוח צהרמנו יבא ענד עליו צודד חתר צודד וסתר
מגמולם וזהו שגמל צהריו שחמנו גמל מנוח וכסמ של חתקיהו והיה מנוח בתקד
שעשה וכן וישב עליו דממשיעשה כמו שגמל ויעשה טוב ובישר והחמנו לפע יי
זי פידנאן באותו חסד ואמת שהבטיח הא אהר דוד כמו שגמל וחמדי לא קסיר מעמ
נחמ וחמדי לא קסיר מעמנו ולת מצבי בגמנוטי צהרל דוד כל צדור החלכות
גשר לצוד ויהיה זה המלך צוהבא ודנש מנחם ומנוח צדק ופי צוהבא מנחם צדק

השוללים נשבעו על העיר כהנים וכן הוה לשון הדורשים כמו שכתב יודד
בדורשים יענה. וקצת הים שיכור בקיץ לתים ויבאים ויהי הכסוף בכך
כמה דמיונה משכין על יערי כן עתה קטולין על שצמחה והרג על קצין ועל
קצין ועל מצור ועל קטולין **במנים** נכלו הדגמוי כמו קצין וקצין
ונמסך כשני ימים מן המקום ההוא א מקום עמי השמחה והגל ומה שחזר
ונמסך שמתה הסמוך איו הוה לשון נקבה כי צומחין מלת דבר כלול גלגל
שמחה יהיה **עסך** מן הכמל ופי' כמל מקום שדור זריעה ועצב פרי
ויעל לפי' **נמסך** ענין כליון מן עסך גמירם. לא ידעו ולא ידעו שמתה
הוא לשמחה וללח וללהייע בשמחה בבציר ובקציר ונמסיתם המירור וכן נה
בשמחה בקציר ובגדולי מונח לא יעשו בהם שמחה והלולים כי יגלו ומקצת
והיה גמיר שמחה לא ידוך הדרך גמל על הין לא ידוך על שם סופו עמו
ונמסך קמח גמיר על גמליו לחם היודי קמירם הדורשים לשמחה. עלכן
מקמיר הנצח על שון מונח מעש וקיר הנה ככל הענין בולש כי הקרב הוה
המעשים ויהי וקירי ולבדו וכן הוה הלב בכל הקרב וקירי הנה קיר חכמה
הנמר והיה כי נדמה כי נדמה כמשר יהיה נדמה לעם כי נדמה מלצבור בנח
כמו שגמל למעלה הצמורה לבדי. וכמשר יהיה נדמה שהוה עלמה מהבני יבוא לעמוד
שם צמחה ונח א מקדשו ידמה לבח א מקדשו והוה ביה סהיו ידמה לבח שם
להחלל גמל ינעלם ולא יכל ללכת מרוב ליצנה מן הבני וכן ה' לזכר
לעלהם זה הדבר נבונה נמסכה על מונח מעמ זה שנים ולח קציע להמין
עבד שנים כשע שפר ונמלה כבוד מונח כלו עד שנים מצומצמות בשל
שכי שהם מקדש נמסך אלמ ימסך עליו כן הדבר היעה על מונח עד שש
שנים נמצומצמות וכבוד נמסך כל לין כבודו שהוה עתה וגמיר בכלהמין
היב שיש לו עשר רב וממון רב הכל יסוף ושמך מעשר ממנו ומה שישליו מוס
ממנו יהיו והכפל למעשה לא כבוד לא יהיה עוד כבוד וחזק כמו שהיה ויהי
ויסוף כל יקרהיו ובדור שר דבר יא א מונח ממו כששכר כלק זה בלעם נמסך

על מנתב גמרה זו ובעדו עולם בארץ צדקה הנהן גשמינה בצללה חות סדה
מלך גשור שער עמונים ומנומים שהיו מסיישן חותו גשור על שדין ג
שנים לקיים מה שנשנע שטר ונקלה כבוד מלכ כלל שפי שהם סיועו מלך
גשור ג שנים על שמעון כלו היו שטחים לפיכך יכלו צדו ונקלה כבוד מלכ
ביד מלך גשור מלך חמשק נבונה זו על דמשק שחזר כי מלך גשור
החריבה כמו שכתוב וכן החריב שמרון וכן חרבן יצא בזו העבודה כי ש
המלכים רצן מלך גרם ופסק בן יחלם מלך יצא נועדו להלחם על ידו שלם לפיכך
זכר חרבן יצא שהיו ממלכה גפדים נבונה זו מוסר מעיר מוסר מהיות
עיר והיתה מעט מכללה שיכילה ובהים גלגלים וזכר דמשק לפי שהיתה
ימא הממלכה כמו שאל כהן שגם דמשק עזובו שיש עיועו גיפס
שהיתה במקום עיר ששמה עיועו והיתה עיר גדולה לפיכך סמך איה העיר
הקטנה נאלץ עיר עיועו ונעלף שמה דעיר מלכ עיועו היו שכלל
בעי שכל היתה גם כן בעיר דמשק עיר ששמה עיועו והנה גם בעיר צד
עמין עיר ששמה עיועו כמו שכתוב עיר עיועו גשור עפפה רבה ונבונה
עומד בדמשק ומכריו בעיר שאל שהיו בדמשק שוקים כמלך ימות
החמה וכל חמל ומלך יש בו עמל והיו עובדים כל חמל בלמה וישכל היו עמל
לוקם נלם ביום אחד לכך הזכיר מכלל עיועו שהם מלכא געל מכלל דמשק
ויתר הרב עיועו עמל עיועו כדעיועו שביקן קדוהיון חרבן לעדדים
ההיינה שבו חרבנות והיו למלכא עמל ונשנע מלכא הנה שומרון שהם
מלכא גפדים ונלם ממלכתם וממלכתו מדמשק כי מלך גשור המיר
והחריב דמשק ושמר גרם לפי שזכר דמשק גמל למלכא לבדה כי גשור
שמר גרם יגלו כמו כבוד בעי שכל בן גלה כבודם כי ששם גלו ביום אחד
על יד מלך גשור והיה צום הכנה בזמן ההנה שגלו וישתהא בעיר
שהיו כבוד עמל ידל עשן דלגל וענתה והנה הפך הכבוד כי עשן העיר
הנה הכבוד ומשמן צדק רזה דרך משל על שרם וכבודם שגלה

והי' זיון הכר המעמין והיה כמקף קצור קמה נמו איהקוצי ימקף הקמה
 יקצרה יחד לר' ישר של שבבים מעשים נחתהנה נחתהנה בן יעשה מן
 אשר בשכל שיגלה מורס כלם לר' נעמדו בעשותה שבבים של מעשים מפורנים
 במדן וגם מהם יקחו וילקחו מורס גשר ימצאני קציר שם נמר בשכלט שריר
 כלט יורועו שבבים יקצר ככל הענין במש והיה כמלקט שבבים בעמק
 רבים יהיה זה התניב מלקט ישרה הבורחים כמו שאלקט שבבים נחת
 הנה בן ילקטם מה שימצא נמנה ילקטם בעמק רבים ונעמד מקומות יקצ
 מצל זכר עמק רבים כי הנה סמוך לירושלם ועמק רבים במכני יהושע
 גשר בקצה עמק רבים צפונה נקמה העמק ההוא בן זול היה לענקים
 וכן ה' משר גבר' ונעמד ממנה על דרך משל יושבי ירושלם שהיו
 בעוללות להם כננקף זיה כמעמד נקיפת הזית שנעמדים במית גבר'ים
 מעשים של נעמדו בפע' הנקיישה והם נעמד הם צדקת המעיר של נעמד
 יד המענקף להשירם ואמיק נקרא הסעף העליון כן הנה ירושלם שהם גבוהה
 ומעולה שבמדן ישרם נאשר יהיו צדקה למ' תשיגם יד מלקט גשור ביום ההוא
 ישעה המדס כי יכנה מן יבטח ועל כמו א' ימס פירוש יכנה והנה כי חזקהו
 החזיר ישכל למעטב ובעד על מדינת המקדש ומן המדן והבין והנה מורס
 כ' יד הנה האלים ולו המן לעבוד ולבטוח בו מהו שאל על עשהו שיצנוט
 יאעשה המדס ויוצרו והנה קדוש ישרה שקדש אר' ישרה והצדילם מן העמים
 להיות לו ולעבדו לצדו ולא ישעה א' המצחוח מעשה ידיו לא חל על
 המצחוח מעשה ידיו כי על מצחוח מעשה ידיו מדס של המצחוח מור
 הנה למעשה ידיו נמעשה ידיו הם המלכים והוא עשה המצחוח להם ועובד
 עליהם לשמים ולעל שצא הסמיכות בהם הדיעה בן בא סמויה המצחוח
 צה א' נחתים כמנהו כמו שכתב בספר מלכ' ואשר עשו ככל תעין במלוא שונו
 ביום ההוא בעמ' גבר' חורש והמער שם דבר כמו נדבה העובד בשכל
 מלכה מל עיר מעמין יהיו גמולתם מפני הנביא בעמ' גבר' חורש והמער שונו

המלך החדש עזב עזהם לנדיהם ולעצמם כמו שזמננו למעלה שנים
בגדים בדגש אמיר אשר עזבו מכתו בעיניו כי נכעמונה שעזבו הכעשה
מחשבו בעיניו ובעמדה אינו בעיניו במקום שנים כי מעצמה הזמורה רבים
מהם צדמו ועזבו עניהם כעבדו ישראל למרץ. נבדדו אמרו כי הכוננו פנה
לפניהם והלך לו למפריקים ויהי כי הכריזו כנה כן ישראל עזבו גפז עניהם
מפני מלך תצור נמפשי שעלהם נאמרו ויעל על כל עמי יהודה הגדול
ויתפשט ולא הוצרך להלחם עליהם כי מצאן עמובות ולא העמונהם למלך
הנשים והטף נהיו שמוע יאמרו לבקשם איו כלו חשב לבקשם בדיק ומח
קבלו ולא הוצרך כי מצאן עמובות נהיה שמונה מלך יושב כי שחזר
אז כנגד כנסת ישראל למה קיה לך כל זה כי מפי עמי מעצמך עמובות לפי
שמה עמובות צור מעצמך נאמי ישעך שהיה לך מעל עמי ומנשיעך מן
האויב ונת שבתה אורו ולא זכרת מלחמה בעת צרתך לפיכך העמך ביד
האויב על כן תנע נעמנע על כן צנו לך שהיית מרחלת נאמנת
נאמי נעמנע נעמנת ממורה זר המדעני חזרו הנעמנות הסבתות לזרות
זהו משל כי עבדתה הא הגדול הכנה לעבדת זר. ביום נאעך נאגש
מתחלה בעת שהיית הולכת אחרי הא היית מצלחת במעשיך כמו על
דיך מעל גס יאעזלס נאעז וישנה ביום הנשיעך בבקייאם פניו ואל
מפץ כן היו כל מעשה ידיך במס על העבונה נהייתה בהם צדקה מרובה
ועתה נהשיתך דרכך עד קציר יגוד הנאעז והקציר ביום נחלה נאמ
גנש ביום שבמה לך במנה הנחלה נהמב גנש קציר כמו נעמנע קציר
כמו נאעז נאמ תנע נאמ העניעו נאמ נאעך נאמ נאעך כי הצמח צא
דרכים צנענע וצמיעה נאמ תנע נאמ נאמ נאמ תנע נאמ נאמ נאמ נאמ
כי כן דיך הכה כשידבר לפני פנים נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ
נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ נאמ
מפי שבתה הא דפדך ודחל הקיפם דמימריה צמערך לא מדיכיה דכך

22

לנהי כוש נישלח מלפניו דרך ים וצבא צבאם ופיקודו מפיטור
עשיוה מעמלם והם קלנה ללכת על מעהמים ונדסעמיה וגון זל
נה צפסר המנוח ומי ציהיה מהם צמח כוש יצאו מורס צעיריו שו
גמל עד שיוגשו למצרים כי במקום הגבוה מהנהר הק יצא במלס לא
יוכלו הדונות לעבוד בו שלא יצאו אך עבודה הגמל העשנויות
צבעה אם ינעו בהם יכפלו ולא יצבו ועשן צלצל כנפים אמרצורס
מסוככים וגמדות מנכבה צע ידס ואלה המלכים ילחס עם המלס
עם צע צדא אשר במצו ילחס למנחך כמע שכתו בנבאר צבעה מעור
לנהי כוש ערבי בה סוצי נאמר למלכים לבו מלכים קלים נאמר צפסר
קלות כמיו שגמל וצכל גומל לכנא יצא שהיו על עתה גוי ממנו צר
ומי כנע צמנכו קורו זממה העולם קל נא ממה ומי כנע קורו כלומר
משיכה קורו היה כמיניו שערס ובצדס כלו שהצמיתו גומס ומצס
לעס נומל מן חוק גמל מן חוס אשר היה לעס היה עם כולל כל שהה
קדס חוקה בם נעלמה ונחמנה שהיה עמנה עממה הא בל צבאם וצריעס
כי צפסר היה מצעלחס על כל גוי וצריעס היה מנה חוקים דרך
מיסר לא ללעס כי צפסר מצסס חנויס ונעידטו חוקים לא היה
כח צידס להכריח מוני גוי קו ומהבוסה מעט מעט בוססוקו
הגיס ונעט קו קו דנע מעטלמל צפסר נמנה חקו ועשה צדנך
חד עד כלותה חקיי ונמנה חקיי למעלה מזה לעשה נדבך קמד
וכן מעט מעט בן כלעשה דנע ערה מעט ועוד מעט עד שיעק
הדבר וכן מלה שאל קו קו צו לצו נעיר שס אשר בזמן נהיסי זכנ
בזמן כמיו בזמן האר המורה כפל נהיסי חוק מעט על כלמלכ
הא חוקי כל יושביה כלל כמיו שפשה זה אשר מעט לנהי כוש
בן כפסר וכלס כנענה נס חקיס כמו שאל ונעט נס חקיס ומקד נחמי יצול
ובתקנע שופר כמו שאל והיה צווס הקום יתקע בשופר גדול וזה חוק
משל כי נעידה חקיס נקבץ עם יצא נס צהיסי כי נעידה נס לעיחוק

ויבאו ויבן יקע בשופר כדי שימלע הקול למחוק וכו' גם כן יקבצו כל
אנשי ארצם מרח ומופה בעת השועה וכן הגוים יבאו מרח ויקבצו
כאן נשאו להם גם והקעו להם בשופר כי כה אמר יי' לעבדיו ימלכו הנביא
זי בבוא הגואל נעח ונשקט מהמית עליהם כמו שחל למען יצוץ לא חשה
ולמען ירושם לא נשקט עד יא כנה צדק ואז נשקטו ואז יבאו במנוח והוא
צית המקדש יבנה אז למנוח כחם צח עלי גור כמו שיהיה לעובדי חם צח
ובחיר על צור והוא המטור כמו יכץ ענן מור כי נשיהיה השמש בחיר על
האכץ אחר המטור הוא יפה נאוב לצמחים כמו שחל מפנה וממער דשן
מאכץ וכן עב על בחוס קצת הוא טוב כי בעת הקציר יהיה החוס גדול
וכשתעבור עב על יהיה טוב לבט העולם לקרי הקניד וזמל על ולא מער
כי המטור יזיק לקציר אבל הטל יטוב ולא יזיק ומלת משקוטם כתיב בזה שמו
כלל המ' ובהוספת הה' קריא הקוף בקצץ חסך להקל מקריאה גם לו צמח
כי לפי קציר המשל גוף ומגוף והגנים הבליש עמו על ירושלים אחר השועה
לגפן פורחת ונשהעלים הפח יהיה הנץ והנץ יהיה הנסר והנסר
יהיה מעט מעט עד שיהיו ענבים בשולות וזה משל על גוף ומגוף שצאו
בעם רב סומים ופזאים לבושי מכלול כלם קהל רב צה ומבן חפשי חובו
וירבו בלבוש כמו שחל פזם כוש ופזם מרם וכו' לפי קציר לפי השלש חס
קציר כי חס עמן גייר וחצ סיון יקרא עת הקציר ומאיר עת השנה ונחצ
סיון יהיה פזי הגנים כמו בלחץ יאכא בגוב וטמו שבוסר גומל יהיה קרוב
לבישולו בן גוף ומגוף כשיהיו קרובים לקציר הצלחם עד שיכצו יחצלים
ויאז חצ השער בגולה מר יא ונלחם בגנים ההם זהו וזר המלחם הם
היטקות הגנים הרבים והם קרובים להשחב והנטיצות הם הסעפים
המתכספים יקראו שלחום ויקראו נטיצות כמו שחל שלחום נטיצו
ענבים נצה ההם יפה הם עטמו רב והוא מבעל הכלל שחל המ' וכן
מדצח קל וזת המעב יעטמו זהו וזתה גוף ומגוף וכן קל בנבוע
יחזקא גמור לצפור כל כנף ולכל תייה השדה הקצצו ובאו הגמל והחזיר

על זבחי אשר את זובח לכה וגו' הנה את כי קיץ וחרף יהיו והסגרים
מושלם ובאמצע העשן בקיץ והבמות בחרף כי העופות יעופו ביום
ביום הקיץ והחיות ילכו במות החרף ביום והנה את בנבואת חורב
וקצור ביה ישיא למען נהיה את הארץ שבעה חדשים נקיץ את העשן
ימנו לעשן היום ובהמות הארץ לא יהיה בעוד שיתעסקו בקצור
שהי את כי ז' חדשים יתעסקו בקצורתם שהי את וקצור לא יוכל
לקצור כולם וימנו מהם העופות והחיות בקיץ ובחרף בעונות
יובל ש' גומות העולם יובלו עם ישיא מנחה ליה ויהיו את העשן
את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליה א' מקום שם א' צבאות א'
המקום שיקרא שם שם י' צבאות והנה ה' ציון מעשה מצרים
את הנה י' רכב עשן כל דרך מעל ליוצאיו והגויים
עליהם בעת צבאם ונעו אליה מצרים ידמה כי אליהם רבים היו להם
וכן את זבולא וצריים מעשה ור' ונעו ויהיו וסכסכו ויבולו
עשן בלבול וכן ואת מנינו יסכסך את אבול ארץ ביניהם לבו והעשן
ש' עליהם יהיה ביניהם בלבול ונלחמו איש באחיו ומלכה צמחה
מעל שהמצרים כלו מעבורת ארץ היו בהם שרים תחת המלך מצרים
אחר ומה צמחה מעל מלכ נעשן ועבקה מבין נעשן מעשן
נען בוקק והם עשן נקות נלו לה הארץ ביום חסמה ויהי ולמדע
לקחה עצה לעצמם ועצמו אבול כפי עשן צמח אבול עשן והאמה
ואת זה העשן מצרים לפי שהיו בהם מלכים וחורבן ועם וכיכאן
שמצדה עצרם וככאן א' הארץ נא המעשים ה' מן חסין והנה מצדה
חורבן וסכרה כמו וסכרה מעשן יסכך י' צדי וכן ה' וסכרה
אדומים קשה ומלך כפי עשן צמח ולמדעם לשון כפירה למד וכן הם
אדומים יתן לו ונלכו והמלך העל הנה מעל אשור ונלכו מעם ומה

שלא בנפלה זו מלכות הנה ומחפסק מחייב ממנו הכל דרך משל
לפי שהי נילום הוא המשקה את המין עד שלא יצטרך לגשמים ומה
יבא להם יוב דגם במעשהו בנפלה זכרנו את הדגה ולולי היסוד לא היה
ישוב צמיחים והיה חרבה מלחן מלס כי למי ידו שם גשמים לביכך והעל
חרבה על ידי מלך גשור נא כמק מלח גשור וכן הים הסמוך לעיר
שלא יוכל לבא להם דרך ים שנים מחיה ונשתו מבטן נענע מעט
נצרה בצורה עשן הפסק הדבר ואבדו והמזמור נהדר חלק במלה
הזמרה ויא כי נהגו באף על דרך דומה גשורו חמור איננו יית יותי ונתן
המלך על לשון עבדיו וכפי אחי המעלה זל כח כי האף במקום האבשן כל
וכל מלבושי אגלתי והוא נהג בהשג אשיר במקום גם כאלו אצל ואם המצח
ופי כן נא ונהי יתפ בץ וגם העדוה יתפל ויבא דללו ומיבו יתו ומה
כי היגורים יבאו מהנהרות כי כשיצא הנהר ימלאו הימורים מים ובן קנה
וסוף שרם על עקבת היגורים קמלו אחד שצין שם מים ופי המצח
כתקן טעו ובמנה ומעלה וערשיו הנהיג הנה רחוק ופי דללו במנו
דלו מלמא טעו ופי מצור מצריה ופי קמלו נברח כמו בתפוצ לשון
קמל ופי יגורו מצור שהיה קמל ערות על יגורו האר לירק
ולדגים בלתיים וכן ומעשה כלות רענן מתחלחל מל הידקו שהיו
סמוך למור ועל פי יגור כלו על שפת היגור יבא נדך ונענע ואם
הדייגים הפסוק כשל בעשן בלש הדייגים הם צידי הדגים ואם צידי
זוהם בדדגים מעלנים חסה והוא טמין וחתם שחלל כפוך ונכנס
צדי הדגים ומושכים אותם בה וכורצים גם כן ממורה והם הושג
ועתים בה הדגים ונתנו כמנו ונצלו וכן המעלה ואשה ובשו עובדי
פי עושי כהדג מעשה עובדו וכן יכיר מעבדיהם כמו מעשהיהם לא
כי יבואו עושי פשרים שריקוב כלו שסורקין הפשה במעלה והוא אב ית
עבד ששין ממנו הרשע נכ מהו שגמל וקורבים קורי כי הושג מעלה קמל

נקבים נקבים וחובי כמו חובים וכן וחשובי עת כמו חובים וכן
 וקדשם חלונ סמו חלונם ואחר ש"ב היקר יבשו עובדי השמים
 לצד הדגים וימל שריקוה העוב שצפיהן וכן יקרה בערב סוף
 וכן מנכסים חובי לצנים נהיו שחזקה רשחיה וכן כי השמים
 יבסון עבדי ר"ל ההוא שיהיה דהו מניצו עליה ביה כי השם
 בדוכנים נשמים סוף הם נבחרים שלל יאודו בהם כי אין עדי ואין
 יאור כל עשרי סכר וכן כל עשרי סכר ימיו אגלי נפש נפש עגלי
 מן עגלה נפשי לציון וסכר מן יסכרו מעינותיהם ולא שמעין
 צפח המים כפי שיקנו המים ויצמדו בהם דגים כמו שגיל בתלמוד
 הסוכר יאור המים ועבדי י"ו ולעקר מלכ נה דגים קול זורם שיהיו
 עשירים סכר עתה יהיו מדוכנים ועגלי נפש וימל אגלי נפש
 האגלים שיש בהם דגים וקמ אורם הדגים נפש ויהי אורם צה
 עתה כבונאן ואתה דהו עבדין סכרלי וטבאן וליא גבר לנפשיה
 אך איילס חכמי יועצו כדעה בל סמוך על סמוך כמו נהי נחלי
 זה מוסר מתקד העם א כדעה בעבור סכרה גיך תלמידיהם
 כדעה כי יאור בן חכמים נע בן מלכי קדם וליה חכמהו
 ומלכותו וליה חכמהו גם כן תוכלו ליהללו עצה להנצל
 מנפשות וימל עכל אחד מחכמיו אור בן חכמים נע כלונ
 חכם ובן חכמים ויודע ליהללו עצה לכל דבר וגיך נאורם צפח
 הזאת ועל הדק הזה ה"י גיכדין המדון לפרעה בע חכמין
 אשתה וזה צד מלכין דמלכ דמלכ גי"ס גיפה כחל עשין צמא
 אור ככל חכמהם למ יוכלו להגיד מנה יעץ ה"י צדקות עלמיה
 הסיורעיות שבעתיה נבא עליהם נאמלו נשאו ונעשו נחלי
 מעשין השא השאת כלו המעו לזרם ואמה חכמהם יתבעו את

מזרים שהיו כנת שבנו כלו האם הממלכה והם התעו אותם
שהיו מעבדים אותם בחכמתם שלא יוכל לבא דע עליה שלא
ידעו הם חכמתם והנה זאת הדעה לא ידעו אותה יי מסך כל
מזה האל בא להם שכלב עזרם והשתיה חכמתם מסך עין שוב
ובלבול כמו בין מסכה: שהיו ענין עיוב המים בין עושים שוא
ענה והיו כפול הכפא מענין ונעה לב והתעו פי השמים שזכר כל
השמים הגדולים שדרכם ליעץ אותם הם יתעו מופ כי הא בעל ענפ
והנה מצרים בלשון נקבה שגור כנה שבעיה ובלשון מר באמר
בכל מעשהו כי כן מעשה הלשון במקומות יתם כי כשידבר בלשון נקבה
ידע כנגד הכנסה וכשידבר בלשון זכר ידע כנגד העם המתעור שכו
צקמו ה' כמה דעו יניג ומדשדש ברוכיה פי טאו שהשכור נעשה
ולא ידע מה יעשה ויקים ויהלל ביקמו ולא היה מעשה אצלו
פי לא שאל מצרים שום מעשה שיעשה ולא יועיל כלל כל חסמה
תכמיה וחרטומיה הכל יטב להנצל מענה ולא יועיל לו יגש נוג
כפה ואמרין הם מעל על חכמי מצרים החכמים הגדולים הם הא
והסתותם זכר וכן כפה ואמרין כי כפה הם מקים בחכמה ואמרין
החלוצים והוא כפף ענין במש' יל כלם יעשו חכמתם ולא תועיל
ויה מעשה טאו עצה הוא מלח דומלך ייש והנמון שלטון ואמרין
ויה דמש נוג דמש תלי ומנו כלו המעשקים בחכמת הפוכה
לא ידעו היעה הבנה עליהם בינים ההוא הוא לפי שבמל אחד
יה שהחריב מלך גשור ועצרים וכוש ואמר כן בא לידוע להם
ונגד שם לפי גמ בינים ההוא כי במין אחד היה זה הכלי כנשים
חלשים כנשים ופפע תנוכה יי צבאום כלום ואמרין צלה
עליהם זאת הדעה לפיכך לא יהיה להם כח להלחם כנגד גידיהם
ויהיו כנשים והנה כשיאמר מעצמים הנותרים בארץ

סמך יב בידועים היה להם גדולה יהודה לפרח ורגו וקלוי ונח
להג לשון הנזע הכחד ויעדהו יחננו ונעש כשכח מלשון
ונחני שידגו ומה מפרס ביד מלך גשור ואחר כך מלך מלך גשור
בארץ יהודה ידע כי עצה הייתה מלך ביד מלך גשור מלשון
מלך גשור ביד יא עהה היו כלם פנים מרס כלם חכב ידעו כי
הכל מלך יא הוא ביום ההוא כשיראו מלך גשור שבו מלכים וכו'
שהיו שם במחנה גשור בשלשלוה אל בן זל כמנו שגמל ידע מלכים
וסחר כנס ומלך ביקים יעבדו וימרו אך בך א יכיר וידעו כי עין
למים כי הם ביער נישבו למנוע ישרא כי חזקו ההר כל הגבול
שהיו במחנה גשור מלכים ומלך ולקח כל הבמה וההר הגבול
ושבו למלך ופגדו נפלגור הא והיו חמש עשר מלכים שבו
למלך הא ובנו מלך והעלו עליו פלג ועל זה מלך יהיו חמש עשר
בארץ ופנים מלכים שם כעין כל שבת מלך ישרא לפי שהיו
הולכים ועבים למלך ישרא ולמלך מלכים ולמלך ומלך כעין
לפי שגמלו וכו' מלך גשור ונחל מלך כעין לשכח למלך
ושבת מלך כעין מלכים ועל ישרא איה כל המלכים
מלכים כי יחשבו ישרא כמלך ונעבדו יא כי בו גמלו וכו' שבו
ולא באלים שהיו ממלכים ומלך עיך ההם ימרו למלך כלם
יהיו דברים במלך עיך שיםכמו בעהם שם מלך מלך
הא אחת מלך עיך ימרו עיך ההם כלם שיםכמו עליה
ויהסעו יכ ההם כמלך המלך במלך מן המלך לחים וכו' מלך
בירשאל ועדה למלך יהלמלך יהלמלך ביום ההוא
כירשאל והיה לזוה ולעז זה יהיה למלך למלך מלך
שיחמק במלך ישרא יקמו א יא והוא שגמל מלך מלך זה

יהיה להם למורה כי האשמים כי כשיחשקו בממונתו יאלץ להם ולש
יד גדול על כל רב ביתו והוא מלך יישיבה באומיהם והם
נעלים ויהי ויבדיין כל שיכרם שונמיהם ונודעיה כי בזה ידעוהו
אכילהו מלבד שידעוהו מתחלה במלכא מלך גשור גס בעצמם ידעוהו
ויכירוהו שיכלם ככל גשור יקנהו ועבדו זבח ומנחה ועבדו כמא ועבדו
הדמעה עבדו וכן ועבדוהו חלקה והדומים לו מן פיתאן כמא מעע
ועבדו ליי בזה ובמנחה וכן ויפליחן בעבדו קדשין ובקורבן ונדנו
ליי בערצתם וישלמו אחי שיכר כי ילי הוא המלך ילי ואלה ילי ילי
ויירפם כדי שיכירו כי הוא המלך והדומים כי באובם ליי ובצמם ליי
יערב ליי וירפם ביום הוא לפי שמתחלה היו מתנבאים מה בזה מלכים
וגשור ועתה הנוראים מעבדתו ומה גשור ודמו ילי שהיה צם ידע
כי ילי הוא האלים ויהיה להם הכרה ומה צם מעצים שיכעסם כן מר
ליי ויהיה מלכה מעצמים למשור ומלכה למעצמים ועבדו מעצמים קר
גשור כי מרעם גשור מעצמים יעבדו מרעם ויהיה ילי שכל להם של ציה
ביום ההוא יהיה להם ילי שכל ציה בממונתה ויהיה ציה בקרב המלך
שהיה להם ציה על שור הממונות כל זמן שיחמיקו בממונתה גשור
בדכו כל אחד מלשון בדכו ילי בצמנה נמנה ציוך עמי מעצמים שכל
להיות עמי ומעשה ילי גשור שהכירו שגם מעצמים ומה הוא ילי עוד
ומלכה שכל מלכה מעצמים ויירפם ילי שכל ציוך עמי דמפיק מעצמים
דעל דחבוק דמי מלי צמין למחר וכד רבו למינה מעצמים עמי ומתמנה
ישראל בשלח צמ הדין מה העשן היה בשלח למינה מלך יהודה שכל
על ידו של שמוע על רחקה מלך כוש שכל להלם עמי נסע מעצמים
ונלחם עם מעצמים ועם כוש וכבשם ובמעם השם נחמד ליושלים קודם
לכן במורה שכל שכל על גשור ומה נמורה צמנה מלכה כי
כמו שלח מלך גשור גשור כן לכו מעצמים וכא ויפץ כד שכל
קודם שכל ליושלים מלך גשור היה מה שכל נסע למשדוד ולבדה ומ

עד שתהיה הם ואלו עדות מעשים והם לבוש כי כבר זכר שנתם ואלו
שענה הענין במצרים לרוב גנותם כמו שזכר גדלי בשם יסור בשם
המורים בשנים ונתנו ובשו על יסורא זמם שהיה בעתו ככנס
ומצרים לפי שהיו בעלי מלחמה למלך גשור כמו שזכר על דהקא
מלך כנס יצא להלחם זנהך ועל יהודה נבטמן ומלך על גשור
שנשאר מעשים במלך כי השבטים בכלל כנע גלו בשנת שש
לחזקתם והיו מצבים לכנס שילחמו במלך גשור ומלך כן
ימלכו מידו וכן היו מתכבדים במצרים להנצל על ידי מלך
מלך גשור וכמו שזכר יסור מלך גשור ומצרים מלך גשור וחתונתו
ומלך המלך היום מלך יסור כי הנה על גבעה הים גשור נסנו שם לעמדה
כרוב דהנימ סבורין למי עירק להמן לסעיד לא שחמבא וען קדם
מלכם דמלך עד כשם נפשיהן לא שחמבא וען קדם
מלכם מלכם נבונה זו נחמיה על צד ומלך שכתב ערבם עליו
ומלך מלכם בבל שנה ושלש עשרה לפי שהינה לרשע יוסף מלך וכן
נרצח על מלך מלך גשור כמה פעמים וקדם בבל מלכים לפי
שחמדי ופרים היו למלכות חבטת של בבל פלג שחמדי העיר והלך
וימה ממלכת שחמדי והנה בבל מערב למדי ופרים והמערה קדם הים
ומלך מלך יש בין בבל ומדי ופרים ויהי מלך מלך דמלך מלך
במדי יסור כסופר בבל כמו דוח סעבה בבל במלך צמקום
יש שחמדי ממדי שם הכות כן יסור ומדי ופרים להלך על בבל וכן
בבל דיום ומלך בלית דינמא מלך דמלך ומלך מלך דמלך דמלך
כ מלך מדי ופרים ומלך חבטת לבל מלך בבל לה מערב דיומלך
לפיכך קממם ונבא מלך מלך עירמה ומלך חבטת והנה מדי ופרים שחמדי
ויתקו מלך והנה חבטת קדם נחמ לפי שחמדי יום חבטת למלך עירמה

יתיר מן הקדושים שידע גבורתו ומעלתו ויהי מעורר דמיונו בה חסד
 חסדו וקדושתו ויהי הנביא נבונה קצת לבדל נאמרה כי מעלה שם ומה
 כי הנבונה הבודד בודד מי שהיה בודד יבא בודד שיבדיל צד ומי שהיה
 שודד יבא שודד שיצדד ומי הנבונה והשודד והו מעק נבדל שהיה בודד
 צד ומי שהיה צדלם עמו ואדום כן יבא לו בודד שיבדיל צד וישדדנו ויהיה
 כוונתו על שם מנוי מדי וקומו כל העבודה כנגד עולם ומני שייעלה
 ויצורו עליה יצירי מעמנו מעלה כל גמלה השבת פו גמלה בליל
 מה שהיו נעשים מפתחם הכניס בצמחם יפלו על הפועל ועל הפועל
 כמו מניח נגד יעמדו הפי מעלה נגדך בזה תכלית שאלתה עת
 תכלית נסנית מעלה נאמי מעלה מקדם והא גמלה יפה ומעלה
 צמחם ומנהו יבס ושעה למקד לצד ויתמלה היות עולם כוונתו צנה
 עונה בה ויקד לה בעמ והדומים להם על כן הנביא מדע נאמן
 כל נאמן מדע נבדל מן בלשון בלשון המקד נעניח משמיע מידע
 הנהגה לבדל כל שכן שגמלה לבדל נאמנה תעה חסדן בתיק החיות
 הנביא מדע בלשון בלשון שעה המעלה רב בלילה והיה זה הנהגה
 נאמן חסדן וחסדן והנהגה שעה מעלה והיה שמה עם עבדיו נאמן
 הקדושה הנהגה לחסדן בנהג שנהג לו המעלה בנהגה הנהגה חסד
 המעלה על הנהגה בהנהג כמו שנהג מדין מלכא מיופי שנהגו ויעשוטבי
 יבנהגם וקטרי חסדן מנהגין ומנהגיהם דג נאמן נאמן כל נאמן
 ענין ונהגה כמו שנהגה עם נאמן נאמן ענין השלח ענין נאמן נאמן
 נאמן ענין השלח היו נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
 מנהג מדי ונאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
 מנהג כולו נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
 נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
 נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן

זה סדור ומה עמורה ומה היה לעולם כי מורה בכל לך עתה לעולם
 כמו שצונו לעולם צונו צונו ומוצא וכן נרמז מזה הנצח בלשון
 הא בכל היום ממונה שמונה מורה בחיל מלך ופרס כמו שצונו הקבוצה
 וכן נרמז ככל עשן במלך כי הער והתבן יקרא בן נרמז לפי שצונו בלשון יצא
 שמונה שמונה מזה הנצח זו הנצח מזה שמונה על בבל הנצח לבס
 נרמז שמונה ומה אה יצא לפי שצונו יצא יצא הפורענות
 לבבל משה דומה דומה היום מזה יצא כמו שצונו ומה
 ודומה ומה מזה הנצח או קורא קול הנצח כי משמע יצא להם המחר
 ארצם ובקרב איהם הועב וישמעל שומרים בחומות מזה שיקומו
 בנ העיר מרוב פחדם ויסובבו העיר וישאלו לשומרים מה הלילה
 וכל הדבר כדרך השואלים מה מלך נא על דרך המליכה ומה הנגל
 חזקיהו בחיל נבצ' אל עשה להם השומע מהם בן כלל הצבאים
 זבלתה הנצח לו כי גם בלילה יבא מחריו מה שצונו לשאול עיר מחר
 הקורא גם תבשין בשם גם רשאו רשאו שובו מזה לשאול כל עיר
 לילה מרשאו כזה כי אין לבס במחמק המורב ומדוע מזה פירוש הנצח
 כי עתה בנ העיר להחריב דומה וקורא העיר שומע וצונו ומה
 מדוע נא בנ העיר קוראים איו ושואלים לו מה הלילה כלל מה הלילה
 וימורם של דומה מזה גם העיר קרם עדיין הלך עליהם והנצח ומה להם
 נבצ' נצחוי הימים והלילה ונא בן מלך שובו עיר עליהם ומה
 ויהי מנול גם דלונט למשקנה יה דומה על כלל מן שומע נבצ'
 פירוש למה יה נבצ' נבצ' פירוש לבן מה דעריך למינה ומה
 נבצ' עיר נבצ' לצדיקים ומה פירוש נבצ' לרשעים גם הנצח מרמז
 הנצח עיר מרמז יכלול למינה ונבצ' רבנן במספרו של מלך
 מרמז נבצ' מרמז דומה משה דומה אי קורא משה עיר מלך יוחנן
 אי קורא משה משה שש שומע מה הלילה מזה לשמונה מלך

[illegible]

מקרזה גם והוא ביד לבנונה לענה לפי שהפילנה יושביה נעשה
 והשיבוה מהר א בקעה ויניטה רגויה שהקדש עדה הר אג גא' וה
 לק יפה כי עליה כלך לגויה דרך בני העיר לעלות לגויה ולמנוגלים
 בעת שיבאו להם המויבים ויכנסו בעיר בחזקה יעלו לגויה להגב צהם
 או להלחם בהם על נשואם גם יוכלו מזה הנביא כנגד יושלם מה לך והוא
 היית גדמול השוואת מלזה עיר הומיה מה לך עתה שואמסת אהצרים
 ועליה הגויה היה זה מכת עונך רשומה מלמה כי רשומה וקול המון
 העיר מירבה עש אשר בהמה וכן השוואתה מן לה חלליך לא חלל חרב ולא
 כי לא יצאו חניץ לעיר להלחם עם גויבהם אלא נקמם אהעיר ומתו ברוח
 ביעב והם עים חללי חרב אלא חללי עב כלק עונך והגזיק שגדלו
 ונחמו מקשה גומרו כלו רוביקשה שודדתי אחיהם והשיגם ומסרו גורם
 והם עדיקו ושריו בשבדחו נשאו מירושלם לילה וידדתי אחיהם הכשדים
 והפשוט כל נמציך כי כלהשעמים בתוך העיר גמרו וכן מיתוק
 צרחו שחטבו להמלט גמרו גם כן על כן גמרת דברי הנביא כנגד
 התנחמים שעו מני גמור בבב כלו הדכממני אתחמוט כי
 גמור נפשי בבב נאצמה אל המצא כפל עשן העלות שונם גמלא
 הדחקו לנחמט על שוד צר עמי כי רב הוא מלהתחם עליו כי יוסף והוא
 עשן שוד כמו והוא מלהמה גדולה ועבוסה עשן הדמנסה והגמול
 מוכה עשן גמול כמו עבוסים הם בגל מקדק קי' הודם קיל כמו
 משורש שקל השורש והוא שאל מקי' תוספת ביאור כי די לו במקדק
 וכן לצד צדק והשגש שרציה וקסמל קסמלים ועשן מקדק קי'
 שהדמו הכשדים תומנה יושלם כמו שבה והבדק העיר מן יושלם
 חומה יושלם ושנע אהר היוצאים אהר ונלשם וצונעקיס
 מהר א הר ומעבדעה א גבעה ויה מבלשין בהם מקיבן והגלגל
 ביהי מוריד ועשן כי בע עשן נשאו גמלה בחצם וקשה

להלחם על ירושלים וכן קיי והיה עיר למלך משור כמו שנ' ויגלה קינה וכן
 בנ' קיי גלו המענים לבג למלחמה על ירושלים עיר עני גלי גמולות
 מקורה העיר ויל קיי במשמוע כותל ועיר עני דבך וכן בידע ויל
 מעיר במרפסין כי דבוקה וכי הכסוק עולם נאג גשפה לחרה המלח
 א ירושלים וכן דבך א החומה המגנים לחור החומה המגנים וכן ית
 ונל שורג דבך הריסין וכבב גדם פריס ית בדך גמא ועיוליה זוג
 פריסין ית מבחי עמקין כי היכב למ ילך בהדים אג בעמקיס
 שות שתי שמו כשהם לשעני ירושלים להלחם ויל נלחמו וכן ופג
 יסית בגין גליך ילחם ית עמקין עמק משור ושות שתי ומוח
 על העני יגלית מסך יהודה גלה המיב יהודה שהיו סבורין
 שהיו מסוככין שלא תבג עליהם דעת המיב ופני ביה במידא שהיו
 צמחלתי ויהי בן המיב בעונותם וילת המסך שלהם והבני גמ
 כנגד עש ירושלים גו כנגד המלך מאליה המיב בן עליך הצמח א
 נשק ביה יעש הלבען שנתן עליהם מענים ונתן עניך בהם להבוס
 לירושלים כלות הכינות עצמך למלחמה ולא להשוכה ולעשיס מונס
 כלל הבטחך היתה א הנשק ולא א הא כמו שגמ ולא הבטחם א עשייה
 ויה א נשק ביה ביער על זין בית גמ מקדש נגה בקיע דגוס שות
 שהיו בחולות עיר דוד המ ציון ועשיתם הכנה לבטח אונס פכצות
 והקצצו גר מי הצרכה ההחתנה שהיו מהתפזין מוחנה ולחור
 קבעתם אותה להנכה להיות המיס ממנו מענים לעשות בהם חומה לבטח
 פכצות ובינה הוא חריץ בנני באצנים מערבנמן בה מי הגשמים
 ונת בתי הנה הכינות המיס וכן הכינותם הקצנים שמפיתם המיס
 ומי שהיה לו בית יתר נתצתם מותו לבנות מצב החומה במוחן הקצנים
 והתצו כיו השדא רבה ומשכמה להדגש כי שישנו נהץ לבצע
 ענינו לחמק מן ערים בצורות ומקוה בקמץ באקל משורה
 עיר עשיתם הכנה למיס בין שמי החומה שמי הנכה הישנה
 עשיתם שם חריץ שיקו בה מי גשמים כל אה ההכנה עשיתם

מכאן הזויב כדי להציל ירושלם מעידו ולא הבטחתם א עושה ציון
הבני להכחדת וכן יצא יצא בעשיו ולא הבטחתם א הבטחתם
אשר עשה ציון ותקנה עש הנה נשמרה מעיד הזויב ולא הבטחתם
לשוב אין וללכת בדרכיו הוא היה מעציל גם שבתם אין יורה יהיה
טוב מכל ההכנות שנעשיתם ניוצרה מרחוק לא יגיהם מי אצד
ירושלם זהו זמן רב ורחוק להשיגם שכינתם וצד צורה מכל
המצות לא יגיהם צורתו לטוב אין וצד צורה מרחוק שצד
צורה קודם שנעשה העולם כמו שנמנו ז עני נברא קודם שנברא
העולם ואין הן גן עדן והנה וישראל וצדיקים וכסא הכבוד וירושלם
והשמים ואין משמעות הדבר הזה כמו שצד צורתו המון התלמידים
אם שיעמדו בבח להציל קודם שנעשה העולם לפי שהדברים הללו
הכלה ביד העולם יקרה על יד נביאיו הנבואה הזאת קודם
היות הפרענות ויבכו כדי שימחדו ויקרחו ויחגרו שם ישובו
ברשות לכה הא וינחם על הדעה והם לא עשו אלא ובעל ששון ושם
לא דאבו ולא חידו ולא פחדו לדבר הא לעגו ושמחו וקממו במלכותם
למאות מעשרה נעשה ששון ושמחה ונהרג בקר ונשחט צאן ונאכל
בגדי ונשתינו כי מחר נמות ונשחט בעונותינו צדיקים וכלמה ללעד ולשחך
לדברי הא ומהו חילול השם ונפלה באמת מה שהם אומרים נלהצות
ויבוע לבטל עני צדקות לפיכך גני נעצו גם יכופר העני הזה לבסוף
המוותין כי קשה היום עני זה הדבר והן העונות שקדמו לבסוף ולא יכופר
העני הזה בגלות אלא עת המיתה מותם הנעם כל מיתה נעשה בעולם ומת
ואף ונפלה אמת נפלה במקדש העית שבע כדלית המה דמין קדם
צדקות וקממו רבו זל כל מי שיש צדו עני חילול השם מין כח ברשות
ולא ציוס הכפירות לכתוב ולא צדקות לעניק אלא כנפן העניק והעניק

שנ' גם יכופי העץ עד תמותו כן נמי המוכן כי המוצע מן ערי
מסכנות וכן ה' פירסמה נאבנא היה פקיד נאמר בציה המלך חוקיה
ונטה דעתו אל מלך גשור להסגיר לו העיר וקשרו קשר עם קצת אנשי העיר
ועשו נאמ' למ המלך קשר לכל גשור וגמור העם היה קשר נאמ' שפי' במקומו
על שצנא נאמ' אל שצנא וכן נהפך עליו נאמ' אל גשור עלה ציה
שמומנה עלה ציה המלך מה לך פה כאן גמור נאמ' אליו מה לך פה
נאמ' אליו לא לך צה וכן ה' מה לך פה ענה כי שצנא לא היה ובעיניו של
אל שצנא נאמ' אל ונעשה פקיד בציה המלך ובדיו' כי מעני' ששמה סכנו
היה לפיכך קראו סוכן וצנא לא פירסמה ונאמ' לבו לקשרו קשר להסגיר העיר
למלך גשור נאמ' לו מה עסקי' לך בעיר הזאת נאמ' אליו מלך ונלכדך ונא
לך פה כי זה חז' או קרובי' לך בעיר שזאת עושה דברים כאלה בעיר כי
חצרת לך פה קצת גרה ונדמה בעצמך נאמ' חצרת לך פה קצת גרה
ביתא שהעיר כן לא יהיה זה כי הנה יא' מלך ונלך חצרת מיום קצו
ואתה נמי שחונט מקום גבנה שלם יפחד שיוי' דונה ונאמ' שחק
מלכנו בסלע שזאת בנאמ' שהיה נאמ' בעיר הזאת צהירה שזאת
היום שלם יהיה גרם שיוי' דונה ממנה לפיכך קשרו עם מלך גשור לא
יהיה לך זה כי אחי' יצא ונחלק שיוי' דך מן שזאת נאמ' שגמ' וקדמ'ת
לעצמי' לא יקום וי' שחצרת לו קצו בקצו ביה דוד לפיכך נאמ' אליו
פה וי' חוצ' חוקי' נאמ' על הפעל כי נאמ' היוש' בשמים והנא על
דך צהרה מלך מלך טלמ' גבר כי גמור גמ' נאמ' אל גמור ונא
שם הנא לנאמ' והנא טלמ' הנאמ' נאמ' לך צה ונאמ' פירא טלמ' נאמ'
גיש נאמ' טלמ' נאמ' קשה מלך נאמ' לך שזאת נאמ' יור' מלך
בנאמ' מן העם כלו הנאמ' למקום שלם נאמ' מלך וכן ה' טלמ'
דנא ונא דעת כי מלך גבר הנא נאמ' קדמה כלו גרה הנאמ' הנאמ' מלך
וקדמו גבר לך שהיה ונאמ' ונאמ' טלמ' גבר נאמ' נאמ' נאמ'
נאמ' מלך נאמ' נאמ' נאמ' נאמ' נאמ' נאמ' נאמ' נאמ' נאמ'

אדם הבגד וכורכו כמו כדור ומשליכו למקום רחוק ומי שמפרשו
 עיניו כלול מפרס יחד גפשו גבל אינו משרשו ובדבר דל
 ענין מלמד שפחה בו צדעת כמו על שפת יענה וית ותחשיך
 בהראי פי תפסך בושם כמו האדם המתבייש שמכסה פניו
 צבוק יצחק מקור צבוק שם וכי כמו שפירשנו וענין
 ענה כמו שכור האדם המצנעת ומוליכה
 למקום רחוק ואם עוד כדור שנאריך רחבת ידיים כמו שמשך
 האדם הכדור בארץ רחבת ידיים שאין שם גדר או דבר
 שיעבדו. שהוא מהגבר מתפלל והולך רחוק שישמא
 מקום שיעבדו או דבר וכדור הוא שנגחא צעט פילטא
 והכך שרש וכן במשנה הכדור והאמור ותחסר ממנו
 במקום הזה כך הדמיון יצחק כדור וכן לב שמח יעניב
 וזה כונה וית ישי מיך מצנעת ויקחך בשל רכב
 בשור מקל וילטך לארע פתית דין שמה תמות ולא כמו
 שחשבת שחצבת לך פח קצר ושמה מרכבות כדור
 קלון בית גדולך פירש גדי אל שמה באותו מקום שמהיה
 שם מעלול תרכב אותה מרכבת שתחשוב אותה לנמשך
 בכבוד גדול ובכאן היה לך בה קלון ואם תרכב אותה אך שם
 תהיה מכובד בה כגול הכבוד שיש לך בעיר הזאת יהפך
 לה שם בקלון ודל פרשו בקטן בית אדושי נהפך כבודו
 לקלון כי כשיצא למשך אשור שגלו אותו איה העם שקשרות
 עמהם לאט חזרו בהם עקבוהו בעקביו וקשרוהו צמבור
 סוסיהם והיו מגדרים אותו על הקוצים ועל הברקש וזהו

מרכבות גאונך המרכבות עמית חושב שיתנו לך מרכבות לכבוד נתנו
אותם לך לקלון שקצרו אותך בזנביהם ויהי תמן המנות ולתמן יתני יקין
יתבון ביון על דלת נאות יקין בית רבונך והדכתיך זמנא והשאהב
וזמיהרסך דבר הנביא על הא וכן מנהג לעזין הקדש במקומות רבים
כמו שמענו עמים כלם כלש השונו ובנו כלם ולסרנכם והדומים להם
והמצב והמעמד הנה חקידות שהיה כן והיה ביום ההוא ביום שתגלה
ממקומך זה והן במקומך איקים בן חלקיהו ופי' ביום בזמן ההוא כמו והיה
ביום ההוא שישו והדומים לו שנקמרו בעתידות פירושם בזמן ההוא
ול' וקיעה שיתן בלב חזקיהו למנוח פקיד איקים במקום שבהם לאוקא
יקיעהו שיהיו ניקח העקידות ויהי וקיעהו וקיעהו וקיעהו על צד
דוד וכן הרב תגלום הנה קיעהו בשם תמי דכתיב והנה בשמי מלכים ונאמי
זה כי איקים היה על הבית היה על הציב ושבע הספרי וזה היה בשמי נחייב
למשלם ויפשו כי קדש לבן מיד והיו דבריו עם מלך גשור והיה מכסה עמל
והא גלהו על ידי העבד נאמל לו לך א הסוכן הזה והנביא נאמל לחזקיהו והניצחון
מגדולתו ושם החתנו איקים וכשנא סנתיב ליושלים היה איקים על הציב ושבע
נאמי סופר ונאמי היה שבע מנסה עממו וקיעהו בגדיו על דברי רב אקה כמו
המחרים והלכתינו כהנתך דרך משל כי הכתנת מלבוש הוד והתמדת
לבדולב והזכנת הנה חגותה על המחרים והנה משל לחזק של ימנע ומגדולת
והיה למג שושן נאמן ולמטה גוב ונתה מכרת דרך משל כי הוציאה
יועץ של מלך יהודה ועל פיו עשה מה שיעשה לסגור ולפתח נאמל לעל
שכמו והמפתח למי שגדס מנהג על שכמו נאמל העשן בשם משלים זמל
זמל מפתח כי שדו יהיה עשן ביה המלכות לכהנת גלגל ונאמל על שמו
והנה כמו משל שישג גדס עפ שכמו כל כי הנה יסגור נאמל נכלב דברי
המלכות ויהי מלך מכתב ביה מקדשי ונאמל ביה דוד ביה נאמל שהיה
איקים בן חלקיהו כהן ומצאנו חלקיהו ביום דברי הימים ונאמל הוליד גב

עזריה שיהיה נזיד ביה אהים במי חזקיהו ותקעתי וירד צמקום
החסיף עוד למשול מעל על הגדולה ועל העררה שניה לו על שיהיה
לבבוד כל בני משפחה וכלם יהיו נתלים בו כמו הקטן שהיה נלח בנזיר
ופמך עליו והמשיל לו ליהל שחמ הקועה צמקום נממן חזק וקיס שהים
אמיה לרבות בה כל דבר ולא ידעו שהעבר והמוש ממקומה ואלו עליו
לפי שהיה תולין עליה נפץ הצמקים והצמעה הבנים והבנות וה' צמק
כל כל הקטן נמץ נפץ הקטנים יהיו מתעבדים ומתעמין תולין עליה
כל כך תהיה גדולה מכוס מת ונמץ כל דרך משל לפי שהמשיל לו
ליתד והיה תולין עליה גדולים וקטנים לפי חזקה של יתד ופ' כל הקטן
כלי התשמיש הקטן מכל כל התשמיש תולין על היתד לפי מ' מכלל
המגנה עד כל כל העלים וסמיכות כל המגנה וכל הנצלים לפי שהמגנה
יש בהן גדולה וקטנות ומערכות להשמישים משונים זה מזה וכן הנצלים
יש בהן זה משונה מזה בתכונתה בתדולתה מן צמיתיו וכלם יקמו ותה
נצלים ות' כל הקטן מוציאים עד עעדקא ותה מכלל המגנה
עד כלל הנצלים מכהנא לצעזי פיפודא עד בעללי אחד נצלים ביום
ההוא היתד התקועה צמקום נממן זה משל על שבט שהיה סביר שיהיה
כבודו קיים עד יום מותו כמו שגמל חוצץ משום קביו ונכיר במשגל
מגד עליה כמו היה נצטצט ותמול יצטנו חזקתו הכלים התלויים והנצלות
עליה שיכלו עמה כן נצטצט שבט תצטר עמו ומשפחתו ופי' עתה
משגל צ' והנצמ על צ' שהחוב והיתה עיר סתונה כמו שזומר
לפיכך קרן לנגד רבצים שהים על הים נהיג היתה עיר סתונה גם כן והיו
בנות הספינות תמיד מרובים לצר לפיכך גמל הלילו ענות הרבים
כלל סמנו ט' עין לפי שהלכנו גם כן עיר תחוב וזהו שגמל שודד כלל
מבוי שודד מקומותם וצירפם שהיה נכנס שט ערה שודד מבוי גם

כל פנח ופי מציה מהיות בית ומקום וכן והשבתך מזונה מהיות
זונה וימסך ממך מהיות מעד ויסייה מעבירה מהיות גבירה ממך
כמים גלה למו ר' מאדע כיתם זהו עליהן ואנו יוגים כי נהחריבה את
שמפוט ציחוקא וכמים מבני יין גם כן עך זמ ממרץ כמים ופי מדע
ול כמים היו סוחרים הולכים לצביל והלכו להם ש' במו לצר ויוכלו לתפוש
זורה והם יעניוה ויבא להם דרך ים דמו יושב י' הושב י' בל' ים אשר על
הים שהם סוחרים בזנות עתה דמו מיתברו כלו שהקי והעצבו כי עיר
סחורתם נחבה וצדון היא ע' הים גם כן וסוחר צידון ע' ים לשון
יחיד דרך כלל כמו נהי ל' שור וחמור כי גם הסוחר מסור כה המורו לעצ
יצא גלעז והדומה להם מלחך כנגד צ' ופי מכלו מורק סחורה מלחך
קל הלמד ומי להדגש כי הוא מק הדגש וצמים ימים הכסוף כמו הפך
מורו ורע שיחור שהוא במים וק צי ימור הוא רבועה צ' כלו כי ממערים
היה ב' לה ציטה מתבונה לפי שמצויים דת רבונה כי לא הצטרך לנצחיים
י' כנהי שנקר שיחור מעקה המרץ וזהו שמצמים ימים ונהי מחר
ג' ים צ' היתה סחורת הג' ים כי כלם היו סחורים צ' ונהי ונפחם
סחורה לעצמם צ' צ' צדן כיון שחרב מקום סחורתך צ' ונפחם
י' הנה מ' ים והנה צ' לפי שהיתה סחורתה דרך ים ונפחם היתה מעצמה
כל מעשו כל העשים שהם לחור הים ממנה נשמתה בחריבה העצ
היום כלא לא חלת ונח ילדה ולא גדלה בחורים ולא נאמרה בת לדר
י' מש ביום חרבה ונח דרך מעול להמשיל העיר במשה חלה וילדה
בעה ומגדלת מנה ומרוממת מנה וכן נח כי חלה גם ילדה צ' יין
זרבע נ' י' כי למר ים מ' מ' מערב ב' ד' י' צ' וי' י' י' י' י' י'
לא חלה לוי מעשה ומעשה ולא יבית עילעץ פשק' צ' ונח כלו
הלוי שלם ק' י' כלו ח' ב' ב' כי מ' י' ע' מ' א' פ' להיות חרבה
כמי שמעל למצויים כמי שמעל למצויים מרבן צ' י' וי' וי' וי' וי'
בעבור עצמם כמו שחלו יושב צ' כ' ש' מעל כ' נבוכד נצ' צ'

ומי פ' צ'
כ' ו' על צ'
כ' ו' נצ'

עליהם להלחם כי קודם החריב נז' צוי ואחר כך מצייס כמיו שמתפוצץ בסכר
יחזיק א' עבדו הרשע א' כנגד הסוחרים אשר בצוי עבדו לכס ונשיאה
כי צוי החריב והרשע א' כן על הים והיו סוחרים צייס איה מצל למ כמיו א'
צ' וזין לכס עתה עוד ממחר א' צ' ועבדו לכס ונשיאה' הלילון יושב
ג' יושב ג' הים היללנו כי חרבה עיר מחורבם ולדערי ונל' א' א' א'
א' נשי' העיר הוגת חשבתם שיהיה לכס יני שיהיה עלזה מרב כבודה
והיתה מיני קדם והנה עתה יובילה רגליה לגור מרחוק מל' לגלות ממדצ'
ולגור בארץ שהיא מרחוק ומ' רגליה כלומ' על כרחא יוליכוה רגליה לעת
בגלות על דרך שגמרו יבלוהי דבר ג' נש' ג' נון ערבין ליה למתא דמתנע
המ' מובטין ליה וקדמיתה א' נמו שקדמיה שלך יבש והה' לנקצה וזו
במפיק כלו קדמיה העיר מעקדם וי' מיומי מקדם מלקדמין הול' מיי' נ'
ליה קודמין מאדע יחיקן כדי למתבג המ' ג' נ' מי יעץ מי היה יושב
להחריב צ' שהקום עצתו לול' שהא י' יעץ ועצתו הקום כי צ' שהיתה
עיר גדולה ומעשייה כלומ' נותנה עצמה למלכה ולעמה מרב עשירה
וכבודה ולמי היה עניה כלב להחריבה כי סוחריה היו נחשבים כמיושנים
וכנענים כמו נכבדי ארץ והענין כפול צמא' כנעניה כי סוחריה נעשן
נעשן בידו ממזע מרחקה א' שהיו משקל אחד וי' שלטוניה' לחלל
גמון כל צב' להקל כל נכבדי ארץ ככל ענין צמא' ופי' הפסוק ה' צבאות
יעץ זאת לפי שהיתה מתגזה בדב עשירה והיתה נותנת העשרה לעמה
למ' לא לפיכך צוה להחריבה לחלל גמון כל צב' כלו כל ארץ צב' וחמץ
ישפל גמונם ויחולל כשימאו חרבין צ' יעשו קל וחומר בעצמם ויהיו
בעשניהם נקלים ומחוללים עבדי ארץ מהר אגלי משם כימור יש מפא
כימור מצייס שיוצא ומקומו ויהפשא כי תצמי ממקומוך זנה וזנה' מ'
יחיה שבושו כמו היאור שעובר במהרה ועל הדרך הזה המשיל במקום
אחר כי יבא כנהר צ' וזנה תעצרי לבה רשע' כמו ב' צ' ורשע' א' כן

אין כעדים היום זה העם לא היה עם מקדש כי עשור יסדה לציון כמו שאמרו בתורה
מן הארץ הביא לא עשור ניבן וכן נעשים היו בעשור בן עתור וכבשו הארץ הזאת
והיו נקראים אין כעדים ואשור יסדה מקדש ועל כן נקראה הארץ ההיא בעל עשור
והמונחים עליה נקראים מלכי אשור וכל היום לנעשים כי הם כבשוה והם הקימו
בתוכם שהם היום נערי וזמננותיה שהיו בה מרחלה ושמנה למחלה ונאמרו
שמה לשון יתד הנגזר על מלכים או בעל על הגני ופי' לציון כמו למנו
יכרע ציון לעם לציון והם השוכנים במדבר הארץ צה ואמר כי עשור יסדו
הארץ שיהיו שוכנים בה גורם שהיו יושבי גהלים בציה קודם זה נאמר ענין
הפסוק הזה על צור כלל א' יהיה זה הדג כלם בעצמם גם תחייב צ' כי קנה או
הנעשים עצמם להחייבה גורם גם כן היתה לאחר מלכותה נאמר כן לקחנה הם
מחזקושים וכן עמד יקחנה אחרי מלך כן מנהג העולם זה יורד וזה עולה
להודיע כי הארץ צדון כל הארץ ופי' בחובו מגדלו כמו ענף נבון ופי'
עוררו שברו כמו ענף תרענע ענף וי' ארץ כעדים על צ' על זמנה עיר
אין כעדים היום כי זה העם לא בנה עורה אל עשור יסדה למחנותיו ציון
מפינות כמו נצי עיר והם עשור הארץ מעדלו ונעלה בארבעים עש' נז
ועוררו זמננותיה ושמנה למחלה וי' ארץ כעדים גבוליים והבניה עיר
להחייבה על ידי מדי ופרס ולשומנו עד שיממרו ונאמר זה העם לא היה וכן אשור
יחייב הארץ ויהיה מיוסדת לציון ולחיות והם הקימו מגדלים והוא שמה
למפלגה וי' ארבע כעדים דין עמא כדלג הוה אהרם שכללה לנגון אקיומו
זיוותה פגרו ביכנתה שניה לדי מחמה ובחיינו כח בירד והלת ממאקל
ביר כביר והקני ממאקל רחום וחנן כל חזנותה הילולו שהייתם ציון
במפינות לסחורה לצ' או לצ' דון ונעלה הילולו כי שדר מעמכן שהם צ'
כי רב הזנות הם בתרשיש ובסותרים היו ציון שם במענה ללכת לצ' ולצ'
וכיון שחברו הילולו כי ארבע שצריכם כי צ' היה מעמל לבם כשהייתם ציון
שם עם הסוחרים והיה ציון ההנה ציון אהרם צ' יהיה נגמר עליה
שהיה נאמרה שבעים שנה שלם בצנה כימי מלך אחד הוא דוד ולא

ולא פירצו למנה עבן הסימן הזה והעלה בעיני כי זמן כימי מלך אחד לפני שית
האדם הם שבעים שנה בדוב כמו שאל ימי שנורינו זהם שבעים שנה ואחרי
זמן זה השנה צ ממלכה ולפי שהיתה לה מלוכה גדולה וכבוד גדול כלל
כמו שיוכל לחיות מלכה כן היתה מעין מלוכה ולדבי המפרש: שפירצו שמי
מלך דוד עשה לי המעש לפי שאלך דוד היה לו בית עש חכים מלך צ וקחי
מזה דוד נאלמה לו שמונו הם הצייר והצרו לישראל חל כי הזמן הזה השנה
מלכותם כדי שיצטוו בית דוד עשה לו עש מלכם וידע כי בזה העין
במה להם הגזרה הזאת: מקץ שבעים שנה יהיה לצור בשירת הזוה: לפי
שהיתה צ רב סחורה ומכלל הגים וכל הממלכות היו בעים בסחורה
דמה זוהה לזונה עבדים איה רבים בני גס ופועמים השבח ולפי צמלה
אחד כן היתה צ שהשבח מן הזונות אחיה והם הסותכים ובסוף ע שנה
יהיה לה פקידה כמו שירת הזונה כי הזונה אחרי שהביה נשמה זמן רב
הזונות עובדים ולא יפנו איה הים מרימה קול צעיר כדי שיפנו איה כן צ
לסוף ע שנה תבנה וישנובו הסותכים איה כל הים הרימה קולה בצעיר כדי
שיפנו איה וישנובו איה קחי פנור: גמלה דרך מנצל שעשה הזונה
הנשכחם שהקח בכנור בודה ותסבה עיר גמר שגנה בביתה נאנה שגין
פונה איה הקח הכנור והסבה עיר גמל ימה זונה וישמענה גרה גרה
שיערב לו קולה ויבא איה לביכך חל סב עיר זונה נשכח: והיה מקץ
יפקד יי הזנה החיצה והנה יפקדנה למעש הדע כי מיי היתה להם כי הנביא
נבא עליה צעס יי גרם שהמרב נצט על תרובנה ועל פקדונה וזונה נסתור
ובן ה' והנה מספק סתורה לכל מלכות עממיה דעל מפי גיעה ושכך
מלכ ע: למה ננה ההר יפה: והיה סתורה נהנה קדש זה המסונק הוג
נבונה עתודה בימי המשיח גמל גמל היתה בבית שני: אך הקדוש ב' הים
עתודה וכן הרכשה הבאה גמליה: למי יערב ולא יתמן ככל העין צמל
מן זה כל חסן העיר חסן ויקר נמנו אנצ: ולמכסה עתיד: ולבסות
יקר ונבד וכן הין עתק ונצקה רב וגדול ולמכסה שם צמל יתן המעקה

ככשוננו כי לרובי שעתם גלו ולפיכך ראינו שהם ערביה על אומות העולם יהיו
פירוש כי עבדו תורות על השעבוד ששעבדו בשלל יתר מדיני כמו שאלה הנב
זנ קצת מעט והמה עזרו ליעה ^ה כי עבדו תורות חלפת חק בשעבוד ישי
הפיו דירת עולם כמו שאלו במדום ולא זכיו בבית גתים וכן עמנו ומנוב וישמעאל
גתים היו לשלל וכלם הדעו להם והדעו שאלו לאומות העולם בעצמם יאכלו בלוי
להם וכן לעמדי לגוג ומגוג ולשאר הממלכות בעצמם יאכלו להם על כן מנע
שיל שגרי עבדיו שבעבודם נעשו ושאר הממלכות הילכה הים על כלם שבעבדו
בשקר בשלל ועל כל הים חרבן המדן צרוב וכן גמרו אל כל עבדיו שבעבדו
נמנעו ממנו וכן ממנו ומכל העולם כלו שיל שיל וכתש ומלך על כן מלה זכרה
מדן בכך וישמעאל בשלל השלל והשין והיו לשלל שבעבדו חרבו עשן וכל שבעבדו
כל עשן כליון גדל חרבן המדן הים בכלום פירושיה שלל רתן הדגן וההירוש
והישר ורם מן עובדי גדולה מן פירוש גדל עשן שבעבדו וכן על כן המדן המדן
נמנעו כל שבעבדו כל כי עשן הדגן וההירוש ופירוש ישראלי המדן ובכלום ישראלי
שבעבדו כי בתיכס ובעבדיו שבעבדו בתיכס ורם עשן שאלו והמון ציון
והמנוב שילוי עליהם ושבעבדו וענה שבעבדו שבעבדו כמעט שאלו חק השבעבדו
השורש על השיר והמנירות והם יהיו נאמנים ומן בתיכס שיר וגם מורה מנע
השכר שילוי ימר להם יהיה כמנוב בתיכס מרוב הצרוב נשבעה קנין
ההו גת שבעבדו הים קרית תהו וכן גתית על כליו לחם והדומים להם
סגל כל בתיכס ובעבדו כל יל רוב כמעט וכל המדן שאלו מעצמה כחידום
יהיו רוב הברש ומן בהם עשן להכנס בהם צומח בשוקים צועקים על
היין מל שילוי מן למנוב ולמנוב והצועקים בהם עובדי דרך מן המנוב
שילוי בעיר מן פירוש צומח וילכל ההוה על היין במוצות כי חסד מהם
עצמה כל שבעבדו חסד כל שבעבדו כי שבעבדו ציון שאלו ציון ויין
ישבעבדו שבעבדו עובד מן עובד שבעבדו והשבעבדו מורה והכרה חשך
גלה מנעו שבעבדו גלה וכל המנוב מנעו שבעבדו מנעו שבעבדו מן השיר
ולמ שבעבדו שבעבדו שבעבדו שבעבדו שבעבדו שבעבדו שבעבדו שבעבדו

ותי ושלמה בלמה יורה שער העיר כי אין יורא ואין צל ושלמה חזרה שמה
כמו גם שמו ערים ממין יושב וכל הפורענות הגדול הזה שזכר יהיה צומי
המשיח בגוג ומגוג ובשאר המומות ואלה הם פסוקי אשר בסוף פרשה זו
מעשים על פירושנו כי עתידה היא זאת הנבונה בלמי גוג שיסופו רוב
העמים וישאר המעשה כמו נאמר וישאר אנשי מזעזע ובפסוק הבא אחריו
גם כן אמר כנף זית כי זה יהיה כל הנותן בקרב המרץ עד ציהו כל הנשאר
כנף זית זו כעוללת גם כלה בציר ופי כנף זית כחביעה עץ הזית
בשארם חובט ונעקף מזהו יצאנו מעשי זבים שלא יכלו במדינה אחת
הנה נחלתה וכן אחר יוצא מדם נאמר יצאנו בגעגוע מעשי כן יהיו
העמים כי רובם יסופו והנשאר יודובא ובדלגה וכי הוא ארון הכל כשיוון
מחלת גוג ועליהם נאמר לקרב כלם בשם א ולעצמו אדם אחד וכן הנשארם
במחנה אשר כסאם מעלהו שבו לעבד מלך כמו שפירשנו למעלה
בנבואה מצבים גם כלה משר מלך וכן גם יהיה היובל כאשר יהיה היובל
ואם מלחמה מצבים העשה לי והדומים להם המה יאמר קולם בצדק הא יכנו
בגאון ואשרו אגלה על כל העמים בהפילן מורם בדגם עליהם אלה
מים נאמר יצאנו עבדי במקום עבד וטעהו ימים ונבואה בנבואה ופי
מעשה כלו מורם אדם דחוקים מעולם אלא המעשה יאמר יצאנו בגאון
יונה אהבן המלך על יצא הנה מים מעמלע יבוען כמות דבוע על צדק
למיתעבד להן על ימם על כן באורים בעמקים נאמר אלו נשדים
ומה שאלו באורים כי רוב העשים הם בעמקים ולא צבים על כן אלו נשדים
והאמנם נאמר הנלצאנו על העמים כדלגהו בצדי שבה וכן בלמי הם
דחוקים יכבדו אס יא אלה כי בעבורם עשה מה שעשה בעמם וזה
על כן במית נהיה למצוקים יקדון קדם יא בנסי יא יא ומוכין ומצדן
נאמר אלה המדינות יא מוכין המדין ופי זה המדינה עתידה כמו
אשר לכמה מה הנביא מוכין המדין ומיתות שמעך צדי למדין

[illegible]

ומפני זה וירעשו מוסדי מן שלם רחוק עמידה ליושביה יעשה הירידה
 ענין שני ויעשה מלגלג והוא מקור ברעם פה נכון שיר הירידה מן מזה
 פירוש בענין יס וכל הספר לחזק הצורה גדולה שנהייה בעה היא
 על כל המין נועה תיגע במלגלג סוכה שומע הכתמים שנושא סוכה
 בהר ושומע מעשם כל הכתמים נמורה סוכה בים עשירה מעצם קלים כיון
 לה קצת ג' עין יושבה השומע אם כל מין שזה ענינם בפועל נמורה סוכה
 נקראת מלגלג לפי שגם בלילה לן שם השומע ופועל נוח מורה מלגלג היא
 והירידה גילגל וילך ומפני קלותה היא עומדת בהירידה על כל ספר למין
 ואם יש ציג שם דע שיכבד עליה הפל כן בהיה במדן ינעור יושבה גילגל וילך
 ולם בהיה להם עמידה כי פועל יכבד עליה ויפלו למדן ולם יוכלו קום עז
 ויהי צום היום יפסק יא על צום המעשים צום יא זה על קדושת המעשים
 כי היום סוכה נמורה לעשרה עומד לפיכך מזה ועל מלגלג המעשה והתנסות צום
 נמורה כי צום המעשים הם במלגלגים שם עומדים לעמוד בזה החד ולעמוד
 ללגי מזה כמצינו בלגלג בשר דעל ועל כן מזה ועל מלגלג המעשה והתנסות
 במלגלגים דעל עם מלגלג המעשים וית' מעל יא על חילוק המעשים דיכבדן
 צום פה ועל מלגלג דעל דעל דעל על מלגלג נמורה מלגלג מלגלג
 הדמיון ופי' כמצינו מלגלג מלגלג המעשים בלילה א' בזה נמורה מלגלג
 צום פה ע' בזה מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג
 לפי שגם מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג
 השפלה ומלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג
 ומלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג
 בן מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג
 הברכה עליה וית' מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג מלגלג
 להם התוספת כלו יחשך עליהם העולם ומלגלג מלגלג מלגלג מלגלג

והנה מלכות יי ביה ציון וביחשלה כי שם יחנו על ירושלם ויבצא
העיר ויצטרף ונלחם בגוים וכן יכנו כל הנשקרים וכן הגוים כי ליה הולכה
יהיה זקני עמיו לבבדוד ולבפמדרם כמו שזמנא חסד יהיה צמחיה
לצב וללבדוד נחמ ויהיה הנשקר בציון קדוש יאמר לו ובס מקטנה המעשים
הנה ויהי צבא הנון דפלתין לפיהדד ויהי צבא הנון דפלתין לשמאל ימי מיהדד
גבורתא דא צבאוב במונח דציון וצבאוב נקדם סב עמיה ביקר יי אלו
והן צימנים הבהם יאמר כל אחד מהזקנים שזכר ונבד מקטנו ביד יי אלו אלו
כלו אלה שזכר לקח מעש פני המומות ערה ימי חכר אברה אלו בממנה
על כן מרוממך אודה שמך כלל זהן לך ברה לרה הירוממות שהרוממות
ונשאת על כל הגוים ומה מרוממך ומה שמך כי הנה ושמך ושמך עליו
חלם עמנו דבר נחלם בעש כל לקחתנו כלסן הגוים שהיינו נחמדיס בין
הגוים ועבדיס ועוד אחרי קדוש גלוב שינק בצור עליו גנג ומנג ועמליס
דגם משרת יחלם על הכי יצא כלס כמו שזמנא חסד וצבאוב
זכריה חלם גדול יהיה זה עצות מרחוק ממנה דומן העצות שזמנא חסד
רחוק על ידי צבאוב נהקיימו קיום חסד זהו ממנה דומן כמו וחלמיס ועם
ושמליס שפידו צחוקים וקיימיס וכן צמקום נחמן חסד נקיימי כי שזמנא
מעשר לל מרובת סמקם שהיה עיר עשיר לל לל גל מצעס כי רבים מעשרי העם
יהבם במרובת מימיס וככל עין צמק לחזק העשן נחמ קיוה בצורה למחלה
צבי חסד גדול זריס מעשר יהיה נשבת מעשר כי לעולם לא יבנה ומחמן
זריס מל על דומי שהנה כמו מרחמן לל עיר קדמיס והגוים יקדמו זריס וצריס
ויהי צבא דחלה עמליס בקרב ירושלם לעמלם למי ירצע על כן חסד העמיס
והעמיס שזמנא חסד העולם יחמך ויכבדוך כשיזמנא חסד שזמנא חסד
ובמחנה כי הייתה מעמלם לל נחמן חסד יאכל ולמה צדוק הגלגל למס ועם
ולחורב שזמנא והא היה מחסה להם שכל כלו בלילה ופי המשטל ומה כי נוח
עמיס כמס קיי לל כעס עמיס הגוים על ישראל היה להם כמס מיס ומחל
קיי ולל חסד הא לא היתה להם הקומה וינוח כעס כמו א רעה בחוק

כל רוחו יוצא כחל הטהור זה רוחי כחבב בציון כי החיוב והעיר
במקום ציה אין לחדס בעבדיו מחסה ומחלט כן הנענת זהו שאין זרים
והמונש עליו יהיה להם מחלט ומקלט חובב בצלעב ומותו החובב
יהיה לגנים כחבב בציון ויהיה לשלח חובב בצלעב כלו כי צורה
גדולה יהיו בלוי הימים לזמורה העולם ולשלח כמו שכתו למעלה צפוי
וחפיה הלכנה וישלח ומלטו עלמורה הצבב כמו שכתו כלל עלצב כחוב
במסד ויהיה להם מותו החובב כמו החובב שיצא עליו צלעב ויקרימו
זבל לגנים יהיה כדיתה שיכעעזרם זמיר עשן כדונה כמו ונרמך למ
תממור ויענה עשן כענה כמו לעיות מככב והענינים הם בגנים ועשו
יה צהר הזה בבו ציון שם יהיו נקבצים כל הגנים על ירושלם והנה
שמים מעשן שמים והנה על דרך משל על הכוס שיצאו שם שכל כי נמלך
שחרם על כל קדשי ישרא כל הגנים וכן וכל זה דרך משל כמו שכתו גם
כן הנה מנב שם מירושלם סך דעל לכל העמים ואל כי במשנה
ההנה יהיה משנה שמים ממותם כלו שמים קדש מעשן וזה ונס
גיו משרשו והמשנה השמן בידו כשיצבה מנס מעלנו הרבה מכבוד
הלב וטורדו וכל שכן משנה שמיים שיהיו מעקקים מן היין וכל זה הנה
משל למעלה יהיה שיהיה בהם והם עצמם יהיו אחד למחברו כמו שכתו
ועלמה ידוע על ידי דעבלי והן הפסוק כן שירו וזמן מעדן שיהיה לשמן
דנהל להיון קלקול מחן למי שכתב מעשן מחן דיסיטן בהיו ופי שיהיה
מעולה פי זמן שיצאש לנג למעודה זו וזהו עשן שמים והעלבה
מירכה צפוי והבמהך על ידי ישרא וכלל עשן השחנה כמו בצלע
כשע צמיק ומנו והדומה להם הלום הלום הרמזון שם והלש פעול
כמו והמכבה הנסנה ונענכ שהוא בחנם אלהה המי והפסוק כמול
צעשן במלש כי הלום הלום כעשן המסכה הנסנה פי הפסוק הסתר
והכסוי שנמכרו בגנים עד היום יקום שיהיו בשמים ובשירה שמים
כא אלה הכסוי ויהיו מעללן ומוככין לענה הצמה עליהם ולא יהיה להם

מכסה ומחסה ממנה ופי' פני כי עש כיום כלל לא היו פנים עמים כענין
שבת ויסג יי' בעדו גשי דרכו נסתרה ומדונת על פני הלוח הלוח דמז
לזומה שמכסים פניהם ויה' ויסתעלמון במוקד הדין גפויב דרב על כל
עממיה ומכ' מלכ' מלכ' דשליט על כל מלכוה' בלעהמות לבח
ישתיה הא ויצטל במות כל מיתה מקדית ולמ מיתה טבעת ולוהיגה
שהיו הורגן אותם הגנים בגלות מן לבטל מיתה במיתה והדמעה שהיה
על כל פנים כל על בני ישראל שהיו בנכס בגלות המיד והדמעה
שהיו עושים להם הגנים מן מיתה הא מיתה דמעה מעל פניהם
ולזה היה להם צרה עור' וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ שהיו מפוזרים
בכל הארצות והיה להם חרפה בכל מקום הא יסיר מיתה חרפה כי יי'
דבר בזמנה יהיה זה בזמנה כי יי' דבר ומה שהיה מקדבר יכיוס על כל
פנים' ולמד ביום ההוא עמו שגבר כשיחמו הבשועה הגדולה הנה לאו
זה שקיינו לו בגלות שיושיענו הנה הוא שהושיענו וכפל הענין מה יי' קנינו
לו עתה שהושיענו' טעם ונשמחה בשועתו' כי תנוח יי' לא כות
בעמים ונבוא מנוח' ולעל' שהזומות נבדל' ולא נכרי ונכרי' זה המנוח
ואיזה עמיון נא זה גדוס וכן שגבר הזומות וכן בזמנה המים גסן לא היו
רבין העמים וכן מהו בדמיה דנא' וזה ימלאו מידו גדוס ומנוח' ומה שיהיה
בנ' ענין כי מיד מלך הצטן גבל' גס ימלאו מיד מלך הצטן לא
ימלאו מיד הא במלחמה גלה ומלגה והענין גלגל' שמים נכדים והם
מעשי' זה זה גזה יחשי' שיהיו בהם מעש' חסות ידועות זו יחשי'
שקורא גדוס לזומה השוכנה צמח' גדוס וקורא מנוח' לזומה צמח'
מנוח' וכן לשם' זכר הנה מנוח' כי יהיו לעמוד לג' יי' המים והמים
צמון ליושלים עם ג' ומה' ולפי' שזמנה שפנים למכ' ישראל וקיימים
להם יכינו להם צמים זוכים ויהיו עמדם לפיכך זכר מנוח' בכיכ

פי חנוך דומה כפס וצור תמר וכן הצורמים מעלה ויש להם צור ש
 ופי כי ביה הוא חנוך העולם על דרך חי העולם ופי ביה הוא חנוך שסוף
 מורה על היות העולם מזהו והשם הוא יורה וכן הוא שם העצם כי השם
 בזאת הדג כי טוב לחסות בו לשי שערם ביה שרא בטחונם בו השם
 והשפיל שונמים שהיו יושב מעום קריה נאבדה ומהם השפיל אומנם
 על קריה מיוחדת מהם נהג דומי שפילנה ופילנה והכפל לחנוך העש
 תמסנה ונחר שיכל לגרף תימסנה יגל ועזה יגל ענת והם יאכל
 פעמי דלם כפל ענן בעל שו וף שירמס יאכל גמורם וגמורם יהיו גדולים
 עליהם תחת גשר היו עבדים תחתיהם גרם לעצמם כמנחת מישאים לצדק
 ופי גבה הבן לעצמם לבונן לפשו דרך מישאים ותלם מעורלו וישו לצון
 לשון קריה כנגד הא ית אלהיה הא ישר והשור מעורל צדק והוא על
 דרך שומרינו במלכות מסייעין מזהו ותלם ענן יושב וכן ולם מעורל
 יגלך ולמה נקב שם מטה המלכות כלם שבו מישאי המעורל וזקל
 בתלם הרים אך גרם מעורלך אך בדכך מעורלך יא קיטור כלו
 זכר בעה שהגשו מעורלך אינו שהייר מים מזהו בגלגל בתעורלך
 גלגל קיטור אך ולם הייבן מהמרים מן הגלגל לשמך ולמך היתה
 המור נפשו ופי לשמך ולמך שהייר מהמרים לנפשים איש למו שמו
 ויממרו למו בגלגל דברים בצמך ואחר נפשי מיהך כשמודבי על
 לשון ישר פעמים מדבר בלשון רבים על דרך פניו ופעמים בלשון
 יחיד אמר צמך מיהך בכלבתי ודעו מיהך אך דומי בקיטור כלשור
 שהיה בקיטור גשחיד ומקדמך בהפלה כי כשרו מעורלך יבשר למך הם
 נפשים ולמדו לעשות צדק יושב בגלגל והם גשרי כנענים כלם שבעבורם
 מהקיימם בגלגל הרשעים למי יחתן זהו שמו יוחן דעו בל למד צדק
 ופי בהמשך גל יוחן דעו והם בגלגל צדק בעבור מעורלך כי למך גרם
 למגורם אל מקדמך בעולם לירצין ולשר דין במך נכונה עול במך ששבו

לעשות נבוכות וננסות בעבור מעשיוך שנגע בהם למן יעשה
על משכבם וכל ימיהם ימותו כי מות דרך תפלה לא שלם
ימיהם יעשה גמול כל זמן ימיהם בטובה והנבון שבהם על דרך הוה
כמשגל יעל ולמה שמינה נמנה גמול יל ולמי יתשכ שבהם משגל בעש
בשמים ויגה עליהם לגמולם כרצונם יל נמנה ידך הם הדשעש
מינס נוקים כגמול ידך מינס חננים בבניהם יורענות על הדשעש
כי מעיד הנם יחזו ויבאו קמח עש ימנה בעש כי זועה כזרקה על ימין
והשש ימנה ניבאו שמו גמול קמח ליכנס קמח גמול כי גמול לא
יוכלו לומר מקרה הנם כי ימנה מעשיוך מעשיוך ימנה גמול יבאו
ויכלמו גמול צדק המלם זוכה הנם המלם צדק כי כשיבוא המלם יחזו
פניו לא שמו גמול פני להבים פשה ואז גמול כלם יבאו עור
שהמלם גמול הצור ויל חל המלם בגבורה למותם נחמך ולמנהו
לשמי עמך יחזון רשעים ויבהון פירענות עלם המלם פניו גמול לעל
דבנך רשע יל תשפת שלום תעבור מן שפוח הסיר מלם עור שלום
לנו כי בידך לעשות כמיו שפעת ועשיר לנו כל מעשיוך ממה זכרה לנו
ממעשה העולם הן טוב הן רע זהה פועל הכל ולא היה צדק מקרה
והומל בידך הכל עיור לנו השלום כי כמה ימים היינו בטוב בגלות
ומכאן נמלך הן לנו השלום ומדוע מצינו לך תעבור לנו השלום כי נחמך
לנו השלום כל מעשיוך פועל לנו כי הכל לנו בשלום ויל מדי נבל עיין מסין
מחובנו עיננו לך יל אהינו מבר לנו משה החזקנו עמך בגלות
כי קרנף שהיו המוות והעלם ומדוע לנו והיו עובדים לנו בפרך מנלם
לבד כך נמכר שונך ולו היינו מוכרים שם אהים אחרים כמיוצנו משר
היינו החריהם היינו נכלים מידב והיינו במעלה נגדולה טוההם ולם כלם
נמכלנו העינינו ומכרנו זה עמך למיכנו ומכרנו כי כך במחוננו למ
נעיר גמול במחר מהם בליחיו ואלה העמים בהם שלם פנינו

۱۸۹۹

פירמה הכונה לזה אחרית כי בעתן זה היינו בכלי מי הגלות כי דבר
 הישועה אשר הבטחנו לא היה נעשה בארץ וכל יחולו ואשר תכל לא
 היו נחלק מכלכות אומות העולם כי מזה היום סימן ליסועתנו
 נשיכלו הם נקנסו מקנה וכל עת שהיו נעלים מענה לא היינו שמים
 בזה כהיינו יודעין שלא היבשועה ולא היינו נקנסו שהיו כופלים
 יאשר תכל נעשה בעל עמוד יחיו מהיך מן זמ בעת היסועה
 וכן זמ ברע נקנסו מישיע מדמת עש וברמדתו בתחלת פירמה זו שהם
 בינס ההוא נאשר שיר המה והשיר הוא עשן הכשה הזנה עד זה הכסף
 זמ הנבדל מן יחיו מהיך והכנני מן כנגד כל זל הצדיקים שהם לא
 כי התייבשו המים ששם שמים וזל הצדיקים ולא פרשנים וכן נדמה מזה
 שזמ מזה הכסף שזמ מהיך וכן מנבולת דנא שזמ ויבס מייסות
 מדמת עש יקניסו וזמ נבלת יקומץ וחוס עש מן כף נבלת מועם נבלת
 זומ כשהקוס נבלת מן העש יקומין שמי הצדיקים והוא היה בושח צמח
 שיקנס שהם יורה בעצמו שהם צדיק הקניסו ודכנו ויגממי אחד לצדיו
 הקניסו ודכנו מן יצא קול מן השמים יגממי להם זה כי טל אורות טלך יאורו
 ידקוה ממו ללקט מורה זומ על דרך מושל טל הרמני לירקור הוא טלך
 כמו שהטל מחיה הירקור ומצמיחם כן טלך זומ כנגד השם שוחיה
 המרים נקניס כפנים השל המיך השליך המרים ממנה לחוץ לשון מש
 המפלג נקניס שמו והמיך נעדרה ממנה הידיעה מויהיה ריח רחיל
 כנגד הא זמ זהה החיה מהיך גבל הרשעים והם הכפאים השל מוכס למין
 שד לא שוחיה זורם יתה מן זה הוא מחייה מהיך גממי נבלתהין מן הקניס
 יתמן וישבתון קימך כל דכו דמיין כעפרה מן טל נהור טלך לעבדיה זורם
 לשירייה דיהב להן גבורה ומינן עצו על מומך לעיניהם המסר
 לך עמי במ במדריך זה זמ במלחמה גיגמגג שוחיה צנה לשנה

[illegible]

וענו לה כים חמר כים שעשה יין טוב ולפי שהנביא בתחלה נבנה נין
לה כים שעשה באשים ולא ערבים לפיכך נא כי בעת ההיא שהם עתה יאמרו
אז יקדחו לה כים חמר שעשה ערבים טובים שיצא מהם יין טוב גדול כימור
אדמימות וכן נא יין חמר אל שגורם היין כי כן חשיבות היין אדמימות
כמו שגורם היין כי יתגדס והיין חמר והגדול בערב יקרא אל חמר
אז יא כוונה הפך מה שגורם חמר מה שגורם והיה לבדו לרגעים גשקה
הפך מה שגורם הערבים יצוה מהממיר שגורם חמר כן יפקד עליה מן
עלה זית אל לרגעים גשקה כן יחסר מן העלה שלה כל שכן הפיגור פילון
כן יפקד הארץ עליה לילה יום גרירה כי המעבד אז יא נצוה שותיה השגור
המצוה עליהם כמו שגורם ושמה שש עליהם למנוחה לרגעים גשקה שגורם
עולה דוח דעה ודוח נבונה כמים לרוב כמר שגורם כי מלמה המרין דעה נא
יא נא שפך זה דוחי עב כב אשר וענו נא כל אשר אל עפישאל אחור
מכיש ונבא בעכס ובנוהכס יצוה שפך במקרת פרוס הארץ חמה
מין כי יצוה ממנוה אל מרן זרם גורם שבת נוקם יא ובעל חמה ימי
פירא אחיו ונקם הוא לנפיו והם גומנות העולם להם הוא נוקם ונעור לעת
יבא ערם גורם שגורם להם זמן רב עושה זה כדי להצידם כמו שגורם ומשלה
לשונתיו אפילו להצידו ואז להשמידם עדי עד אזל לישראל מיום עושה כן אל
כשיתגור מעט מעט הוא פוקד עונם ויענו שומר להם עד שיכלם כמו שגורם
יבן גורם ידעה מכל משכחות בדמם על כן גורם עליהם גורם עונותיהם
לפיכך גורם חמה עין כי כלו עלי ישראל שגם היה כי חמה מי שיהן כי שמי ושו
צמקם ערבים היינו מכלם כפגעם היה כי חמה הייתה עצה פשיעה
אחת והייתה שורפה כולה כמחל במלחמה בשגור נלחם עמה על עונותיה
כן פירא גדול קצוץ הפסוק והוא הטוב שבפירושם שמיר שיה חסר ונשאר
כאן אל שמיר ושית כמו שגורם ירח וזבן שגורם פני והדומים להם שמיר שית
הם מעט קוצים אניחוק בתורה שהוא מעט להם כלו והייתה מלכה גורם
יעשה שגורם כי יצא ממך עוד שיעשה שגורם כי שגורם יעשה כי והכפל לחזק

העולם שלמה היה ענין מלחמה בין הא ובין ישראל והוא זמן היצונית וזה שמואל
הנביא יצא יעקב כלל הימים הבאים והם ימי היצונית כמוהנה ימים בנים
עם יא נהקמונה לדור צמח צדיק ומן בימים ההם יצא יעקב יצא שמו
שמו ויך שמו כלבנק כי עתה בגלותה נמי ענין לו שמו אצל בימים ההם
ישראל מלמטה ויצא וכרח מלמטה ומלח פני רב לתנובה כי כתנובה כמו
שמו ויצא מעיר ותנובה חסר כך הדמיון כמו לב שמו ייטיב גהה
הכמה מנהו הכהו כי עתה בזמן הזה תוכלו להכיר ולדעת כי ממה לא
על שכל שמו שמו חמה מין כי שם כמנה מנהו הכהו ומנהו הנא מנה שמו
כמו פרעה נסתריו ומולתם ועתה שם ככל אשר תעלה שמו הנא מנהו שמו
מנה שכל שמו בעני מנופ נסוס ורכבו נמה בים שם כהר הדוגו
כפלדצ כמו הורג יצא כמו שנהרגו הרנגו והם אנוכי ונהכני כנג
הא כי הם היוג הא שהגם צאצא יצא מן היה הכנו לישאל וממ הדוגו כי
בעבוי יצא הם היוגם והיי הם באו היוגם בסמא עענו מן סזה
והנ כפול הפל והעין והוא שם לצד מן בו כני לנקבה כי מה יפה זולל
עשה הא עם יצא כמו ששמה עם מן ביו ששכר חמהו עליהם ומגדס מן
העולם למעשה כן לשאל אם כשהם חננים לביי במדה כפדעמה
למ יותר מן המדה שהנא שביצות דמים אם במדה קוקו הנא נמצע מהם
והמדה שהנא שולח להם הנא מנה ששמה חניציה כלל הניב כעס
יצא בשלח והוא כלל לשדנה הרבנה ולעני המכי כלל שולח זהם
שדכין וירקון מנה חסיל וכיוצא בהם הגה ברחנה הקצה המי הכרי
צוחו הקצה שמיב בהם ביום קדים ביום שנהג בה ירוח קדים ששלה בהם
להקם מהם לצד תבואה ופירוסים אם שישפוך חמה עליהם כלל
מדה עש שכלם זה למעשה הא עם יצא ומהו שבהקדים חמה מין כי
הכמה מנהו הכהו ושלת הנא שם על הגעת ועל השלוח הרבנה נהו
צבחה שלח למן המלך שלחך כידם ממועם ומדוע מבי של המסוק
צמדה שמהדה כי צה לביב ענה ולשמה ונשמה וצחיה נצחיה

לדון אותה במש כמה הכת סדוס כי מעשיהם היו כמעשיהם לול שחמלה
והגה העש והסירה צרות קדים עזה לאחר שנזקה על העי כמו שחמלה
במחזקא הגה ענין הסרה כמו הגו סיגס מכסף הגו נשע לפע מלך לכן
במחזקא ענין יעקב נענף שיש בהם ענינות אחרים זהו ענין ענין המשייב
והחמלה שהיו עובדים אחרים וגם יתן המזבח לשי עשו לבועלים שיתרעם
ויתרעם היטב כמו מבי גר ובהנני ענין שלם יקימנו עוד גשויים וחמלה כי גם
יתרעם עתה ויתרעם ויתרעם אחר זמן אין השוהבה שלמה אל שיעקב ואחר
מלכיה ויתרעם ויתרעם שלם יאמר לבנוסף עוד בזה יכופר עולם ומה כל פרי
הסר חמלה כי גם יסיר העל מה יהיה פני ההסרה הסרה כל חמלה כי מאחר
שיעקב ענין כל שכן ששוכן מעשר העולם כי מעשר שימחו ענין וחמלה נח
ומחמלה יאמר לא בהשוהבה שלמה יעשו מצותה כי העל היא עקב כל הענינות
וגר היא סיד ואחריות על ענין על כותל היכל כי ענין כי ענין שיעבדו ענין
הענין שהיה בצורה היא בעניניהם ביד מעין יאמר זה ואחר שהיה נוח ומשכן
האדם עתה הוא חרב ומשולט ונעלם במדבר והוא מקום מרעה הבחמלה
יהיה פני ענין בצורה ביד בעניניהם ענין שהיה בצורה עתה תהיה ביד ואחר
על ידו שלם גר על שומרון כי באחרונה נבנה זה לא גלו עדיין השבטים כמו
שארם היו עתה גרם שכוני גרמים וננה גר על המלכות גר על בית המקדש
אז שיחנכו בעניניהם ותהיה משלם ונעלם במדבר נחם ידעה ענין ואחר נחם
והוא כמשמעו גר על דרך משל וכלה מעיפה כמו שחמלה בבגדוה הסר
כנסת שלם כי העל ידעה גרם וכלה מעיפה כמו שחמלה בבגדוה הסר
משולט נהיה לבועל ומדוע גר על פני ענין הוא משל על פרעה כמו שחמלה
על פני יחפיה מצרים נחם כשחמלה והוא נחם ופני החכם ל גרם מעיפה משל
על ענין הכרזת וגם ענין משל על פרעה יהיה מעיפה משל על הכסף
והזהב שענין פרעה היה האדני כי באחרונה קצרה הוא ענין הענין כמו
נחם ילן בקצרי השלם קצרה ענין וקצרה הוא לשון יחיד דרך כלל וזה

ונא על הכרמל לעשן רבני תשברנה לומר השעפוס והכמדות נאמ דור מעל
 כמו העץ שיבש בו ענף ישר מוליו כן ישר בהגיע עת פורענות ישרו
 מאיהם ואפי' נשים בנות מעורות זותם פי' מבעיות ומדליקות כי כיון שיבש
 הענף ינו רמני כי אם לשרפה ופי' זותה נמסה ישר וכל כי כל זומנה זכר
 יהיו חלשים בנשים ירעו לה ויזחיתו זותה כי לא עם בינותה ישר ישר
 היה עם בינות היה מתבונן בעצמו ורואה כי כל זה הדבר לו על שער
 זכר ישר על כן לא יזחיתו לביכך שיענו מתבונן במעשיו ויגנו שב כל עליו
 הדעה לא יזחיתו מי שעשה זותה וגדלתו על כל עם ויוצרו לביותו עבד לו
 והוא לא עשה כן על כן לא יזחיתו עליו ולא יזחיתו ויסתיר פניו מהם ויזחית
 עינות רבות וירעו גולי גמ ישר ניה' כלו התפסוקים על זומנות עולם
 כלו אם יעשה זה ישר שיסיר העשרים והחמשים והיה עיר בצורה של זומנו
 העול בדד וכן הירג גרי קיתא דהות כוכא בלחודא הירג הקא מלחלח
 ושדוק ממדבג בה ירחון צדיקים יבטן עמי ויסופון מעריית
 מלמיוסן בינוש יתקצ חיליון יבהבין בעובדיהון בשום גורעין
 נשים עלן לבי דחלבהן ומלפן יתקן גרי לא עם סכלתן הנה על כן
 לא ירחם עליהון דעבדיהון ודברתן לא יחנס עליהון והיה בינוס ההוא
 בזמן הישועה יחבטו כמון שחובט חמיוס מן הקא שיהא חובט זותם
 מעלילן כן יחבט הא ישר מן המעלות כי הם ברוך העמים כמאוס
 בתוך הקא וכזיתם באילן הזית שילקט גרם מעמנו שהם פני ויזחית
 הקא והעצים משכלת הנה שכלת הנה חזק מירצת הנה כמו
 ושבכלת שערטע ופי' הנה הוא נהר סבתון כמו שכלת עליה שבאים
 ואם מעבדי הנה ואל על נחל מיריים כי עז מערים יבטו ושם יתקצק
 עם גחיהם צע הגלות הזה ויעלן לירצתם ואל זותם כנגד הגלות הזה
 יהודה נבט מן המפוזרים לכל מקוה וזתם כולקטו כאלו זתם וזתם צט
 ישרא גשק מעבד הלא תלוקטו למד גמל כמו שכלת בנבגה יבמיה ולקחתי

זכרם אחד מענין וטעם ממעשה פחה והבזזה זכרם יצין ופי' למחז אחד
 במנוח אחד לחברו כלל אחד מזוה נחמד יתד ופי' אחד לשחרח
 ומה שזמל שחל מצדו כ' במצרים סוף העמים בהלחם מלך הצפון
 עם מלך הנגב ויבא מלך הצפון ש' מצרים ומלש' צמחמה המהב והכסף
 ובכל חמדות מצרים וכן נמו שפ' דתייון דעל ומה וצעה היום יעמד
 מיכל הש' הגדול העומד עלבני עמך והיה ביום ההג' כפל ענין עוד
 לחזק יתק' בשופר גדול כך יקבצו כל ויתק' בשופר גדול להצליח
 בכל העולם כמו שגמ' נ"ו איס' בשופר יתק' כן יבאו מכל פנה סוף וקעו
 להם בשופר שיבאו המובסים הם השבטים שהגלו מעבדי הער' שהגלו
 גשור שהיו כלו זבוליס שגמ' יתמו מלש' כ' גלות בב' שבו יתגלה ובעמך
 שבו אחד כן לסוף ע' שעה ויתר כן גלו פש' שניה והם נדחים בכל פנה
 ומפוזרים ומה שגמ' נמך מצרים כ' שם יבא כמו שפ' יצין ומלש' יעל
 והשתחו' ל"ו בהר הקדש ציוש' פי' בהר הקדש שהיה ציוש' ומהקדש
 הול' הר המוכיה והוא במקום צרה ומקדש הול' עמדת גמול עתה דע על
 אנשי זמנ' ומלכות אפרים עליה שבטים אלה גלעש' ויהיו מלש' ע' שם
 בנאבה שהיה להם והיה כל עמקם צמח' ובמלש' וברע' שגמ'
 המצבואס' עד שהיו צפים לידי שניות ומקבים ונמים כדרך השכנויים והיו
 נמשכים אחד הנאות העולם ושחן הא' ומצבואר כמו שגמ' שחן ע' שם
 כמי' יעל' נח' נמרו זל' חמד דפוג' ומלש' דמסירה קפחו ע' שם
 השבטים ומלש' הנבים עליהם הני' נני' עמדת גמול על דרך מלש' מן הנאות
 היו ע' שם עמדה להם והיו מלש' ים בעמדם וברע' ומה חמדותם
 והרפיוהם כעץ העשב מן הלחן שהם יפה בצמחם ובשדהו כ' שגמ'
 קום נבל ונפל למך והנה נחת יפין ושב ע' כן יהיה צ' המלכה חפזים
 נעמדת גמול נמ' חפזים כ' הנה נמ' מלש' יצא' צ' פיל' חפץ וחמדה
 ופגר כמו צב' הים לכל המכור נמ' מלש' על נמ' השכנויים הא' שם קעו

מלש' חל
 ש' נמך
 הקדש
 נמך
 נמך

כל מוכי היין מכה אותם לארץ שנוחלים שכורים מתבוללים בקיגם ונצמם
וקדח ראש גמ שמעם על דרך הפלגה מרוב השמץ המבוגש שיוצקים עליהם
כא הנה גמ מלגה מים וערה אנמי להם סוף רעיונם ואמרה חזק ונמץ ליה
הנה יום חזק ונמץ ליה שיבא עליהם כזרם ביד שמחיל העילגוג ומשברים
שער קטב וכשער קטב וכך כזרם עומד במקום ששם ושער הנה זמ עפרוח
סעיה שכורה וקוטב הכל ועד המשיכו כזרם מים כבירים שיבאו וישטפו על
גשיר יעברו עליהם ויפילו העילגוג הנצמם לארץ כן זה היום בחזק והנמץ
הנח לארץ כמו ינח עבר במקום עמד ונמחו יבם נמל שזה היום בחזק ינח
עמיה גמל לארץ צד כלו בחזק ברגלים ולב די שיניח עמיה גמל לארץ
אם שיכנסה ברגלים אחי שחל לארץ וזה כל משל לרוב שחלגם ונמך
הנמסה לעין רבות ואח עמיה חדה גמל עמיה דרך כלל נמל הנמסה דרך
פיה על כל עמיהם כל כל הדברים שהם מרגלים בהם וכי תקדמה ונמלה
והיה ציצה נובל נמל ציצה זכר ציצה נבלשין נקעה ציצה וכן נק ונמלה
וציצה גמל סמוך אם הדיו רב במקומות יבם במקום הקף כמו על ש
שלישיה א תהי פועה והדומים להם כמו שכתבנו בספר וכלל ולמשל
הציץ זכר ונקבה גמל והיה נמל נובל ענד דמה ציצה תפורה לצבונה
במים קיץ נמל כצבונה במים קיץ כלו התמה הצבונה במים שיצאו
פירה הקיץ כלו הבכורה שתצא בתולה בנ גדם קופצים עליה לקחמה
והנמלה שלומה גורה בתולה לוקח גורה ובעודה בכפו יבלענה מרוב
חמדתה גורה כן יהיה עשר פנים ומוצם יבלעם הגויב טמיהרה
כבכורה בתמה במשק ההמ ונמלה לכונני דק הים להכירה הקרימה
וכמנה והתלומה יוציא גור וגלה על המשה נמל גמל צל פה בכפו ענף
כמו וכפתו למכענה כלו כשיחמה גורה בענף יבלענה מרוב ונמלה
לה נח כאו הים בדיה יבלענה צום שיגלו השבטים כמו שחמל
במנה עת יהיה יא צבנות לעמיה צב ולעמיה צבנה לשמר עמו
והם יהודה ובשמן שנשמו ומלך עליהם חמקהו שעשה גמל בעשי

ובשנת שש לחזקיהו נלו השבטים מל לעמית צבי הכך עמיה נזות שמו
 על השבטים וכל העשן ומל ולעמיה דבגיה לחזק העשן כי עמיה ועמיה
 אחד ועבד ותפודה מחד הוא ומנהג המקדש הוא לבסוף העשן במלך לחזק
 העשן ועמיה הוא עשן שוב לפיכך נקרא העמיה מלך עמיה דבגיה
 לפי שהם סביב המלך ובמלכה הקופה משיעשה בה שנה עמיה דבגיה
 מה שעשן מן המלך סביב הקופה ומלך מהל יהיה להם לכבוד ולתפארה
 בימי חזקיהו וליוח מלכיה ויהיה להם ליוח מעשכס למי שהיה ויוח
 על המלכיה והוא חזקיהו שיהיה מלך ויהיה יושב על כסא מלכותו (עליו)
 מלכיה מלך ומלך יוחנן מלך ועמיה עליו יוחנן יוחנן מלך מלכות
 והנה מלך חזקיהו מלך מלך ויהיה להם לכבוד וכן היה
 שנתהם להם במלכותהם בעבודתם ולם המערכה לכבודם כי האלה
 להם לכבודם וכן המלכותם בארצותם והשיבו מלכותם להם עד אשר
 עמיהם המלכותה הוא להם לכבודם ובגבורתם נצחו מלכותם מלכות
 הוא מה מלכותם עד עמיה ועל נבולם מלכותם נצחו עד עמיהם
 ויהי זה המלך כך בשנה המלך יחזקיהו מלך מלך דוד
 ולבניו מלכותם למלך דודיה וליוח ולמלך קטן דודן ליתכן
 בבית דוד למלך דוד דוד מלך העשן המלך במלך המלך
 למלך ולמלך למלך מלך למלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
 למלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
 ובשנת העשן והיה מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
 עמיהם למלך מלך עמיהם למלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
 דוד ונצח המלך והנה מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
 מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
 נצח מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
 ומלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

[illegible]

כי גינם חפצם בו ואחרי שחזר עז לזכו קו לקו וככלם לחזק העשן כיו
 זוהו זעיר שם זעיר שם כלו יגמור להם מעט הדבר הזה ומעט דבר
 זה ומעט גינם מקבלים כי בלעג שפה העלף בשפתו שלם וכל
 צע גמס להבין דבריו הטוב גימעי שידבר בלשון חיות כן עושין
 עצמם שלם יבנו דברי הנביא אשר גמרי עליהם הנביא לא יגמור להם
 אם דברים טובים שינחמו בהם הם ישמעו לו ויגמור להם זה המענה
 אם ישמעו לדבר יא והעשו מעשרתו והיה להם מענה במידתם ולא
 נלו ממנה והיה זומל לכהנים ונצמיהם השחן לעץ יאכל שהלא עין
 ויגע בצורה רבוב שיבואו עליהם הנחן לך והינחהו דבר יא ובני ינוח
 ולא התעוררו בשקדיהם ובמחזותם ולא גבול שמעו וכתב באלף וכן הקלום
 מהו וכן מלת הלא והיה להם דבר יא שלם יאן לשמור מעט מלא
 יהיה להם למבטול עין מעט מעט מדה כנגד מדה למען ילבו
 וכאלו אחרי כל פשיטתו ללכת למעס יבטלו לאחר והיה בהם יד
 מיניהם ונשבו ונוקשו ונלכדו לכן שמעו זנשי לבן שמרתם
 מהלוצים על דבר השם ולא רחשבוהו לבטל מעלי העם הזה זה
 כנגד ארי יהודה שהם כמושלים על העם כי אחז המלך לא היה עושה
 התועבות האלה והם הם השרים היו מוחים בדיו אצל כשהנציח ונוכחם
 ומודיעם הכריעה והעבדה לבטל עליהם היו מהלוצים והיו מוחים
 בדברו ציה מה מות ויל ממשל עשן משל ומלצה וזהו משלם כח
 ציה מה מות ויה שלמות עמם כי אמרתם שמהם מהגשים מן הפרענות
 וממרים דרך לצנוה בדבר ציה מה מות שלם יבא לבן נכח שוט הארב
 כי יעבי בעולם לא יבא עליהם חומה כמו רומה שפירשנו והוא שם כלום
 מחזה עשיו עמו כהם המהרמה פנים עפ בעל חיה לעשיתם שלום ציה
 כי שמונו כמז מחסנו הם לא היו זומעים כמז נשקר אם הנביא קומו מזהו
 מחסה כמז והם דברי נביא העקר נאבין מצמיחים זומם נלשקר

[illegible]

יקח אהרן כי בבקר בבקר יעבד כלו בכל יום כי מעת נסעו לבא למדן
 לא ינוח ביום ובליילה כמו שמונה למעלה לא ינום ולא יישן ומה שממנו
 בבקר בבקר והמחנה היה הנלך ביום ובליילה כי בליילה לא היו שגין אף
 בכל בקר ובקר היו עתים במדן שהיו בנים אירושלים והיה רק זועה הבין
 שמועה כשיצתו שמועה יזועו ויפתחו וירעדו ממנו כי עתה מינם
 מממנים זועה תנועה כמו ולא מעממנו והמפתח ייעד ויטע גורו
 כי קצי הוצו קמץ ותצו פתח וכן ערה מעל עבד כי הנם מלמעלה למע
 דרך משל באדם ששוכב על המצע והנם קצי ומינו יוכל לפשוט רגליו
 ולהשתעבד וכן הנדם שיהפשה בשכבו במסכה שהיא צרה ולא יוכל
 להכנס ולהתמסך תחתיה כן יהיה ביצנאל כי מחנה גשור ירפשו צמיר
 והנה חב גירס השוב צד וקצי כמו שאמר מלך יחבדך עמנואל ולא
 נשאר להם מכל גירס אגירושלים והיא צרה וקציה מה הנכם כולם נהנה
 מה שרבע מעשן שרוע וקלוג שהנשען הירדון שהנכם כשיצאה
 להנכם תחתיה לא יוכל להנכם עשן חסיה כמו נדמי יצא יכנס
 כי כהן פירס במלחמה שנלחם דוד עם חלשתיים בבניל פירס נמות
 הדבר היה פלג גדול שהכה מותם דוד בעם נשר היו מרגלז ועליתם נא
 ויעלו כל חלשתיים נאמל דוד כחץ יא מרגלז לבניל כחץ מים כלומי
 היתה זנה וכמו חותו המעשה שהיה גדול שקם יא ונלחם בהם כן יקום
 עתה וילחם ביצנאל וכמו מלחמה הנשען בגבעון שהיה פלג גדול
 ואמר יהי מים יא כן יהם עתה זה יצא שלח יהיה בהם כח לעמוד כנגד
 מגיביהם ומה שאמר בעמק גבעון כל כמו שנעשה בעמק גילון ובגבעון
 לעשות מעשה זה מעשהו כשיקום לעשות מעשהו זה בשכא מגמיר
 זה מעשהו כי לא עשק כזה מרגלז שלשום וכל העשן במש כי מ
 וננייה אחד מעשהו ועבודת אחד נתיב מעשהו עובדל ומדוע מבי
 אל כי זה מעשהו כי נהר פירס ובגבעון הם בעמק יצא להנכם

מלכותם יק עתה יהיה בהם כמלכות יק עתה ויהיה כן זרי
במל דוע מלך דמלך יק דל בימי עזיהו מלך וכעסין דעבד יא
ליהנע במלך גבעון למיתרעם מרשיעם דעבדו על מלכותם כן יתגל
למיתרעם מדעבדו עובדין נוכחין עובדיהון ומדפסחו כולחן טעוונא
פולחניהון ועתה א תתלוצצו כמו שגמל עליהם גנאי לזמן ולרוב השעול
בפועל יבא בלשון הקשעל כמו מהתקבצ נגמלי מרשעים על הדלת
והדומים להם יחזקו בשבט הריגה והזין מוסריהם יסוריהם זמל הצמדו להם
שגמלם לנצח עוד על דבר יא כן יהיו יסוריהם חזקים הכול כפי מעשיהם
כי השירענות עתידה לבא כי כן שמעתי מזוה"א כי כלה ונחמא הכלה
שמהיה נחמא תהיה כלו גמורה וכן כליון חרוץ כליון גמור הגמור
יגמר להם משל שיגמורו וישמחו וכל העם במלכות שונות לחזק
העשן הכל היום יתבא החורב לחורב דמבא למשפטיה ונמצא
על ידי הנביאים למשפטי החרישה והזריעה ופי' תמלא המלצה ונחר
כן המשל זמל החורב שהם חורב גמור למרעה יחרא כל היום למישה
אם מהיעשה אחד שיחרא קצת היום יפתח ויתר שוריו וישדו דמלוג
כלו כתוב היגבס זהו יסדד שהולך בשדה וכותש היגבס במקום
שימצאם הלז אם שוק פעה אם כמו כלשר וכן אם יהיה היגבס
זמל כלשר שוק פעה המדמה שכתש היגבס ונשנה כנה כדי שיפלהזרע
צוה והפיץ קצת ונמון יזנוק כ' לבל אחד מהזרעים יש לו משפא
היזק יזרע והפיץ קצת ונמון יזנוק הקצת והנמון צריך למרעה
במקום שהעשיר כמות הרבה ודק מעד שורה מן המשקל והמאזן
שכיוצא מדה נשורה תמיד לדבר העשיר במדה והוא נבא בלשון נקמה
לפי שהוא תמיד למדה שהנע לזון נקמה ונמל וכן יצא המדה במדיענה
במקום מן המדמה שיודע שהנע במקום טוב למדיענה המדה ימדיענה
שם במדה למי יסוף על המקום ההוא נלם יגדע וכן שעניה שם
כן במקום מדיענה השעונים ונמלה שם כן ימלא בגבולת הידועה

וכל זרע וזרע מירע במשפטו ובמקום הימני לו זכר וזכר לו זכר
 המדם והבהמה וכן הקצח והכמון הם מיני רבצין צריכין למעכל המדם
 כן הוא משפט הזריעה ושורה ונסמן וגבולתו ענין אחד וזו הענין במעלות
 שונות כמטהב וקצח הוא זרע שחור והוא ממני הרבצין ופמון ידוע והוא
 הנקרא בלע קומעין ויסר למשפט הא יסר הזרע משפט הזריעה והורו
 באו אל ואל ויסרו למשפט ויורנו כלל שנתן חכמה זו בלבד ויאל יסר
 מעשרותיו לפי משפטו אהיו יורנו ומעשרותיו ומעשרותיו הפסוק
 כן ויסרו על דרך משל נמו שהמסר מכה אל שיכה הזרע הזרע
 הקצין כדי לשנות פני המעלה במשפטו כמו שגוף ואחר כך אהיו יורנו
 ומעשרותיו מעשרין יורה ומלקוח כלל הזרע זרע משפטו גמולתו וזוהי
 שיהן מעשר ויעמחו הזרעים כי לא במדון כי חסד המעשרים נמצא
 יקות החובות החתנו לדוג אל כמו שיש חלוק בין הזרעים בלעלית עליה
 ומשפט זה גינו במשפט זה כן בעת המסירה כי לא במדון יודע קצח
 ומוכן עגלה על כמיון יוסב בו עש הדגש פי ולא מוכן עגלה ולא זכר
 עומד במקום שיש פי כ בקצח והכמון הם מרעים דמים ולא ידוע מוכן
 לא במדון ולא בעגלה לא במעלה יחבטו ומעלה ואבא אחד למס יודע
 מכל הלחם על מה שיש מעלה למס והם התמס והם המעשרים והם המעשרים
 יודע על ידי החדק והעגלה ומה שגמל יודע כמו יודע אל מוכן יודע על
 התבן ועל הזרע שיודק בדגשה על שגמל הזרע בתוכו כי לא לרצח
 זרע כלא יודעו לעולם אל מוכן קצוב שיבין המדם הדגש במדון מוכן עגלה
 שהוא מוכן נמנה האל נמנה והוא מקור והמס גמל עגלה טמו
 מוכן עגלה שזכר כי מוכן וגמל אחד גמל המעלה המעלה חתוק והעגלה
 צפתה ביום יעשה מה ממון רב מפי המדע יהיה שצור ומכורה וכדור
 ידועו ידוקו על הלחם שזכר ופועל ידועו שהוא לשון יחיד ערל
 המוכן וכן פועל ידעו על החדק גם מזה לפי שמוע במחלה הפועל

למעשה הוכיחם תמיד לעוירם ולהטננים והם המערי במדמה ומה
שאלו אלה יוננו ועוד כי הזרע יעמד במדמה זמן קצוב עד זמן צמיחתו
וגמי בנולדו ואחר כך יקצור מותו וידוש מותו להוציא המזבל ולהטננו
כן ישאל אחד שנתן הזרע בהם והם החכמה והתורה והמצוות והתקיימו
בהם וזה כנגד זמן עמידת הזרע בהם והם במדמה היה דמי שימצא
הזרע הנספה בהם ויזה המוב שבנו לעשן הכל כמו שאלו כי הם חכמים
ופינתם לעשן העמים והיה להם להשכל ולהבין במעשיהם עד שימירו
העמים עליהם רק עם חכם ונבון הגוי הגדול והדישה הנאמרת הנבון
והזהיר להוציא הכרי הטוב והם המעשים הטובים והמשפטים הגוים
הם שימחק להם מעט מזהנה כמו הקצת נהמין שיחבטו בשבט והשם
הגוים הם למזהרה גדולה ורמזה כמו המדעים הגמים והחלה והשעירה
והכסמה שצריך לדוש במרוץ ומוטף העגלה ומערכ למייה זה נכח
כי כמו שהזרע יהיה נפסד ונשבר ברוב הדישה כן לבני הגויים הם
נפסדים ברוב ההזהרה אחרי שאינם מקובלים והנה יצאנו שמדמה
נאבדים ללא תועלת כן ישאל כל מה שיזהירם הנביא כן יוצא
לחנם והנה הדברים נשחרים אחר שלמה יהנו בהם ולא ישובו בעבירה
מידוך היעה והנה הם הפך המבוקש מהם והתקנה בהם ניהמיר
העמים עליהם עם סכל ואין לב הפך מה שנאמר עליהם כששומעין
דבר יי עם חכם ונבון ויהי כן הכל היום בכל עין מתנבא נבואה
לאלה מעים יתפתחון מודע תייבם ויקבלון מולפן הלא הם שנה
הלא הם שונן ביהשאל משהיון למיעבד מויתרם ומפני מביט עממם
דמינון מבדיין ביהיון הם בקצת וכמלונם דמינדיין ומקניב יהיון
מידען לשבטיהון הם כמדע חסין על לונסין ושעריין על פינעלן ובונטן
על תחומין ותו נוסרו הם כללעלן להון מולפן בידל דידעון מדי אלה
מחוי להון מדי תקנתם דיהיון בה כי לא מדי למ מענייב ביהלם מלם

מדיכין קצח וגלגל עגלת על טעונת מחזיקי גדי בחוטמם מחבטין קצח
וכמונח בחבטותם לשם יתעבונם מדרכין יתה גדי לז לעלמא מדוכם דוכותם
ומבלבל בגלגל עגלתיה ומפזיזוהי עבד ומפזיז דוקא גס זמנה גדי מן קדם
יה צבנות נכקת דמחזין עלמא במחשבת דעתה יבתה גסני עובדי בגלגל
בסני חמיתה הוי גדיא גדיא המזבח נקנא גדיא וכן צמח יחזקא ומחזיקא
ולמעלה הקדוש גדיא וכן ה' ווי מדבחי דבנא בקרם דשון בה דוד ודוד
זמיר והיכל צי מחזיקיו ורחב מלפשו ודומה לגדי שני הוי גדיא גדיא מהגדי
הזה צי מחזיקיו ורחב מלפשו אך ההיכל צי מחזיקיו ורחב מלפשו ובעלגדי
גדיא כדרך הנוהים שכולים דביהם כי הנביא היה נוהם עליו וזמא עליו
הוי ופירוש קדיתחנה דוד כדבומיו הוי יהיה גדיא השע סמוך לקדיא וקדיר
גין סמוך אל הדין במקום הז במזכרת כמו חלב מצה אחר חמית למוי צמח
נובל והדומים להם וטעם זכר דוד בספר הזה לפי שלדוד שמה מקום המזבח
בהר המנוחה והיה קרובי שם לרצון ונעדר שם בגא ונעצרה המנוחה
גדל מה שמקריבים עתה שם גין לרצון כמו שזמא עולותם למלכות
כיון שמעשיהם דעים וגם זבחים לאלהים אחרים והשוחט שם נחב לו
באגודק ושער וכן מובח הזה עיני כלב לתיכך גא חגים ינקופו
בבבאים גא חגים נחב להם בלו עורפים גורם ותרב ועשרתו ונקטו
חגים כמו בבאים וכן אמר חג בעבורהם ומה שזמא סכו אנה עלשה
הי מנה שרשיכו לבג שנה בשנה לזבח זבחים גינס זבחים והצקות
לגדיא קרם שם העיר יושלם גדיא על שם המזבח גשירנה וזמא
גשירנה לזכר וכן היה כל סביבותיה רחב מלך גשירנה והיה גשירנה
המה שזכר בעיר יושלם על אחיהם הנחבם בערים סביבותיהם
גם יחידם על גשירנה והיה לזכר יושלם תהיה לזכר המזבח זמא
זבחים כן היה מוקד הדומים בערים גשירנה סביבותיה ומה שזמא
גשירנה כמו זבחי המזבח הם לזכר מוקדנים גורם כן דם ההדומים הוא
לי כי בידוע נעשה כזמא שזמא מלך גשירנה שזמא גשירנה וזמא
וחנה גשירנה מלך גשירנה עפירושלם גשירנה שזמא עלשה כי שזמא

עשה לה שיעשה וכן וצוה והקיימוה וכן כדור סביב וכן צמחנה וכו'
 והאמוס ונקרא כן לפי שהם עבול ואסור כן מן בית השמים וחטתי עניך
 סביבך כמו הכדור וכן כדור של מן רחוב ידים ובמשקל אחד כמלך עניך
 לכידור וצוה מעטן מצור כי הצור של עיר מוצב מגדל עץ שמועמידין
 בגד העיר לגבדה מצורות מן ובעת מצור ונעזר שלם עבה צדקה
 ההם שבעה מלך גשור על יושלם מצור אבל זמל הנציג ולת בגל אהעיהוה
 ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מרגן ולא יצפוך עליה סוללה ומה שלמל לא
 יצא דל ולא יכנס לתוך עים שיצאנה ומה שלמל לא יורה ולא יקדמנה וצפוך
 לא עשה מצל הענו מנה היום ליהוד ולשפוך מחר גם הכנו מגדל עץ
 ומצור להלחם מחר ובלילה הכס מלחך יין והנפיק עצמם וית וצוה עניך
 וצוה עניך כדקום סעוד שחרב מן קולם ובעת מצור ודגה כקומין ודג
 והקיימנה עניך מצוניה ומצור עניך מולתה כמו מצויה סוללה מולתה
 ושכלת מן השכלי מלך כנגד יושלם דל היוצאים בה מלחך יצוה
 מלך מצויה צפוף קול כאלו יצא הקול מהחם למלך וכן ממורהך השח כאן
 השח מן העצב וככל הענין צמח כמנהג ועוד כפי מנהג ויהי כמנהג מלחך
 קולך ופי כמוב כי בעלי הזנב יצא עקב קול עמוך מהחם המלך כמו שפי
 צמח צמח בצבעה מוב הן הצפוף על המדמה כמו הנו השח זמל
 כל כך יהיה הקול עמוך עד שלת ידמה דבור מלך אם צפוף הענפים
 והענין הזה למעלה איקיים וצדק ויוצא שלמלך ארבעה דגל לענין
 מנהג ואל וכן ואלה הדברים בקול עמוך ומדיו לו כדי שלת יצאנו העם ואל
 ויעמד דב שקל ויקרא בקול גדול כדי שיצאנו העם יהיה כמנהג דק
 כמו המנהג הדק שלך בנפיקה חפה כן יהיה המון זכך שיכלו מהיה
 ופי זכך הזרים החונים עליך והנה מנהג גשור וכפל הענין עוד ומה
 וכמוץ ענין לעתה מהלום הלמד כשימוש בית כמו צמח כהלום
 כי גיש המנהג למצוה לפיכך ומהלום להם כלל מהלום יצא צמח
 וכל הענין כי בנקי מצמח פנים מהלום ופניה הוא כמו מהלום וכלל

שידמה כי יחי הוא או פירושו על דרך השמץ לב העם כמו שפירשו
 ויהי לכם חזות הכל נבנת הכל כלו עבדת כל נביא יי המהגלים
 לכם הוא לכם במנו הספר החתום שגם יהנו אותה ליודע סכר לקיותה
 יאמר לא זוכר כי חתום הוא ימציא זאת העילה לפי שגין רצונו לקיותה
 כי גם היה רצונו לקיותה היה זומל פתח אותה ומקדנה בן החכמים
 שבכם אומרים כי יש בדברי דברים סתומים לפיכך לא יתנו להם
 נאם היה רצונו לשמורע ולהביא יאמר לנביא כרש לגו זה הדבר השנים
 ונתן למשכר לא ידעם פה ונח ייה פתוח בן הכהנים שבכשר
 ימצאו עולה אין זנחנו מביעם דברי האלה אמרו לחכמינו והנה
 חנמיכם ונביאיהם יאמרו הנה כי בין זה ובין זה הספר לא יקרא בן
 דבר יי לא שמעו ביניהם לא לחכמים ולא לבסידים ויתכן לפי
 חזות הכל שלא יהיה ממנו ניהיה בכל כמו לכל ופירושו העבודה
 היה לכלכם בין לחכמים בין לבסידים כדברי הספר החתום על
 אשר לא ידע כמו אשר לא ידע וכן וילך אקנה הנמיתה על ביתו
 כמו אצות ודבר כל על יי כמו א יי וימל הספר החתום שדבריו
 סתומים וחדגמים ויאמר יי כ נגש יי מחלקה צקדיון האלה
 הזאת יי קודעין אותה בשין הנקודה לצד ימין כמו נגש יוסף ויחל
 עטן קדיצה וכן היה לבת הממלה שעלו שאלו לית במפתח וגם
 הוא בשין הנקודה בצד שמאל הנה אחר בספר נגש וימל נענה
 אצל יוסף ויהי כמנו הנוגשים מצד שמאל חלק דלית ביד וכן נמל
 במקצה פנים נגש בשין ויהיה פירושו יען נמשך א לבן שמוע
 בפסוק האחר אמר בעבור כי עשו זה לבן הנג יוסף הם קיובים
 אי השנה ומכבדים אותה בפייהם ומיחמקים לבם ממנו ולקדימם
 נגש בשין והפירוש לפי דעת המדרש בעבור שהם גזולים בעיניהם
 ומימים בעצמם כנגשים לשאר העם לבד גר יי בפייהם ולהפך

ולהתפלל לפרטו וזמנו רפא נגש נדחק נמו נגש והוא נענה למי
בעת שיש להם צרה יכבדונו בניהם ומקייבים אי כיהם ושתיהם
ומדמיקים לבם ממנו וכהו יתום מורה מצות אנשים מעומדה כיוני
שלינו עושה אם מי שיצא לדבר ולנו מוסר מעצמו מינו עשה הדבר
מחפצו ומהצונו לכן יוסף כועל יוצא והוא בחיך כמו בעי וכן
הנה וסוף עלימך הנמנך גודל בחיך נמנ יוסף עלמה שהנמנ
עליהם עוד גבם דעה גדולה עליהם להפליג עד שיכלו בעיני היונה
על דבר ותרד פלגים לכיכך כעל נמנ הפלג וכלם נמצדה חכמת חכמו
בגולה ובגלות תגבד חכמתם שיהם חכמים וחכמים להדע ולא להיטע
כמו שגמ חכמים המה להדע ולהיטע למידעו מן נמצדה חכמת
חכמיו כי כשהגב עליהם הינה תגבד חכמתם שלם יהיה להם נעה
והחבולה להנצל ממנה ולא תועיל להם חכמתם הני המעשיקים
במחשבתם להסתיר עצמם מהא כלל כי הם מושבים כי השם מינו
משגח בעיניו המרץ לביכך הם עושים כל דיונים כי מומרים מן יונה
ולין יודע ופי במחשך באו מעשיהם במקום משך כנגד בעינים
שמן יונה מוסר הם מושבים כי כל מעשיהם בסתר ובגלגל למי ידמה
וכן ה' במחשך כיד בקבלל למיני טע להסתיר הככסם גם נמנ
גם כענין גמתי וכן נמנ בדימה יבית גם ללגים הנמלי לין והדומה להם
שכירשנג מותם כך בספר מכלל בחלק קענין ממנו מנב בלתי כעס
נקל בעיני חכומה היוצ יחשב בעיני כמנו היוצ שהחומר בדיו ועל
כלי גמל שגב לעשות כלל גמל כמער יישר בעיני היוצ כן נקל בעיני
הככסם בדי כי גמל כמנו החומר בדי היוצ ומן גמל מומלטיני
דומה מעשיכם כי ימני מעשה לעשותו ברמיה ופי ימני מעשה
לעשותו למעשה ומה כי להפך גמל מכלל כלל וכלל מומלטיני
וגמל יוצ גמל ליוצו כלל הבין יוצ גמל שם לכלל היוצ בדי היוצ

ולמד לעשהו ליוצרו במקום בעבודת כללית גמלה לי הלאה
כמעט זמן רב ההפך שמי עושה בכם ואמר מעבדו מזעזע ככל
ענין צלם להמשיט הזמן והנבונה נמצא בימי ארץ נמצא שזה יהיה
בקרב צמי חזקיהו ושב לבנון לברכה לבנון הנה יער הלבנון
שיש בו קצים גבוהים ועצים וכדמל הוא מקום שדור תבונה וכדמל
ועצים שכלים וזהו המעשה של על הגלים הרמים שהיו בימי
אחז ישבו שכלים צמי חזקיהו עד שלתיבה להם נא וכל דבר וישאבו
על כרחם לדבר האובה והכמל הם השכלים והעצים שהיו צמי
אחז ולא היה כח בהם להכות צמי חזקיהו יהיו כמצי יער הלבנון
וינסו בנבון וגדולה עד שידמו למצי יער הלבנון כמנו שמו וינסו
עניים ביה שמיחה ושמעו גורם שהם חסדים חסדים ענה לשמע
דבי סמי ובה עניים לדמיהם נמו שמי למעלה ובה להם חזק
הכל כדבי הסמי החתום ומחל ומחשך שיהיה להם כל החתום
הנבונה בעלמה שמיחיים שיהיו עוריים בה כשיהיה מאוחדם הנבון
ויסמי הם יהיו צמי והעצים יסמי באיחה צמי שיהיו מאוחדם
בו קודם הצמי עמי יסמי כשיהיו שיהיו הנבון ולמעשים הצמי
ולכם הנבונה והנבון וכל הענין במלך נאמר וכל הענין צמי
כל הנבונה שמיחיים יהיו צמי ובה העניים כמיחיים
ישמחו ויעלו כשיהיו חסדים חסדים והלצים ושוקדי חזק
והעניים והחזקים של חזק מחסדים חסדים בארץ מאוחדם
בדבר מאוחדם הדבר עליו למעלה כאלו הנה חזקם וכן ולמחשך
בשע יקושו כל שמיחיים ביבם כדי שיהיו ישימי למחשך
ויכשילנה בדבריו כלו ימעינו לו כל ימינו עליו למעלה
ומעשים הצדק ביהו ובהכל ויהי נחמיה בשקי דין מבנים

קדוש יעקב ואהי. שאל שאלהם מן לז זבוא גבלי שאלה
גבלי שאלה וכל זה דרך משל כמו שפירשתי וכי יעריצו והנול
בזה לזתם הכח והמעשיה שאלה במחנה גשור כללה קפה
אף ולא הושילה להם גבורהם וסחם ונכחילם ומה שזכר
וסמך קדושה הא בכל מקום ליעקב ולא עשה כן לשאר הקבוצ
כמו שגוף קדוש יעקב וגוף כהן קדוש יצחק מושיעך ויושי
גוא יצחק קדוש ואלעזר שמקצתם יש לפרש על כלל ישראל
וכל מקום. א. בהם שגין להם דרך לפרשם אג על יעקב עצמו
לפי שיעקב וזה קדושה הא במחנה הנבונה במחנה מלם
מלבד גרסה וזהו מלשון השמות וידעו גורם שהיו
הושי יוחי והחלה צמורה הכח הנול ידעו צמורה כלו יובונו
במעשה הא וידעו כי הוא משבח בעבדיו מעשה ונעשה הא
וידעו כי כל אשר היו גורמים להם הנצבים נצבי יא היה
אזה וככל הענין במשפט ורובם ילמדו לקח הם תוע
יוח והם מי שהומדה בהם מלככה היהול וכן והרגו
הם הזנאים שדעתם ומחשבתם להירע ועסקם בעלי והלואה
והמכסוך והחלים בכיהם מה שגין בלבם וזהו שגוף גמלה
ולקח הוה היתה כמו כי לקח טוב נתתי לכם הוי בעני
סוררים הנה גוף בזה להם ספר שישעיהו נבא במי
עזיהו יוהם גחז יחזקיהו ולא רגינו במלטה אג שבקאו
עזי מעצרים כמו שגוף באו הפרציה והוא שגוף בזה
וגם נגוף שנתבג על דרך צדקיהו שהיה גחזיו ונמצא
עליהם היו שישלחו למצרים לעמדה וכן עשו לגיחמה
לענין הפסוק שהם גורם גחזי כן בהשגחה שנתבג בזה

יזקיהו לביכך נאמן כי בימי גחז היה זה ונעזב שלם נדבב במשך
מלכים ולא בדברי הימים מן בימי חזקיהו עצמו שלם היו שני יהודה
טובים כי בהכרח גדולה שבים חזקיהו למנוחב והנה מלך עשנו עליה
על כל עניי יהודה בבצורה ניהפסס ואלו היו טובים לך גם להם
מן ומה הנכון כפי ענין או הכרעות הסמכות מה שלם בכל פושק
מהם קדוש ישרא לפי שנקדש מקדש בדברי מלחה אשר נאמר הני בטיט
סוררים גוי להם למורתם נהיו נקמנים בנים כמנו שנת בנים גרם ליה
אבל הם סוררים כפיה סורה ונעמים מן הדרך הטובה ועוזבים
אביהם שבשמים וכשתבא אליהם היציה למ שבו אין ולפי כקס וממנו
עזר ומבקשים עזר ממנו כי הם ובכל אשר עושים למ ישר או את פני נביא
על מעשיהם אל עושים בעצת עצמם ולא מני והעצה גיטה ממנו
וככל הענין במשך נאמן וכלםך מעשה נאמן למ מרותי ולא מנדבבי
ולפיכך מעשה נאמן לעשות עצה כי העצה בסוד ובסמך וכן לפיכך מעשה
ענין כמני וסמך העצה וכן הנה ולפיכך מלך ולא שאין דנביא
או כי ולפיכך מעשה שחושבים להתכונן בצל מצרים למען
סכיה חטאת על חטאת למ די להם בעונתהם ויהי מהם אגש מעשי
עליהם חטאת זו עיניו עזר מלחמי שלם בדאורי ומהו מעור גדול
שנתלה בגדון למר על פוען ההולכים כעש במדון מעורם ליד מעשים
לצק מעשה עזר והיה מעשי פועם שחשבתם שיהיה לכם מעשי יהיה לכם
לעשה שלם העשינו ותכלמו מעשרים והחסות שם בפלח ולות
כי היו שריו שרי יהודה מן הצני למלכי יהודה כל המלכים נדבב
בשני שנין האך והיוד נדבב כדבנוהו עם חזיון בספר מכלל
במלך המקדוק ממנו והנה מעשי בשתופי הנל בנש ונכלמו נשאלו
על עם למ יועלו למנו על במקום א כמנו והתחלל עליה ויך

לקטת הדימיה על ביתו והדומה להם מעשי בהמות נגב נבונה
 שנתגבג שיצאו בהמות לכל חיות המדבר שימכרו ההולכים לבקש עור
 מצרים ונגב כי גרץ יבשה נחיתה כמו גרץ הנגב נחיתה והיה מדור
 החינה היענות מן יקרא נגב גרץ מצרים לפי שהיה דומה למקדש ישראל
 בזמן ציה וצוקה מנהג הדרכ נשם הולכים בה היה גרץ ציה וצוקה
 שיצאו בה החיות היענות ומצא שיצאו מהם נביא וליש מלכה ושיר מעש
 אגשיר שמו אכתף מעיינים חילתם שנושאים ממנון ענף העינים ועל
 הגמלים לבה למלך מצרים שיעמדו ממנון גשור דבשת ויגמלו את
 הגמל והיה סובלת המושג כמו הכתוב צמור על עש פירשתי כמו על
 ויהי משג כמו משג צמור פירשתי ויהי נשג על בערה הון צמור צמור
 ומצרים גרם לבן קמח למגד ירושלים והבית שבת החומה שלהם
 היה שבתם בעיניהם ציון שלם ולא ילכו לבקש עמר ממצרים כי לא יועיל
 להם ויהי כי חזק כמו ויהי עמל ומען ויהי צבן ערשה מנכון
 קמילין עתה גמל הנביא בה נהג קוהה הנבונה על פיה גרם כל גרם
 שרשם מה שכתוב על הלוח נחיר כך חק מנהג הנבונה על ספר
 כדי שיהיה עדות ליום חמור ופי לעד עד עולם כדי שידעו המצרים
 גמליהם כי לא לחם הבית עליהם אם בעבדנו עושה כי עש מדי הנא
 וכבר העידו בהם יום יום על ידי נביא ולא גבו שמונה לפי כתוב
 התוכחה וביעור העתה לבן שיהיה לעדות חוקה ההם צמחים ועינים
 חקיק חובה ולד עת יונה לין הם חקיק צמחים ולא הם כתבה שרשם על
 כתוב על לוח ביניהם ועל שנין דמפר כשים כי עש מדי כחשים
 האר המכר כחש והנה מן הדגושים לול במית היה דגש צמק למדי מנדים
 ופי עש מדי כתוב עש סידן שמונים כי הא ומצנתו בעש כחשים
 שהם היו בעל הא ובחשנו בו שמינה אבס כי עש שומעים ליו כי הבן
 שמינה שומע למדי הדי הוא כלו מכתש בו שמינה אביו גרש מפרו נחשים

הם נביאים ולחזנים נבחרות דברים ישרים חלקות כמו שזמננו
נביא השקר שמחליקים להם נאמרים שלום יהיה לכם עשו נחמה
גנים אומרים שהם נלקחנות הם יגיעו זמרים שהם גבלה נביא
קונו לדברי נביא השקר והתלנת שהם מהתלנת בהם נאמרים להם
א תידעו והם אומרים לנביא יא חזן לבן בדברי אן הנביאים שיוגים
לנו שלום נטוב והם גנים יודעים שהם מהתלנת נלקח דברים ישרים
סורו מעד דרך מעזות שניהם חנן בעדי נאמנו לנביא יא סורו
מן הדרך הזה נמן המרח הזה שמהם נאמנו שאלך בה נלקח נאמנו
כתובת לבנו השביתנו מכתבת מה שמהם נאמנו כנני עלינו ויום
בשם קדוש ישראלי לכן בדבר הזה בדברי יא שהנביאים מנאמרים
מהם לשונם א הדרך הטובה בעשק ונלנו וכתבתנו במנאמרים שהם
מעשק ונלנו ונלנו פ מוטה כלו דין מנאמנו נלנו שהם מנאמרים
העשקים במנאמנו שהקחו מהעשק והנה מנאמרים חמס ועשק
ומהם בנאמרים ונאמרים עליו שהם עושו שהם שאלו שאלו למלך
מאמרים לעזוז מהם מיד מלך גשור כמו שאלו לעיל יאמו על
כהן עיירים חיליהם וזמל קדוש ישראלי כי הבנאמרים בנאמרים דישי
שמו הנאמרים בעינים ומנהם שבנאמרים בהבלי שגם יהיו נכח
נאמל לכן כפיץ נאמל ממי שכל העין הנאמרים כי כפיץ לא
יכל לא נאמל על שם סוכו וכן נאמל קמח וכן כפיץ נאמל מנה
הכפיץ נאמל נאמל כחומה נאמל נאמל מנה מנה מנה נאמל
הנאמרים ליכל נאמל בחומה נאמל נאמל לפי שהנאמרים החומה שהם
נאמל על מקום הנאמרים שהם נאמל נאמל מנה מנה מנה
נאמל והנאמרים לכבוד גבורה ונאמל נאמל מנה מנה הנאמרים הנאמרים
גנים לנאמל החומה הנאמל נאמל יכנס לכה העין הנאמרים

מבבשים עור ממזרים יגרום לכם מכלתכם נכילה גדולה כעצ גדול
מיין מרפם נכילה החומה הנשגבה שיאבדו זבנה נכילה מרפ
שנחבטם חבטת רבה מפני גבהותה וכן המעלה לעשן מרפ בחומה
נשגבה מרפ שהם חשבו להם שפרעה יהיה להם לעמוד כמו חומה
נשגבה מרפ המזיב ושטב הא יאבדו מיתה חומה שנתם חושב
להשגב זה יאבדו מיתה בשבר נבל יאבדים כמו שצבד כל חרש
כי העשה כל חרש יקום סתם יוצי ויהיה זה השבר נמיו שיצבו נהיה יוצ
כל חומה שגין בדעתו להאמר ממנו מכה מכה מכה לחבטה נהיה שגין יוצ
מן לחשוק זה מים מנבן אל יאבדו כהנים זקים והמקום שיוקדו בוצ
נקים יקוד וכן דרך לקחם מן היקוד במכבד חרש ולתהורג טו ולקחם
וכן היחנה מים מים בחיקו ונבד יקום מקום שיקו בו מים מעט וכן יצאו
ונבדו שגין מים וכל לקח מים מים בכלי כי הם צצו כל שיכול לסמוך
מטה השבנים בקרקע הנבד יקח מעט המים מן הנבד ונשמה נבד חסוד
ומגילה וכן לשון המגשים חיה לקחם כל הנבד עד שלמי ימי ביקב
כלום יית לשון ולמחלף עשן ולנח מים בשובה ונחת כפל עשן נח
וכן כפל עשן בהשקט וצבחה מל מן מורה גם השמיע לי כי נחם
הנשען ולא הנחם ללצר למדוח נבד עמר כי הם אנשבו בעירכה וזאת
ההיה גבורתם כי יח ילחם להם ולא לביתם והממיו על סוס נחם גם
יבד המזיב יש מרה סוסים ונחם עליהם עד יעבד המזיב ומר נשוב ועל
קל נכב סוס מן גמל קל נכב וכדבוינס כן יהיה שחנפון גדל לא
המנוסה שחנפון שחנפון מיד המזיב כי הם ריכבו מרס על קלי יקלן
מרים רודפים ויש יגו מרסם אל אחד מל אחד לעצם שמינו צריך אל
מל כן לבט שאל המזיב מל אחד במעלה היבוער ומל אחד במעלה היבוער
וזמ שהרב יגום מרפ המעט מרפ גערה חמשה הנחם כלבם עד
מס נוקרם מס מלקוס אשר וכן עד מס דבית ומלצם מלקוס כאשר
כמו מס יהיה היוכל וגם מנחם מרפם והדימלים להם מל כל כך נחמו

הנה והנה עד שהנשאים נכנס יהיו מעשים נמים בין ימים נמו והנה
על המשחר שיהיה יחיד מרחוק וכן כמו הנס על הגבעה והעין
כחיל כי הנס יפראו על התקן לכן יחכה יחכה פעל יוצא כלו יצא
שהחכו לו לחנכס שעדי יחון והכס וכעען זה על אשר יחלתי שמעתי
הפסוק הזה עם הפרשה הבאה אחריו עתידה והנכון שהוא מעען הפסוק
שמדבר על יוח של חזקיהו ועל היענים שבהם שהיו מבקשים עזר
מעצרים גם עד הפסוק הזה כנגד הטובים חזקיהו וסופתו לחנכס
לחון והכס לחנן באקל לין גחלת לחמם ירום ליחמכם ירום וינשא על
מחנה גשור לרחם מהכס כי אהי משכס יא ולמיספה הצדיקים עם השמש
גשירי כל חוכי לו כי הם ינצלו כי עם בציון ישוב למ פאר ערי יהודה הצדיק
שנתפשו ביד מלך גשור בעבוי שלם היו חוכים לא ציושלם בכה למ נצרה
כמו שבוים האחרים שנתפשו כי הא יחנך לקול צעקך משמעתו ענך
כגשר שמע צעקך ענה מנחך וזהו כשקדע חזקיהו בגדיו והתבסס צאק
ובא צית יא והתפלל שם וענה מוה הא על ידי שעהו הנצום וזה אגיה
מפני הדברים אשר שמעתי ונתן לכם ומפשיס פירשו כמו ומס נתן
כמו כי ענך יוצא שפירשו כי גם ענך וצמית ומס צמית והדומה להם
וי ולא יכנף כפה רפה בלשון שמענא גם גם עד עתה נתן לכם
לחם צד ומים לחץ ולא יהיה זה עוד כי לא יכנף עוד מניחך ויהיה
מוניך כמו מניחך מן מורה ומכוס ופי לא יכנף לא יגסך ולא יעצ
ודומה לו בדברי אל כנוכים למסיפת העם ועצירתם וגם ציוני חזקיהו
היה להם בצורת ובשר מורס באובע כמו שגמ גכול השנה ספייח
ובשנה השנה שחים ובשנה השלישית מרעו וקצרו גופ לא יכנף לא ייתק
בכנף המניח כלל להיות רחוק מעם המניח אג קיוב שיהיו עניך ואונת
זה מניחך מניחך ויכל מניחך מן ולא שמעתי לב אל מוהי ומל מה על חזקיה
וגם יוד מניחך לנכס יהיו חזקיהו נשדיו לל שלם יכלח מעלמים בכנף

תמיד במו ששעה אחז ששנה למלך אשר לעמוד לו במלחמת יצחק
 ופקח מכל חזקיהו יהיה בענין במקומו ולא יצטרך לעמוד מידם ועם
 יגו זהו תמיד בירושלם שיונה זונה בדרך הטובה והישרה ויהיה
 על בזה מחנה אשר ניתן לבין ימי נכסי סגמה ובית מעיבם ולא יסלק עוד
 שכנתיה מבית מקדשם ויהיו עינין חזן יב שכנתיה בבית המקדש
 וכן הוה ומים לחץ נז בסמיכות עם המס כמו מים נרכים
 נאמר יפה יקרא אותך המורה מאחריך וימיר לך זה הדרך לכו נה
 תשוננה זמנך ותקטנה כל שכן כשיונה זונה פנים בפנים ולשיו
 דונו של חזקיהו בימים ההם חכמים לשמע העתירה והמצוה ושומעים
 לקול מוריהם יפה יקראו אותם מאחיהם כי המענו וכו' ושמענו
 כשהצו להטות אהימין מן השמש לא תעשו אם דרך הישר נגד עיני
 לכו בו למתן מעין ושמעא ממצות התורה ותלמינו כמו הימנינו ואין
 תמונה היוד' וטמיהם כשידבר נגד העם ידבר פנים לשון יחיד דרך
 כלל ופנים לשון רבים דרך כרע' ופי' וטמיהם התנו זונה כמו טמיה
 כי כך אמר חזקיהו על התפילים שעשה אחז קביו ואל ללנים הוציאו את
 הנדה מן המקדש ונמל ויוצאו את כל הטומאה אשר מצא צהיכל
 וזוה ויקבלו הלנים להוציא לנחל קדרון חוצה והנדה והטומאה הם
 הפסילים והמסכנה' זכרת' כמו נחשב זכרתו נהג ענין תקין תמס
 למקום רחוק כמו דנה כמו הנדה שתשב במקום רחוק מבעלה דנה
 נדה' צו תלמיד לו לפסל' וימל חוצה וימל כמו צוה והשליכו לחוץ
 וכן במסירה לית לשון ענוה' ונתן יתן לך הא מטה לצורך זרעך גשי
 תזרע וכן יתן לך לחם תבנות המדמה כי למ יבם שדכין ויזקין ולמיכל
 בו הערבה ויהיה לחם גדול דשן ושמן וגם מקנך ירעה כמו כדמחב
 כי הכל יהיה מלך הבונה וירעה המקנה בתחב ומקנך שתוב ביור
 יפטר שבת לרבים היג תמורה למד הכעל ויהי ויתן משרי גרע

ע יודעית זרשך ועבדך ועלפי יסגמ במדעך ויהיה כדננס וטוב יתפרנס
 יעזיקם מנהיהין בעדנך ההים שמן רביבין ופטימין ומקלפס והעניים
 השוורים כמו שגר שפך והעניים עולי החמורים עובדי המדמה שעובדי
 בהם המדמה כליל חמיץ ימכנו מרוב התבונה שיהיה להם ימכנו
 השוורים והחמורים המסכים הנק' שונקו מותם להם נזקו ויבדו כמו
 החמורים למזכל המדם כליל הנג המסכסם כמו גם יגעה שור על כליל
 חמיץ נקי לבי עשנו וגם יש לדומה כלשון עירב נקודה על הצדי
 עלץ חמיץ ויה' כליל פטיס מורה מצפן שלם נזק כועלן מן הדגוש
 והיה דמו בדגש לולי הריש העלולה לק כל דגש לכיכך הנג בסגול
 להכריד בינו ובין העבר ברחת יחת הנג כל שממכים בו התבונה
 ונקי רחמן רוח לפי שמזדין גותו לרוח פלה כלע וצמחה הוג
 הכברה גדולה שמדים ומנקים הקש מן התבונה יהיה לעטן שמו
 איתן מאד על המדמה מל כלנך יהיה שפעת מים עד שההרים והדע
 יצאו בהם מים ויהיה זה ביום הנג רב נעל מגדלים ביום בול כמו
 ביום הכוכב כל בבני יום צעקת כלילה וכן כל ביום ההול והרג רצח הנג
 משהתהא במחנה גשור כי מחד כן צינס הא ליושני ירושלם ולמהנדס
 בכל טוב פי נעל מגדלים שדים גדולים וכן ה' מל שמו ויחד כל
 גבור חיל ונעל ושיר במחנה גשור והיה מור הלכנה רוב המכרזים
 פירשו פסוק זה לעתיד ויש שכירזוהו כמלשמוע ומינן נטן ויש שכירזוהו
 משל לרוב הטובה שרהיה לעתיד לבני בימי המשנים וכן הוג מצליח
 גם כן פירשו בימי חזקיהו שהיה לו טובה אחרי מות מחנה גשור והנה שמו
 ממנו היה גדולה כמו שקורא הצרה חשך ומפלה כמו שמוצא שמו ויה
 קדו ופונתם קספו נגסם והכסוקים הדומים למה כמו כן יקח השעה
 מורה כמו לכהודים היתה מורה נשמה למ שדוסף להם מור השמש ומור
 הלכנה אל השועה בים המורה וכן למינת עוד שמשך וידתך לגימס
 והדומים לזה ושבעהם אל מור ודמות כמו שבעה יום קן כל

נקמות רבות לה שני כעצמים שבועה כי חשבון שבועה
 בן להגדיל החשבון כמו שבוע יחל צדיק וקם שבע בחטאיו
 והדומים להם כמו שבועת הימים דרך משל כלו מנו שבועת
 השבועה והיחיד ~~בתאשר~~ על חביו ביום חביו יאמר שדי
 שמו יס לעשרה ביום קבוצ גלות מן אחר מלחמה גוג ונגוג ועליו
 תשרץ לזה הפירוש הכסוק שלפנינו ביום הרב שלם רביה מחזקת
 המלחמה בהיג ציה בעולם וכאן יהיה כל העולמות דאם בימי חזקת
 אחרי מות מלחמה גשור ולעטף השבועות השא נלחמתי ידמה עטף
 הזה בימי חזקתו כמו שפי וכן דעת היב הגדול הוסב על
 ופירוש בשר שבועת הימים שבועת ימי חביו שלמה הנה שם
 ה' שם י' שחזרו מלחמי מלך גשור הנה הנה בן להקם חזקתו
 ומה שחזר ממרחק לפי שהיה חושב מלך גשור כי הא כלו הנה
 במרחק מחסו ולא יוכל להיעזר לו לפיכך אמר כי הנה הנה בן
 ממרחק בעיר אמו שחזר בו עז על מלך גשור ועל מחנהו כבוד
 משה ההג עונה כנני לנקבה כי הנה רכה אמר כבוד משה עמו
 כלו כבוד יהיה עליהם לסבול המעשה הכבדה ההיג שיצא עליהם
 הא שפתיו מלא זעם ולשונם פכו ככל עטף בלעם וזכרתי ולשונם
 הם דברי הנבואה אשר התנבא עליהם ויהי ממרחק ומא דליתגבי
 עליהם נבגה דהי מלך דמין ורוחו נדברו וכן תי מימיה
 כמו שחזר שחזרו ולשונם אמר ורוחו גו יהיה פי ורוחו ומלפני
 הנה מלך שהכה במחנה גשור יהיה להם כנחל שועה כי שוקם
 עד צוק יתנה כמנו מן הנחל שהגיעו לגדס עד צוקו שחזר
 לו דרך לצאת מהם אל נעבד בתוכם מן קרוב להינת טובה
 וכן מחנה גשור כמעט דלה כלו כי לא נשאר אל מעט פזיעה

הדגש געלעהניך להנפח גנים בנפת שום מקור כמו להנפך כי יוחי
יבא להניך הגנים גשר במחנה גשור בנפת שום ונכה הימ הכבדה שאלענין
בה התבונה ויונה גינה לעומת אל לצור הכבד מן התבון קבל מן הנפה
אניך בה הא הגנים רהיה נפת שום שלג. שנים ביד צדק אל קבל
לשום ולעבוד ויהיה גם כן יוחי לעמים האה כמו רסן מתעבה שנים
שנענימין בכי הטהרה הוג מלישי שתלך דרך יסדה למקום שיוצא
דוכב גדל מה רסן ישים הא על לחי העמים להתעורר למישרם
להולכים לקבדון
השיר יהיה נמותנו יום אהיה המנפה נאמנה
גשור יהיה לכם יושבי ירושלים שיר ושמוחה כמו הלילה שמתקיים בו
החג והוג הלילה של חג שמוחה ותעידו ותהללו לא שעשה לכם גם
גדול ותעיד הוג בכרה והשמוחה הוג בלב לכי לעמוחה לבב ומוי
כהולך במליל כי התולך במליל נמחה יב לו שמוחה לבב ומוי הולך
כי המוחול הוג שהולכים דכים גיש ביד חבדו מביב מביב והחלל
מכה בתוכם לבב בהי יי שיבב בתר יי מהוג בית המקדש
לגיו וטהרלל שם א צוי יאזא אהיה צוים ומקום עם מלך גשור
וראל פירא כי בליל הכסח היתה מעגרת מוחנה גשור שנהגיו
היה לכם בליל שמוחה בן שירה והלל מה ליל הכסח והשניע
ששם מלך יי בקול דעם שהבהלם וינמה נשמתם ונחתה
הרד ויירד ונחת הוג שם ירידה אל שיריד הא מדועו עליהם כל
מכתו ולהבג גופלה פירא שייפת נשמה וגוף קיים כמו שפיראין
בכסוק ונחת כבודו יקד יקוד ונפץ ומים כאן ירדו עליהם צינן
מנפנים ומעבדים ומים מער ומכו ציד כן כלל במהרה כי מקול
יי בשבט יכה הא יכה גוהו בשבטו מו כי גשור שהיה מכה בשבט
ערה יחת וישבר שהרי קדמו שבט כמו שמוח הוי גשור שבט קי
וכן הוי גדי מקל מעמדם דיי ומיתר גשור יי בשולטן ממי ויהי

[illegible]

שובו ערס בן היום שהאובו על כל פעם. ומאשר רמזו המעשה הנבונה
 שיעשה הא במחנה גשור ויורה יבנה לבס גמול טוב גם תשובו קול
 ותאמרו לרבי הנביא כי צום ההוא שיכח הא במחנה גשור וידמו כל צור
 לא גש יפול ידעו כי יא עשה ויחמסון גש אילי כסע וידעו כי הצל
 חמה ויידהו האבים מין ערד והאילם שעשו לבס ידיכם תבינו שהם חמם
 ושאגה לגדולה שעלה בדעתכם פה לא יושלו ולא יציל כי תהיה חמה
 ולא כפלו כל המצויקים צום שהי נתפשו כל ערי יהודה ונצלה ירושלים
 לפי שהחזיקו ביה והתחלל לפעם שיוציעם מיד מלך גשור ונפלט ונלקח
 לא גש ולא אדם ונסלו מפתח חרב ונס לו מלך גשור מפתח חרב באו שולח
 חרב יידכו אחיו וכשיימה המעשה הגדולה במחנהו ינס לו וצמוריו
 הנשאים למס יהיו שימס לבבם מכתדם וסלעו וסלעו וסלעו וסלעו
 החזק יעבי כי לא יבטח בעצמו עד היותו שם מרב חמד ויחז כי ערפי
 סלעו יעבי מרב חמדו ויברח לו יורה חזק והתעשן נכון ויהי ושלטנו
 מן קדם דחל יעידון ויביו מנס שריו כליו מנס שיכחד קדם ויחז
 בשיימה נס חתיו לות כן יחתו שריו השמידים מהמגפה צימו גשור
 מיר לו זה המור וזה התגור יס לו צידושל שיחדם ויחז גשור וירלן
 בציון ותנוי על המזבח שהם בבית המקדש כלו לכבוד ושבח ומקדש
 יעשה זה וית דמיהו ליה בציון לעבדי מויהם והנוי בעי ליה דמיא
 צידושלם לדעבדיו על מויהם הן לצדק זה המלך והוא חזקיהו
 המלך ימלך לעשות צדקה ומשפט לפיכך תשועה זו במיו וקשה שים
 ישורו למשפט וצדק ולמד ולשירים להורות על העצם ויספיק מולת
 כלמד הינו לבני והשולשי לזבשלוס לאמיות חמש והדומים להם
 כמו שכתבנו בספר מלל והיה חיש גיש חזקיהו זה יהיה לבד דורו
 מחמם במחבר רוח במקום שנחבם אדם שם מפת הרוח מן שם
 אדם מפת זרם המער כן יסרנו בני דורו בצדקתו להוציל מידע מלך
 אשור ונפלט מעם בציון שימס אדם מנס במקום ציה מן בצלם לע

חסדו כמנהגו צווי לזכרים לבי מעשיו על העם אשר בהוד הערים יבנה צווי
 יתקבצו בעמים במבין המ ופעמים בנין לבדה כמו קרבן לו ופעמים בהם לבדה
 כמו רבזה וכן פשוטה ושרה ואגורה ואם כי ארבעה מקור ועונה מן ערס וערס
 ואגורה כי ואגור עק על עדים סופדים יונקי עדים סופדים עק עדים שהיו
 צומקים מן הדעה וכן יהיו סופדים על שדי אחד ועל גבן גדיה כלל על לזם
 ויין טמן להם שדי אחד שדה חמלה שהיו מרחלה וערה הם בודים וכן גבן
 כויה שהיה מרחלה וערה בוקקה על גדיה עמי וכן יהיו סופדים עמיהם
 עמי שהעלה ורצח קוצים וסופדים ומעב שגמ על שדי אחד לא פרחוהו
 וערה כי קוצ שמיך להעלה מן שמיך חס וו השימוש ועשנו קוצ ושמיך וכן
 שמיך ירה אמוצן שמיך מלך שדים והדומה להם כי על כל בל ממשו פיעלהם
 גם כן יהיה ההספד שהיו בה ממשו מרחלה וכן כויה שהיה עליה ורחלה
 כי גמון כירצוהו עפל ורחן מנצלים גמנים ומוקים יהיו בעד מעשיות
 יהיו ענד למעשיות שידורו בהם חילוב האדם בעד במקום למד השימוש בודם
 יזהר המלה בעשן מרחלה השימוש וכן בא במקום חס בעד החלון נשקפה
 ממשו פיעים כי ישמחו גם פיעים שימחו גם מרעה כמו במדבר והפנים
 שנים במדבר כמו שגמ הן פנים במדבר פנים למד מדבר מענה עדים
 מחיותה שגם עני ערה על שפך עליה רוח יצון ממדים כע יהיה זה חסד
 עני יצא הא שפך כדונו עליה ומה יהיה המדבר לבימול רוח כצון כמו ארבע
 יהיה שגם הרוח ויהי עני דייה עלה פיוח מן קדם דשערה בשמי ארומה
 והיה מדבר לבימול מה שהיה מדבר יהיה כדור שהיה מוקם זע ושדור רבוב
 ועני ארכל והטמל ליעי יחשב בודם עצים כלומר יעלן שדל מרחלה
 למדנה וכימל עת והטמל קי והעשן אחד ויהי ליעי יחשב וכימל
 כרען סגמ יתב ושכן כדור יצון במענה עבדן דינה ומדדי זכות
 בבימל יתבן יהיה מענה הצדקה בעבור מעשה הצדקה שיעשו יהיה
 להם שלום ובעבור עבדה הצדקה השקט ובטח יהיה להם עני עולם והפן
 כמל בעשן כמל עבדות פירוש מעשה הדג מעשה עובדים וכן עובד
 פועלם שיקנה אכל יהי עבדה ממש ומעלה צדקה נישבעו הפסוק

כפול בעטן במש ופשוט הוא. וברד חציו קמץ וחציו פתח והוא כפול
ומה היה שם היה כלו קמץ זמ כשיברד יכל הברד בעש של ייזק לעמיה
ברדת שם כמו ברד ובשפלה תשפלה העיר לא יזכה שום מלכות בעיר
יוצאם אם גם יזכרו השפלה שהיה העמק גדל לא לשפלות מעלה לא
תשפלה מעלה יצא יימ שתשפ פירות שיצאו בהם בבקעה כי לא יאכלו
לבנות בהר מעלה חוקים ויהי הכתוב וירידה ברד ויקטוף משיית עמיה
ויצדון ויסוכן מדיידיהון. משפלות זורע על כל מים עול כל מקום
מים כי בכל מקום שהיה תמצא מים משפלות בגל השנה והחמור
כל כך יהיה השבע גדול עד שישלחו השורים והחמורים לעשרה שדות
ויקטוף ביכור צדיקים עבדהו לכן עובדין מביין דמותו דמיון לדורש
על שקים מעשיו למדרכם בתויה ולמכנש בחמיהם הרי שולד גם
נחמה זו כמו שכתבתי היא בימי חזקיהו ימור הני שולד על סנחיים
ומה הני עתה בימות המשיח ימור הני שולד על מלך הגוים יהיה
בימים ההם והוא נעלבות רביעה בעמה של דנא ימור הני כך שולד
שלם הייתה עתה שולד והיה בוגד ולם בגדו בד עדיין כהרמק
שולד תושב כשקשלים להיות שולד חתר כן תושב מה שולדו
חותק לל כשיבא הומן שתשבו שתשלים מלכותך. כנענהק ומשפא
כהנענהק כי הוא מקור מבטן הכעס ועשנו כשולמך וכן למיטה למך
מינלם שפיתושו השלמך והכלהם כהתמך משפאן בדגש הוא
כי שישו תמס הוקל כמו שהוקלו יבוס מבטלי הכפל תושב בו עש
הדגש יי חנני גם בימי חזקיהו כחיו יושב יושלם ממך לשור
עש שהנצחו להקטל ולבטח בחמיהם עמי שבתו וממך יי חנני
לך קונו ומס בימי המשיח יתחדו ממש גוף ומגוף יצא יצא למך
ולבטח יחמיהם היה זרועם לבקרים בכל בקר ובקר היה זרועם ממש
הזיב אף יאזנינו כל שכן בעה ציה שצריך שהמה יאזנינו

ויהיה כוונתם בך ומה שזמל יונתם בצנני הנמכרים המדברים וכן דיך
הלשון כמו שפועל עמם כלם נאמלם כלם השוה ובאו נא ופדומים פהם
אכתבנו בספר מכלל מקוול המון גם במחנה גאור וגם בגאולוג
גם כן כמו שכתב יצחק ונלחם בגנים נדדו עמם נפצו גנים הנשמים
מהמגפה מירי ומותך מיומנות שך שידעו כי דמתו ושאגבת עליהם
ולא העשלה להם גבורתם ודב חילם ואם שכלם שלל הגנים ציהיה שללם
שחלם ונשללו זונם גסך החסיל מסיכת החסיל והידיבה שזנספין
יוחס בצעזו על המדמה שיוני צעין בע העיר ואוספין זותם בכלים שלם
שחיהו התבונה כן יצא בע יחולם יוסכ מחנה גאור ודמה גם כן הליכה
במחנה גאור והלך הקרבה בתבונה שכלתיה כמסוק גבים שוקק בו
משק ואוקק עשן הליכה כמו ובן משק בית ירבה כרוב גונג ויה הכסוק
יכנסון בית גאור נכס עממית שנהיון דמית דמכנסין יתחלל זין בעת
ייום כמגן דמין בודקת וגם העשן בימית המשיח הנה בתו גסן ומה
יגב ערי יצא ובערו והשיקו שללם מר שולטתם וגם גדל דול פירש וכן
ימרו ממ לבם נביא לשגל ומכ שולטם ממרו נביון ען לחלף מול לבם
אסף החסיל מה מסיבת חסיה כל אחד ואחד לעצמו ממרוול וכלם במח
עלית השבועים מעורב בו ממ לבם כמסוק גבים שוקק בו מה גבים הגלל
מעלין את הדם ממוממה למהיה קי מממם של ישרא כיון שכל צד גנים
מיד טבור נאגב יא בממההשועה שישגבוהו העמים על הנש הזה
יורו לו כיהו שוכן מיום ובידו להאטל הגבועים ולהים השפטים שגשג
מחנה גאור שמו יחלם ביד המה יכיים יושב דלל שבו שכלים ומלג צין
משכמ וצדקה נאגב דמית מבשן נפשי כי המ קממין ופי מלג צין כי
ממם ההוה מלמה יהו בעין עשין משכמ וצדקה וכן דף נאגב למעול צין
עבדין כין נקשית וכו' וול מלג צין מעלל העמים מלגב וצדקה
ויהי ממונה עבד ממה כנגד יאגב קיים ממך והק יצועש יהו מממה

ודעת ימתי יי' שהיה לו צדק של ידד כלומר הנה בזה לכם יצועה וזמנה
 בשלום גם תדעו שיהיה קיים לכם השלום והיושועה כל ימיכם התעסקו
 בחכמה ודעת ובימתי יי' שהיה לו צדק של ידד כמו שזכר האדם הוה
 מבטחו ועומד לו בעת צד בן ימתי יי' לשיכך יהיו ימתי יי' והתעסקו
 בחכמה ודעת אלהים ותנצלו מכל צרה ויהיו בשלום כל עתכם חללי
 צדו במקום הזכר כמו ציצית נגד כל חלל מצה מבנה בלתי מרה גמולת יי' וכן
 כמו במקום נחמן שביחשו קיים חסן חזק כמו החסן לנעוהו וגלגל
 זכר יי' מי צדס לבס יצועה וזה חכמה אלהים ודעת שבתחיהו וימתי יי'
 שהיה לו צדק בן ימתי יי' חסן חזק כמו החסן לנעוהו וימתי יי'
 וקיימם בעיניהם תקיף ופיוקן חכמה ומדע לדחלל דיי' גור צד שביח ועני
 הן ידעם כיצד זה עשה על הכורענות הבמה לשדא קודם מפלת
 ולחנה גשור ונחלם מלחמה כי חמל שם למלך וכן יזל זכר שם המלך
 בזה השם נמרו נצחו המלכים את המציקים ונצבה גרון קדשים כי כמו
 שחלת המלך ימרו על שליח גופו נעל שליח יוחנני בן מלך מלך וזה
 הכסוף כחל בענין במשח זמל המלך שלהם שהיו שולחים מעיר אעיר
 והיו מתחלה מלכי שלום עתה יצחקו חוצה כי המוצא במדף יצחקו וזה
 וית מלך המלם ב מלכות מלך להם וכן ידב המ בד מיהלף להון יצחקו בשוקן
 במיר גיזגלי עממלי דמרו לבשחם אבס ידבו למיהו בכן במיר נפש נשמו
 מסלות מפע המיב כי שבת עבד מרד הכי ביד מלם ערים כי מדוע מדל
 מוצרין היו ארץ כבד הכי הא ביד עמנו ומלם עיר כו הכי מה שחל עיר
 יי' אהיך בה לא חשב מותנו בכלום וית על דמננו קיימל מירחקו מקדויהו
 לא חשיבו בעינינו דבישהל אלה עשהו יצל ענין השחנה וכן עכס
 המל המרץ נזכר מרץ בלשון זכר ובלשון נקבה וכן נעמס מרץ שרץ מרץ
 בלשון זכר ובלשון נקבה ביד היה השמן בעירבה השמן יקום מקום לש
 ושמן וכן על הבקר הירועים בארון ואמר שמונו המקום יהיו כמדעיו ונע
 בשן וכמלל כי הבשן והבדמל יאלו ויכלו מלגותהם כי ידעוהם עתה מקום

על מלך גשור הממחיר יצא וינשא עשו והיו תשע מן כנני העמים
אשר במחנה אשור וקורא המחשבה היון והמעשה לדה והם חשבו
לכבוד ירושלם ולא עלה בידם הנה מחשבתם הדג ומעשיהם הנהו זהו
חשש נקט וחשש הנה הקט הדק ויחכם גם תכלבם ומחשבותיהם יהיה
כשתכללתם כלו בעבור שבתם לירושלם ומשבתם ללגדה וצא גם יאסא
והכה במחנה גשור וזכה אותה ההריגה בשניתה וכן צפוי למעשה יצא
המלך מעצמו מירכנו בפירושו ואין עמים משרפות מיד זורם עמים גשור
במחנה אשור יהיו כמו הזבנים שזורפין למיד מן כמו קוצים כסוחים שילכו
וילקו בגש כסוחים פי דרומים ותרד לא תומר לא תבסח נאמנ כסוחים לפי
שהקוצים שהם לחים נאמנ כרומים לא ידלקו במערה גדל כעם כרומים בשי
ידלקו מהרה בן הים המגפה כרע שאלעו רחוקים גשור עשית במחנה
אשור רחוקים יאמנו והקרוצים שזכותה ידעו גבורה הא שגור עליהם והם
וידעו כי מלך גשור מה שיעשה לא ברחו עשה כמו שהתפטר נאמנ בפתי עשית
פחדו בציון המאנים גשור בציון כמשי מן מחנה גשור הגדול והחנפים
שהיו בה אחזה יעדה ואמרו מי יגיד לנו כלו מי עמד בעדנו ובעבורינו כנגד
המחנה הזה שהגז גם מוכלה ומקדי עולם והחנפים והחנפים גשור בציון הם
שבתו וסייעתו שפחדו כי לא בטחו שיצאם זבל הצדיקים גשור בה גם כחדו
בגדו בל ולא אמרו מי יגיד לנו כי ידעו כי הא יצאם בשוב איו וצעקס והתפללם
לפניו והם חזקיהו וסייעתו מוכלה בצרי עין קסעל וכן להבגש מוכלה נאמנ
זה הכננים והדול לית גם מוכלה על הא ותרד ממדין ממך דוד לנו בציון דוד
עתידין ויעצ למיתקנא ולמיתקנא לנהינם יקדתי נה עיל הנוך צדקות
גור הנביא מי יגיד לנו הנוך צדקות יגור לכם והוא חזקיהו ובצדקתו תעצל
העיר ונעל שבתה הזכות בדוד נאמנ וגמול למעני ולמנע דוד זכות דוד
עמדה להם עם זכות חזקיהו גם זכר דוד שהיה עקי והוא גם ממלכת
ציון ונקמה עיר דוד ויתחכמם על כל הצדיקים אשר היו בירושלם גדי
יתגנן בה צדיקים כל דמהלכין בזכו וממלכין לונגן ומעריחק ממך דאמר
מיתקן נעשית למן חונסין ומעשיהו מנב בלש שומד הנוך צדיקות ואם

הדשנה מלשון דשן ושמן כלל השמנה מחלב כרים זכרים
ועתה כרים נקיים ודומים ופנים נקיים הנה משל על מלכ
הגויים בחיות נחמנים ודקדוק מלת הדשנה שהיא מלת מורכבת
היא על ודבר על כ הדשני הדשנה והשין קלה ודמעה להדש
ויידו עמם עם מלכ גדול ומורה מלכים רבים אחרים ומעלה
האומות כי יום זה כל זה הנה נקם שלומים שנקם מהם ומשלהם
להם גמולם וריב ציון הנה נב עמיהם וטהרה וטהרה למטה
וההכבדן נחל דומה למיפה למד כל הפרצה לדומה ושל דומה נחל
ולה שלל למטה ולגפית ולשל על חרבה מו והיה בסדום ועמורה
עשנה טמו שהיא על היום הרץ סדום ועמורה שעלה ממנה
עשן ומיד מדור לדור הלמד במעשה ולית דבורה נירסוה
שהיו בה המיד בלדס שעומד על ידו שהם ואלה שוכני דרכם
לל נמצא בדור קנת הנה הנקיה במעשה קיב והנה עוף ודבור
בלע טורטור וינשוף בחולם והנה עוף שער בלילה מוגה
זוהי עוף שצוהם בלילה ולפיכך נקרא נשוק מן נשק ונשק
עליו קו תהו נמצא בה כי מי שבונה נונה קו ומין העופות
שהם המעק ולב והא יתר דומה והקו והמעק ליהו שלמה
ושל בהו כלל הפך הכטן יעשה בה שהם החכבן חריה שביה
שהיו קוראים מעתה מין שם מלכיה כי גענו מלכיהם יהיו עתה
זכר וכל שריה לו נמן שם כנו נשא מטהם זה עשן והדומים לו
שמינה ולהוספה תורה סגנה נמו נחל חוריה מהנדה וקרינה

[illegible]

ישועה מלכדי וציה בחיבן מרץ מרדכי ישיאן מלכדי וציה עליה
משל ומס ישיאן במקום נון הנסמך בעת ידי הרבים ישיאן ונען
זו מלכדי וציה בם מן עמם כמלכדי בשלם הבשר שהיו כמו בשלם להם
לל המלכדי והציה שהיו אוננות בהם החיות האלה ישיאן וציה כעילכין
לשכונן בארץ מרדכי וציה מרדכי ישיאן שהיתה במלכדי מרדכי
שגלו ישיאן ממנה עתה בחיבן מרדכי מרדכי וציה וציה כעילכין
זו תהשכח ויהי ישיאן דיתבין במלכדי מרדכי וציה וציה וציה
כמלכדי הנסמך שיתבין וציה וציה וציה וציה וציה וציה
והיה במקום הזה וכמה רבים ונען שם מקום וציה וציה וציה
בשם למרדכי ובכבוד ישיאן בשלם כבודו בירושלם חזקו כעמם
עצמם וציה למלכדי מלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה
למלכדי ולגבירה וכן זה חזקו ידיה וציה מן מלכדי כנען הנסמך
מלכדי מלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
הישיאן מלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
תקייטו ידן דמלכדי מלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה
לציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
והיה המלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
ישיאן וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
על בירושלם דמלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
למלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
והיה המלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
כלים וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
ציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
דנה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
תציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה
מלכדי וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה וציה

מהתנין ותניס גומל על הנקבות נמו שמו גי העין חלצו שד
והיה שם שם במידבר שלא היה שם דרך מעולם שם יהיה דרך
ובמל עכשיו עין דרך במדבר שכלו חנו והשייר והניס הולכום
בלילה אל פנו המזלנה ומי היה שם מסלול ודרך נמסלול
כמו מסלה ודרך הקדש יקרא לה למורה הדרך כי עס הקדש
ילכו בה למ יעברו בה נמסלול כל אחד מן הגוים והנחלמו לעצמם
לכד יהיה מנהג הדרך בין הולך דרך ללבב דרכים בין מוליך למ
יתעו באותו הדרך למ יתעו באותו הדרך ונתינת מנהג שם
מנינים לענין דרכים שלא הנדגלו בהם למ יתעו אל דרך יצו עי
יחשלו למ יהיה לפי שמחלה היה מדנו חיות רעות שהיה מדבר
ערה שילבו שם בני יצא למ יהיה שם מריה נתינת חיות ולמי יתעו
שם תיהרעה ופי ופייץ חיות מפי הכיץ שבחיות שפייץ מנהג
החיות שהולך במקום שבה גרם מצוייה נחל רב שם והלכו גמלים
כל אחד וית הפסוק דרך משל למ יהיה כפי מלך מביא ואלמן
מעניק למ יצויה ופייץ דרך משל כי ילכו קוממיות דג
כאוי בשמחה וית נמדותעלם והם להון דלם כסמך וענין יקר יהיה
מליץ על רישיהון ששון ושמחה ישיג ונסו כתי זה ובכרע עלי
נסו כלם ורישיהון וזה ישיגו ובשני ישיגו והם ימן וזו נון כתי הפסוק
ישיגו ונסו ישיגו ונסו ויהי בגיבוע עשנה כרעה זו
כרעה במפר מלכים ויש ביניהם שני מעני אל שהענין אחד
במלכים אמרת אך דבר שפתיים מלך יב שקה בניגד חזקיהו חזקיהו
כלבך שדבר שפתיים יצילך וזו היא התכלה מין זה עצה כי עצה
וגבורה צריך למלחמה וזוה הספר המורה מלך יב שקה אמנות
כי מנה חושב להשען על דבר שפתיים על תכלה והחכם ימנהג
ל עומד פי מך שפתיים הנעצה והגבורה שלך בדבר שפתיים שגמרת

למעשים כי יא לך עצה וגבורה וזהו דברי שפתים והטעם כי גבורה
בדיבור היא לבדה ויקראו כל אחד אחד מן הספרים ונמלכים ויקראו
וכן אמר ויפארו ויהי ויקראו נקרא חדת מעהון וקראו קט זל פה
ויקראו ויפארו על הספר שהיה בו גדיף הא מה כל המרצות ומה
מרצם כהג' ית כל מדינתם ויהי כל מדינתם המדינות והכפרים
וקראו קט פ' ומה מרצם על שבטים כי גם הם היו עובדי עז' וכן
אמר וכן הצילו מה שמדון שמים וארצים סחיש והעטן אחד נמו
בבש ובאש שאלה שלמה **מכתב** כתב הודאה זו כשנדרש
מחליו ועלה בתי' אמר **הודאה** להודות לו למזכרת
על החסד שעשה עמו הא שהוסיף לו בזכותו ובמלכים ובאמונה
כירצונו עטין תוספת הימים ית' עטין רפואה וכן עד תיורת
אני גמרה בדמי ימי בכריתות כי לא היה אלא בן שלשים
והאע שנה דמי בשקל פרי וכן דמיה גמך ק' כי נדמיות
והדומים להם עטין כריתת אמר מה חשבה באמר לי הנביא כי מה
זהו לך אך בכריתות יולי לקבר נדס זמני ועך פקדתי ית' שנוני
שתיים רוב האדם יותר מחמשים שנה ויהי על דוכדכי לטוב ומינסף
על שני פוקדתי חסרת וכן גשה רעויה לא פקדו ולא נפקד ומינסף
איש והדומה להם עטין חסרון וממרו זל כי מה בחמשים שנה
היא מיותרת כרת **גמירה** לא גמרה ית' כי רב מעדיה זל טעם
הודאה ונכון הוא כי הזמנת ראות הא הנג הודאה והשבת לבני
והתבונן בדרכיו וקראו קט זל פ' לא גמרה מעטן ית' כלומר ביה
בית המקדש והנה הנג פ' מהו לא גמרה ית' במד' החיים כלו
בזה העולם ופ' לא גמרה ית' ראות הלב בעולם זה ויגיייה העטן
ויגיייה הא סוף בלב והוסיף עוד ואמר לא גמרה עוד יגיייה העטן
עם יושבי חול עם יושבי העולם הזה שנקרא חול וחלד טעם
בבש כמב דורי כי מעדי וכן מעדי בזה העטן גמרה פ'

כי מגויי בעולם הזה נסעמנו ונגלה מיני כמנו ממנו מהל
 יעי ביוד כמו דועה בהן וכיוצא כמו דיועה שמעסיע זהל
 ממקום למקום ונגלה כמע גלות שהם העלסול קפדה כודגתי
 אמרה שקפדה חיי כודג שמקפיד הידיעה כשנשלמה זריגרה
 וקפדה עשן כייתה כמו קפדה צן שהם עשן כייתה ומהאמר
 קפדה אל גט נמרה בעיונותי מדלה יבצעט זמיתה מחלי זה
 ימיתה מדלה מחלה מן כבה אל בן המלך יבצעט עשן פשה
 וחתיכה וכן ית ידו ויבצעט ותרד כהות גורה מתיס בצעיתו בצעט
 מיוס עד לילה תשלמה ביום החול זמיתה כיעד לילה תשלמה
 תשלם ימי נמורה ובמורה יבצעט סלם לבח תשלמה לנח
 ירך הכתובן כמו שמעט עמים כלם שניה עד בקר ~~סלם~~ שמי
 הנה נבואה בערב יגיה כ לממה עדיין שמה זמיתה עד בקר
 והנה הלילה חזק חלי עד שאבר החלי כל עצמות כמו חזיה
 שאבר העצמות מן החיה הנמרחה בכיו וחשבה כ מן יוס עד
 סוף הלילה והוא עד הבקר שגמר תשלמה תשלם ימי נמורה
 וימי מתי כן יאבר יצוץ עצמותה לא שבו וס מפת הקדחה
 וזהו שגמר מתי כי הגוי המצאנו קדחה בכל יוס ויס לו יצוץ
 בעצמותה מפת הקדחה כסוס עגור חסו השמות ופייו
 כסוס ועגור וכן שמש ועגור וכן שמש ירח יגובן שמשן
 והדומים להם כמים עין הזג והוא נבב ונקדג ביוד כימיה
 וסיס ועגור הנה וכורכים ובדברי כאל קס חיס לקיס צוות ככורכים
 ופי דג גורמה בלע ופעוד הנה וסנוטהג והים שנוטה הנה ואל
 ופי דג הים קטוף צעד ובלע גיונותג גבל בכמן ה כסוס
 עגור עשן גמי הרב כסוס כמ שמעט סוס ורכבו כסוסים דומים

ומצדדך בן נצחית תרג עגנו כענין צדצוה וענין מצדצוה יעו
הכרך בדברי דוד חוס שצדק אמר מן בחלי אצדק כמו העשות
המצדדים והנה כמו היונה והיא נהימה החולה בחליו סלו
עיו ומתוך חלי הכבד נשמה עיו למעדים לא שהיה במעדים
וממה לו מדי עשקה לי מחלתי עניני מדה כמו עניני עבדך
לשוב ענין הנחה והשקט ויל עשקה צווי מנח מהענין גינה
חטופה אל נהגת צמחך ומהוה שמה נכחי ומהידק
וענו ענין תוספת ויבדד וכן בדברי דוד עשיק לגבך ושני למימך
זל חוסך לי על ימי ועדבני דלו ענין חממה ויש לחבדים צד
דלה מומחך כי דלית ויענין חממה העינים כמו אמר מלך
נשמה מה עיו לפי שהא נקד יושב באמנים ומנח שנין לו מקום
כבודו הגדול הנם באמנים מה מדבר מה קונל לדבר ולענה לסטו
ומל לי עלידי הנבים שמחיה נחלי זה ומעלה צדדי צווס הגלילי
וכן עשה וכן עשה גם כן בתוספת העינים מן לי לעשות אל שמוכר
זה כל שמוכר ובוסבי מודה לא שהעלע ופי מדה כמו הגשמי מודה
זה בעה בדד דוד והוא העניני מעשה מעשה וכן הנם דרך הקדש באמנים
הצה שבוה ונצל הימנה מנענע בדמיו ופי עלמר נפש על
מכירה נפש שהיה ונצלח ממנה אדני עליהם יחיו מל
ענה ידעתי כי עליהם יחיו פי עליהם הקצונים לבטלם
יובלו לחיות גם כצונך כמו שגט עשה כי כבד נשמה ימי הקצונים
יובלו לחיות גם כצונך כמו שגט עשה כי כבד נשמה ימי הקצונים
והוספת עליהם חממ עשה ענה ולכל בהן חיי דומי לכל גשמי ומל
כי בהן בשני התוספת מיי דומי נהגת מעה והחיות מן מהחן לפיך
שבגלה השני שהוספת לי התלימה והחיות ומה כפל ענין מלש והוא
ענין הביטוי שהיה בייג בלו השפנים הנה לשלום הנה בחולי זה

היה לי מר לי מר ביעור שלום שלי היה לי והחכם לי משה
 עזר לי הנה לשלום בשר הייב בחי ימי כי בן לנא היה נשוא
 גם כי גם התגבר במרה הדומה על המדס לעולם יהיה מולה
 בעצרתו ויהיה בשלום צדקנותו ומכך זה גם התגבר הלחה
 והנה האמצעים שונה שלום ואתה חשקת נפשי מעצרת בלי
 חשקת נפשי להצלה מעצרת הבליה והיא הקבר נגדו שלום
 בלה בו כי השלכה אנפיה יתי מייב לפי עיונות וחטאי אלה
 השלכה מותך אחי גוך דרך מעטל כמדס המעטלך הדבר אחי
 גו של יאה מנהו כי לא שאלה הדרך שנה ושלא עשן במעלות
 שונות לחזק העשן אמר טוב הנה שחמיה בט מדס בועקס לפסן
 ושום מחמס כי ינדרן בחיים ולג ינדרן במיתרם ועל הגוף
 אמר שחמיה לא על השמה שחמיה אחי מנות העץ מנות
 ולא מנות ולא שחמיה שחמיה במקום שנים נמנות רבים ליצנו
 הגופות שהם יורדי בו לא שחמיה אמתק לשחמיה נלהגדה נמו
 שחמיה עשנים ומן זה כמד חמיה המהים כי הנה מנה לא על
 הגופות בענדס בקב ולא כל הגופות יחיו ויעמדו מן הקבר
 חמיה כל חמיה ינדרן כמות היום וגם הייה מנה לא הייה מנה
 לך הודא הפה כמד שחמיה עשמה עשה וענד גב לבטס יודיע
 אמתק גם לא היו לו בטס נחמיהו ניהיו לו בטס ילמדס ויודיע
 אמתק נמו שחמיה גו נמו גם יהיו לו בטס כל זמן שיהיה עמיה
 ילמדס ויודיע גם כן טוב הנה כשהמדיך למדס וגם חולה הנה
 שחמיה מוחליו נודה לך כמותה שחמיה נודה לבטס אחיו
 וכן עמל כי לא היו בטס למחמיהו לא על אחי חליו מנפיה הודעה
 וההודעה לא הועיל ולא תסכן נמו שחמיה עמיה רשן לו
 אנפיה שהנה נעה נעה בטס גם כן הנה יאה בקי ומנס ובלטה נדון

זיהיה בהם דעת להבין בחסד הבורא ולהודות לפניו עליהם
כי זה מהדרך הטובה ומאשר לבס נכון הוא מסייע אותם ועוזרם
בזה אגמרתך כמו את המהך כי יבא את המקום א כמו והמה
א הכהן והדומים לו וכן יבא א במקום את כמו גמרת א חק
וירדפי א מדין לו כידועו יודיעם הדרך שיביאם א המהך והחסד
מעושה הא עם בני אדם אמה הוא מצד עצמו כי הנהגת חסד
נזהר מדרביו גם כן הנהגת וית גל זה כמו הגדולה של אלה
גמרת לבני יחיון גבורתך ויודון למימך דכל עילין קשור וכן
כי החכם יגמרת עמך אל נזהר לשון פיוסו אב לבנים יודיעם
הזמנות ואת המה בזה כי לא יגמרת בשום ספר אג אל בסגור
וסמך במקום עם המהך כמו המה והמסרה א המהך אעם
והם לו השנים אשר בפסוק כי לא שגור ובמסוק מי חיי יא להשיע
יא אמר להשיע מה חול וכן עשה שהשיעני וכו' למד לו
להרבו בעימה לשכב את בת יעקב והדומה להם ונגמרת נגמ
ועל הדאועה המה שהשיעני גמרת לפניו המיד ונגמרת
וחברי נגמרת שחבירה על ההשועה על ימי חיי נגמרת
על בית יא כמו בבית יא כי יבא על במקום בית השמש כמו
ועל חרבך המה שהמ כמו בחרבך ונהגתו על סל אחד
כמו בסל המלא על נפשך נפשך יגמרת ישיעו זה
הפסוק והפסוק שגמרתו עינם מן המהך ולא מעלה להם טעם
למה נהגו הנה אתי המהך כי משכמם היה למעלה את
וגמרת וכן הם בספר מלכים ובלת המה נגמרת נגמרת
ההמם מיקין לשחין יגמרתו עין חבשה וחיהול וימי
וירכא כמו על חיותם יגמרת חוקיהו מה שגמרת למעלה
שגמרת ישיעו ומה לך הזות חוקיה שגמרתו משיעיה וגמרת לו מה
זות כי גמרתו יא שגמרתו וגמרתו נגמרת כמו שגמרת גמרת
בעיה הים מפורז בספר מלכים

עדברו הנביאים על פי יי דבריו כשיראו שיתקיימו הנבואות
 וידמו ענין ידיעה והבנה דל דאיתיה הלב כמו ולפי רגה הדבר
 והדומים לו קול זמיר קול כאן קול קורא וטעם עו פי קול העונה
 קורא לעצמ קול וקול הנביא מה מקרא וקול לו הקול קול כי כל צד
 חציר דל על הגנים שיבאו עם גוג ומגוג שימננו יורבם ומה שגור
 כל חבשו חציר הוה דרך הכלבה כמו וכל הזקן באומצרימה והדומה
 לו ומה שזל וכל חסדו גכ עשו חסדים למי זכיו להם כי עונותיהם
 רבו ועוד שהרעו לשדא וקבלו ענשם למצור ולצץ השדה שהם
 יבאים במחנה והצץ נס כן כנפל ברוח העשבה יבש עברי במקום
 עתיד כמנהג ודברי הנבונה ברוב יבש וכפל עוד הענין למק
 הענין ודבר אהינו שידבר עליה נביאיו עלה צדנה עלי דרך השל
 מי שידנה להשמי עקולו עולה לו במקום גבוה לפי שירושלם היא
 עיקר מרץ ישראל נכן ציון כי שהיה הן עיר אחת למשכן שם גורם צדדי
 הנבונה כאן הן מבשרות שאל הערים ופי מבשרת ציון מה ציון והעשרות
 מנשרות ירושלם א תימי א תפחתי מלבאר ולאמר לעיר יהנה הנה
 אהים כי על כל פעם יבא דל כבודו שישוב בירושלם ומה שזמר הנביא
 בעבור ירושלם ועוד כי המלכות שהנה חנה בחזק יבא בחזק יד כי
 לא צורך ליד אחת אל ידו החזקה וזרועו מנשלת לו דל לעצמו ונה
 העמד לו למשל בעמים והנה מיד בחזק שהוה לשון זכר כי יתעק
 לשון זכר כמו והנה בו מולת ספר שבו איהן לבושים בו בגלות
 ופעלתו שזכר פעולה לפועל אמה והנה היא פעולתו ומעלתו וכן
 נמכת מלכי ואהים מלכי מקדש בביהר הטהר ש מעלה מורשת
 והדו לה נחמרון שזכר מפעלתו כמו למ תפין פעולה שזכר
 כיונה כמו יונה טוב שירעה עדרו שיקבץ הטלמים הקטנים
 שלם יכלו עדיין ללכת כשאר הנהמות ויקבצם מזה אחד ומזה אחד
 וישגם בחיך והעלות שהם גמוריהם ינהל למס ולא ידבקם כן הנה
 ינהל יסדא מהגלות למס ויסמך כל חולב וכל שזכר ונקימו האמות

עלות על שם בעהן שהם קטנים עולי ימים שנסמכין למותם
לינק נאדנטי אל דקדק במנה עשרו שהעדר שהם של חומר
עליו יותבין העדו שיצמרי בשכרו מי מעדד בשעליו מל
ליתמרהו הבנים גם ארבעה גת יארל מעבדותם ורשונתם נעה
שנים מי שברג העולם מעין יוכל לעשות זה לפיכך אל מי
מדד בשעליו מים נפי בשעליו אגיופני והוא על דרך נעאל כי
חלילה כי מין לך יד ואגיופני יתבדך ניהעלל נפי מדד לפי
שהמים במקום מקרה כגדס שמוחדד מים וננתן בתוך כלי
שידע מהם כן שם הא המים במקומם וידע מעדתם
והשמים לפי שהם שעותים אל בו מדת הזרוע כי הדבר
השמונה ומדדו זוהו בזרת ובקנה נמל רבן מפני השעח
שעדיך תקון נמו שבת ניהתתם כהלל לשבת וכל בשלש
ומדד והרג וימדדו בעמרי וכלו בעמריהם בשלש מזה גדולה
וכן בדמענות שלש בכלם הוא מטה הכיזל שהנה מסומן
בנקודות לדעת בהם המסקל מלגונם ידוע וכן עבדיהם
כאן מדדו יצאו וכן ההרים והגבעות כאן מקולים יצלו
וכלם ביחס בשיעור טוב ומדה נכונה כמו שגמל יצא כלל
עשה והנה טוב מלד ומע שעה כל זה בלי עמי יכול להוציא
ישאל מיד חוקים מהם נזכר מציב עיסודות והשלש כי זכר
בעקנס יסוד הגש ומפי המיסוד שמנישי עברי גימטור בדים
מקנס יסוד הגש לפי שהנה סמוך לגלגל הלכנה ולפי זכר יסוד
הרנח לפי שגינו עמה געפ שהנה מורגש וענין הפסוק לא
נמל כנגד המכלים שהם לא יגמיונו אל מה שיהיו לפיכך זכר
שלשה היסודות העמים גבל החכמים לא יתמיהו בזקזק יוצא
ישאל האלה מהגלות כי ידעו בדמותם כי לא קצרה יד

מקובל יע ויעל כי זכר נס בן הרוח והוא מעי תקן לרוח ית
כי מפרשים מלתא תשובה לשאלה וגו' נס מעד רוח א
י. והחכם יזכרם יעזר פירשו על זה הענין סמוך כמו
וידוע אלהים מרחם ואלו דעת כי שמים שזכר הוה ונחם
שזכר דמדות העליונים כי שמים במקום יסוד גלגל כמו
שכירשנו וכן במקום יסוד המיד כי נקדג שמים כמו שכתב
ויקרא אלהים להקיש צמים וגם מן האלה לעצמו שגם
בשמים ובזוהר לפי שהם עליונים ונעצ אלהים במדות
פעמים יעלו כמו בעבים גלגל יסוד סעפס שהם ממות
שמים והכבוד סמוך אלה לדבר שהם יסוד מן העצמו
בשמים ובשמים ובמדותם ונעצ אלה יסוד יסוד כמו
גם פירשו מן הרוח ית נשמה כל זה וי ית
ידוע כמו שגם זכר אלהותה ויעש אין מלאך נכל שכתב
שיהיו רוחו ושיודיענו עצתו פשטה העולם דאמר
בך העשה וכן ממנו שמים לבדו גמי שזכר שמים
במקום שמים כלו גמי גמי שמים יסוד יסוד וכל
זה ענין עוד נחם יתמע נועץ באלה מלאכה כידוע
בדרך הבונה העולם מן המלה וכן יתמען על מלאכה
שזכר כי על הבונה דכן למלאכה הנהגון והדומים להם
ההם גמיס ונחם אכלזה עשה ונחם עזר ונחם מלאכה לך
יוכלו הגמיס למנוע מהנחם שזכר מלהם והנה
הם כולם לפענו כמו המטה מהדלי שהנהג דבר מנוע
כנגד מן הדלי וזכר הדלי שהמטה נופל מהדלי
באזוהי כן כי המים הן כשם המנוחם שזכר דבר מנוע

פנים מחוברים ואומרים כי אין לו יכולת להוציא יצא מידם לא
 יכיר להם בשום עולה שיקריבו לפני אחר שיהיו שמונים
 יתחילו במה אמרו כל עשר הלצנון להדליק גז לעולה לפני
 לא סביקו להם ומה שצמח לבנון דבר על ההווה לפי שהווי ער
 בארץ יצא כל הנשים מנחם מחוב מנחם על דרך המהמה
 ואמי הדמיון אלהם חושבים כי כמו שהאווה שלכם אין
 בהם נח להציל כך הוה הא חליה שרדמו לו תעצבו מותם לו
 כי הכסל שלכם שזהם עושים אזה מעשה יציאם הוה
 הכסל נסך ענין כסוי כלו שעשה מעבדן או מעבדן ואחרים
 מלכנו בכסך או בזהב או כי נסך ענין ההכה וענינו על הכסך
 ועל הזהב יקענו כמו וירקעו את פתי הזהב ורתוקות כסך
 שלשלות כסך נעו עשה היתה נאם עינו מעשק לו צורך
 הצורך נותן בו שלשלות כסך וכן ה' ושלשלת כסך קינאה
 אחת ליה במסוכן תרומה כמו ילד מסכן אזה למעלה
 יצא נכסן והם העשירים שעושים הכסל מען זהב וכסף אבל
 העני שלם יוכל לעשיתו בכסך וזהב יבחר לו עץ טוב שלם
 ייקב יבחר ויממנו עשה כסלו כל כך הוה בטחונם בכסל
 הלא בדעו אזה כנגד עיבדי הכסל גיד תוכלו למעלה
 בזה ולעבוד הכסל וכי הוה אדון העולם הלא תדעו מדעתכם
 מיהו אדון העולם נאם לא תדעו מדעתכם הלא תצאו מזה
 שקוים במכרים נאם לא זהו זה הלא הוה מרגש לכם והוה

למה

הלך הבינותם מזה

כי עובדי הכסילים אינם חושבים שהזמן ההוא זה העץ ההוא
זו הזהב זה הכסף ברא את העולם ושהוא אדון העולם למעלה
עלה הדעת שיש סכל בעולם שימציין זה אל הכסילים נעשו
מתחלה לשם כוכב מן הכוכבים זה צורה מן הצורות העליונות
דימוי העשים מתחלה שהם מורידים כח הכוכב ההוא על
הצורה ההיא ושעובד הצורה כאלו עובד הכוכב והכוכבים
העולם התחתון גם כן ימיו לעבדים עד שגשתקע דבר זה בלבבות
בני אדם לעבוד את הצורות ולא נתנו לב לבמה שנעשו מתחלה
אל חושבים שהצורה הזאת הנעשית אינם מעשים דבר כיון שנעשים
בצורה זו מריעה וממייבה ואחרים בצורה אחרת הנה הדגשונים
טעו בדעתם והאחרים טעו מבלי דעת ועל זה היו מוכיחים
עליהם הנביאים כמו שאומע ולא יאייב א לבו וכו' חציו שרשט
היו לש וכן חזו ממקומם לא ימשי וכן חזו חז להם ולא יחז
ניא שהם היו חושבים מה צורות ההם נציטטיין וידעו והיו
מקריבים להם ומנסכין ומקטירים להם ולא נתנו א לבם שיש
לעולם בורא והוא מנהיג העולם ומייטיב לטובים ומריע לרעים
אל העולם הוא כמו שהוא היה ויהיה מזין בורא ועין מכונן וזה
מנהיג כמו הדבר שיכל במקרה והדברים האלה שאנחנו שוכחים
ומכבדים כן עשו אבותינו ובועבדה זו היו מצליחין וכן אנחנו
אחריהם וכן הלאו בדבריהם חצים ובמעשים יעשו גורם ואומע

מהדברת המין וישל איין יק יחלה אייבדו נאין הדברים אלה
נח מדברך חכמה ולא מדברך רכונה ולא מדברך נח מן החיות
הידועים אלא כמו שהגדיר דוד אחר דוד וחושבים כי הדברים
ההם ענין וקין לדורם בגורם גו מנהיג גו מבנין ואלה הם דורי
האמורה שזכיר אל ומי שהם מהתלצדעתו להבין העולם
בכלל וברע יבין כי יש לעולם מנהיג ומלכו דמי לדורם לענין
אלה הנבואה כנגד עובדי הכסל הלא הביגותם מונסדי האין
פלו אס שנים דעת להבין הנכלל להבין מהמונסדי האין
ומהשמים כמו שאלה הנגעה כדיוק יצמים וכמו שגומרו
גם כן אחי זה מן הכוכבים אלה הנבואה מכל זה הנכלל וקין
כי בורא שבעולם שמונהיגו וצדמו בסדר מסודר לעולם
בן במקרה ומונסדות האין הם ארבע יסודות אלה שמונים
ובין היסודות האלה מחלקת נגבעים מנענע זה מזה והוא
המשחם ניבא והמים בהכך קרים ולמים ושניהם כדוריים
זה על זה והאמר שצניהם לא ימנע האש ולא המים לעצור
בתוכו אם כן מי שם גדול לאש שלא יעלו ממקומם עד
שיסגמו זה בזה ונמנע מחלקת צניהם וינעם הגבורה
דמו שגמרימים צאם ובמים אשר ביטנו כשיצא זה
בזה אם כן מי יוכל לומר שזה ביה במקרה בלא הנהיגה
מנהיג שמונים נגבע צאם שלא ירד אלא יעלה ובעליהם
גם כן שם לו גמל ולא יוכל לעלות אלא עד גג הלבנה
כי שם גג הלבנה חזק בטבעו מגג האש שלא יוכל

הזש לעבדו מעב שטבעו הוה לעלות וכן שם טבע במים ליה
ולא לעלות וביידיהם גם כן שם גבול ולא ירדו אל עד המקץ כי שם
למקץ טבע קטנה נחזק לעמוד כנגד המים שהם לחים ורכים
והמקץ יבשה ולא יעבולה המים וכן שם המנה בין המים והמים
להפריד ביניהם לפיכך המנה חס ולא דומה למנה לאש ובלחותו
למים מי ימנה נהיה כל זה אל במסדר חכם שם כל זה כל
אחד מהם שיוכל לעמוד כל אחד יעמוד בסדרו למי שנתנה
לעולם ודבר שהוה במקרה לא יהיה על סדר אחד קיים אל פעם
יהיה כך ופעם יהיה כך ועוד שהמבצע יסודות הם נמוגים
בגוף אחד מי נזה כנגד זה וטבעו בהכך חברו וגוף יעמודהו
שהם בו בשלום אל שיש מסדר ומנהיג סדרם בדרכ שלמיגד
האחד על חברו ויעמודו ארבעתם כמחז בגוף עד עתה ואל
בגורמת המותם כגון המבנים והמיתות הם נמוגים ארבעתם
בכל אחד ואחד כפי מעמדם והנה העולם בכללו כמו בית
הנוי והשמים כמו התקרה על הבית והכוכבים כנרות
הנחשבים בבית וימנתי המקץ בשלחן ענין בבית ובעלתה
שבת הבית הוה האלה בעולם והמזל בעולם הוה הפקיד
בבית אשר נהן בידו כל עניני הבית והנה לא ימנה בעלת הבית
בעניניו אל שגדל במותו הבית ונמל לו כי אביו היה פקיד
במותו הבית והוה גם כן יהיה אחריו וגם הפקיד לא יהיה בעל
שכל לא ידע לבעל הבית לעשות מעשהו במנהל כן יעשה
גם הוה בעל שכל לא ידע לבעל הבית מי הוה כדי שיבין לבטל
המיד כדי שלא יחטא בפקידותו כי ידוע מהו כי למיין קריב
זרחיק יבין לחש בין עמו על פקידותו וחושב בלבו לאו בעל
הבית על המעיד ונרתן עינו בו ובמעשיו וגם לא עשה
מעשיו בשכל ימנח חן בשני בעל הבית וגם ימנח בודע

מפקידותו והפקיד המכלל לע. עשה זה אם כינו שיהיה
עצמו פקיד ושליט יעשה בו כיצונו וכתבנו לבו לא ישיג
בעל הבית מי המ נאמן כלבו כינו שיענינו רוחה בענין כי יש
לבעל הבית הזה בעלים מי יביאם לשאוב זה שיש לו בעלים
אם אנכי נאמנה מה שנת מנעם בבית נאמנה בו כלנו בענין
שנת מנעם יניח חושש גם יש בעל הבית גם מינינו כשיודע
זה בעל הבית בן ומי נאמן הבית בדמיפה ובקצן גדול כן
הא הוא גדון העולם נשם הזרם פקיד בעולם הרחוק גם
נותר א לבו שיש גדון בעולם והוא שנתנו פקיד בעולם נאמן
ממנו כעבד שיהי מנעונו כי יראה שני מנעונו לזה העולם
מכלל גדון מנעונו ומסדר ימצא חן בעיני הגדון והם הוגם מכל
ולא ישיג א לבו ולא דעת ולא הבונה ואומרי מינינו חושש
גם יש גדון מן גם עין גדון בשירייה לבב אך ובכח לבב עשה
כתאות לבב. הא מורדו ועוקרו מן העולם ומינע הכח
והכלה ממנו לפיכך אל אחר זה הנחת דומם למין ונח
יאה להם שיש גדון בעולם מנעונו ומנעונו משפיל אף
מיומים היושב על חוג כאן אל עלה שמים כי הסחוג
הארץ כמיו שיעשה זרם במחוגה העגולה כי למחוגה יש
יש שנה מצבעות המחר יעמיד והשנה יקוף העגולה
והנה נקודה בבית העגולה והמכץ כמו הנקודה כי הוא נחין
שבעגולה והשמים סביב המרץ כמו העגולה וזה היושב
בדרך משל מין לו מקום להתבך ויהעלה מכלל דמיון א
כאדם היושב על מקום גבוה מעד ומביט במקום השפל
ידמה לו הדבר הגדול קטן לפיכך גם נאמנה בחגבים
ויהי וכן היינו בעיניהם וגשרי בתקופ דומה שכינת יקריה

תרג' היושב כנגד המושב ואלה המעים שיהיו חוץ המדן
 היו נמשך קורתם וכבד הענין במלכות שונות כי טעו הנמטה
 וכמהל כמנו הדוק כי דיוק יביעה שיעשה מדם וממנה זהל
 ופי' שצבת לשבת החתיהם כי לא ישב בדמם בביתם לן עליו
 תקרה ויה' הנעשה כדיוק דמיונה כזעיר וענין יימרתם
 הנטייה והפרישה וכן בדברי ר' ל' מקום שגמרת עמ' וזאת
 לקרית האק גמרתה כמו שבידתי במסכת מכלל בחלק הענין
 הנחת דיונים ושוטטיו ידן שמהגלים בגדולתם וזאת
 נכחם ותיכף ומה שגמל עשה ונראה עליו קו רמז כי יהיה
 יונה מעשה על דרך הגמרה ודיונים ידוע כמו ודומים
 נוסדו יחד כענין שנים וגדולים גוף כל נשוא כל כך ידוע
 למדן עד שיגמרו עליהם שאלו נשואו ולם מודעו ולם נשוא
 במדן גמל על דרך שגמל עליהם ולם נודע מקומם
 מים גס יבלעו ממקומם ופתאום ילם ימיתך ומך יכעב
 לרבית על חביו כמו גס גמלנו גס גמל שונא ענין נשוא
 והוא מהבטן שאל דרך המיוצב גמלם שיהי המלך
 מה שאל נמה ממנו על המדן יקרא גמל והאמון ומה
 המדן יקרא שרא כמו שגמל העולה מן הגמל שאל מן
 השמים שאל בעל הבית וזה נשוא יגס ענין דתם הנדב
 נכבדה כעצירת הדות נשוא כמו נשבת בדנות
 ונכבדה ודנת פנעה **קרא** מי הדמינו נשואה גל
 מי הנכלל לדמות מנת שמה יהלע נשואה
 למנת הדבר נשואה לו כי הנכלל לדמותו כדבדינם
 נשוא נשכל ונעבוד דמותם למ' נשואה מי נשואה

۱۰۰

לדמותו בשכל לדבר שגשוג לו זה לא הוכח לו לעשות זה כן
זני יחיד ובויה העולם כלו יאמר קדוש כי הוא קדוש ונעלה
ממחשבתם שמו מרום עיניכם אל הסתכלו בכוכבים לתי
שם גופים עצומים וגדולים בנות ובמראה מכל נביגי ונעלה
וכבר אמר להם שיבינו כל יסודות ובמקץ ובשמים הנעלמים
עליה במהל ועתה אמר להם שיסתכלו בכוכבים שם נביגים
עצומים ויגו בדעתם מי בנה יא כי ברועים הם ויגו בנביגים
כי לאדם להבין בדרכי החכמה כי העולם מחודש וטיון שינוגי
לו שהעולם מחודש ידוע שיש לו מחודש כי אין הדבר מחודש
עצמו והמחודש לא יתכן להיות אם אחד כמו שהתבאר במנחת
בדרכי החכמה זה כן הכוכבים שם רבים ברועים הם ולא בנביגים
ויגו גם כן בדעתם המושיגים במספר צבאם מה שגין יכלת
גדס לספר גורם ומה שגמרו חכמי התכונה והסכימו כי
יש מספר ידוע לכוכבים והם שך וצח זהו לכוכבים הגדולים
המזיזים על המקץ אבל ידוע מדרך החכמה כי יש כוכבים
יבס גין מספר להם געל בע גדס גדל מי שצבגם ידע מספרם
והמושיג כי שצבגם היוצגם מן הכח א הפועל מן פירוש
טיון שיוגה גורם גדס כללה וגיגו דוגה גורם גיוס גיי הם
כללה גאן גן מיוצגם ולפי כן לכולם צבס יקרא טעו שגולדוד
עלה מונה מספר לכוכבים לכלם שמונה יקרא דל כ לכל מחד
מהם קמ שם העונה לו לפי הדבר שגבג בעבדו לסבר
גורו הדבר גור סבר עצמו כי כל כוכב וכוכב ש לגס ומאשלה
על נביגי מונה כל גמר על מין ידוע שגניהן גרס לעשות ולמנה
ותלדו וכן גודל גין לך געב ועשב מלמנה שגין לו מול
מלמנה מלכה גורו ומול לו גלכמו שג הידעית תקוה שגיים

אם תשיה מעטו בדרך וזהו שגמל הנה גפן כן מכבדוניה ומדוב
העמולה עקנת להם מיד כחות שיש לכל אחד ואחד מהם על
יצוני מנה ולפי המעשה והכח שיש לכובד נקרא שמו לפי
זהו ענין נשכל אחד מהם הוא מעיץ כח כי לא ימאד כחו ולא
יטהה כמו שהנה בנביאי מנה שהם נבסדים בגיניהם אכס
שעומד מיניהם גבל נביאי מעלה גיש מהם לא נעדר לעולם
בשום העדר לא בכלו ולא במקצתו וכמו שהיה ביום הדין
כן יהיה כל ימי עולם לא יוסף ולא יגרע כי אין התוספת לא
לבעלי החסדיו והם שלמים בדינת וכל זה תייב גזס ללמוד
מספר החכמות ולהבין בדעתו בנביאים בין בנביאי מנה
בין בנביאי מעלה ומהם יכיר הכורג והנה הנביא הזהיר בפחד
בזה ונמץ הלא הדעו הלא השמעו הלא הבינוהם ונמץ שגו מיום
שנכס וימו רגיה הלבד כמו שפרשנו ונזכר כל מי שגינו מחשב
בהקפדות ומעלות עליו הכתוב גמל ומה כונעליא לא הבטו
ונמרו מעטן שמצוה לשעב בהקפדות ומעלות שגו ושמירתם
ושמירתם כי היא חמורבם וביניהם לעני העמים מי זו היא
חכמה ובינה שהיא לעני העמים זה חסוד בהקפדות ומעלות
ונמרו כל היודע לתשוב ויענו חושב גסור לספר הימנו
למה תמאד כנגד ישרא שהם בגלות למה תמאד זה כי
בעבד גרך הגלות תמאד נסתרה דרכי מייא ולמי שגח עליו
ועל צרות הגלות שגתה סובל דרכי דל עטט שגט בז וכן
מדוע דרך השעים צלחה והדומי לו מעש פטי ועבר מעש פטי
וכיב שהיה לו לביב עש הגנים העובדים כי יעבד ממנו ולא
יהיה לפעו לזכרו כי יענינו חושב כי למה תמאד זה הלא
ידעת זה הלא ידעת מדרך השכל מדעתך אם לא תדעת

ממלמד וממורה כי אלהי עולם יי אלהי שופט כמו עד האלים
יצא דבר שניהם וכן כל אלים שהם על כל שופט העולם
ומשגח בו ושופט כל אחד לפי מה שהוא אל שגין אלו משפטים
דעה משפטנו בכל מקום לביכך אל גיד השלש כי לא יגדור
עליך והוא משגח על כל העולם כולו כי הנה צדו נכיון
שמעשה ידי הנה ושמעתי עליו נאחר שהנה שופט העולם
באמת יקח משפטו מן הגנים העובדים בך ומה שאלו בונן
קצת הזכר להודיע כי ביה הזרץ ענולה באמצע הגלגלים
המקיפים סביבותיה והיא ככקודה בתוך הענולה ומעלה ידן
בכח באמצע כל שום סמיכה שמו שאלו הנה גיד על גלגליה
ועין אחד מקצותיה נוטה לאחד משש הכתות אל כלה באמצע
מכל יד ומכל צד זהו שמו בונן קצות הזרץ וגם נאמר
למה הוא אלהי עולם הוא וצדו גורו ומשגח עליו גלגל לגיון כל
לשפוט בכל עת כי יגיע לפעמים וילך לביכך אל לא ייעל
ולא ייגע שהרי זהו רוח כי הוא מסבב הגלגלים והם סובבים
סביב שגין לו הכסא וזה בטה המסבב שגין לו הכסא לכחו
לביכך גין הכסא גם כן אלה רוח כי לא יגע ולא ייעד גם כן
גינו מצד לצד ויגיעה שמו גינו עננה משפט בנסעים
המעבדים ישרא וגם תאמר אחד שהנה צד העולם ומעלה
בכחו הגדול ומשגח בו ושופטנו והכח בידו לשפוט בכל
עת ועין לכחו הכסא למה יזה זה הזמן הזרך בצד ישרא
בנלות ולא יושיע מצרתם ולא יעשה משפט צדניבים
הנאובה כי אין חקר לתבונתו אין גמולו יכולין להשיג חכמתו
ותבונתו לא יוכל לחקור עליה ולדעת גותה גדל הנה ודע
מה יעשה אל שגין אנו מצדדים ויודעים והם נהגן לעקבם

והוא כשידעה יתן כח ועצמה לשרא שהן בגלות יעפים ומקין
זוהי ויעט נערים וידעו ואומות העולם שמוסיפין כח
בכל יום כמד הנערים ייעטו כשיהיה יצין הא ייעטו ויפסק
כחם ולא יהיה להם חכ' כח נערים ובחורים ואומות העולם
שם גם כן כדחוריה שם עלמים בכחם במי הבחירות
לא יעולם כחם כשידעה השם אל כשול כשול וקני יקני
כתי יוד אחד לבד והיא עין הכעל ויוד הרבים נעלה מהאמת
ונשמה במעט ג' אל הגוים כשול כשול זבל ישרא שם קני
י' וזכר כחם עוד יחליפנו כח כמו העץ גם יכרה ועוז יחליף
והוא ענין התחדשות הדבר בתמונת הדבר שחלף ועבר
יעלו דבר כנערים כהרצ' סעדיה ז"ל כי הנשר יעלה לעשר
שנים גבוה מאד על פני יקיע השמים ויקרב לחם הקדש על
עצמו בים מרב חומיו וימרט ויתחדש לאחר כך ויעלה
דבר ישוב למי עלמיו נכן כל עשר שנים עד מקרה
ובשנת המעלה יעלה כמנהגו ויכל בים וימרינו
בשובם למצאם ולא יגעו ילכו בדרך ולא יעטו החישוב
גיים שתקו והחזינו אל כי המדבר לא ימין ופי גיים שוכני
גיים יחליפו כח התמצא בעענותה גם יוכל להשיב יגא
אל לשמוע דבריו דברו אחר שימנעו דביו ידברו פס
להם טענה ימדנו זה והם נקיב למשפט על טענות
וטענותיהם כהם מתמרים כח יעלה ואומות שגין צי כח
להציל לשל מהם עובדי פסילים שגין צהם ממלש ימיו
לי מי העיר ממזרה והוא גזירהם גזינה שר אנה
הא לעתה מרדן ממרח שהיתה גזן מולדתו סגור
מכזה בעקדס והעיר גוהו הא מבין עובדי פסילים צמ

יקראו לרגלו ובכל מקום שנהיה הולך זהו לרגלו בכל מקום
 שנהיה הולך וגלו שם היה קורא צדק ונמנה כמו שזו ויקרא שם
 בשם יי ופניו יקראו לצדק זהו הצדק והנמנה שהיה מוה יתן
 עזבו עבדה האילים כי אין להם מעמם ועבדו מי שבו כל
 השלם והיה מלמד מורה דרכי המנונה הוש כלל כנה מיש אחד קם
 בין כל בני המין שהיו כלם עובדי אילים ומנוכחם על המנונה
 ולז פחד מהם וממלכיהם. מי העיר לבבו לעשותה הכל
 מבי יי. יתן לפרט גנים ומי המ שנתן לפרט גנים והרדה זונה
 ממלכיהם ובהם מלכים כדור לעומד והמלכים אשר אתו כדפס מנה
 בגמלות ניה ובהם והציל מהם כל השבט וכל הדבש אשר לקחו
 וזה היה צדק במחוננו יי. ירד. עטן ממזלה והוא מבטן הפעל
 ומעטנו למרדה בו צדק וידו בשם ופז ומלכים וממלכים
 ולשהשלוטו ממלכים והוא ממעטנו. יקראו יתן יי וידעם
 יעבד שלום יבא כלם עבדי ממקום עבד וטמו הם יצו והטעם
 שאלו אם כלם בלשון עבד יצאו ששעה עם ארציהם האז כן
 יעשה עבד דור ודור עם כל צדק שיהיה מורה הא נמו מנהם
 יתן בערב חרבו. נתש הא בעבד לדור לפע חרב מנהם
 ונתנם כקצנדן לפע קצנדן וכן ה' ומה בערב קטולין קום
 חרבה כקצנדן דיוקים קצנדן ניה נתן חרב של כל אחד אל
 המלכים וקצנדן בעבד וקצנדן. ירדפם ועבד שלום ידף
 אורם ועבד שלום. כי לא מנה במלחמה אחר ומשאו. שלום
 בחסדיו ביה השמוע וכן הנמצא ביה יי נמו בבניה ונמנהם
 יבס יי שלום שם המד נמו ייבא ונקב שלם ויהיה צדק
 קיוב יחוק ונמנהם שלטי דיו בשלומיו מנה בדגלו למיבא ומה

וזה תמוה גורח שכל בן בריתו מעולם לא טעה בו בלילה שבו
עליהם והם עמי גורח יע ברבלי לא יבא שלא קרה לו שפרע
דרך הרים ויהי מילת גורח ברבלי לא עלת ויהי הענין הזה נבואה
על כונת שני עירי הא ממזרח לבן על בבל ויתכנסה ולא
יעמדו ולא יעמדו לפעו גוים ומלכים והנכון כמו שפירשתי
וכן פירשו גדועצ ז"ל וכן פירשו יונתן שרת ולי העיר מאן
זה בגלל ממדינות גורחם בחיר צדילים ודעתו זה הוג זה
במסכ שבת מי העיר מי פעל ועשה ככל ענין במלך גורח
פעל ועשה ציונה אה קורא הדור ומתאש ולי שקרא הדור והענין
מקדם והחזיק במדרש וגדלו אידע שיצא ממנו זרע שיהיה
נכון לפעו נבחר מכל העמים גורח הוג שגמל נשון וגם עפ
האחרונים שעתידין להיות כלומע שגמל יודע כל הדורות ויהיה
ועד סוף נפי קורא כך וכך יהיה בענין וכן קורא עליד נבאיו
עתידיה רבירה ימו גוים יושבי הליים ההם כשרים ושמעו
זה הדבר הגדול שעשה הירמו נסתדו גם קצוה המרץ שיאמרו
זה הדבר מלכי מגדים מידו למה הדבר קרבו וימתיון קרבו
ובאו לפע מדרהם כמו מלך סדום עיני לקיחהו וקלעכ
גיש גורחיהו יעמורו לעשות הכמים ולא עתה לא נצט לא
דעת ולא תבונה עיך היה זה הדבר במדרש שלא היה אה
באלה וקצוה גיש ונצח גרבעה מלכים גדולים זה דבר פלא
שגם הממר הכולכס היו מלשים הריהם שהיו גרבעה נצח
מתחלה חמשה מלכס והכנ כל המרץ ההיג גם כן היה להם
לכ למיה היה להם זה הפלא על ידי מדרהם אה שגמורו
נבדלה מממיונת הגנים והא אשר דצק בו ועבד גורח הוג
שמרהו על המלכס האה ולא די שלא ממנו זה אה מהחזיקו
ינה וינה בפיסילים וממיון בחדס נבירמס מהמעשה

הבדולגרי דמו נתחזק ונבא מן בעבדו אהי נז כל אדם צדקו
והפ' עמדותו מיש את דעתו נמי א' חתיו והפסוק כפול צדק
ויחזק חרש חרש עניני עושה החלה העסק והנה יצא
מחליק כפניו זה ה' חזק מה יעשה ממנה במלכותו ומעלה
ומחליק את הכעוץ להכנה ימי הזהב לו הכסף מחליק מעט
ומני גיש חלק חלק לקוב זה הלם פעם הולם שם דבר כי הנה
מלעיל ופי' הולם מן והלמה סימיו ופי' פעם הסדן שמוכין עליו
ופי' מחליק כעוץ להכנה בו העפין על הסן וגם במקום למד
הסימיו כאלו למד הסדן ויה' מתי בפניו עם ומעלה
בקורטמ' ויש נוסח זה בה בקורטמ' זמנה ויהי לדברי המהיגם
פניו המקבץ הגדולה ופעם במקבץ הקטנה הנקרא בדברי דוד
קורטמ' וכן דרך בחלה מנה במקבץ הגדולה ומחסי במקטנה
זומר לדבק טוב נשמדבק העמים על פסל העץ וכשדבק
יפה שמה נאמר טוב הנה נחמך כך יחזקו במסמרים מי שלא
היום לו מחסר גם הכסף מעט פסל העץ נאמר ישרא' עבדי
מין כגויי הגרנות עבדי גרתי נמי במעמד להיות עבדי לו ולמה
נאמר ישרא' עבדי גרתי גרתי עבדי ודבק ויאל מעט עבדי
א' ים אשר התוקרן עבד במקום עבד כדרך הגבולות
כל אחרים דך כדי להוציך מהגלות מקצת הנזק ומעצלה
הגדולה הנזק ומעצלה קמחך שורש מרשום ולגייה בהם נח
לעצור מרחק ולל מעמדך מרחק שדרך הגלגל א' היום זהו כי
עמך מן גרתי אחייו בפני החריצים שמה א' היום כי גרתי מן
וחס פסוק סימן ויכדתי ודעתי עמך שם נח' א' השועל ענין

א תפחד ויהי לך רצון ובני כב א תשתע א תהי כשעוה כלו
כדונס שטעם מוכח העז כן א תמוס ארה ומונע גב זל כישו
מעשן שטעו מע ותי א תשתע א תשתע כעטן א ירפי ידך
הן יבונשו הנחיש בך כמנו בע גמי כחיו ב מן חיה יבשו ויכלמו
כיון שכל תעלה מח שבתם שהיו חושבים שלז יצאו מרשורם לעולם
הבקשם גמי זס בקשם לא תמצאם וכל כך יגברו ויהיו נמין ונחם
מצונתך כמנו הן לריב ומצעה רצונמו כי עט נחור שגט לך א ויהי
בטוח תהיה כי לא גיש א נכונ א תירגי תולע יעקב לפי אהם
חלשים בגלות כהולע ובי למדנו למנה נמצאנו יסול כהולע
לומל לך מה תולע זנו עינה מכה זה הזרזנס אל גבה והי יפה
ומנע זה בקשך כך יסול כל כתם כהולע ומכיס זה העולם שבה
חולקים כחזים ונמצאם בהם שז גרז בלבנק מוח כמו זרז
עזרתך לשון נקבה כנגד תולע געץ שזכר מהי הע שמוץ
למורב חרוץ למורב וחרוץ כמו שמוע ירח ילונבן שמוען
והדומים לו נאעץ שהמורב הונח חרוץ הכלי ההונע עשנו
צ' הבוננה למחד קומין מורב ולמחד חרוץ זו יהיה חרוץ
הזר למורב וכל מורב מחתך היטב כי חרוץ עטן חתך
כמו זס חרוצים יחיו זמל כנגד תולע יעקב הנה שמוע מורב
לגנים ב נאחך מהגלות למורב חרוץ מרז בעל פיפיוה בעל
פיוה יבנה לפיכך נאכל בו החג והיוד כי כל מורב הונח בעל
פיוה והם המסירים הקליפה מעל הדב הייס וגבעה מאל
למלכ הזומנה ושיהם במדס למה תזרם קדס ומורה
תבנה גחר הדיאק והינות השג ורפץ המונץ והם יביו כמנו המון

העניים והמביונים נני הגלגל בצמחם מהגלגל לשוב למקום
וילכו דרך מדבריהם מקום שגין שם מיס צמדבר ולא יחזקו
ולשונם יצאה בצמח ניו עקב אי נמי ערעש כי עני אהי צמח
היוצאים מהגלגל לא עמדם למענה בצמח צמדבר אלא מהגלגל
להם גכרח על שפיים נהרוב נארה כמו נערה גבורהם ודגא
ההיו מיפני הכסא ניה הכסא מנצל ענוהתם וחאיכים
דומה מיד לאולפג כצתיג למג ולא משמחין יומיהון צמיגפ
משלבים גכרח שפיים המקומות הגבוהין כמו נילך שפי
נהרותמים שיכנו נהרותמהם וצתיג צק עוב נכל שכן צתיג
הצק עוב שיצאו מעשינות רבות והכל יהיה פלג כי לא יאמרו מים
צמדי לא בהי ולא בצקעה ניה גקכב גלוההון מנצי עממם
ומדדינון במרח תקנה גכרח על ננדין נהדין ובא מישדין גכרח
וכן ה' ועל יובל ועל ננדין גהן לא יצאו מים אלא צמדבר
לא גכ' עמם יגדלו בהם וגם תממך מה צתיג להם צעצעים
לא צעצעים ונהגלו נכל לנמ שיצאו העצם הראה צמדבר
צקומהון כמו שצמך צמלי צמשיה יהיה להם צל שאלם יבם
שיב ושמע גו להעמך הכלל ההיג מהיוס ההוג והלמה יהיו
צמנהן מדבריהם לעולם ועצם געלים צמם ניקמרו צמ
העולם בעצם בהם נמה עממהא לכבוד יארא ניו דו לשם
לעולם על הכלל ההוג וכן גמל למנה צמדי דכאו והיה לים
לשם לגור העולם למיכב עני שמן הנמה עני שקניין בלע
פין ועני שמן והשמן היצא ממנה הוג הזכר וכן ה' געין
דמחמ ולא עוב לנמ כי הוג עני מיה כי בעממ מוכר מותם
בשרים והצמ עני מיה נעל עני שמן דכהר ו' מנדין ובצדי

וידבר שמואל כי לא היה שם בלעז והוא שורף
בדבריו כל המור שורבם ומה כי יונה כי כן נקרא בעיני שורבן
בעל הערוך כי גשכרוע בדור והוא שקורין לו בלעז בייש זמן
דבריו גם בדור שני בייש למען תעשה הנבילה הזאת
למען יתנו עותם מומות העולם לפיכך את יחדו כל הגנים וידעו
וישימום א לבם וישכילו כי יד ית עשרה זמר שהיו צריכים ואלו
ועשה לבם נבילה כאלה ברה כי זמר הכלל מידור לפיכך את
צריכה קרבן צווי מפרע הדגש אל שהיה צווי מקבל
דגש זה עשה שב לדבר כנגד עובדי המסילים ייבם הריב
עיש לבם עם יי ועם עמו וכל העשן בלש עננו וריכס
המעט העצמות שיש לבם יגשו המסילים שהם מומות
שהם אלהים יגשו אינו דבריהם מומות הנבילה בעדו ובעד יצא
שגיונם עובדים המסילים כמו הגנים אל הא ית שמו לבדו
ויבדו לבו מה עשה הקיינה המקרים הערידים לבם נמנו ומו
בלשון נקבה כאלו הקורנות המנצחות בני העולם היו שונות
מה הנה אמרו לנו המנצחות שעבדו מלהנה העדו מומות כנגד
המסילים כאלו מדבר עמהם ושימחה לבנו למכור גם היו המנצחות
כמו שהאמרו ונדעה אחיהם ונדעה שרדעו אחיהם גם
ידעתם המעשים מן הבנות השמיעונו הערידות לעל הגידו
האחריות כי הבנות וכן זה בקר טרג בן זרם למחור לסוף
וכן ית לסופם כי צהלה מומות הבנות יל בלחיות הימים הצמור
שלא בזמן חתוק מעמד ומתוכן מומות האחריות לאחור יל
באחיות הימים כי גם העשונות נדעה כי אלהים מרש מן נשיבו
וכדעו כמו שהאמרו עובדיהם ונאמרה נעלה כן ככל נלך

[illegible]

ולא ידעו ולא יתדעו ולא יחלש ולא ירדע עד שיבא
 משפט ופי' למדן ליושב הארץ וכן גייס שזכרתי
 ולהורות שיונה להם ייחלו כמו שאלו והלבו עמית רבים
 וממנו לבו ונעלה ה' א' בית אלהי יעקב נ'ך גמלי הא
 הא היכול ביום השמים העטן הזה ממנו הנצח כמה פעם
 לפי שהיו בדורו בעלי אמונה רעה שהיו מזמינים העולם לא
 נבוא א' כך הוא קדמון אבל הוא עלול ניש לו עתה ויש שהיו
 מזמינים כי העולם מקרה אין לו בנה ומין לו עתה נמו שטרם
 ומכח הממונה היעצתהו היה שונה תמיד העטן הזה כי יי
 ית ויתע הוא ביום העולם ומחדשו מוצאנו מעין לש ונמו בנה
 השמים למ' א' יחשוב עדם כי השמים בעבור שהם קיימים לא
 יקרה גורם שום הכסד ושום שני שהם קדמוני א' הא בהם
 וחדשים ועניינם שונה גורם כחל על הארץ ומלת נטיותם
 נכתבה ביור הרבוי בלשון כבוד כמו מיה אנה עושי יצא
 יצא בעושי ירקע הארץ הדקיעה היא הכישה והידוד
 כמו וירקעו גת כחי הזהב נרקע ברבלך והנה הארץ
 עגולה כדור והנה הא' כשהקוה המים שהיו על פני
 הארץ א' מקום אחד להיות עליה צמחים וכולל גורמה
 מלה נצמח עליה עשה הארץ שהיא היבשה כאלו היא שטוחה
 לשבת עליה כדס היוקע הדבר ושנעם גורמה כמו הצוק
 ששנעם הטסים נצמח עליה כי וברא צמחיה כאלו אחר
 שרקע גורמה צמח עליה עליה כי אחר שאלו ותרמה היבשה
 א' הדשא הארץ ואחר כך נותן נשמה לעליו ורוח לא
 להולכים בה וזה היה ביום הששי שבראדם ונכח בו נשמה
 כמו שאלו נפח בפינו נשמה חיים מהו נותן נשמה לעליו
 עליה ויצר שר החיים כמו שאלו ותוצא הארץ נפח חיה

למיתה נזהר ורוח כהולכים בה כי לא יאמר נשמה אן על הזדמ
נכי כל אשר נשמה רוח חיים באפיו זמל נשמה על פה דם נמל
רוח על אשר הזדמ החיים והקדים הזדמ מעצ שיהיה מחיון
לפי שהיה עיקר היצירה וכן אמל עשיית מרץ ומדס עליה
בראיה זכר מדס לבדו לפי שהיה עיקר היצירה אן נוי יי הנה
אומל ליצרא זנ מעשיית את כל זה יכול להוציאך והגלות
ואני הנה מקימהך בצדק כשהגיע לצאת שהיה נא היה בצמח
כי זנ מחזיק בידך ומצריך גשמך מן הגנים אלמ ידעו ומחזק
צעי הזין והחית בשבב לבדו לבויה עם לקיים כל עם ועם כי
בעבורך מתקיים העולם וכל ברית הנה עטן קיום וכן תהיה גם
כן לזר גנים נמו שזמל והלכו גנים למורך והזר הנה תורה
שהיה להם מציון יצרא יהיו קיום הזומנה על שני פנים
האחד שיהיה שלום בעבורם בכל הגנים כמו שזמל עליהם
ודבר שלום לגנים נמל והנפח לעמים רבים וכתתי חיבורם
והעני כי בסבת יצרא יהיו הגנים שומרים שבע מצות גילכו
בדרך טובה כמו שזמל יורנו מדרכיו ונלנה בארזותיו
לפקח זנ יי קימך לפקח עינים עויות כל עיניהם
עויות בגלות וכן להיצא ממסגר גסיר איה שמה מסור
בגלות ויושב חשך גסיר בדגש אן נוי יי הנה שמי המיוחד
לא בשם הכסילים ומעצ שעיבדיהם שיתפ אורם עמי צאס
לא יוכלו לשמש עמי בזה השם ומה הנה מדון על הכל ועוד לא
אתן כבודי לאחר כמו שעשיית עד הנה אלמ עשיית מעשכ
בישעים על כן לא הכינות ונמו גמרי האלים וגמרי הנצח
יצרא והגלות ואעשה עמם נחלות כינות כל העמים
כי אין בלעדי גמרי עשותי מעשכ בישעים כמו שזמל והיו
כל מדים וכל ענין ושינה לקש ולהט אורם היום הבג וההלל

בִּירוֹשׁ וְכֵן תִּהְיֶה לְכָסִּי לִים וְלֹא שׂוֹכֵר עִימָד בְּמִדּוֹת שׂוֹכֵם
וְכֵן תִּקְוֶה עֲנִיִּים תִּבְדֹּד לַעֲדֹ וְנָבִים כְּמוֹהֶם הַלְשׁוֹנוֹת
הֵנָּה בָּאוּ לְמֵלֶךְ הַנְּבִיִּם הַנְּבִיאוֹת הַיִּשְׁרָאוֹת שֶׁנִּבְלָתָה עַל סִטְרֵיהֶם
הֵנָּה בָּאוּ כִּי הֵנָּה בִּימֵי יִשְׁעִי הוּא בָּאוּ וַחֲדָשׁוֹת וְעֵתָה נְבוֹנוֹת
חֲדָשׁוֹת אֵינִי מִבִּיד שֶׁלֹּא צִמְעָה וְלֹא מִיֵּעַזוֹתָן אֶתְבִּס
בְּעִירֵם תִּצְמַחְנָה וְתִדְעֶנּוּ כְּמוֹ שֶׁתִּקְיִימוּ הַיִּשְׁרָאוֹת כֵּן
יִתְקַיִּמוּ הַחֲדָשׁוֹת וְלֹא הֵם הַעֲרִיבוֹת שֶׁאֵינֶם לְהוֹיֵא שֶׁאֵינֶם
מִגְבֹּלוֹתֶיהָ וְלֹא תִצְמַחְנָה עַל דֶּרֶךְ מַשָּׁל וְכֵן אֶצְמִיחַ קִרְוֹ לִידֹד
צִמְחַת צִדִּיק אֶצְמִיחַ קִרְוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל כִּי הַדָּבָר הַחֲדָשׁ הוּא
כְּמוֹ הַצְמַח שֶׁיִּתְחַדֵּשׁ וַיִּגְלֶה עַל פְּנֵי הָאָרֶץ אַחֲרֵי הַסִּתְרוֹ כֵּן
תִּהְיֶה הַשְׁנוּטָה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל לִי בַּעֲתֵי נְמוּלָתָה יִשְׂרָאֵל מִקְצֵה
הָאָרֶץ תִּהְלֶתוּ יְבִידוֹת הַגִּיּוֹם מִקְצֵה הָאָרֶץ כִּי מִמִּזְחָה שָׁמַעַם
וְעַד מִבְּרִיטֵי יִדְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הֵם מִכְּנִזִּים בְּכָל צִמְחֹת
וְהַגִּיּוֹם בְּמִזְחָתָם הַנִּבְלָתָה הֵם יִשְׁכְּרוּ תִהְלֶתוּ וְכֵן יִנְדִּי הֵם
בְּמִזְחָתָם כָּל צִים וּבִבְשָׁה יִשְׁכְּרוּ לִי וְלֹא וְלֹא מִלְּפָנָיו עַל דְּגֵי הַיָּם
שֶׁהֵם מִלֵּל הַיָּם וְעַל דֶּרֶךְ מַשָּׁל אֵינֶם כְּמוֹ וְכָל עֵצֵי הַשָּׂדֶה
יִמְחֲמוּ כֹף וְכֵן אֶדְרֹם וַיִּשְׁבִּיֵהֶם צֹאן הַמִּקְוֶה יִשְׁכְּרוּ יִשְׁאֲלוּ
קוֹל מִדְּבַר וְעֵרִי עַל דֶּרֶךְ מַשָּׁל בָּאוּ יִשְׁאֲלוּ קוֹל בְּשִׁיר הַמִּזְמֹר
וְהַעֲמִיס כִּי שֶׁמִּקְוֶה בְּמִדְּבַר שֶׁיִּשְׁאֲלוּ עֲרִיסֵי חֲצִירִים וְשֶׁבֶר
קֶדֶר וְכֵן יִשְׁאֲלוּ קוֹל חֲצִירִים שֶׁתִּשְׁבֹּר קֶדֶר בָּהֶם כִּי בֵּן קֶדֶר
שׁוֹכֵנִים בְּמִדְּבַר בְּגֵה לִים שֶׁהֵם כְּמוֹ חֲצִירִים שֶׁהֵם הַכְּטִירִים
כְּמוֹ וּבֵית חֲצִירִים כִּי בֵּן קֶדֶר גִּיטִּים יִשְׁבִּיֵהֶם בְּאֶחָד אֶל וְעִפְיוֹתֵי
בְּמִדְּבַר שֶׁהֵם יִשְׁבִּיֵהֶם הֵנָּה נִתְּנָה כְּמוֹ הַכְּטִירִים וְכִי תִשְׁבֹּר קֶדֶר
עֲדַת קֶדֶר כְּמוֹ וְתִהְיֶי אֶדְרֹם וְכֵן מִדְּבַר וְכֵן קֶדֶר
כִּי דֶרֶךְ מִדְּבַר יִצְמוּ שֶׁאֵינֶם מִתְגַּבְּלוֹת יִרְנֵי וְשֶׁבֶר שֶׁלֹּא וְכֵן יִשְׁבִּיֵהֶם
שֶׁלֹּא הַמִּגְבֹּלִים הַבְּנִיִּים עַל הַסִּלְעִים וְעַל הַהָרִים יִרְנֵי

ויציחו וישניהם ענין יציחה וזכר יושב סלע והרים שהם
 יומים המדבר והערבה מרחוק. ישימו יתנו ליל הכבוד
 בניהם והתהלכה. יל כגבני. עמ לתשו עת ישרא כמו הגבור
 ש. עמ למלחמה בלח אחד. עיר קננה קננה ישרא שהעבידום
 בגלות כמה שנים ידיע גך. צריח והכל דרך משל למעצות
 במלחמה שמי עשה ומצריחם להגבר על גשו כנגדם
 צריח כמו ידיע ובמעים גך כי הצריחה יותר בתגבורת קול
 הרועה. החשיתה גמל גא ית מן רב החשיתה ושתקת
 בענין ישרא בגלות והתמסקת בסבל לחצם בידם המעמק
 ולא יתה לאחרים מה שבלבו ומתחמק להסתר וכוונתו כמלך
 ויתחמק ויגמר כינולה לפעה עתה מצעק כמו הינולה שצווקת
 בחבלה כן מצעק על גויי ישרא שהם גויי. כמו שגמיר בכסוף
 שלמעלה מזה כי יתה מלח התמסקת ולח גורל עוז לסבול
 בצערן. גשום וגשמה. גשמים וגשמים יתה כל גויי. נכון כי
 גשמים גשום. שגכה רוח. שמורה ושמוך גשם. ענין בלי עתה
 והשחתה. וית צדון ניסוחין כתר. גמיריב הדיוס וגבול
 משל על מלח האומות וכל עשבים משל על האומות וכן יהיו
 ונאמנים משל על האומות שהם מלכים כל טוב כמו הנהיגוהו גלים
 עתה יחסיו כל הטוב ההוא יהיו כמו הנהיגו והאמנים שייבשו
 ושביו גיים שהם ממקומות לשבת. גמיריב ענין חזקן והולכת
 גבלי ישרא שהם בעינים בגלות גולך גורם פדוך לא ידעו
 שגולתם למצא דרך מיד ביה עשים. לאור כי המלך בחשך
 או בדרך מעקשים יכשל וההולך בדרך לא ידע לא גולך
 בחשך או בדרך מעקשים יכשל ילבו ההולך במור ובדרך
 מישור. עשיתם עבדי במקום רבים וכמוהו רבים ובדביו
 הנבואות ברוב שהעמידו לאו עשאו. נסוחו וגו' יצושו עבדי

הנה עבדים יצאו מן החורים אשר החזיקו שם ובעת כלום
החבנו אתם בכל מקום שלכבדם ויביהם יחביאום בבה הכלאים
ובכל הידע הזה ובכל הבזיון לא ישובו א לבם בעונותינו הוא זה
השב בכתח העין מקום הצי מכח הכסף וכל עין אנחנו
לאנוב השב א הבזה נקרי בכם ימין זאת זאת הנחה מלי בכם
שימזנה ויקשיבה וישמע מה שיעהד להינה לשון הימים
זהו לחזור ויהודה ויגמר מלי טהן למצאה שלמי ימזנו מקרה
הוא א שהקצה עשה זה בחטאנו למשומה טה בוו וקרי בלם
וו והענין אחד א שבעה הוא הנו במקום זה הכפל זו חטאנו
זה אשר חטאנו לו ויזל זו במקום אשר וכן בראתנו עמנו ולא זכו
כן דרך המקרה כמו שכתבנו כמה פעמים שימזי בפסוק אחד
בכניס משונם זה מזה והענין אחד א שבעה הוא בוו ודומה
לו היה מרועם לבקרים מן יאנעהו וישפך לפי שחטאנו
לפניו שפך עליו גרנו הנה מוכרת עמקו סמנוך כאו גמ
חמה גרנו וכן כל כפה שעוים זמכה גמיר ועמוז טס שלם והוא
טמו עמו א שציוב יבי הכפל וזה בג שלם וכן ועמוז ונכלמונו
והלטהו המלחמה ולמי דע ולמי צים על לב כי בעונותינו בגלו
כל זה ישוב בהשובה והסוי מעליו הרעה נגמ והלטהו ממש
על בית סחריב על עמי יהודה ויתפשס ויבשע בו נגשר בג חילו
ליושלם כן ~~שפך~~ נערה כה גמיר יא מר פשהמו בענין
ביש מלך כים ששלח אהא מהגלגלה בבל ונדון מר פיש גרה
בענין סמחייב והמך הכין והנה הענין הזה דבק במה שחמל למעשה
מזה וכלהנהו מסבב כמו שכתבנו ועתה הבטיח יושב ירושלם
מסמחייב ניל גם כן זאת הכושה עתדה בויגך יעקב שחייט
ענ בויגך ובורה עולם א תמך גאחך מחרב סמחייב כי לא ילכו
ירושלם וגם הנה עתדה כירו גאחך מהגלגלה לי גתה ועלי לגמך

ז' תעביר נמנים לפני פה משיח חיל מנחם נמני הנהר העצומים
 והרבים זה מלך גשור נמני שטף ועביר עד צור צינא מלכיו
 יושלם כי לא יצטטם נהרות מלך גשור ולא תבער בהם גשור כי
 המשיח גס בן למש נמני והלהטו מסיבים וגם הוג עתידה יאמרי כי
 בצאתך מהגלות ותעבור בין הזמנות שהם כעדות מן כמו גש לא יתקן
 ויהי יוי בקדמיתך נד עביתוך בימך דסין מימרי הזה בסע יכון
 ופיעה ומצרים דס בגין כמו נהרם לא יכילו לבון גף בתשינה כד תקבון
 ביע עממיה דתקיבין כגש לא יוכלון לבון ומלכונן חסיבין כאלהובית
 לא ישיצין יתבון כי גש יא קדוש ישיא גביכס נמני מושיע מנהך נמני
 ככרך מצרים כוש וסגן תחנה כי משי בן מל סמחריב ושס כשו ליואלס
 שמעל תהקה מלך כוש יעל להלחם אתך נעבולו ונלחם עס כוש וסגן
 ומצרים **סבלי** עס השב הקמ ליואלס ושס כגף מחנהו ועתה מול נ
 כוש נסב ומצרים נתנם הא כתר לי שכל ונתנו ביד מלך גשור וחת יא
 ונתן שסבג בן כוש כלל בכוש הבנים הזמרים ושס עתידה יהיה העני
 מה שזמל בצבאות דנא כי יב מלך העבון ברכב ובפרשים נמנו ורבות
 ישלחו ידו בצרצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה נמני ומשלל נמני
 הזהב והכסף ובכל חמודות מצרים ולובים וכנענים במצעדיו נמני
 ובעת ההיא יעמד מיכא השר הגדול העומד על בני עמך יקרה **מלכיו**
 בעיני ככל העשן עוד נמני מלך יקר ישרא ונכבד בעיני יתן להזמון
 תחנה הס יכלו וישכל ינצלו ויצאו מהגלות לא תהיה זה לא יתבן פיואל
 לא עתידה ולמה שכיננו מה שלכח זה על סמחריב נמני א נהרם כי
 כמו ש עשית עמך כגש עבד כן עשית עמך בעתיד תקבין גלותך
 מירבע כעבות העולם ומה שממך זרעך כל גרף הקענים זמלם למס
 מן זמל זרעך בעבור שהנבונה עתידה לזה הגלות והנבונה למותם
 שהיו בזותו המין והם לא יהיו בזה הגלות לא זרעם הנא שיהיה
 לפיכך זמל זרעך ומה שמלך זרעך יורה על כתיבת המהם שיתיו

והם שהיו בדור ההוא ואלו אומרו והנה זכר מדבר יוחות
כי תימן הוא דרום ואמ תנ
תכלתי הביג בלשון נקבה
לפי שהדור בלשון נקבה נמה שמנל ליוחות הוא דרך משל כל
הדוחות ימנם ממוקומם ויציגום א גרץ אשר אמר על יושבי הדור
כמו שגמל והציגו בדרך בחיצו וטעם בע ובנותי עלה נשים והנש
כי ינהל למע כל הנשים עם לדיהן כמו שגמל עלות ינהל ובידי
אל אמר רב הונא הביג בע מרחוק או גליות שבבבל מדעיהן
מינשבם עליהן כבנים ובנותי מקצה הקרץ או גליות שבאמי
גריות שגין דעתן מיושבת עליהן כבנותי כל הנקרא בשמי
כי ישרא נקראים עם יא ובאמרי כל גומל כי נא ישרא אחד מהם
אעפ שהם מכוזרים בכל פחות זון אמר כל הנקרא בשמי וישרא
והם הצדיקים כי יצרכם הא בצאתם והעובדים ימלכו כמו
שגמל כל הכתוב למי יס בירושלם והם הנקראים בשם יא ולכבוד
צדקתו כמו שגמל בוראך יעקב ויניחך ישרא שהם מכוזרים
ויודעים כי הא בנים ובדמ העולם והם מוודים בזה יתיר וישגו
זומנות והנה הם נביאים לכבוד הא כי הם מוודים בו ומידיעים
שגמל הביגה יצירת המדס ממין ליס ולכן זה ממין ממנש
שהדי נבדל מן העפר אל כיין שכל נבדל מכמותו שהנא צאר
כא הונא ממין היצירה הנקון גיבדיו העשייה הנקון מזונות
וצרכי גופו לביכך ממין עשייתו לפיכך צריך גדם להתבונן
ציצית המדס ובתיקין גיבדיו הימך נעשו בחכמה והנכון פניסתי
מיום הולדו וזאת החכמה מביאה את המדס להכיר בויגו ולשבת
וליהודות לשמו וזהו כבוד הא לפיכך אמר ישרא שבדקתו ולכבוד
והוא מתבונן במעשי ומודה לי דין הונא שגמל ממין הגלות ויא
כל דא בדיק גבהן דגיהקרי שמי עליהון וליקרי בדמתי כן מוקינת
גלוותהון דא מעביד להון גבירין דומציא מקורי כלל תמורה לה

עם ענין שהם בגבורת כעוברים וכחרישים כל הגוים נקבנו עבר
 במקום עתיד יאספנו הם נתכבדו ככס מי בהם שיצא זאת
 העתידה אחרטונות יאמרו ענינו האשונות הם ענין סנחריב
 יאמרו ענינו מותם נרם היותם כמו שהשמוערים את עלידינו
 יתנו עידיהם שאמרום נרם היותם ניצדקו נאמר עליהם
 צדיקים הם במאמרים ונאמרים בדברים ויאמרו נאמרו
 וגם לא ידעו יאמרו מה שיאמר הנביא ויאמרו כי אמת הוא
 ויודו על הזכות אתם עדי אמת לשכח ועבדי אשר דברתי הוא
 הנביא אמת אתם עדי כי מה שאמרתם לכם בדברי סנחריב
 על הרעה שעשה לכם ועל מצבתו הכל אמרתם לכם עלידי
 הנביא קודם שהיה וכן הנביא עדי שאמר לכם בשמי ונאמר
 אמת בן היה למען הדעון ומן האשונות הדעו האחרונות כי
 יתקיימו והאמינו כי כן מקיים כמנו שאמרתם העתידות להולא
 מבטכם מהגלות האחרון ותבינו כי אמת יהיה עדות בזאת
 מדעתכם הנכלו להבין כי מה שאמרנו אמת הוא כי אמת הוא
 כלו אמת הוא אמת ודברי אמת לפני לא נוצר א' הדבר הזה קשה
 מאד למכרשים בעבור שאמר לפני נאמרי והוא אמת ויתעלמו
 לא אשית ולא אחרית ועוד שאמר נוצר לפני כיוצא מקצתם
 נוצר כמו יצר ואלו מלפני שיצרה היצירה לא יצר א' מולת
 שום יצירה נמצא זה על המלפני ונחר שיצרה גם כן לא יצר א'
 זולת שום יצירה נמצא א' כי נוצר כמשמעו נבעל
 ונפדו א' ממנו כי הוא סתומ לל לא היה דבר נוצר עלידי
 זולת לפני שהיו נוצרים היצירות עלידי וכן לא היה דבר נוצר
 עוד עלידי אחר אחר גם כן כלומר אחר שאנחנו עלידי למי היה
 דבר נוצר עוד עלידי שום א' ויתאמתן מהדין קדמי אמת ונאמר
 משיח דמיתרערה ביה בדיוק דהדעון ותהמנון קדמי אמת

והסתב ון זרי זני דמקדמין מן עלמין עלמין דיכ מין
ובר מני ליהלה אנכי הכפל לחזק וכן דיני מן הוה זמ
זני יא השם המורה על ענין גמלתו וזמר שני ענין
המ' נואים וכל המעצויים בסבת מין מושיע ממין ראוי ועל
דבר זולתו והושעתו במה פועמים זרם מושיע ענין נא
מיונע והחם ל זברה פ' זני פועמים שלל גמלתו והשתנה
צמנות מעלה כנגד המוצק והתחנות בענין ובתבנית ענין
זושיע זרם בכל עת אנכי הגדתי והושעתו כל המעצויים
שהושעתו זרם קודם הגדתי לרם על ידי נביא והאמר
זרם על ידי רם שהושעתו זרם נכון עשיתי נאן זרם זר נאן זרם
א זר כמו במדות לפיכך שמתו פ' גליתם למנוחה להושיע
ולמעשית זן צמר העמים כי בהם א זר ובנתיים בני נא
עדי בזה כי כן עשיתי עם גבותיכם ועמכם נאן א היכול במשאל
ובמדות ניהלתי חיותי למבדחם גבוכין מה דעתה למעלה
פריקית רכין ממערים כמגדק ימית ליה בין בתיא נאן גמלתו
יתכן מולכן גריתו מסיב ענין דמקדמין ק' מין נלית בכין נוסבא
נאן מן סהדין קדמי זמר יא נאן אהא ג' מיוס מרם נאן יוס
כל קודם שהיה העולם נאן ג' לפי שגמל הגדתי והושעתו
והושעתו שולל בימים הקדמונים בימי גבותיכם גמל קודם זה
זני הוה נאן מעולם ועד עולם זרם א מרם העולם נאן גמלתו
כן מין מיד מצינו כשזרעה להושיע ענין מעם זר זרעה להרע
לרם גמלתו ומי ישיבנה וכן זי גמלתו נאן עשה דבר מי ישיבנה
הפועלה לאחר ניל ג' כן ג' מיוס ג' הוה מרם זר זני הוה
עמכם כמו שגמל כי מעולם אציה עולך וכל ממין רב ובכל
היה ינמכם והושעתו גרם מכל ציבם מין מיד מצינו כן
זמר יא נאן זר על גלות בבל גמלתו בבל קדמי יא

פה

צִמְרֵי יְהוָה אֲנִי בְּדֶרֶךְ

[illegible]

[illegible]

מנהלך ספר זה למען הצדק משה בן נתן ענין
למען הצדק בדין כמו שאלו צדיק הדגשון בריבו כל שכתב
הספר זה גס הספר הזמנה לא הצדק משה לא הספר כלל
ולא הספר כל צדקות שעשיתי עמך אביך הדגשון חסד
ונתן לא תענה זהה נהנה אביך הדגשון חסד
כי הזדס מוטבע שיחמוג ומלי ציך פשעגבי שריך וגדולך
וכן במלי צי נרי בבב כי הענין אחד במלך כמו ממסר מלך
העם נזכר השנים שהם היו מגינים להזכיר העם ולהשיב זורם
לדיך טובה והם פשענו בי וימלך אביך מלכך כמו והיה יד יצא
ובאבותיכם ומחצאים זונה על ידעם ויותר שבין להיות פירוש
על שגול כי היה מלך על כל ישראל ואחלל לו הווי פתוחה נמין
הענין עבד אג פירוש בכל דור ודור מנ מחלל שרי קדש
זנ נהגן לתרס יעקב וישראל לגדופים כי בעונותיכם גבול גיט נעלה
זהבם מכל נזכר שרי קדש לפי שגמל ומלי ציך פשענו בי מלכ
שרי קדש שיש צדק הם מחוללים ביד הזניב ונשבים בענין
השנים הפושעים נהעם כי המוצים נשבים בענין הרעים נהעם
יבים וכן אל פן תמטה בענין העיר כי לא ימלט האחד בין הרעים
אל עלידי נס וכן אל נהגן את נבלה עבדך מלכ כל לעוף השמים
באר חסדיך הנה היו עבדי הא נחפידיו נשט בענין הרעים
ועל זה אל כי עד צדק יצא נשפט ופי לתרס להיג כמו נהג
הנשמה החריב לגדופים שהם לתרפה ולגדופה בין האנמות
נחלל פני קדש אל הלזים ועתה שמה מלכ שגל נחלל פני
נמנה זהבם בעונותיכם עוד גיטניב לבס טובה גדולה
נענה שמה הנחמה הטובה כי זהה עבדי בין שגל האנמות
יבם בחרב מלכם והעבד העובד מלכ שיהיה נשפטם לא
גישו גדותו אל מיתנהו ובאחרונה חת שיהיה נוסר נהיה פשע
ינחם העבד וישוב לעבד גשונם בישרה לבב יטוב לגדותו טובה

כבה כה זמרי יי עושר כמו שזמל עשר עשה זמרי ומה
שכיוצא שזמל הגדילם נלמד שזמרי היה כיוצא עושר
כמו בורג כמו שפירשו ויורד מבטן כי למחם - מבררין עורג
כי ימזי שיעקב כמו שזמל בבטן עקב מזה חיו כלל מלי שיע
יעקב בבטן כח שזמל ידו בעקב עשו שלם בדרכי עזרי העושי
כי מן היורד מוציג ידי מן השלם כל שכן שיהיה בידו וזה
היה מעשה נס ומלי שהיה עש גביהם בבטן יהיה עמכם נגלה
שהנח מקום צר לבס כמו הבטן לעובר ויתכן למרש ויורד
מבטן כמו שפירשו בורג נלעם מבטן כי מעשה שזמל הב
מין הבטן יכנסהו מצינו בבית הא למול מנהג לשמחה
יעזר שיעזר והנח • גומרי לך א הנה ניש וריון ידוע שהנח
ישראל נקרא כן לפי שהנח ישר בין העמים כי מצק מים כמו
שזמל יצק מים על כפיהם צמח כן מצק רוחי על כל זרעך
וכן מלי ימל מלךך מלכותי על כל צדק וכל צדק מלךך כלל
ישראל לבד כמו שזמל ונבנו בנים ובנותם וכן מצק יעלי כח
צרכה ובממיו על זרעך ועל צמחך כי המצינו היה מדבר
כנגד דורו והיה מבטל הישועה לבטל בניהם שהיה הנח
במשהם והמשיך לבד המים לבד עשם רוחי וצד כח הנח
לענין הנפש והנח לענין הבן לענין הנפש שזמל צמחים
בגלגל לבד נבונה שפסקה נמה שנים וכן מלך רעב ללחם
כי גם לשמוע מה דבר יה והבטיח לרבות הצמח כמו שהמליץ מרדכי
המקום הצמח למים ומלך מצק רוחי על זרעך ולענין הבן
שזמל צמחים בגלגל לישועה ולכל המנוב שהבטיחם וכל צמחם
למכרם ועל זה זמל וברכת על צמחך ובממיו על יבשה כלל
יבשה וצמחה כי כל המלך נקרא יבשה על דרך כלל כמו שזמל
ויקראוהו לביצה מרץ מלמה מים למקום הצמח והיבשה מן
המלך

ועמחו בן חצי בית בטון המשמשה היא לתוספת בית
כי מספיק היה גם לנמל בין חצי וכמהו בית בית
גם יצמחו שול בשופם באנהם נזרעים נזה על דרך משל
והחצי הנה צנמח במהרה ולזה המשילם לחצי למחירה
צמיחתו למעמידה כי החצי למעמד אל יבא כמו שגמל
תציר יתקף לפיכך גמל חתכן כעצבים עלי יבלי מעים שעומדי
בלחותם כל הימים זה יגמר לילי גן כי הנשאים בשבילם
יהיו קדושים וכלם יקדשו שיהם לילי נשאים מצד עי עקב
כמו שגמל והיה כל פשר יקבל בשם וילי מלכ יכתב ידו לילי
יגמר בכיו ויכתוב בידו כי הנה לילי יית יקת קורבנה ובמיו
זה נזה לפי שיבא מזה אחד ומזה אחד כמו שגמל נזרם תלוקט
למחל אחד בעי שכל יכנה עצמו בשם שכל כי למיזכר שם
עצמו אל יגמר יבא גן כה גמל וילי מלך יבא וגמל כי
כשיגמלנו יהיה מלך יבא לבדו שכל יהיה בשונה גמל
והנה גמל צבנה מנה ומעלה נבדו הכלנה יכלב בידו
לחוצים מהגלה זה גמלן גף לצבנה מעלה העומדי
שכל יבדו גן להם גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל
הם גן גמל קיים ומבלעדי גן אהים לבדו גמל גמל גמל
לשמש וליתר כלככב גן גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל
ובשונה הם מנהגם מה שמנהגם וילי כמוני מושהו
כמוני אהים יקרא העובדות נה ענה דנה ויקרני צד נשיך
לי מה שהיה משומי עד עולם כלו מבצאית עולם והנה גמל
משומי כלו גן שמנהג הנצנים בעת שצמח כל גמל גמל
העלומים למעלה והתחיתום למנהג וכך יגמר לי הגמל גמל
וגמל הגמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל
גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל גמל

כלל יבדנו נדי לחדק עצמנו נייערבה צעבא העין נהר-ז והא
יבדיה נייערבה על ההניה שעבדיה מדיית עולם ועד הנה
אל תהיו א תפחדו זמל לעול א תפחדו מאלים אחרים
וא תהיו מהם נכן זמל ידמיה א תהיו מהם כי למי יעו וגו
הי טב גין גוהם וא תהיו פירושנו לפי מקומנו כמו א תפחדו
וית' לא תדחלו ולא תתבדון כמו א תהיו נא רחמי ואלא מלוא השמיעה
והגדה הענינות לבא ובאנו ונתם עדי כי לכם שלחה נביא
ועצמם עשיתו נסים ופלאות ונתם יודעים נסים אנה מצלעיו
כמו שזמל מעשה רב עה גו הנסה אלים לבוג לקחה לגוי סקרב
גוי במסות וכל לעינכם כמו שזמל הנה ונתם עדי נעין עניבל
ידעתי גין למעלה ממני ידוע כי כל הידועים כלים גרעלי
גו פירושנו גין צור של ידעתי ונתם גינם יודעים גוהם עלה גמלה
כי גינם אנה נאמל זה על המלכים והגלגלים וית' ולית דוקין
אג מן קדמי מתייהב להון תקון ימעי פסל הגומלם שעשיו
נינינים הפסל נגם תהו כי מעשיכם תהו והמסיפס שהם חמולותם
שהם חמולות נא והבים גוהם ונתם לג ידענו להם למלה חמולותם גוהם
ועדיהם המה ולם תאמר גין גוהם יודעין על פירושנו עידיהם המה
המסיפס הם עדים בעצמם של ידענו כי לא ידעו ולא ידעו וכין
שגים דוגים וגים שומעים ויודעים הים ידענו למחרים למען
יבואו ימכרו זה למען יבואו מעבדו גוהם נא יצא מלי יעלה
מעשה תהו כזה שיעכח להו נשים נסמל להביל ניש שגשון
נזה נסך פירושנו דין על חביו המרחבים אין לעשוהו גו
לעבדו גוהם חביו נמשמעו שהפסל תהו והמתעבים
גו הנהו כמנהגו כמו שזמל ידענו פסל נגם תהו הנה חביו
לפסל צדדי תהו וחרשים המה מלך גינם מלכים נא ידענו

העששים זה האל יאמרו מינוס מבני מדס שעשית שגור מלכות
ועשית כל זה דבר המלה יתקבצו כלם כי כל עיבדי המל
יתקבצו וישאו ויתנו במעשיהם נאמו ויסתכלו בו מסועש
זה יא להם שיכחזו מלהשם על מה שעשו ויבואו מעצמם
ממעשיהם שהיה תהו כשיתבוננו בו וחרטא ממנוך לבדול
כי הויא כתוחה סכר עתה במעשה
הפסל מין טונוניס
להבל מי שהיה גומא בדול ועשה מעשים ויעשה המקצוע
כי כל גומא מניך לכלי בדול יעשו הפסל מעץ גומא
גומא בדול גומא בסך גומא מיתכונם בכלי בדול יעשו אותם
מעצד כל בדול שחנתך בו חש' עצים והוא שקונין אותה
דולדיה גומא גומא שקונין ליה' ופעל בפחם ובמקצוע
אותה החש' פעל בפחם שנופח בו לחמים הבדול שיעשה
מימנו הכלים ופעל במקבות שיציהו בהם יציהו שריוץ
וכא הפעל נבלעת בדגש ניעלבו במרוע טחן בכל כחו הוג
נועל בו כי יקנה בפעולה סכר טוב וענינו בזרועו בכחו וצו
בזרוע משמשה במקום טונים גומא פירושו במנו הפוך בטחן זרועו
וכן מקום שם קבר' גם יעב' נמין כח עד שמירב חשקו נמלכה
כשיגיע עת המיתה למי יצא לקום מהמלכה והוא רעב
ופעל עד שלם יאמר בו כח' וכן צמא למי יקום גומא לעשה
והנה הוג ענין וצמא ורעב נעם כל זה פועל מרוב חשקו
במלכה וחרטא עצים גם כן ממנוך והויא כתוחה נמון קו
הנעדה
יתארהו בארד' יתארהו יבגלה כלו יא
גבול בעץ בארד והנה חוט הצבע שמלמין בו כנגד מה
שינועה לכתמין העץ וכן ותארהו גבול והצבעה הוג נקרא
ארד והקו שאלה הנה המוט שינובע בו בארד יעשהו במקצועו
מאחר שמלמין אותה יתקנה במקצועיה ומקצועיהם כלים

דומעין במלכותן למלך קונין לו כלל וכלל סימנים שחלק
בהם הנגד כפי העץ וממלכותו והרצו נחיה ביה יקציע יקלף
ולו במקצותיו במלכותו ואלה הכלים עשויין כמין מלכות
ובמחוגה יתנהו נחוגה קונכט וביעשה הצורה ויתנהו
הדברים המצויים יתנהו קונכט האף במלך כרח והשם
האף בקח כתפלה מלך כי צורה נח נחוגה מלך בעל
חיים וזה במלכותו מלך למלך ביה כלל כמין שהנה תפלה
למלך שכתב ביה נח תפלה למלך כן הנה המלך יושב בציון
וכמוהו נח מלך מן הנשים נחוגה מלך כמלכות
והענין כפול מלך נעשה ככתב מלך כתב מלך נחוגה
למלך ביה נח למלך מלך כי הנה ממלכותו למלך ללכות
לו עד הנה ספר מעשה המלך מעל קצוב עתה נחוגה
כי עוד יתנה עשה המלך שחולך א הילך לכתב מלך
לעשה לו כמל ועוד מלך יתנה מלך שחולך עתה ויגדל
זוהי עד שהיה מלך לכתב מלך עתה לעשה מלך
כמל מלך לכתב ויגדל וללכת בכתב מלך ויגדל
מלך מלך המלך שכתב לכתב מלך מלך מלך מלך
וכינן בו שהנה מלך בעל סגולה הנה עתה נחוגה
לכתב מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
למלך ויגדל מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
והנה לכתב מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
וגדל כי ידוע הנה כי כל מלך מלך מלך מלך
מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
הא ית מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
הי שחולך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

במטהגו נהג נשונאים מקלקל ערנדים ליתן מההדין והיה
כי בשכירת העץ וקוצב אותו לטבול חותי כות הכתסלות
יהיו לו לבשר ולהחם ולתבואת באותם פסיל העצים ויחם החיה
מקנה במאך קמץ והזקך ביוד ישיק כמנו יבעור כלו יבעור
התנור ומה לחם כמנו ומה קמח למנו כמנו לו מן כמנו מעו להם
וכירושו לפסילם מנעף שלא זכר אל אחד רבים הם חיציו כלו מקנה
אל כי בחציו שמבער יהנה בשני פנים שיצלה בו הצלה ויגבול
עד שיבעור נשד שיחם בשניו בשר על חציו בשר יגבול פירוש
יצלה עלי היגך יגבול בשר על חציו שיצלה בו הצלה ויגבול הזמ
שמחה נכן הזמ הזמ ימה ענינו זמ המכל הזה מתכחה בדבר
הכסל וישמח בסבלותו בשני פנים בהמה הגוף לשענה ובחשבוני
יהיה שוב לו בעבודתו ואממה טוב לי זה הכסל כי עשה
במקצתו הנאות גופו לשענה ומקצתו עבדו ויצלנו בענינה
חמנה מלרע וישארהו לא כי לפסלו זה הנהגה שלו
יסגד לו וישתחו ככל ענין צמח כי יסגד כמנו ישתחו
ערגומו מן כי יסגד לו כענה וישתחו פשוט ידיס ורגלים נמו
שפיהו מל ויה סגד ליה ומישתעבד ליה לא ירעו ולא יבינו ולא
טח מעמי העין נחם הנה פרח והנה כעל יוצא בחציו והנה
הנהגה על דרך השמון לבהעם כמנו שפי מן יהיה המוח ילם
הרע הגובר על שכלם ולא ישיב אל וזו ולא דעה כמנו נישא מנהם
מן הנהגה ענין מל ולא ישיב אל לבו לו הדברים שנקב כי הם
דברי המה נאין בלבנו לא דעה ולא רבונה למנהג זה כלו לחשוב
בלבו חציו שיתחב במנו מל ומפיה על גחליו לחם ולמעלה מל
אך ישיק כי שניהם כי שניהם יעשה מלם בעצמם מן ישיק בהם
והיתגור מהמה הלחם על ידי הדבק מן ימרה הלחם על הגחלים

ויתר והתורה ממנו והיו שם מן יתר הגם לתועבה לדבר שחננו
הם ומנע מעבוד מותם לבגל עץ לענף עץ וכן כי בגל הים יאמרו
ועקרו יבול רועה מרמז זה העושה הכסף ועובדו רעה מריהם
כלו מתעסק בדבר שלא ינעיללו והוא על דרך מריס וועה הוא
ויתר הוא דהלכה חלצה קטמא לב הותל המר נגם הוא מריח ומשפטו
להדגש אם בא כל כמו התל כי מל יר הרע שמהתל בו העהו
לדרך רעה והוא לזיבין ולא יכל להתעשו ערס מודה ולא מל ולא
שקר בימינו מה שבעלתי ועשיית בימינו שקר הוא נכון לפי הלא
שקרא עבדי בימינו זכר מלה יעקב גם העמים עושים המילס
לא יבינו מותה זכור הדברים האלה ולא תפונה לעובדי פמילס
כי עבדי מזה ממו ולא עבד המלכים ועל כן יצוהך להיות עבד
ויועם יצוהך כמו שביאנו בדרך ויוצרך מן עת שלקח יאמל לעם
ויוצרים מבית עבדים הוא בעת היצירה והי מתקנת לעיהו עבד
מל קדמי נישא לא תשא לא תגשה ממנו מדרג מזה נאמר
מחיתרי בעב כמו העב שגמחה במים כן מחית פועלך שונה
א' ומה שחלעגה עד הנה מחית והחכם יגבראם טל
בעב העובדה בצמה השמש וכפל העטן במלש שונה מלע
גאיתך ענה גמלך מגללה בבז' דבן שמים על דרך משל לא
כל העולם יאמרו בצמה יאמל מהגלות כי עשה יי' מונה
עם עמו וגאם תחנה מן נים הנקדה המצעה גמי במק
והנה מר העולם והנקדה ומר הדומם והצמח והמים למזר
ט' לא שמתחלם כי נבל המבל פצחו עטת הדמה קל נוכח הים
לפי שהם עיקר בדימה מרץ והקיים שבה יתמיד כל תפארתה
יהיה בה צמח עמו מגלות והעמים יתפארו בה וכן מל כוונ
כל ממלכות המרץ נתן לי יי' כה מל יי' ויוצרך מן פיראנו
עשה כל עשיית כל העולם בעד הבריה וכליוס מן עשה

שגני מעמידו בכח. נונה שמעו דוק עתה כי נאמרו
 ובמנו לבדי ומנהג כל כי גני חסון לכל העולם ובעתה נראה
 לא היה אם גני לבדי ומנהג ומכח היה הכל ובני נצח הכל מנחם
 שגל נכח מלמדים ביום השון שלתי היו עמדי מיכא היה מורה
 בדומה של חקיע ובדיא בצפוננו והקבה ממדד במצעות
 אם גני יא עושה כל נונה שמעו לבדי דוק עתה מנהג ומנהג
 נה דל מי היה שותף עמי בברייתו של עולם מנהג מנהג
 בדים וכיון שהיה גדון הכל הנח משר ומבבול כל נאמרו מעשים
 והתכמים שהיו בצבא הם כנזבים באותה שעה מנהג השמים
 כמו שגל נאמרו נאמרו השמים א תחנה גופי מנהג שגל היוס
 כמו שגל נהיו למנהג ולמנהגים שגל הכירו הרעה שהגל
 כמו שגל יעמידו נא נא שיעין הוצי שמים וקרא בדים לפי
 שהם כנזבים במשפט המזלג לבעמים ובדים מן בדיך מנהג
 יתירא נא כירואו כנזך נכח כל קנאים הם המנהגים כמו
 בלעם בן בעור הקנא כי מנהג היה בנזבים ובדים נקנאים
 וחמים הם ענין כנזב במנהג והתכס י מנהג בדים מנהג
 בדים כי יש נאמרו שיש בהם כח להבדל ויגדו העתידות אל
 בדיך חכמה וקנאים הם תכמי המזלג וחכמים הם הינאים
 בכד ובתך מקים עבדו הנא שני הו נאמרו הם שגל
 הנבנים שהנבנו על בנן ציה שני ליכושלם בעבור יכושלם
 וכן ולעדי השב שיכוננו יושבים עליה הנא שגל יכושלם
 מן שגל נאמר פועלו מהננס וחרבנה מנעמו על יכושלם
 שזכר האומר לטלה היא בבל המשיכה מנהג למצולה על
 צדנים הנא שהם מלכה מלים והב שהיתה בקנה חרבי יכושלם
 כל שגל יכושלם כל מנהג שגל תחב עלידי כנז ונהגותך מנהג
 דרך מנעל והנה ביד האלהים הכלל הו נאמרו ליכושלם שגל מנהג
 שהבנה נאמרו לטלה שהיה בניה שהחריב האומר לכורש עבדו

ממלכות המדע כהן ל' אלהי השמים ולכי מהמלכים משולט
התבונן ולא הכירו בא עד ששלח ידו בהם כמו מלך משוכן שנת
בתבונתו כי נבונותו ונבוכד נער חמא מעלה על במותו עב
גדולה לעליון לביכך התבונן כורש בעצמו נתנה מהחשונם
שנתבונן נכחו ביד האלהי הכח לא ידע כי בידו הכל והוא המנהיג
והוא המושל ל' למען עבדי יעקב זה שגם עשה עמך לא
למעןך לא למען עבדי יעקב להחריב בבל שהעבדו יוהר
מדע והכבדו עולם להויתם מהגלות בעבור זה גרנו לך
הכח הזה מנך ולא ידעת כי כמה לבע כרש ולפע גלותי שלא
התבונן הנבון על תרבו בבל ומלך למך בשמך ומלך מנך
כי פעם היה בשם כורש כמו בזאת השנה ופעם בלז זכר שם
כורש וזה הכני נלמד דעת עדיין לא הייתי יודע לזה נשחית
קורש על ידי נבני שמהה החריב בבל י' א' א' א' א' א' א'
מזור במהנך עז שלא ידעת כי נבד דברתי על
ידי עבדי הנבנים עליון שמתן לך כח על ממלכות המדע
ועל בבל למען וממעבדה ההז רפה ונענה לבני גבלה
שם בלשון נקבה כמו מעבד שם בלשון זכר ויתכן להינהג
לבני השמים כי למען לאון נקבה נאם הוה רפה ימצא בלשון
נקבה וזכר מערב ומערב כי מעמדה למערב הנה הישוב שם
ולכן מצפון לדנוס י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
מלעיל זכר מרד ומשך נשלוס נרע דבר והכח זכר למשל
כי כן יעשה הם וכן מרד ושלום לשלום ומשך נרע למנוח לבבל
ידע המך שלום כי השלום טוב והמלחמה רע ומלך עליו
ושלום יוצר ועשה כי הם מעשה יכירה ועל המשך והכח מלכות
כי מרד דבר כי הם מסירת המור חשך והסדר הטוב והשלום הוא הידע
נבונת ענין בזרה כמו נאם ציפה צדק יגור שיהיה ומדוע מצינו

פי ובהם חשך הארץ כי היו הגוממות החשך בעולם בשמש קר
החמה הארץ מסך בין השמש וביטול לפיכך היום החשך ופי
עשה שמים בין התולדות שהם הכוכבות בעצמם ובהם מוכת
ד תולדות אלה יהיה בריאות הגוף והוא שלום גס תגבר נחת
מהם על תבנית הקרה על החמה גו החמה על הקרה גו הלחה
על היבשה גו היבשה על הלחה וזהו חלי הגוף שהוטרע וזהו גו
ממזבלים רעים לבגד כי גס יהיו חמיה ויגכל מהם יורד מדעי
תגבר יד התולדות החמה גו ההפך כי כל נחת עומדות כנגד
חביתה גויבם חלי מדברים גחריים והבונם ביד הדברים והמנלים
ומצפ שהגדס גוים לעצמו החללים שהם הממזבלים הבונם ית
ברגס זהו ובונם רע ומעפ שהומו לא ברגס לרע וכת רב סעדי
זל נחם הענוב והרע ליצירה כנגד מחשבת מי שהגמין בשע
אזהות אחד טוב נאחד רע לפיכך גמל רע יא עשה כל גולה
הרעיון שמים ממעל ענן הזלה וכן מן הקל ושחקים ירעמו
מל והוא כמו הפוך יעצמו על אמצעל דרך מישל
על הישועה שתבא לשלח כאן מלמכ שמים לעמיהם נכן
יוטבי הארץ ייפרו ישע וצדקה תצמיח יחד פירותיו
ייפרו ישע וצדקה שתצמיח יחד בארץ געפ שהזקן בשע
נעמנו דבק עם וצדקה לפיכך גמל ויפרו לשון רבים ביהמו
כל אחד מהם הישע והצדקה וית הפסוק על תחית המות
הר רב גת יוצרו גמל זה על מלך שהיה מהגמה ומענישם
כנגד הא והוצעם כל בית המקדש לשבת בהם והמשיכו לו
משל כמו גס החומר יריב גת היוצר ויגמור לו מעה תעשה
גניודע מלמך חרש גת חרש גמלה כי זה המלך חרש גת חרש
גמלה יבשב כי ככל יוצר נפץ במהיה כמו שכתובה בליל קטיל
עלשער מלמך גן ידים לו ידמה שגן לו ידים נלע גמלה ידים

וכן המשינו לבן שזמל לבן מה הנשיא מן המה נח
כזה דבר שגנני מיד יתעלה מלך בבק על הא שהנא ביד
בן ומר ביד קיוני וכן מלך על מלך אשנר היה מר הגדול על
החנני בן כה מניי האותיות שאוני מר כנגד המומות קו ליה
שאוני העתידות הנאות
לי שרא מן הנד לכס לך
כאיהם שניס יודעים ממונה על בני ישראל שהם בני ופעל ידי
תצוו לנצחים בעבדני שיממרו לכס דברי והם יצדו לכס מהמני
עתידי לעשות בעבדני בני והכח ביד לעשות כ" מני בידת הכל
מניי ומדס עליה בידת זכר המדס כי הוא ממנונה עליה והוא
ומה בידת המדס וכל הנצחים בה בעבדני מל ידי נגנו שמים
וכל צבאם צויתי כמנו שזמל דוד כי הונא צונה ונצדמל להנדיע פ
המעשה והנשיה לא היה לא מצונה והמצונה מנה בדבור אמרנו
מני העירותיו בצדק הכניי על כוונת שזכר למעלה מל
מני שעשית כל אה העירות כד שיעשה נדק ויוציג שגמל
מהגלות ויחריב שונמי הם ומעבדיהם נזהר נדק והוא יבנה עיני
כי הונא נתן להם כסף וזהב לבנות הבית והעיר לא במחיר ולא
בשחר כי אם לעשות דמיון כי ידע בלבנו כי מני מלכתיו כמו שמו
כל ממלכות המדס נתן לי יי אהי השמים והנמרפק עלי לבנות
בית וגלגלה יסלח שזמל מני בכס מכל עמיו יהי אהיו עמיו ועל
הנה זמל מעשה לי שרא ועוד יצועה אחרת נגד ומה נגד גלותם
והוא דבר סנחניב ועל זה מלך כד מלך יי גיע מצריה נסחר
כונש וזה הענין כמו שזמל לעיל נתתי כפרך מצריים כונש וסנח
תחתך ונצם פירצנו הענין יהיו חמש עשר במדס מצריים
וסבבים מנשי מדה כי מדה גדולה וכן מנשי מדה עליך
עבדני כי מנשי העבדים שם עלי כונש לם לך יהיו כי לקחני שרא
כל הבזה והם היו בזיקים ובשלא שרא נעליך ומלך מונח לידו שלם

וּמִלֵּךְ יִשְׁתַּחֲוּ אֵלֶיךָ יִתְפַּלְּלוּ לַהֲתִירָם מִמַּגְמָרֵם וַיִּוְדַע לְךָ שְׁמִי
אֲמַר בְּךָ נִגְזַר עוֹד אֲזַלְתִּי מִן־הַמַּלְאִכִּים אֲמַר אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל אֶכְרַךְ כֵּן יִקְרָאוּ
הֵם מִן־הַנֶּחֱמָה בְּכֵן יִוְדוּ הַמַּגְמָרִים וְכֵן הָיָה בְּמִיתָה שְׁמִי
אֶל מִסְתַּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי בָהֶם נִמְלָה נֶחֱדָר וּבְנוֹתָךְ בְּרִשְׁוֹעָה
שֶׁהַנְּשִׁיעִים בַּעֲתֵי צָרָתָם וּמִסְתַּר כִּי יִוְדָה נִמְנו שְׁתִּירָם
בְּקִנְיָנָם מִתְּלֵךְ דַּגְּשֵׁרִיתָם בְּתִקְוָךְ רִנְיָה שְׁכֻנָּתָהּ וְהַחֲכָמִים
זִכְרָהֶם כִּי כַמֶּשֶׁכֶּשֶׁם שֶׁהָיָה בְּכֵן הַתְּפִלָּה מִמִּיתָ כִּי מִסְתַּר
נִגְזַר הַגִּבּוֹר שְׁמִי לְךָ חֲפִצָּךְ בּוֹ וְהָיָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְוֹשִׁיעַ בְּשׁוֹן מִתְּ
כִי הַכִּלְמָה יִוְדָה מִהַבָּה חֲדָשׁ צִירִים מִמֶּנּוּ עַל הַכִּלְמָה
וְנִקְרָאוּ צִירִים לִבִּי שֶׁהָיָה עִנְיָן צִירִים וְחַבְלִים כִּמְנו שְׁנֵי מַגְמָרִים
וְהָיָה הַלְכוֹ בְּכִלְמָה מִמֶּנּוּ הַכִּלְמָה וְעִיבָדִים וְעִיבָדִים כִּי לֹא
הוֹשִׁיעֵם בַּעֲתֵי צָרָתָם הַכִּלְמָה שֶׁבָּהֶם עִיבָהֶם מִכִּי שֶׁאֵל לֹא יִבְשׁוּ
וְלֹא יִכְלְמוּ כִי הָיָה כִּנְשָׁע בִּי הַשְׁנֵעֵת עִיבָהֶם וְכִי עִיבָהֶם מִמֶּנּוּ
מִרְכִּים לֹא תִבְשׁוּ דְבָרֵי הַנְּבִיִם לִשְׂרָאֵל עַד עִיבָהֶם עַד כִּי יִמְנו עֲלֵה
כִּי הָיָה כִּי לֹא שָׁזוּ הַכִּלְמָה עִיבָהֶם לִשְׂרָאֵל עַד כִּי עִיבָהֶם
הַכִּלְמָה שֶׁלֹּא יִנְעִילוּ וְלֹא יִבְשׁוּ נִגְזַר מִמֶּנּוּ שֶׁאֵל שֶׁהָיָה בִּיחָד
בְּיָד הַשְׁמַיִם כִּבְרִי כִיבְשָׁנוּ כִּי זֶה הָעִנְיָן זֶה מִיתָ הַסְבִּיב מִהַכִּלְמָה
מִכֶּנֶּה הַמַּגְמָרִים הַרְעוּתָם שֶׁהָיָה בְּדוֹרֵם הָיָה הַמַּלְאִכִּים וְכִיוֹן שֶׁהָיָה
הַכִּלְמָה הַשְׁמַיִם וְלֹא הַשְׁמַיִם וְלֹא הַכִּלְמָה וְלֹא הַכִּלְמָה
כִּי מִנְּפִי שֶׁהָיָה נִלְוִיָהֶם מִתְּחִלָּתוֹנִים בְּמִצְוֹתָם הֵם עוֹשִׂים וְנִגְזַר
אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם כִּמְנו שְׁכֻנָּתָם אֱלֹהֵי הַשְׁמַיִם נִלְוִיָהֶם הָעִנְיָן כִּנְשָׁע
הַכִּלְמָה כִּי מִן־הַמִּי לִעֲבֹד מִי שֶׁהָיָה מִדָּן עֲלֵהֶם וְכִי הָיָה מִדָּן
הַמִּדָּן וְלֹא בִלְבַד כִּי הָיָה הַשְׁמַיִם וְנִלְוִיָהֶם מִהַכִּלְמָה כִּי הָיָה
יִתְבָּה לִי וְהַשְׁמַיִם כִּי זֶה כִּשְׁהָקוֹה הַמַּעֲשִׂים אֲמַר־הֵם הָיָה
כִּיבְשָׁנוּ כִּיבְשָׁנוּ לִבְיָה לִבְיָה הַשְׁמַיִם וְכִיבְשָׁנוּ
לִבְיָה כִיבְשָׁנוּ לִבְיָה הַשְׁמַיִם הַשְׁמַיִם כִּיבְשָׁנוּ לִבְיָה

שחיי יע להם דעת לה בין העוב והרע ובעשותם הדע הם נמנע
 מהמעשים מן זה עלי די זה במלחמה מן על ידי מגפה מזה
 נמו ענגך מחנה מנוח שוכני ובעינים נגפני ונתמעטו ניהל
 צוהגך לפדות ולרבות במחנה להיהו להו ולמין נזכ
 ובהמה לשבת להיות יושבים עליה ומינם מהמעשים כגם
 בעינים מן נמין ערד מין מנחש ויוכח וממית ומתיה אל מן לבו
 לא בפתר דבר נשדברת במעמד הדי מני לא היה בסתר נמקנ
 מן חשך שלח רגל נלח שמע גרם כי בגללי פגלית עלהר סיני למע
 יעקב בקולות נבדקים וענן כבד עלההר וקול שופר חזק נלמד
 ושמענו וראנו המקומות הסמוכים להי סיני ומיהם שמענו גמרים
 ומחירים מחירים כי מי תשר לענן גדול כזה שלח היה נגדע בכל
 העולם וכל זה למעשה להיהו אל לענך כדי שידעו כי מן הנח
 האלים וממדת למדע יעקב והנה הדין לכל בערם אלהם נזכרתם
 היו דברים בי יותר מעשר הזנים נלקחתם סגולה מכל העמים
 והיה להם לשמר העמים ללמד מהם ולמיבקסו אלהם גמרים
 כי למי ועלום כמנו שזר שלח הועילו ולח הנשיעו במסילים
 שהיו במחנה משמר מני יח דברת והגדת למדע יעקב צדק ומיזרי
 הנהכל הקבצו התנגשו רמיו נגשים כלכם לי פלגני הגנים
 הפחותים שבגנים והם עבדי הפסילים שמחפשי שמין בגנים
 חכמים מכירים כי הבל הוא עבדת הפסילים והעובדים ומסיהם
 רבים קורא מותם פלגים לכל פחותים כל פלגני גמרים מרס פירוש
 הפחותים שבגמרים למידעו אל העמים מה עץ פסלם למידעו
 ולמיצני מין הנה גלגל והנה נגש מנתו ומתכלל ליו ובמדת הנה
 א שלח יושיע הנדני גיש לחברו והגשו זה מתזה לפת גמרים
 ומיחגים עם יושעיהם יחדיו גס ידענה ויממנו מי מכל אילנים
 השמיע זאת מקדם טכס דוקה ומי מכל פסיליטת הנדל ומי לפת
 שהבא זאת הנדל שהבאת על מחנה מנוח וכן הגמרה שהבאת על

על צדק וצדקה לך עשיתם דבר צדק של מעלה מן הלב
יהי שיהיה עליך הנביא הטהור הזה ומה ומה ענין
שהיה ומה הוא אצדק כלל נמאן בדברי ומונע שהנשע
ירושלם ממלך גמא והנשע ישרא מלכות צדק פנאי כמו
שדעתם ישרא שהם נושעים בי לך שהם פונס אי כן מהם כלל
אין כלל כל הגנים מק צנה המין ועד קצה המין פנו אי גם כן
והיו נושעים ביום כן נדעו כי לך ומה עוד צדק
השבעה היתה הגנה שלם תשוב שזה יהיה במחיה הימים שיפנו
ויושע כל מפי מין וזה שגמא יצא מפי צדקה דבר ולם שוב לך
יצא מפי צדקה דבר ולם יצא מפי צדקה דבר ומה הוא כי פה
כל בןך השבע כל לשון כמו שגמא צדקה הנביא כי מן זה פון א
עמים שכה בדורה לקדש צדק יא נלעבדו שם מחד השבע
כל לשון כמו וצדק השבע לך שלם יצא שם אהים מחד ולם
ידעו לטעון לם לטעון ידעו ויהיה לם וצדקו יטעון במה
מך ביה לך לם המעצו פירא כי אה דברי הנביא ומה מלך הציג
מלה העתידים למידעם בדור תמה מך צדק יא שגמא לך
אה הצדקה והענין והתם ל צדקה מך ביה לבדו למדא מחד
והדבר ולפסוק שלפני השבע והיה לך פירא כי נשבע
מין לך קשר במותו פסוק כי לם שגמא מין לך קשר כי לם יקשר
ענין שבעה בזה הדור ארעם ביה ולרעם למד כמו ביה
נשבעתי צדק שבעתי ובשמינ השבעתי ולרעם לרביא נכן כולם
לי מן צדק וענין נכן הא לך צדקה וענין לתם לרעם נשבעתי
עדין יצא נישא כל המדרג בן כל העמים שהיו נשכים בו
ומנמים עבדותו עבדותו חנה מן יבדו עדין ויהיה למד
ויבאו עלמה מן יבדו בלשון יחד לך כל רעם ועם נמא
צמחה זה מן יבדו בלשון נשכים ביה יצדקו פנימים

יבואו אל כל זרע ישראל יעקב בעבודתם מותו ויהיה לו צד לעיני
 העמים כי הם ידבקו בו מתי בגלותם כמו שכתב שם שכתב שם אלהינו וכן
 כדע כל עתה שכל לשחוק על הכפילים הנושעים מתעץ כמלך
 אל כי כשנלכדה בבל למד שכל העולם אהיהם אל מן הולך עצמו
 כדע לנא ששבר מותו ונפל וכדע למד וכן נבין קורס והנה כמו
 כדע וכל הנה שם כסל שהיו עובדין בבל וכן נבין לחיה ולבהמה
 שנשאו אותם אחד שנצבין זונתם נעננו מותם על הבהמות להוליכ
 למדי ולפרס כי היו מכנסים זהב וכסף נישתיה שנועעין עליה ושא
 כמו הפיל נשואותיכם עמנוסנה אל דרך שחוק ולעג מנשואותיכם
 הם עמוסות הבהמות כלו ענונות יותר מדלי כי יכבדו הממנות
 מרוב הזהב שבהם עד שיגמרו החמרים והגדולים משא לעיניה
 עיפה תאמר לבהמה שהיא עיפה מכובד משא ונשואותיכם
 כמו משאונתכם והנה תמר יל נשואותיכם תמר לבהמות הנושאות
 ואלו עמוסות שהם ענונות יותר מדלי וכבדי נשואותיכם כנגד
 העצבים הנשואות אתכם עמוסות הן ועייפות יית חמירובל
 איתקעיל נבין הנו צלמניהון דמות חיותה נבעיכה מעולי מעויותהון
 יקדין על נעלהון נעפון משלהן נענוד שנה העפון ואל קדסו
 כדעו מלע משא למלע עצמן מימשא שלמישא זונתם הבהמות
 ונכסם הם עיכום כמו ברזל במה נכשו מן מל נכסם לתימחשצר
 עובדיהם וית לתיכילו לשזב נעלהון וכלמיהון נשבים יהרון
 שאלעו אל וכל שמרית על גלות בבל שהיו שמרית עשה השבויים
 שגלו השונה והם לא שבו בשוב גלות בבל העמוסים מנצחין
 זתם עמוסים ונשואים עלי מבטן ומרחם אמכם וכן ששואנמכל
 זתכם עד שיבה כלו כל ימיכם כי לא אנוש זתכם מן אל ועד שינה
 שצריך יותר סבל וסער כן כל עת שהיה בצרה מנמבול זתכם
 וכן אל דוד עליו השלום ממתם נאמל וגם עד זקנה ושיבה שהם
 אהעזבני שיבה יותר מוקנה וכן אמרו בן ששים לזקנה בן ששים לזקנה
 לשיבה

מנהגם מן עמכם מן עשייתם וכוונתם שיעשו ויגדלו מנהגם על
לשמה ולסבול מנהגם בנפשותיהם והם כלל הולכים יחד דרך משל
וממנו מכלל מנהגם מנהגם בנפשותיהם למה תדמיוני ונדמה נהיה
נדמה מנהגם זה כנזק בעצב לשמה בנפשותיהם בפסילים להם ומעבדי ישיש
ומנו לך יוכל אלהים להצילם מידנו כי אלהינו ממסר בידנו לפיכך גמ
לך תדמו מנהגם אלהים לך כי הם מעזה ומכסף ומעשה ידיהם הם
הזלים זהב מכים ענין מול בדע ילל מוסיף מן זהב במול ענין
שמהם ביקר הם עושים מנהגם לפסילים במול ומנצנים הינה מכיסם
בקנה קנה הממנוס מן ישיש וישיש מנהגם וישיש מנהגם לפיכך
מלך מן כמו שפירשנו בפסוקים לו וישיש וישיש מנהגם וישיש
הצנח ישיש לביתם כי למלך בדע לך תחתיו במקומו ויעשה שם
במקום שישיש מנהגם למישיש פעל עומד מדען הכעיל וכן למישיש
מתוך המהלך זכרו מנהגם ויהי מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
ולא במהותם של מנהגם וישיש מנהגם וישיש מנהגם מנהגם
ק"י חכמה שענינו יסודות שהם חזק הקיר וכן ישיש מנהגם וישיש
מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
זכרו מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
ובאלהים עשייתם שפנים בזה הנכח להכיר מנהגם מנהגם מנהגם
אלהים מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
שישיש מנהגם וישיש מנהגם וישיש מנהגם וישיש מנהגם וישיש מנהגם
הקום מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
חכמה מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
קדמו ענין מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
המנהג מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם מנהגם
ליבנות על הקדמה שזכר והקדמה היא שמה שזכר מנהגם מנהגם

והדיבור ענייני הדיבור ונאמר כי זה הכסוף על מנת
וקראו עניני הדיבור במהרה בזמננו וכן שני הכסופים שמהריו על
גלות הנלות הזה וכן הנה על הדרך הזה דמל לבשר ולנפש ממנו
בבלי כענין קלל ומעמד רחוק בנ אברהם במיני גוף מלילת גוף
גיהנום והקיעה גוף מעבדיה נאמר רחוקים גוף לנשי בבלי שהם
מדיני לב נחזקים ומכונים לשאר נחזקים ומעמד מעמד צדקה להם
קדוה תפלה הושווה שמתן להם והיה תפלה לדי ושב ודי
נכסם ממלכה שהיה מולכת על כל המצות ושב על ענין למ שניה
לך מלכה גוף במדעך כי על ענין השב כלו הנהיה חרבה וקדוה
בתולה שהיה עוד עתה בבתולה שלא נבעלה כלו שלא שלטה יד
גוף עליה וכפל ענין במלות שונות ומה שבי למד כי לא תוסיף
מליע בפני אחד מהם לא תוסיף שיקראו לך רבה וענוה כמו
שהיו קוראין שהיה בעלת תענוגים ובעל התענוגים קראו כן וכן
מה הענין בך והענוה הרכה בך והענוה כי לבי התענוג והיוך
והחולש במצרים כי גש העמל והיגע שגן להם תענוג והחולש
גמים יהיו קצים וחזקים ניסבלו העמל והטח קחי ימים כדוך
השבויים שישימו אותם בבית הספר ויטחנו שם כמו שגמל עוד
בכור השפחה גברתו החיים וכן בשמשון ויהי ענוה בבית מסורים
ומלה שתלך בשביה גלי צמתך הצמת היא השעי שמתקנה
המשה מעל כשה ומכסה אותה בצעף וזהו כבדה מבלה משה שולך
בגלות ירד כבדה ולא תכסה צעף והנה צמחה מגולה נפתלת על
פנה נגשה בזויה חשפי שובל חשפי כמו גלי מעטן מתאסף
הלבן וחשופי שם והיגלי קדש שכל מעטן שובל שיהיה הדרך
שבלי עולם ושכלך במים והמשה שמתכסה רגליה בלכתה בדרך
תגלה מורם וגם תעבד נהי תגלה גוף השוק ולפי שדמה בבלי
למשכבה וענוה גמלה שיהיה עוד שפחה מורנה והלך בשבי
גלויה צמח ותעבד נהייה שוק חשפי חמה בסגול ובמדה

יתכפר שוב מענין שכלת הנהר שמו צויל מזה משפ שובל הלפי
 שכלת דנהרם תגל עיונהך וככל נחל גם תהיה חרפתך ונחל גם
 כל שהמה לכל העולם חרפה נקם מקח מהרעה שעשו לי שרא ולא
 תכגע דם מענין כן יתגענו כן יכגענו צדדי ומדס חסר כף האומץ
 כמו לב שמוח ייטיב גהה שפי כנהה וכן מדס פי כמדס כלו לא זפגע
 כשאר מדס אל שמקח נקמה שלימה מהם ועל הדרך הזה ועל הדרך
 הזה ה' ומשני דינמי ועבני גשמי יינל מכגע מענין בקשה כמו גל
 תכגעני צי וכמשר הוה קשור בלא ביה הוה נופל על הנעוה וכן לא מרגע
 מדס לא מקבל בקשת מדס עליהם וכן פגעה את שש כמו שפני עני
 גואינו מי עשה כל זה בבבל גואינו יי עבדוה והוה קדש קדוש
 ישרא כי בעבדו ישרא יתה קדושת שמו בבבל שבי דומס שבי
 בשתקה שלא שמע כמו שמו והיה כמו מצד קולך ודומס ש
 מו הוה תמר כללו למר ולנקבה כמו כיקס עורי למבן דומם ונמי במלך
 שלא תמי כי הדין עליך שיהי לכלימה ולא יצמנו מנהך ולא יתמונה
 בפי מדס כי הייה נדבם ממלכות ושהה מה שבייה וגולה ומס וממדי
 שהשוב עיו לממלכתך לא תוסיפי שיקדמך והוה מלטה כמנהג
 בפסוק כדי למעלה והם ז' מלכע קצרה כל זה העניש באלך בשב
 ישרא שיקצרה עליהם והם נחלת יחלקי משמר הזומנוה וכמשר
 קצרה עליהם בעונם לא שמה עליהם רחמים על מקן מדס
 העולם לכבדו ולא להטריחו וכן מל ירמיה הנביא כפי מקטם למחניו
 והאמרי מלה העשר דור לבג עליך למחשבה שיוכלו לבג ופי עז מל
 כל כך מחשבה שיהי לבעולם גדרה עז שלא שמה שום דבר על לבך
 מדיעה שהבא עליך כי לא מחשבה שיהיה זה לעולם לא זכרת מחיית
 גאונך הגדולה שהשפל יינל לא זכרת מחיית דואלם שיהיה גדרה
 ונפלה בדרך ושהה עשירה כמו שקמה נכסן עניוה ומכס ומכס
 זולה בגדולה כמוה מלטה העיו מלטה במדור מלבה שהוה לה

כמו הנעל לנשה והוא שכולה במות עמה שהם כסו בנים לה
והבנה הו' בשב' רגע ביום אחד כי בלילה שהיה בלש צהמל
ונכנסו מדי וחרס ולכדו העיר כמו שכתב בלילה קטיל בלש צה
ודיו ש מדמה קבל מלכמה ופי' ביום בעת כמו יוס' צעקת
שכול ואמון שם כל שימותו נערים נזקעם והייתה הנשי'ם
למנות מבעליהן ושכולות מבניהן כתמם כהשלמה כלום
דעות שלמות יבאו איך נאלץ במו עלך כל עבר ואנש' שהם עתה
כי כן דרך בנבואות שהיה הו' פלו היה ביד כשפך כלו עם יוב
כשפך ועצמת חבדיך שלם הושלך והעטן כשל בלש' חבדיך
מן וחובי חב' והו' עטן כשפים ותבטחי ברעתך אל רעתך
על הכשפים שהם יעה והסרת הבטחון ואת בעתה בהם ולש
הועילוך גין יוגע כי מעשה הכשפים יעשה בלבם ובסתם וכן מנע
ויעשו כן החרטמים בלטיהם געפ' שהי' יעשה נסתר גע' יגית
ואף יוגע בפתח מקום צי' ובמק צה ספרים הו' קמוץ וכן להציל
ממצרים הקמוץ מקום צי' חכמתך נדעך חכמה חכמה חכמה
שהיו כך החכמה ההי' שובבה מנתך מלפניה לש' שהי' חכמה
כי היא תועילך היא המרידה גותך בא' שובבהך מלע' להמתח
בבית לביכך התי' בסגול והו' עטן מרד כמו שובבו בנים שובבים
והדומים לו ובמעלך יעה ובא' לשון זכר וידעה לשון נקבה
עלכן נמר כי הו' חסר יוס' מו דבר כלו יוס' יעה למתדע' שחיה
עתמה כמו השתר שבה בבקר כדע' וי' לצאת ממנה למור כי
הידעה חשך וי' למתדע' עין למבע' עלה הוה כמו שזכר כפיה
להסיר מותה כמו מכפיה פניו שפירושו מסיר כעסו שומה פיהו
שוממה עמדי מעידיך כל ימי היותך מן פיהו שוממדין
הנערים מותם כשפים ואחרים גול דרך לעג תערי' ונתחזק
והו' פעל עימד מבזרת עריץ כלו והי' עריצה נלמיה כילם
יועילוך עצמך וכשפך ונלמיה בהם ונלמיה כילו בער עצמך

ברכו הזכרים בגדל הוברי שמיהם פירושו שמו החנונים ברכבים
 ופי' גמול העתידות על כל הכוכבים וכתו הכו כלל אשר תזולק עד
 עתה וקרי' הוברי שחונים עתה ושתהם עטן קמח הוברי בלשון עני
 שקוין לחינוך הדבר הכי נהחונים ברכבים מחתב הדבר וגמול
 זנה על כל הכוכבים מודיעים לתדשים הלמד בסגול שלם
 כמנהג ופי' כל המס' ל' עכס' עני מודיעים העתידות בחננות
 לתדשים שלם סתכלו לדעת כל הקודות בנינו ובלדינות וקמול
 התחברות המנויות די הם עיקר גומנותם ומה טעם לתדשים
 ופי' כי מאשר יבאו עליך דבק עם יושעך וכל הדבקותו עם
 לתדשים שממנו מאשר כלל כלל מודיעים נקצת העתידות
 ולא כלם וטעם התסוק החונים שמודיעים הקונות הבאות לך לא
 הודיעו לך זמנה הדעה הבאה עליך טעם בזה גס ידעו ועתה הם
 יש להם תחבולה להושיעך ממנה הנה היו החונים כקש שטוף
 מהר מפני המס' והנה הם לך כלל להציל עצמם מיד הלהט שאתם
 והם הצה ויך יושעך מין נחלת לחמם הנה החונים מין נמו
 העץ הנשרף שיש הנעלה בנחלתו אל טוהקש הנשרף שין צוהעלה
 כי מין לו נחלת כי זה החונים בבא הצה נבדלו ולא הושלכו בחנות
 לא לעצמם ולא לאחרים לתחם מקור בפלם לשכב זה בתישקב
 כל להרחמם בה והלמד פתותה מפני החית מול לעבה כנגדו
 ומין מור ומין שזכר עומד במקום שנים ומין הוגל לבנה כלו הלבנה
 שרפתם ולא שקבלו התועלת בה לשבת נגדה להרחמם כן בזה הצה
 למ מנימו לעצמם שום מקום תועלת כן היו לך משיך כן עמדו
 לך בעת הצה כמו שהרגי אשר יעשה בהם להיות חכמים בתוכך
 משפטים והוברים וחונים וכלם לא הושלכו ולא היו לך בעת הצה
 וכן סתריך מנעיך שסחיו במדבר זה כמה שנים בעת ציתן בחו
 מן השיר והלכו להם גיש לעברו זה למזרח וזה למערב מין מושיעך
 ולא רעיו כי בחו כתועים בדרך הנה והנה שמשו זמנה מל הנה

כנגד אנשי דורו שהיו רעים ואמרו זמר הערירה שומרים
שמריב בבל בעבורכם מאד שהגלו איה בעונותיכם עם
כל זה לא נעשה אתכם ואתם צדיקים עקב שהיה עבדי והיה
לכם ללמוד מעשה צדיקים הנקראים בשם יצחק וכיון שהתם
נקראים בשם יצחק וכיון שהתם בשם יצחק היה לכם להיות
במורה וממלי יהודה יצחק כלל מזרע יהודה שהיה טוב ועל
הדרך הזה עין יעקב ממקור יצחק נזכר כי על שבט יהודה
ידבר כמו שגמל בחלת הספר גשי חזה על יהודה וירושלם
הנשבעים בשם יי ובאה יצחק יזכרו כפל ענין במילות שונות
והנה הם נשבעים בו ומזכירים שמו לא במדת ולא בצדקה כי
גנים עושים מצותיו ונענים יצחק מזה נגיד חוששים בהזכרת שמו
גם לאמת גם לשון כי עין יצחק מלך המלך והנה מורד בו
כי מעשר הקדש היו שם לכם שהיה עיר הקדש כי הא במדה
לשכיתו שהיה קדוש והיה לכם להיות קדושים ולא לשמוע עיר
מאד אתם נקראים על שמה שמו שגמל נבט ציון גלו ושמו נלמד
אמר על יצחק ידועם לבדם כי גם על שבט יהודה נסמכו בפייהם
לא לבדם והוא יי צדקות שמו שהנה מדון צדקות מעלה ומעלה
ובידו הכל לעשות בהם כדכוננו ועד לא יתם ומשני הנה שונות
דבר סמריב כי זאת התנחמה אחיו נאמרה וטון שהגדה עלי דינבני
ובמה שגמרה היה לכם להגמין כי ולשמו מצות כי חתם עליו
בסמריב מה שגמרה עליו כמו שגמל ויצחק מלך יי וידע במה שגמל
ומה שהשונות בלשון רבים וכן יצחק נאמרי עם ותצננה כי
קעלים יצחק התנבא על דבר סמריב כמו שגמל בספר הזה כעושה
מלדעת כי כעידעת כי קשה מזה ואעפ לוכי חך כי התשובה
הגדולה שהנה צדק סמריב הוי אתה באו לא רמיס קושי לא
בעולם ממה וכן הוא משה כי ענין ידעת את מציין ומלדעת
הקשה נאמר ידעת כי השחת השחיתות ונדי בידו לעיכך קשה

כניד ברזל כי מחר שזה חכה עיפך אי למחנה עוד אי כאלו ערפך
ניד ברזל שלל יוכל לחמוז כאלו מינני פרקים וגדי אשר וכן מנח
הים כעמדת שלל רבוש מרפני כי העמות ימה כנע'ס ובפעם ג'
מי שיאבו העמות יהיה מצחו ופניו לנגד מנכ'חו כאלו מצחו ופניו
קשים שלל יוכל להכניעם ולהכלים אל ידים בעמות מצחו ופניו
וכן כה' חמקו פניהם מסלע ומניד הגמיה העתידה לבא הגדולה לך
זוהי מעמ כעמ'ס רבך כן תמור שאלו למעשות שמה הייה מומר
עניני עמ'ס או הגמיה העמות ונכ'ני ענה מור'ס שיבגו' שומעת
חזה כלה' שומעת חזונה הגמיה כמו שהשמעתיך ימה מור'ס כלה
במה ימור'ס הלל תגידו וכי תכחשו מה שדעיתם והנה השמעתיך
עוד חדשות מעתה העתידות לבא בחיבן בבל כמו שיספדו ונציוו
שמונות מצלי ולק' יד עת'ס מור'ס עתה נדמו' העת שיצאו מפי' האש
הזאת עת ברי'ת'ס ולפני יום ולל' לפני היום הזה שאנני מניד'ס שמה
תזמיר הנה ידעתי'ן זה לא היה כי עתה נדמו' ולק' יד עת'ס ולא שומעת
עדי עתה' גם לא שומעת יפ' לפי' דבך בפסוק שלפניו והנכון
לפי' דבך בפני עצמן ימור'ס לו דרך תוכחה גם לא שומעת מה שצוית'ך
כלו' לא קבלת' גם לא ידעת מור'ס גם מעמ לא היה עתה תחלה בגדך
כי גם מעמ הדורות שעברו לא כחמה ממך לקבל דברי ימור'ס חסר
מקום שיק וכן וס'ת'חו שער'ך ומי'ד פתח הסמדר והנכון שיהיה
כמשמעם מבטן פעל והם פעלים עמדי'ס בגיד תבגוד בכל דור ודור
יש בך בוננים כי מבטן כל מעשה היונה ל' לעם כשערת'בי וכן
קורא לך טוע' כי במיד'בי כשערת'בי כמה פעמים כי מי שהוא
פושע פעם אחת למי קרם טוע' אל מי שאונה ומי'ד כשערת'בי
יקרם כשערת'בי מבטן כי הרשע יא' ק' עתה מור'ס יבגו' ענינו
וכן הצדיק כמו שמה בראש'ס מור'ס רשע'ס מור'ס כן מנע' ע'לה צדיק
בעמ'ס ע'לה צדיק מבטן ידעתיך למען שמי' שנקי' שמי' עלי'ס
שנקי'ת'ס ע'ס י' וכן מנע' משה רב' בתפלה והם עומך ונחלתך

גמריך גכ"לך גכ"ל דור ודור כי גרם חייבים כבייה ממעשה
הדעים אל שגט ממריך גכ"ל למען שמי ולמען רהלות כי רהלות
בהיותה ליעם מירמך ועבין העמים דבקים כי גס יפצעו
שוכנו אל גרמם כמו ממריך גכ"ל כי גמך יקום תמס ינה צוניה
לא יציה להכריחך בעונותך גדל צרכיך על ידי ענויים בחרב
ובשבי ובדבר ולא בכסף ולא בצרות כסף כי צורף כסף יסיר
כל הסיגים מן הכסף ויכלה גוהם ממנו עד שלג נשגד בו אל כסף
צרוך וגם למ עשיית כן כי מעשים היו הנשגדים גס עשיית כן גדל
המעשים בכסף שהם הסיגים עניהם בחלמים גו בשבי גו בשכונל גסם
בכפי בהמה גו בכפי גדמה כמו שכתב בקללות למ להכריחם מכלל
וזהו שגמל צחיתך בכור עיני ועיני כולל כל מיני ענויים ימך בחיתך
כמו בחיתך וגם צרוך רק הנה כמו ממענו כי הצרוך הימ בחית הכסף
מהסיגים למעט הכסף אל למען שמי ולמען רהלות כמו שגמל
כי גמך יתל גמך יהיה ממחולל שמי גס מכייתך וכבודי למחר למחר
למחר לא גמך כבנדי שיתפמדו עובדי אחר עלי שיגמדו אלהים
מסר ישראל בידם ולא היה טת ביד להושיעכם מי דם יחל למצבן נפול
מפני הכסף שגמל יעקב מקורו שגט קימתינו ישראל וגרם
נקרמם על שמי ישראל גו הוה בזמן עומד גו גרשון בזמן עבד
אך גט גמרון בזמן עתיד גמך ידי למ גממר כי מרמשיהזמן גט לבד
כי גמך גמס הזמן גט כי ידי יסדה גמך יימית טפחה שמים והזמן נדון
בבינתם וגמל יסדה לפי מה גמך כיסוד לבטן לפי שהימ החיותה
והשמים נענויים עליה והזכר היד שהימ השמש לפי שהימ נקלה כנגד
השמים וזכר הימין לשמים שהשמים עבדים מה גמך כמו שגמל
נכד מהשמש ועוד כי פעלת הימין יתד קיימת מפעלה שמש כן
השמים קיימים במצייהם וגמך נקראי גמך ופי טפחה הכן גימך בטוח
כמו שגמל ושמים בזכותך קימתינו עיניהם יחדו הנה טחלקו לזל

בית שמעון מנחם שמעון נבדלו ונחלקו ונחלקו שני צדדים
צדד אחד ובית הלל מנחם המרץ נבדלו ונחלקו שני צדדים יסדה
ומעשה ידיך שמעון מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
קדמו שני צדדים בהם לשלול המרץ קדמה שני צדדים שני צדדים
ושמעים מנחם מען בן יוחנן המה מנחם המרץ מנחם המרץ מנחם
ובה על צדדים שני ונחם אל שניהם למנחם אל כלם וכסויה שני
קורם מנחם יתנו ועמדות יחדיו נמדות מנחם אל שני יעמדות יחדיו כ
כשר צדד הבנה יתשמעים נמנחם הוציגם מכלם לשני ומנחם המרץ מנחם
ומחוברים בהם בהם שנים ועל השנים באבד כדרך העליונים לעלות
וירדה המרץ באבד כדרך התחתונים לרדה נאנחם העמידם המל
הינו עד היום השמים עולים ומרץ יורד מן כשר יתה הא הנו
מובעמדות העמידם נמנחם שאל קורם מנחם מנחם יעמדות יחדיו
והחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
חפץ יעמדות שניהם לשני כעבדים והנכון בעיני שפירושן כן מנחם
על שניהם בתחלת צדדים וכל ימי עולם הם עומדים יחדיו נמנחם מנחם
קורם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
ועתה כוננים כאלו מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
שמן עשית הכל בידי כל הנבדלים נמנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
ומינים מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
כלם הם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
שהנדה יתמנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
בכל למיכך מנחם על המנחם נזכרו בכני ונמנחם מנחם מנחם מנחם
מי המנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
יתמנחם בכחו כמנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
יתמנחם השמים ומה שאל המנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
כך דרך הלשון וכן שמעון עמדות כלם ונחלקו כשדים חם ביגדות

וידקדק וידקדק עמיה כגל הים ענהן וידין בל
החמק זה נחזק ויבי והיה כמורכן כחול זרעך עמיה מעב
זרעך כפרי בענך וככל העשן במעט נחל וזרעך מעבך ממענות
ומענות גם גבול חול עהם גבול כדמנה מענות הנמר בדחי חול
וינל כמעט בים והם דגים ויהי כפירותיה והם גבול חול עהם
כדורות קטנות לת יכנה נחל יצמד עמו פי עס זרעך כלל זרעך
על הקשבה למצות לז זכריהך מכל אל גולה זרעך למצא זרעך
ומהי כך גולד ונמרי לך נחל מבבל מלפני אל גשירך למש בדי
שכנה ומול כינוי שמי על זרעך בעבור כי יוב השבים מהגולה
היו הבטם כי הגבורה מהו יצמו מבבל ברחו מעשרים גין זה
ברוחה מרמז כי בדרמה יצמו ובקול ינה אל פי מלה נחל
וכן לברוח השגה כי מלפני הנה בורח טעו אכירש גדונו גב
זל הוציגה זרה בשורה ולג צמחו גם נבמה זרע על השבים
מגלות בבל כמו שהנה בעמה הנה תמה עך למ נטה בחמי
עמך כספי צמחם מהגולה שנעשו עמיהם נמיה או שבקע
צוי בעבורם במלדב גין שלום לרשעים למשאי בבל וזה חמיה
ושלמה נפדא כי כה גורם ונעל עך גורם והמיוען יי להי
שמעו גיים פי יושב גיים נאה דברי הנביא על עמיה ומל
שמעו והקשיבו על העמים שהם מרחוק כלל הם געלו לפי
שהגב עליהם כוונתה העמידה לזל עליהם שהי התבנה
על סמיהיב מלך גשמי כמה פעמים והתנע על בבל ועל מלכיה
ועל דומאק ועל מעמים ועל דומיה ועל צד וצידון יי מלכיה
קדמא א התמהו עלי גם גע מהתבנה יענה עליהם כי גע מלכות
לנבנה מן הבטן והנה על הדבר שחישנו בפסוק ופושע מעבד
ישם פיו לל גורל למכור עצמי מלהתבנה שהנה גם כי נחב
לדבר העמידה בחתך לשון בלל מורח בצלילו החביט על

להדע שישאל מעט מדברי עשהם רעות וישימע לחץ ביה
לידנה בלשונם למרחק לזמורה בעשבה הסכידת לפי שמה
שצמח לחץ דמה סהרהא נאשפה שהחצים נסחטים שם אמר
חוב מדה כנגד יגאל שהם קרובים אין ובחור בינה גרם לקרוב
לם ליחוק ומחץ כנגד הזמורה נחם חונקים ובחץ יורה גרם
לרחוק יפה: ביה מרחק ומרחק עד שהולך זך וברור וימרוני
עבדי גרה שגרה ממנו לעליחופ כעבד לדון שגמרה ונע
שלחני ישרא יגמר בכלל ובפרט זה ישרא שזהמך בך כלום
המהפך בעבדו הנאמן ונע גמרה ברורה כי לא שבו ישרא
במטובה בתוכחה גמרה לריק יגעני וכפל הענין במשאל
משכמי וכעלבי הם עם יא שהולך שלחני איהם ולא הועיל ועמו
מייב עלזה וערה לשונם יעקב אין לפיכך שצרכ להיחלף לעצם
ולא שיביעקב אין בתיחב נשיגסן ישרא לו כלל לעבדו
ומס לא ינעל בדור הזה די שגכב בעני יא ויודיעני מודותיו
ועני דותיו והוא היה עומ שלם ירעני לי וכב לא יגסן באף ופירו
הכח צמחי ויגמר נקל נכעל עבד והקוף צמחי ופירושו בתיחב
והוא חסר הז התמה לא גמ הנקל למע גמרה בן לריק יגעני
וכי נקל הוא מהיונה לי עבד לא די לך במה געני שלם יגמני
אין מנע דורך די שגשיה שליחות ועוד להקם מה שבעי יעקב
כי גלית לך העתידה והבנות באחיה הימים להקם מה שבעי
יעקב מנחילתם בגלות מן העמים ולא די לך שגמרה המורה
שגני עתיד להבא עליהם ונאמר ישרא להשיב פי להשיב זורן
לקדמותן ונאמר פי חיבור כמיו ובנצורים ילינו ונתקן
למור גנים כ נאמרהך יהיו לעתיד למור גנים שיחמו שיהק ימו
נאמרהך וישובו לדך המורה ויגמך בך לבית יגמני עד
קצה הקץ כי בתיחב ישרא יהיו נאשפים ופסן הגנים מחר

מלחמה בוגדומנו כמנו ש יבן כל צד להשתחווה לפנ נמל ואלו
גוים למדך ומלכים וכו' והנוצרים שמכרשים פחוקים לו על
התלוי שמומרי שהומיה למנו גוים שהמיר עיני העמים עד קצה
המזץ ממור להט כי גם הוא אנה מינו עבד ועוד שמואל ואהי הימ עוין
למ היה לו עוין מעצמו גם כן מינו אנה נמך המיר עיני העמים נר
בממותה עד קצה המזץ והנה מינם בלמונותו יוב הגנים כי ישרא
וישמעאים מינם בממותה כה זמנו נוא ישרא מבלתי עמי כי ענינו
הן או כפרצות במות אחי זה קדומו שיתקדש בהם בנבלותיהן זיומו
בהנצתו ייחם והגלות לבזה נכס גומל הא לישרא בעבור שהו
בזוי נכס ומתעב בו כל גוי והוא עבד מכמה מושלים עוד יהיה
שירמוהו מלכים ויקומו מכסו וערים וישתחוו לו למען יאמר
נממן למען יי שהו בעזרת ישרא יעשו זה כמנו שמואל זכריה
ותמקד עמיה גנשים מכל לשונות הגוים וכו' נלכה עמכם כי
שמענו אים עמכם גמר נממן בדברו ובהבטחתו שהבטיח
גמ ישרא ולמען קדוש ישרא גמר בתרבוך כה זמנו יי בעת יצא
גמ הא לישרא בעת שהתעשה רצוני גמ עתה נך במעקד אי
מצרה גם בזה עליך וביום יאנעה פ' וביום שהיה צריך ליאנעה
עזרתך ומצרך ונתתך וכן געשה בכל דנו ודור שגשמוך נמן
הכליה געפ נצתם מייבים לפעמים מכל מקום מצרך עד
שמתקד לברית עם לקיום עם כמנו שמואל יקימך יי לו לעם קדוש
להקים מזץ פ' להקים חרבות מזץ ישרא ולתת לך שחלות אהיו
שוממות כל זמן ימי הגלות וכן יי בעת דאמן כמנו שפירזנו
בעידן דמתקן עבדין יענה גמ מקבל צלותמן וביום עקב
גמ מקים פיקן וסעיד לבכון ותרג לבקים מזץ למקמם צדיקים
זשכבין בעתה לממר למסורים עמו שהם בגלותם מסורים
שמן להם נח לצאת מרתח ממשתת הגנים וכן דמה הגלות לשך

ירענו שימצאו בכל מקום סכסוך בצורת מהגלה וכל שפנים
בכל המקומות הגבוהים וכן וילך שפי נזכר שפנים כי עין דרך לעצמ
ארעה לרוב בהרים כי מנים מקום מנים כן הנהמות שם ימצא
בהם דרך סכסוך ימצאו בהם סכסוך למ ירעבו בכל הדרך
למיהיה להם רעב וצמא כי הא ימצאין להם כי יכרת להם במדבר
מענינם ויצמחו להם גם כן עצי מכלל עם כרונתהן וזה דרך
גם נסלח כמו שגמר כימי צמחך ממדף מעצרים וכו' שרוב הרגש
מכלל רוב שרוב מבוע שישו נבע בכל מקום שילכו במדבר ויו
נודעו להם מים ושמעתי כמו שגמר כל עם יצא נכל הרובע
ישלחו נזה יהיה במעמנו דרך גם כדי שלא יעלנו ולמי ידנו נזכרים
זוהו דרך מעש לל למ יגעו ולא יעמי בדוכים כי העליה והיידה
ינגע להולך והא יתזיק בהם שלם ייעמי ונמלה וימילודי
נכניי המדבר והנה הלל לל שהוא יחד הדוכים ההם במדברות מקום שמי
שם דרך כמו שגמר והיה שם מסלול נדרך הנה לא זכר מדבר פועל שיזר
מכאן שם בכלל וימיר על כנה מעמד מרחוק מפי שורץ יצא במצב
הייצוב בקרוב והיא רחוקה מפי מרחק יורד כי היא נולדה לפי המעב
בדרך למעך זה על מרחק מערחוק ואים הוא המעב ומרץ סיני
הוא הדוכים כמו שגמר מעב דרום כי המינים שנקעים נא והמיני הולדות
כנען כמו שגמר ופרשו רב מעציה זל גמר בלמיון רבו שמים יעל
דרך מעל כל העולם שמת בצלמי שרא מהגעת ופצחו נה
יפצחו והענין אמר ופי הנמה קול בשמחה זכר הדים נשע עצמן ונעל
שם בכלל גיץ לפי שהם עקב זיגתה גיץ והחלק הקיים שגמר נעור
י בהם המהמה ותאמר צין זכר צין לפי שהם מילנה ישרא
וכאן העיר והמונה על צעה שגלו וימנה וכל ישראל צעה למ
יוצאה לנח כי איה היו צעים כל ישראל לעבוד גבי עמנו שבתו אונם
זה למקד הגלגלה שידמה שגמנה כל ושחזה הכאב חשה עולה
צעה הקטן כי היא נעבת מעל יונה בעבור שגין בו נח לנחש נסרה

כחיו הגדול וכחלה ענין . ואל מוחסין בטה נכון יגמר גם כן על
הקדש במועל וכן גו בן יצח גו בה יצח גם בטה וגם בטה . גו
גם גו גו שלל הרחם בן בטה זה לא היה . גם לא השכחה פעמי
שגם לא הנשים השכחה בטה בעיני ביהן מדרב גבמיוה כיימיה
בהן גבל הם מעטות . גבל זה רחום זה ולל גו שחור לעולם . הן עלמים
חקוביך . פי יב : מעדיה זל כמו ענינם וכן נשג לבדנו א כמים . והנשן
כמשמעו נכון ה' זה כי על ידין גו צייחה מרעג קדמי באו הן
זה חקובק לפי שגוסך המיד . חומותך פי חומותך ההדנסות
מהיו עבד במקום עתיד כמו ימיהו וכן בזה המנהג וצנבוקה צוח
מהרסין ומחריבך והם הששעים יצאו ממך שיכלו שלא יהיה
בך רשע ופשע כהם סבתה ביהם והחריבן שג סביב כי מנה
כזה יבאו כלם כל בעך מכל השמות מי גו הכחקה שלל השוב
חזור כמו בי נשבעתי בהקבץ . שכל סוף יהיו לך טעם גו עדי
והקשורים לכלה . כי מרבנותך נשנממותך שגו דמנה עליהן
לא הדגבי עני כי עתה הנשי מיושב כל החרבות והשוממות
יהיו מיושבות עד שהנשי מחביושבים הנשי החק . ורחק
מבלעך משחיתך . ירחקו בקצה המדץ שלל גו צלך עוד
משחיתך עוד שחליך שגו עתה שכולה מהם . גו רבים בתוכך
עד שגמר אחד לחברו עז לי במקום גשג לי הלכה בעבד
שגו כל לשנה כל כך יהיו רבים ויושבים ה' ויוח לי וגיהב
גלמנה יחידה . געל וסורה מעד בטה שגלו וסרו גלמנה
וכן כאלה נובלב עליה . נסעה שס רגד כמו רסוני במדץ יכתבו
גיהבם מעיפהם כלו ועי זה מקום בה גו עז גיהב היו עד
שעה . בחוצן ידוע גו כח הבגד וכן גם חצב עתה . והיו
גו מנחם . מנחלים כמו כלל . שגו גו מנחם זה היונק וידעו גו
תדעי כי גו זה נבדיה כל להשפיל ולהכוס וגוה היה שכלה ימנה
יבס רהי רמה על כל העמים וגוה הוג גשג לגיבשו קווי . כיס

כתבין מזה הכסוק למדו אנשי התושיה כי נשמית הזדס עומדת
ודבריה אמת והנאמרים הוה הרקיע והארץ היא המיושבת וישועת הזדס
וצדקתו ואמונתו לעולם עומדת ול כי יקרה לו הנזיר הכסד ושנוי וכן
הארץ כמו רעש הארץ ונפל ההרים ויבא מזה הכסד הישע ויושביה
כמו כן ימותין ואנש שהן מל יסודות זכר השנים כי באויר הם חיי הגוף
ויסוד הגוף הוא העפר וכן אמר כי עפר אתה וא עפר תשוב אצל הנשמה
החכמה לעולם תתיה לז המות והרב החכם הגדול הוה במלך פירש
דרך משל על ציבור הזומנות המרעים לישנא ואן ארך נחמכו השמים
ההם ושממה הארץ הליא וימות מי שעליה ואתם כעוירים כאלו גוהם
זשיר מלכו על הארץ והיה נחשב בהם העמידה והקיום בשמים על דרך
גזמא זבדו מהר וכלו ככלות העשן וענניהם הקימם בקינות הארץ
יזבדו העננים ההם כזבד הבגד הבלה נמלחו עשן השחיה וכן
ארץ מלחה והוא עבר במקום עתיד ותת תשבר כמו אשנא וא תחת
שמועו אמר עוד כנגד בני הגלות וככל העשן אן שחדא בו קצר עשן
תורת בלצם אותם שתורת בלצם לז בניהם לצד כי הם ילכו היאועה
חכמה זנוש שמחריפים אותם הזומנות על עיחור הגלות וכן אמר בלהים
בלימה נגדי וכן נאמר אי בלהים איה זהך ומגדופות גדופה עשנו
כמו חרפה כי בבג זה הכסוק ממייע פי הוה אל יכלם הכנוי לזומנות
כלו יכל זותם הדע הבם עליהם כמו הבג שיכל זהו סס וסס הוא חיוע
והערב יקרא סוס וצדקה הם יזבדו מן הזכך ואתם תהיו צה בצדקה
לעולם וישועת שהן לבם עויר עויר שניהם מלרע לצדי עויר דין
משל כמו גוה לבש עויר זה מלפני כימי קדם במצרים עולמים זה
ימים רבים וזמנים ארוכים שעבדו הלז והב זה מצרים וכן אמר והבוצ
זל המחצבת שקנה אותם בעשר מכות מחוללב מנזנה תיל כוללה
תנן זה פרעה וכן אמר התנע הגדול הכובץ הלז אתה מחכמתים זה יססון
כמו וישם את הים לזונה ושנה בעשן ושלש במש השמה מלעיל צשן
פשעין כי הוא פלע עבר והוא במקום אשר כמו עשי שמה וכן הבג

מצימה אשר באה כי לא תצא הא הידיעה על העובדים ופדויו
כמו שעשית מקדם כן תעשה עוד עכב לוהי שוא וכמו שעבדו
גאולתם בים סוף וצאו למצרים כן פדויו יישיבון מהגלות ובאוצון
בנה ו' ופדויו במקום כן כי יש ו' להשוות הדברים כמו שכתב
בספר מלכא וכן ויש ו' וכתוב יהלל פי כמו שפירשנו בספר ו' וכן
וכן ושמעוה טובה תצאן עצם ובספר מעשלי כמו לו המון וכן
ושמחת עולם עליהם דרך מעשלי כי ילכו קוממינה ויש נאון
בשמחה ישיגון נמו ושלמעלה בפי המקידיים רחמי ישיגון
ונמו ישיג כתבנו הסימן שהיה נק' ג' כ' ז' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ב' לשון רבים וגמ' מה ותיק' לשון נקבה ונח' כך גמ' ותשכח
ותסחד לשון זכר כי כן הוא מנהג המקרא בשם דבר לשון רבים
מדבר כנגד הפרטים וכשמדבר לשון יחיד מדבר כנגד הכלל
וכשמדבר בלשון נקבה מדבר כנגד הנקבה ימנה כי כן ושמחה
הוא גמ' יצ' לך היום לא יצ' מתו חציר פי' כחציר וכן גור מניה
והדומים לו הדבה ותשכח ונח' מהמברא העולם היה לך
לחשוב כי יש כח ביד להצילך מיד בן גדם ואיך פחדת מבן גדם
ולא זכרתהא שגם בשנב אינו ותבקש מלפניו הוא יצילך מידו
גמ' וימד פירשתיים כמה מעמיה כג' שר כונן להשחית גמ' ו
מברא ממנו ולמה שוב לא ולתפתח ממנו כי בן גדם חס עליה
חמתו כונן להשחית לא יעשה ולא יספיק לו כדבר סתמי ונח'
תמנו הלנה כענין מהר צעה לא תיקך חמתה מ' וק
כי עתה ימהר הגולה להפתח מבה גלותו והוא ישרא שהם
גולה בין העמים ולשון צועה הוא נענן מלפניו ונענן ממנו
למקום יש בעלפניו ויש בעלפניו וכן לשון גולה
כי גולה גמ' למקומך גמ' מלפניו ונענן צועה יצ' ו
שהוא פועל עומד כמו זה ומהר צועה וכן צועה ונענן ויש שהם
פועל יצ' ושלפניו צועה ונענן ונענן ונענן ונענן ונענן ונענן

ולא ימיוה בעלות שהיה לו כעשה וכקבר ועל הכלל מדבר כי גם
ימיוה יתידים יעלו בתתייה המתיים זבל באמרו לא ימוה לשחת על
הכלל ימיו כלל שלל ימיו כי על כל העם יצא ויכרח ממזמר הגלות
ולא יחסר לחסו בעודו בגלות זעף שהיה שמי האל מזמין להם נין
זיביהם ועוביהם מיטש וצרכם בעבוד אלו פל יחסר לחסו בעצת
מהגלות בדרכן כמו שהבטיחם לא ירצבו ולא יצמחו ובדור המדבר
הבסוק כן יך תפחד מבין אדם שימות והנה בעודו בתים הוד
דבר חלוש מאד גפי נקביו קשין עליו צריך הוא מהיר ולהשתח בהלון
המעשים כדי שלא ימוה לשחת וכיון שמהיר להשתח צריך למזונות
עגם יחסר לחסו ימיו ניה כן מומי פועל נהיה לעיתגלה ולא
ימותו צדיקים לתבל ולפי שסקון מזונותהון יאמר יא צדיקים
להוציאם מהגלות ואמר רגע הים כל שכן שגגוע בעמים החמיונים
ויה רגע כמו רגע דמיון צימא ויז כלו בוקע וכן עניי רגע ויחמיו
בכתו רגע הים והנה רגע יס סך בעצרכם יהמו גלו במקום
הבקיעה ולפי כלו לעצם שד שעצרו יארא וכן והמו גלו לא כלו
יצאנות שמו והנה גרון הצבאות מעלה ומטה ובדור הקל
וגעים דברי הנה שמת דמי בפוך להיחלל לעם קדוש וכן נדמי
אשר שמה בשך ובצליד כפיכך שלא יוכלו העמים לכלות
בגלות כל זמן שיהיו דברי בפוך ובלבדך כי לא שמה דברי בפוך
לא להיותם בלבדך לעצות כמו שגמ בפוך ובלבדך לעצות
לנאוע שמים וכל זמן שמה ענין בגלות עד שיבגעה לשאוע
וליסוד מרץ ומהו קבוצ גליות שיהיה לשאוע עולם חדש וכן שמה
הנה בומ שמים חדשים וארץ חדשה ולא תכרה הרעש והמה
לציון עמי אפה כי לבד ציון וזכר ציון כי עיקר המלכות ויה
לקיימם נאמל דמליך עליהם דיסגון כדוכי שמיג ולשכללם
כעצמה דמליך עליהם דיסגון כעצמה דמליך ולמליך לדידין באון
עמי ארץ התעורר קבעת שמי הכנס התרועלה הרעדה לופי

בסמכות מלך די נקד בגלות כבוד שהיה כוח הדמיון עד
השמיים גם מצית מורה עד שלא נשמה ביום מלך מטה כלו כל
הדעות הטהורות הצעו איך ודי לך קימי מהגלות וההעוררי
עין מטה למה בעורה בגלות למגיה להכח ציד בעהגלה לעל
אחד חדרו ולהחזיק בדיו ולממכו מהדעה כי כלם היו שנים זה
שנים הנה קרימבך היענות הקרימנה זונהך בהיזקך בקצך קדוב
לגלות שנים יענות היו השור והשם והם היעב והחוב כי השור
הוא החוב והשבר הוא היעב זה היענות היו לך לבד יענותהגלה
שם בלתי זה כמה קרימבך בנועה האך מי לעתמך על לעתמך
עזה עס הוא שלקה כמובן שגורל לעתמך בו בשך עולמו
מעטן על השיונה ויתעלך עטן העיפות ודימנך העיכריס
עד שלגינדל לעמור על עצמו כמו שגורל בקי ננה שכלולמך
חוצות כהנא מעמך כהנא שהנא שוכב במכמך שלנד והו בו
והנא היה החיה הנמכרת בהנה והאנונימך בפניך המורחות
במו כבש נשכ והנא שור הכד ומכמך הנא נכן יכלו
במכמךיו השנים ופורה מעמך ושכרת הצות ולל
מין כה למד לדוכך יא הנא יהיה לדוכך ולל מלכיה ואוב
והנא אהך שיקח מעמך מן העמים יביעמו יקח ריב
עמו ומשכמך מן הנני ומקייבו אמנה כי יובליבאמה
ושמחה ביד מונך שדשו יגה מן יא הוגה לנפשו למנפשו
ואל גוף שהנפשו מעונה בעיני הגוף ובחנץ כמנהשוק שהנ
שנים עליו וכל זה סבלת למחבה לפיכך למל ותשימי נקד
גוף עוב לבשי עוזך שהיתה מופשעה ממלך עד שנה
לשני מותי עירל ועמך זה מלכית גדום שהם שנים ועמך
זה מלכית שמעך שהם מרגים עצמם מהנכים ברחוץ גופם
יהם מרגים במעשיהם היענים ושה המלכות האהתוין צידו של

מיונס החכבן ושניהם נלחמתי עליה זה זמן רב זה כוננה מזה
וזה מזה ומיונס הגולה וגילך לא יעבדו בה עוד כל ימי עולם
וכן גמ' וזרים לא יעבדו בה עוד התנע' מעמד דמה יציבתם
בגלות במה שהתפלש בעפר וגומדין לה התנע' מעפר וקום
שבי כמו את השב' וגתה מלכיה וית' ענין יצא קומי תבי' על
כורם יקרך התפתח מוסמי צנריך חסר השימוש ממוסמי
צנריך שהרי ה' בגלותו באו על מוסרים בצנעה שבי' ה' ה' ה'
בכלם ענה חנם נמותרם בלא כסף לא בעונות ולא בנפ' ה'
הנאו לא בתשובה ועוד נריך בענין זה כפסוק ויהי כעין ג' ה'
מצרים ירד עמי זכר ב' הגלות גלות מצרים וגלות בצל
כי מלך גשור הנא מלך בבל וגמ' מצרים שירד שם בגשור וגו' ה'
וגשור כמובן בגמ' עשקו כל אחד מהם כי מצרים לא היה לו
להעבדו בפקד' כי לגור שם בגלותו וכן גשור לא היה לו דין בהם
ולא היו בע' מלחמתו לא בג' סתח' ונהגה עשית השבטים
ונבוכד נלצ' הגלה יהודה ובעמין זהו בגמ' בלא משכמי ונעפ'
שהיתה גמ' מה' ה' המצריים העבדו ונעפ' אותם ונרמזו
וכן גשור כמו שגמ' זה קצתו מעמ' והמה עמדו לענה ועמ'
בזה הגלות שהנא גלות שלישי' מה' לי' מה' כל כך בזה הגלות
שהזכר' אותה זמן רב בגלות כך יגמ' ה' בהצ' על הגלות
כי לקח עמי חנם ג' גלות בשביל כסף שהם חייבים
לשוביהם לא בעונותיהם ג' נאמר לקחו עמ' מעליו יהללו
הג' המושלים בהם יהללו אותם בעבודתם הקשה ובג' העקש'
א' ונעוד כי כל היום מנמץ עמי בגלות שהג' נאמרו שגם
הורגם גורם ושוללים אותם על יחוד שמי' לקח פתח כי הוא
פעל עבד שלא נאמר פועל מן הדגש יהללו שרשו וכל מעש'

ממעטן יללה והנה מבנין הפעול והוא מעלי יוצא מנוגן
מנוכב מן פעל והתפעל וכבו בידנו דקדוקן בספר מכלל
היטב בחלק הדקדוק ממנו בבנין פועל מהדגש בו למסור
ה' התפעל והדגש מתנוגן והנה מורכב מבינוט מהטורח
שהוא מתנוגן ומתבינוט מהטורח הזה שהנה נוגן וסתר מהטורח
הוא כי המלה הזאת כל שהשם יסבב להיות שמו נוגן בגנים
שהגנים ינאצוהו ויחללוהו והנה יסבב שמו בהגלה שמו
ביניהם והם יעבדו אונם בגלוב ויידעו את שמו והגנים יתגס
וישפלו על יחוד השם וזהו שאלו ביד השם ועתה מה לית
נאם יללה לי בגלוב כי שמי מחולל ומנוגן ועמי לקח לק
בבם ולק במחיר ויעבדו ויחללו את שמי עליהם הנה שמי
מהנאץ ונוגן לכן ידע עמי שמי שמינו נודע בגלובת
הוא מנוגן ידענו עמי זהו שאלו ביום ההוא מידענו עמי וכן
שמי העמים ידענהו מן אל שמינו עמי כי הם ידענהו באמרה
וידעו כי הנבואה לא דברה לשון והבטחה שבבטחה עלידי
הנביאים מידענו שהנה אמה וידענו כי מן הוא המדבר למשדכו
הנביאים מעצמם אל הם נבוא מעצמם ובדבורם שובק ימו כל
הבטחותיהם ידעו כי מן הוא שדברו מופס והנעטמו שהיה
ולא שנה ולא משה אל שמי ידענו כמו שידענו מן דענו
הנבואה מזה נאנו שכונו מזה והאלף נחה והנון לעפעל וכן
נאנו לחייך ענין יופי נאנו ענין יופי על הדגלים על דרך משל
מהי יופי פועל כל מהיהיו נמים ויסים וגלי המבשר שיעלה על
ההרים להשמינו קולו לצבא שלום ומובי שועה ולמנו לציון
מלך אהיך כי עת הזמן ההוא למי יבנה שהיה מלך מן ימיו הנה
כי הנה מלך שמו שאל והיה ליה המלכה והענין דרך משל
כי יודע הדבר בעצמו וכלו כאלו אנשים על ההרים משה יעני

קול הישועה וכן דרך השלם לבשר על הישועה והעובד הזרין הרי
 זה מעונב לבשר עליה קול צופין נביא כי הנביא צופה הענין
 ואחר כך פירש מה יהיה קול צופין ותמ נשמו קול כלו שיצאו קול
 בצמחה וירנני יחדו כי יראו עין בעין באוב יציון יראו במחנה
 הנבואה כי שם הכבוד לציון שרומ נבואה חסקה מעמדתו חוב
 זכריה ומלכא ובעת הישועה תשוב רוח נבואה לקדמותה ועוז
 יותר מעשה היתה וכן אשר עין בעין נראה מהה יא כי כלם היתה בהם
 רוח הנבואה במעמד הר סיני מלבד הכבוד שראו בחוש העין וית
 צופין צופין פצחו רננו עטנו הדמה קול וכן פצתי רנה
 וצהלה חשך דרך מעל כלו כי ישועת ישא תהיה בגלגל וכן
 זרועך חשופה גלויה סודו סניו הכל לתוק מעש מקדקוס
 הגלות עמל מדוס גוי אעל שגרתם גולים ביניהם והם נאמרים
 ועד כה נשמעם עמיהם ועתה צאו מביניהם אנת מעל עוד
 בם מהנכה מתוך כל עיר ועיר שגרתם בה הברו הנקו מכל עון
 ומכל נורמזה נושעי כל יא כל זין שלכם יהיו כל יא לא מדבזחמה
 אף חסדי הא ורחמיו הם יהיו בליכם בינתכם מן הגלות ועשו
 לפענ כלו כי לא בחמון כלו ביד ימנה תצאו לא תפחדו מעדם
 ולא תהיו צריכין לכל זין וית נאלי מאנד ביה מקדשך דיה ולא
 ידעו כי אין בזה קנאות בלי ביה המקדש כמו שהיו בגלות בבבל
 שנשאו גורם בצגרתם מהגלות כי הולך לפרנס יא לפיכך נאמו
 בנחת כי לא תראו מהם גדל מעצנים יצאו בחמון לפי שהמלכים
 היו ממנהוים לזותם לצאת מלכא מכנתם גדל משאלו מן העיר
 הלכו בנחת ציד ימנה **הנה ישכיל** עבדי הכי שזה
 נאמרה על גלות ישא וקראו לזותם עבד
 כמו שאמל נאמרה ישכיל עבדי יעקב אשר בחרתך אל הנה ישא
 ענה שיצא עבדי נירוס ונשאל וגבה וישכיל יצא כמו ניהו זרז

בכל דרכי מעשיו וגם ה' יצא וזמל ירום ונשגב וגבה זמלשון המעלה
בכל לשון לבי שמעלתו תהיה מעלה יתה ועתה זמלשון הפרצה כמי
שפירצה גדול גב במכר הגלגל ובמכר הכיית שחברתו שובה עלה ולישן
כאשר שמענו ענין המניה כמו מעמים בתוכם זמל כגשני ונחלו
מירוב שכלותך והדין היה עליהם שיתמיהו שהיו רוצים שהיה משחק
יותר מכל גיש מראהו ותלכו יותר משחק מבט גרם ולשן מדבר
פעם לגבה כמו שאל עלך ופעם שלל לגבה כמו שאל מראהו והלכו
וכן דרך המקרא במנה מסקנות כמו שגמרנו והחכם ל' גבסה כי
כין משחת מליצ מראהו כי כמה נעים שיצבעו שיתצבו כי צמח
היהודי משונה מכל הצורות גם יש שיצאו ה' ליהודי מה לו ענין כן הוא
בגיד שמשל ובגיד גדול משחת בחוק המס והוא תגר וכן העדים
המבדלה בחוק המס תגר והלכו בחולס מפעה אף כן יזה יזה
ענין דבור כמו יתן שהנח בענין הזה ובנין דבור והוא יצא
לשליש כין כיל בלע זמל כמו שהמנהו על שכלותו כן יתמהו
על גדולתו וידברו עשה מעד עליו יקצו מלכס פיהם מפי מלכס
ימה כבודם כבוד גדול וכן זמל והוא גויס צדק וכל מלכס כבוד ולישן
יקצו בלשון פיהם כמו מקצץ עלה גבעונה שהנח פיהם מהאעד
בדילוג ובלשון סגיה כמו לא תקצץ גת ידך ושעיהם יכולין להתפא
על מלת יקצו פתחו פיהם לספר גדולתו יצאו יד על פה חייב
המנהו כי אשר לא ספר להם דאן יותר מגדולתם משאפי פיה להם
יותר מגשר שמעיו התבוננו בזוהר הזמן מגדולתו מליהמין
הגויס יגמרו גז מליה מליה ללשון ללשון שבינו שומעין
עליו מפי הנביאים ומפי הזמרים צמלס לל' ה' ינוגממין
מה שגמרו דגיס עבה בענין וזרועיה על מלי כנולתה כלל שגמרה
עלמה גויה פיהם על מלי דרך בעין על מלי גמרה מליה מליה
שגמרה עליו זרועיה יעל כיונק מן ילכו ינק והוא טמא שרש

שהוא בקרץ ציה ויעליונה ממנו שגן לו תמר ולתהדר כן היה
זה ולפי דעת פירושנו עתה עולה זה מן הגלות לבטח הא כלל
שהוא הקדוש לא מכל העמים והוא המיד לבטח הא ועלה מן הגלות
על דרך כלל כמו גם יעלה יונק מרדף ציה גוזם ימצא שרש
עץ מן עשב צומח בקרץ ציה שיהיה כלל כן היה כלל עלותו
מהגלות והענין כפול במלש בקרץ ציה לא תמר לו בעת שהיה
בגלות לא היה לו תמר ולא תהדר תמר כל תמר יפה ועלהו ולא
מרה והיינו דברים נותנו ולא היה לו מרה יפה אם כעור והשע
מצאנו בעצמו ונתמדהו ולא היינו חומדים אותו אם מהעצבים
זוהו ולא שזנו עומד במקום שנים נבזה מן צדך לומר שלא
היינו חומדים אותו אם תפוצה היה בעינינו וחדל משיס
פחות שבבני אדם היה גורמיו חדל היה מלישים שלא היו
מהחברים עמו איש ממונה נידוע חולי המכה ומהחלי
הוא צער הגלות ופירוש ידוע ונצל היה לעבד עליו על הגלות
וכמסר חנים ממנו היינו כמסתירים חנים ממנו שלא היינו
רוצים להביט בו מרוב איום שהיינו מוואסים אחריו ולא תשבנוהו
לכלום מכן מליינו הוא הנה כח יחזקא הנביא בן לא יאמ בעין
הזב ואב לא יאמ בעין הבן כל שכן איש אחד צא אחר כל שכן
זומה אחת באומה אחרת אז מהו חליינו הוא נשא מחולל אכזרי
ובחבורתו נרפא לנו וגינו דומה לזה מה שגמל ירמיה בספר קינוח
אבותינו חטאו וקנים וקטנו עינו והם סבלנו כיהנה על דרך עין
אבות על בטח והוא כשנחזין הדגם מעשה אבותיהם בידיהם
כמו שגמל לשונאי שמהו מעשכט אמה הא שנושא הבן עונו
ועין הזב ומה שגמל ירמיה אמר על לשון הנביא כי מעתה צעק
לא ימו דבניהם צועקת ובמקל וזהו שיגמלו הזומא אבן
חליינו הוא נשא ומה ואלים למה דבר עצמם לא יאיר סבל

עין הזמנות אל הם יחשבו הם בדעותם כגשר יומנעם הישוע
כיהמנה נהחזיקו בה ישרא' הנהחזמה והחמנה שהחזיקו
הם בה היה שקר וימרו גך שקר נחלו זבנהנו והן ימרו
לפי מדינתם אז מה היה צעק שהיו סובלן ישרא' בגלות
הנה לא היו בעינם כי הם היו מחזיקים חמנה ישרא' ונחמם שהיה
לנו שלום ושלום והשקט היינו מחזיקים חמנה שקר גס כן
החלי והמאוב שהוא דמיון לבד עלינו היה בלעליהם והם היו
כפר לנו ונחמנו חשבנו בהיותו בגלות שהוא נגד ומנה
אלהים ומענה בעיניו והנה נחמנו ימים כי לא היה זה בעיניו
אל בעינינו זהו שאלו והוא מחולל ומשעשעין מחולל
פעולתו מן המרובע מענין מיל כיוצא ומשמשן מדוכא
מן דבר למרץ חייב מוסר שלומינו עלינו שלומנו כמנו
הגלת שלומים כלו גלת שלמה היסודין שבו דמיון לבד עלינו
כלם באו עליו וי' שלומנו מן שלום כלו כשהיינו בשלום
והיה המעמד דמיון לבד עלינו בעינינו היה בא עלינו ובחזרה
י' שכלנו מן חבורה תחבורה אל שמה דגוש ומה קל נחבורה
והנה הוא צעק הגלות נעם נחמנו לנו כמנו כי למע יא' רפא
או גל כן על הדע שיבא לחמנה ולמי נחמד להם הנה נחמד
הם מענה הדע וישרא' נשמו בדע כלנו כצמן העינו דל
כצמן מעבלי יועה לפיכך גל כצמן הכ' צבחה לידיעה
כי גוהנו הצמן הוא קדנעה שמן לו דנעה גיש לדרכו כענו כל
עם ועם לא היו וענה גר דמים כי העינו כלנו ועם ישרא'
החמנה הפגיע העין הנה הטגע בהם והא' הוא המפגיע
ששולח להם הדע כי פי עין עונש העין כמנו כי לא שלם עין
החמנה נגש והוא נענה בעין שמענוס זה נקפס צמחה
ועלמה לא יפרש פה לא היה לו דאור למעוק ולהרבות עליה
שהיינו עשין אל היה כמעט שיוצא לו גוהנו לשחוט אל יפרש

ולא יצחק לו כמו הרחל שנאמר לפי גזויה ודמיון השם לענין הגוף
 ודמיון הרחל הוא לנבשה הממון שהוא בדמיון הגוף ודמה אותו לרחל
 ולא לבגד לחולשה יותב ב' בכל המינין הנקבה היא חלומה מהזכר ויצא
 בגלות חלומים עד מאד. נאמה מלעיל והוא נכעל עבד. ולא פתח ביי
 לא לבגד ולא לממון. מעצרי הגלות שהיה נעצרי שם ומחשכט השם
 שהיו עושים בו שפטים לנקמה ונפדה מכלזה. ונה דונו מלי שוחח מלי
 חיה מדבר שיהיה דונו כך בגדולה וכמוהו מלי מלל לבדקה. וישוחח
 ענין יבוי וכן במעשה ידיך שנחח והם מבין המיובע ממנו העין. ט
 נמר כאשר גלה מארצו שנקמת גרץ חיים כמו בארצות החיים ויש למר
 כי בגלות נחשב כמות כאן נמר מארץ חיים ואיך היינו חושבים שהיה לו גלות
 כמו מפשע עמי כלעם יאמר כן כי מתעוה היה בא להם נבש לא מפשע עמי
 ויהן היו חורגים אותו בגלות כמו שהוכנס הרשעים על רשעים והוא לא עשה
 תמים ולא דפי בפיו מרמה והיו הורגים עתה כלן עשה רב והם היו מונים את
 עם רשעים וטעם ניהן שהוא היה מוסר עצמו למיתה ולא כפי צדק כי היו
 פועלים אותו גם היה כופר בהגדתו וחוזר לתורתם והיה מוסר עצמו לחיות
 ולא יכפור בתורתו וחוזר לתורתם וכן הוא כ' ע' יך הורגנו כל היום וטעם וזה
 עשיר במותם גם העשיר הורגם אותו בעבדי עשירי והוא נהג לא בעבד
 רשע שהיה בו לא בעבד עשיר אהיה לו וטעם במותו גם כן לשון רשעים
 כי מיתה רבנה ועשו לו יש מהם נחמים ומהם נהרגים ומהם נסקלים
 ולכל מוסרין עצמן על יחוד השם. ויז תפץ דכח החל גיון נהרגים
 במכאוביו ובצרותיו בגלותו לא תפץ הא כי הנהיה מחזיק במורגו שהם
 קצתה אהיה מוסר נפשו עשה גם כן גיון אנו נהגים בדורנו וטעם
 לא גו היה נחשב בעונותיו אהיה תפץ כך בא לדכא ותפץ הא לא ידעו
 החלם חסר אף שהוא נחש ונקלם כבעל האל גרף שרבו השוה
 הזב צבא גם תפץ גשם נפשו אך זה אנו נהגים ט נחלם אהיה על
 הכעס צבא נחש נפשו עצמו צמקום גשם נחש אהיה שש
 ענה יתקם מרע רב נחש אהיה נחש ורבו טאו נחש ואף לא אף

גלעד ולבנון גביאט ולת ימצא להם ואמ יחזקא גרבה זורם כצנן אדם
 יאריך ימים כמו שאלו בסוף הספר הזה כי כמי העץ מי עמי וגמ זמיה
 ואי משענהו בידו מרוב ימים וחכץ יא בידו יצלח הנה היה תולדות
 חכץ יא לדבנו ונמול זה יצלח בידו חכץ יא שירבה זורג וייטיב לו עד
 מעד עד כן דדי הזמיות מכאן ואילך דברי הא' מעמל נפשו שסבב
 בגלות והיה לו נמול שימא יצבע כלו יתא טוב שיצבעו בדעתו
 יצויק צדיק עבדי לרבים עבדי הוא יצא כמו שזמירנו בתחלת הפרק
 ופי בדעתו כמו שכתב במלכה ב' פרק דעה ג' יא וט' ט' כולם ידעו
 זות והנה עבדי ישראל ייהיה צדיק ויודע את יא יצדיק בדעתו גנים כמו שכתב
 וכל כוונת רבים ואמרו לכו ונעלה א' ה' יא ועונותיו הוא יסבול הן בצדקתו
 יסבול עונות הגנים כי בצדקתו יהיה שלום ועוב בעולם ואפי' לגמס' לכן
 חלק לו ברבים רבים ועצומים הם גוג ומגוג ובעמים אשר יבא עמו
 יושלם כמו שזמיר נביא ואמר תול כל הגנים זהב וכסף ובגדים וזה יהיה לו
 תחת אשר הערה למות נפשו גמול שזמיר עצמו למיתה ביד הגלות יהיה
 לו כל הכבוד הזה יהיה ממנום תחת ממנום שלקחו נפש וחת נפשו
 כי שם ימותו כל תול גוג ומגוג כמו שכתב הערה כמו שזמיר נפשו למות
 וכן ותש כדה עשן שפכה גבל הוא בעין אחי זאת פושע נמול כמו
 שפירשנו ייהן את רצונם קברו ובהן חטא רבים נשג' יתכן לפרש בגלות
 וכל חטא רבים שחטאו בו הגנים והוא נשג' וסבול צעם והוא עבד דרך
 וחתם שזמיר ולפושעם יטעו אזכרה מרפא בעבור הפושעם
 היה מבקש מו' לצדק ג' כ' כמו שכתב וזושו את שלום העיר אשר ג' חפץ
 וזמירמן הכבד צלשון תחנה נקשה הפענו במלך וישבו' כי מין אפרע
 גם יא נפשו בעת הגלות יהיה פירשו כמו שפירשנו ועונותיו הוא
 יסבול וק' נוצרים שמתכזים זהו על יא' גמול להם מיד גמ' שג' ירם
 ונשג' וזה גס על הצדק לא נשג' ולא גב' א' על העש'
 שג' וזו' בו שג' א' מ' חל' ג' כן ה' י' ג' כ' י' ונשג' ונשג' ונשג'
 נגע למי היה לו לומר לוי למי הוא טמו להם לשון רבים ונשג' ונשג'

גם על הבשר לא היה לו זרע וגם על האהבה ויכרזו זרע התלמידים
 וזו לא נמצא כי התלמידים בעים יקראו ולא זרע ומין לא זרע וגם
 ימריך ימים גם על הבשר לא המריך ימים וגם על האהבה זרע בשמי
 זה ימריך הלא הם ימיו מעולם ועד עולם וגם ולבוא עמים יפגע
 הלא היום אזה למי יתפלל בעבור המושעים וזו פירשנה על המין
 רב עה וגם תחת אשר העדה למורה נבשו שמסר עצמו למורה
 שגם וגם מין מתענה וגם מושעים נמה שגם מהמה מדבר
 והוא תמיד רבים נשג שכת על מעשה העבד ולבוא עמים יפגע
 שכת נחמים על מושעים שגם יתה הנה יציל עבדי
 הג יציל עבדי משיחם וזה נמשך שגם שגם דסברו ליה
 בפי שגם יומין סגין דהוה חשיך ביע עממליה מזוניהון ומיניהון
 מביע גינשג כן יזה יבדק עממליה סגין עלוה יאנקין אלסין
 ישונן ידיהון על פומהון מרי דלג גישתעצו להון חזו ודלג שגם
 גיפתגו מלי המלין מלן הימין לבוסמיה דא ותקון זרוע גיונה
 עיה כדן על מלן גיתגלימה יעלכיונה ויהרבון צדיקים
 קדמונה הג כלב לבין דפרימין וכגילן דמשלח שגם עלגדין
 דמלין כן יסגין תולדה קודשג בארע דהוה צריכא ליה לא חיון
 חילג חזויה ולא גימטה גימבה הדיוט ויהו מיו קודשג ויהדנא
 דיחמי ביה יסתכל ביה נבזה כהן יהא לבוסכן ויפסוק יקדנא
 מלכותה יהון חלשין ודוון הגשג כליבין ומומלין למרי עין וטלג
 דהוה ממלקא מפי שכתג מלינה במיכין ולג חשיבין גכן
 חלינו ככן על חורבנה הוה יבני ועייתג בדיליה ישתבקון
 וגנחנה חשיבין ליה כחשין מחן מן קדס יא ומלעגן והוה מחולל
 והוה יבנה ביה מקדשג דגיתחלל בחובנה גיתמסר בעויותג
 ובגולפנה שגם יסג עלג ובדינתוניה לכתגמי חובנה
 ישתבקון לגו כלגו כחן כולג כעג גיתבדרג גגלג
 גרמיה גלינה מן קדס יא הוה רעוג למישגב חוב כולג בדיליה

גש והוא בעי והוא מהותו ועד לא פותח פומיה מהתק בלתי
עומתים פאמיה לנכסיה גימסר וכדוחלתה דקדס בזוהי שתק
ולתק בליה דפתח פומיה ומי מכלל במלח מענוצר מכוני
ומיכור ענותה יקרב גלוותה פרישן דמיתעבדו ליה ביומוהי מא
יכל לא שנתעה לרי יעדי שולטן עומתים מערעם דישראל חוש
דחבו עמי עד לווריהון ימסו ויתק ניםסר יתר שיענים לניהנס
וית עתהי נכסיג דנסו במותה דאבדנא בדיל דלא יתק ימון
עבדי חטאה ולא ימללון נכלין כפומיהון וי ומן קדס יליוה
דעוה למצור ולדמה ית שאלה דעמיה בדיל לעקמה מחובין
נפשיהון יחזון במלכות משיחיהון יסגון בעין ובנן יורכין
יומין ועבדי גוריהם דיי ברעוניה ילחון מעמל מלעבד
עממיה ישיב נפשיהון יחזון כפומיהון שנייהון ישיב עין
מבית מלכיהון בממניה יזכי זמין בדיל לשעבדא סגין
לגוריהם ועל חוביהון הוא יבעי לכן בכך אפליג ליה בזאת
עממין סגין ית נכסי כרכין תקיטין יפלג עדמה חלק דחסי
למורה נפשיה וית מדוה שעבד לגוריהם והוא על חובין
סגין יבעי ולמדידיג ישתביק ליה בדיליה **רבי עקיבה**
כתב שבת ירושלם דהנה כאתהם עקידה דלא ילדה
וכן לא חלה דהויתתה דלא עדימה כ ההרה תחולק רוב
ללדה וכן חיל בולדה בעי שוממה גרופ שהיה ירושלם
שוממה ימים רבים יהיו בנה מיבנ בעולה והסגומותה עולם
שהם כבעל ליה כלל כמשה שיושבת עס בעלה ובנה והפכה
האמה והשכולה שעה שוממה והיא ירושלם שהיא כאמה
ומל כאמה ולא חל אמה ובי בעלה חי וקיים לעולם
וית גרי סגין יהיו בעי ירושלם צדיקה מבעי יומי יתבנה
זכר יומי לפידעהו שהיה ממלכה דבבעיה כי מלכות
ישמעאל גרופ שהיה תקפה מלכות יומי גודר עליה היח'

דמית
פאמיה
ע

הרחיבי מרוב צניס שיבאו לך מקום זה לך הימיו שלם ויריעות מעטות
שני ערי ישרא יעו המענים היריעות וימעטו זונתם למרחוק להרחיב
הזהל והמעטנות כמו שגמל זכיה הנצח מעט דבי יא במרץ מדוך
ודמסק מנחתו ומל וגם חמת הגבל בה צר וצידון ואומל והממה
וינזה תחתיה ומל ימיה הנצח העימים בנים ונבטה העיר ליל
ממגדל חגגל עד שער הכנה ויצא עד קו המדה ופא לי ימין ושמאל
תפוצי על דרך ופירצת ימלה נקדמה וזר דונם וצפון ודרום
גנים ייכא כלל מרח ומערב וערים נשמות בין מארץ ישראל בין
משאר האומות גרצות ושיבנו זונתם א תינא א תפתלי שיהיה
צאתך מהגלות הזה כצאתך מעשר הגלות שמצאתך בגרצך
צרות רבות ורעות בביתך שון ובית שני כי לא תבונש לעולם
אחר שתיצא מזה הגלות לא תהיה לך צרה לעולם כי בעלותהם
לגדולה והמיתתו שכלות גרצך יבונש ויכלס כי בשת עלומיך
השכחי בערות שהיו לך בגרצך ובהיותה בים ההם קדמונים
קמם עלומים וחרפת למנהיך הצרות הצרות שהיו לך בגלות
שהיית באמה ומרוב טובה השכחי כל הצרות שהיו שגמל בסוף
הספר כי נשחתו הספר הרגשונות ולא תכלמי במקום אהייה
שזכר כלל א תכלמי ממחד שהתפירי אחר היותך בגרצך לא
יהיה זה כי לא תתפירי והוא כמו תבונשי והוא פעל עומד מן
הכבוד וכן התפיר לבנון כי בנעליך עושך נגי שיהיה מונך
הוא עושך מי שעשך וכוננך הוה היה בעליך כי בגלות
בעלך גדונים גמרים כמו שגמל בעלונם גדונים וזאת יא
צבאות שמיני היכולת בידו כי הוה גדון צבאות מטה ומעלה
אחי ישרא יקרא גמ קרא כמו שגמל ולעבדו שם אחד טולה
ינדו בו גמ ובעליך נעשך לשון רבים דרך כבוד כמו מלה
א להם וכן יצא שגמל בעשיו כי כמשה עזובה מן גמ

כמו גשה שמה בעלה כי בועלך חי וקיים לעולם אגבית
גשה שקצף עמה בעלה ועזבה ימים ימים עצובה ורח כן
קרא שמך יי גשה עזובה ולא גשה אמה ואם תלמידי ששכך
לעולם כי מאס בך והלך את גשת נעורים ולא ימאס אותה צענה
לעולם ברגע זעזע שזר כנימי הגלות כלם יהיו נחשבים כרגע
קטן כנגד הרחמים שיהיו גדולים כשקבצך וביה ברגע דל
בימים שעזבתיך אותם הימים הם רגע כנגד ימי הטובה בצלך
קצף זה הכסוק כעטן הכסוק העשון אל שכל העטן במלך
לחזק העטין ומלת בצלך פירשנו מעט לפי עעט בחרי קצף
וכן תי בשעה זעיר סליקית חכי שבעה זמן מנך ורבי גדון
פירשנו במעט קצף כי מי נח זה לי יש מחלקה בספרים
במלה הזאת ציב הספרים הם שתי מלכה ופירשנו מינו מי
המבול וסמכס לנח לפי שבאו בימינו ונצל מהם ויש ספרים
שהיא מלה אחת כמו כימי נדה דוהה וכן ה' כימי נח מכל
מקום העטן אחד אל כמו דבי מי המבול שביו כימי נח
שנשבעתי שלא יעברו עוד על ברדן והיא גמרה שלא תבטל
כן נשבעתי אחרי צאתך מהגלות מקצף עליך ומגער בך
ופיר זמיר הגלות והשביה הלך כמו מי נח כמו שהם לא היו
עוד כן לא תהיה לך גלות עוד ושבעתי מי נח היא שאל שט
כעמי לא ולא יכדת כל אשר עמד מימי המבול ולא היה עוד
מבול לשחת הארץ כן פירשו רבו ולמדו מזה כי לא לא שבעה
ומללו לאו שבעה הן הן שבעה ויש לפרש כי הצדית היא
השבעה שאל והקימתי את צדיק גרם והצדית הוג קיום
הדבי וכן שבעה הוג קיום הדבי ומגער בך העין נקדחת עין
כי ההדים ימושו ההדים והגבעות הם הדבי הקיים גש בלדן
אלעזר פעמים ימושו והמנעה ברעש הגדן אבל תסדי ובינה

והק' יורה קיים שלם ימוש לעולם ויזכה להרים ההרים והגבעות
משל על גוממה העולם עתה מועתה בשערת הגלות למ
נחמה כי עד עתה לא נחמה בגלות ויה' חשיכתה מקבלת עולמך
קרתה דמורין עלה עמי מעי דלא תתחם מעיביץ מושב גוממצע
כלו עתה יושב היסוד גבע כק' מהן כעין כחול והם מרגליות
ועליהם גרביץ גבע הקיר וכן ויחדותך בספרים וזה למ' לירושלם
ויה' הלא גע בעצב בעציה גבע רצותך וספיר פי הגמון רבסעדי
שהם גבן גבעה והחכם י' גבהם כה שיה' גדומה ויה' כגבן גבן
כמו שתר' גנקלום לבנת הספיר בעובד גבן עבד ושמית כדכז
תר' ירושלם נפך ספיר כדכדינא נספדינא ונפך הנה מרגליות
שחורה שמשופך החלונות שתכנס בהן השמש גיפסו
כי פנור החלונות יהיו גבן כדכד גיפסו גבן החלונות גבעה
כדכד כמו שעשין גוהן בזכותה עבדה במיני צבעונין ונשיע
עצמן העמיש עליהם יהיה המיתה יפה מבכנים לגבעה קדח
הלמלך מורה על העצם כלמד לכל כליו תעשה נחמה היג
לגבעי והעליות למבשלים קדח גבן מזהירה כמש וכך בהנך
גבני גש ההלטה לפיכך נקראת קדח מן קדחת גש וכן וי
לגבע גמי כחג גחלת נומה לגבע חפץ גבעים גיש מפיץ
בהם ומה שגמל וכל גבונך כלו למירושלם לבדה אגף עי
גבולה ויה' כן למש למד קדח למבע חפץ מעשמה כלומ
הגבעים שהיו בהם מרתחלה גשים גוהם למבעים מוגבות ומקלות
וכן למד נשמע'ים ליער והדומים להם והדברים האלה גיפסו
עיתו כן כמשמען גיפסו שמה משל לרוב הגדולה שגובה
לישח נשמע העובה עד שגם ידעו יעשו בעצמם בגבעים מוגבות
מירגליות וכל בטיך למירי יח למירי בשר כמו שפיכסו
לשמע כל מגדים ויה' כענין שגמל ירמיהו הנביא נלא ילמדו

עוד יישא רעהו וישא אחיו ידעו אתו כי כלם ידעו מזה מקום
ועד גדולם ורוב שלום בערך יריבה כי רוב בעל עבד מבעלי הכל
מוסב לעתיד משה הו' בצדקה שתעשה תהיה נכונה לעולם
בגדולה וזהו רחוקה מענין שן בני גרם כי לא ידעו אפי' אחד
ויראה לא יהיה לך מהם וזהו רחוקה ממחמה שלל תקרב אף
והענין כפול בענין במלש רחוק כמו רחוק וכן נמות בהר
כמו זה מות נשים בסלע קנך כמו נשים הן גיר יגור פי
כתב ענין מפיפה כמו יגורו עלי עזים וכן לא ידעו יתכנעו
לך גלות עמך לסוכה מלכ עממיל דמתכנעין לא עקם לך
יושלים לגור יתמון ודרך פשוטו יתפרש כך הנה יגמסו עליך
עמים גרם מזות לא במצות כמו שנתמסו עליך מלך גר
נבוכד נצר והם גוג ומגוג ולא במצות נאין הגם פה הנה מלך
זנף שאל בנבוכד חוקא והעליתך מינתה צמין והביעתך
על הרי יסאל ומה שאל יעל דברים על לבך זהו הענין
בעצמו כי ה' שם בלבב לבם שם לדעת שאל לא לטובתם ולקח
נקמה יסאל ממנו ומן הגנים האחרים שהרעו לשאל ובא
ישראל יקחו נקמתו מכלל וממהם לעבד שמו ולכבוד ישראל
ולהנצחם שיהיה בזהם ושללם לישראל וזהו כירוש גרם מלכות לא
יעלו מזה להדע לך כמו שתהיה מלך שבתם כי מי גר מהך
עליך יפול מי יגס מהך להלחם עליך יכל כמו שאל עליהם
ישראל תכלי להן כח וקרי הנה והענין אחד זנף שכל המלחמה
הם מעשי הגם ויבאו גוג ומגוג והגם גר עמנו צל המלחמה
לרוב מעשיעם כל מלחמה מן נפיה אנה וכן שאל עליהם
העשה ובידי לחם העושה כל שכן המעשה נאם הם בגים בל
מלחמה לזכרון מלחמה שימבלהם וכליהם כמו שאל ומה
קשתך מיד שאלך וחצריך מיד ימיע אביל באש חם פי שם

יכעכו מרשי הכוזב ויננהן הפך ביה השימנש והיה נכח נור
בשחיין ונמוצת כל למעשהו למה שגמל יוצה לעשותו חזון
חוב מוחנית זו נומח כל כל יוצר עטכר פעל כמו שפירשנו
ובמקבות יצרו ושדשו יצר ויוצרי שלם נזכר כמעט מהנוסף ואם לא נעתיק
לא יצא לבעליו ולק ייק לך וכל לשון אם יהיה לך מעט עש בני אחר תשיע
אותו במשפט ויצא הוא חייב ויהיה בענתו בענה ומה רצא מן הדין זכא
כלו לא יזיק לך לא במעשה ולא בדברים וזאת הדרכה היא נחלת עבדי יא כלו
כנחלה הוא להם לעולם ויהיו יסכא עבדי יא מיום הגולה עד עולם קוין כל
צמח הני לשון קדימה וכן הני צון המלעי ואחר מלחמות גוג ומגוג יכיר
הזממות כי הא הוא מלך על הכל וזין זולתו וזן יצא ירושלם ללמד משפטי
הא ותוהו כמו שגמל בתחלת זה הספר לכנוענה אהר יא ויוצא מדוכיו
יהיה בעשן כאו הא קראם לצא וללמד והמים ההם משל לתורה ולחכמה
כמו שגמל יצא לעולם בלא תורה כמו שהצמח מעתה למים וכן נש
החכמה מתורה לתורה ולחכמה כמו שגמל בצבאות עמנום לא רעב להם
ולא צמח למים ביאם למנועם דבר יא ואשר גין לו כסף לא יחוש כי גין עץ
כי בחנם יתנו לו יין וחלב נמשלה בתורה לין מה יין משמח הלב שגמל
לצב גנוש גן דברי תורה כן פקודי יא משמתי לב וחלב כמו שהחלב קיים
היונה וגדולו כך דברי תורה קיום הנשמה וגדולה שהיא הולכת וגדלת בלתי
צמח וצמח צמח שהיא נאמל גדלה עליה יין ואמל גדלה עליה יין וחלב כי הם נאמל
ומשקה לגוף למעשה השכל כסף פיוש החכם ל אברהם שייגע עשמי נחמות
נכריות של יועלן לגוף ולעש ומהו ולא לשבעה ויפה פירש וגם הם לא יקראו
להם כי לא יועלן לגוף ולעש וגמל טוב זו היא התורה שנתן לקמ טוב נתת
לם ונתת עט בדשן נפשים לעולם הבא וכן נתת נפשכם כי כמו שהדב שהא
דשן נשמן הוא בעצמו הנשמה והגוף כך הדרכה והחכמה הענוג הנשמה וחיו
הענו תסדי דור הנאמנים הוא מעשים כן יקרא שמו דור גר לפי שהאמן דור
הנאמנים הקיימים כעו צמקנס נאמן כלו כמו שחמדו עש דור קיימים כן יהיה
בניה עמכם קיימים ועוד זכר חסדי דור בעבור שיהיה האורה לעמים כמו

כמו שאלו בתחלת הספר ונפטר בין הגוים והנכס לעמים. הן עד מזמור
ומעיד בנס כמו העדות בנס היום העד העיד בניו והועד בבעליו ונע
שאלו ובדומים להם הם ענין התורה לשון עדותהם גם כן כי המתה מתה
בפעמים שלא יראו שבו המותנה וכן אמר העדות בנס היום אתה שמים ואת
כאן אמר בכתבם זני מתה בנס שיהיו עדים בני ובינכם ועל המשיח זל שיהיה
מזהיר העמים ומוכיחם ויהי הזאת לאומים בזה עם הדגש נגד עליהם ומצוה
זוהי כמו שאמרו מצינו עבדיו. הן גוי זל כנגד יאזגני שלא תדע שהוא
כתוב מוכרץ יאזג תקרא אותו ויבא לפניך זעפ שלא תדעם ולא ידעך עד היום
בשמים הנבואה שעה הא שמך יראו ממך וירוצו לעבודך למה שרצו
ומי נתן לך זה התפלה יא אהיך **דרשן** יא זל לבט הגלות דשן יא זה
הנכון בפירושו מה שפ' אדוני אבי זל
צהיותו קרוב בענין שיהיה קרוב וזוהי דרישה בכל לב כמו שכתב קרוב
לכל קרוביו לל' גמלה וזל פירשו בהמצאו קודם גזר דין ויהי תבעו דחלה
די' עד להתגון תיין בעי מן קדמונה עד להתגון קיימין זל שיעשו ושוב קרוב
מיתה כי לא הולך נמצא וקרוב ולא גמר מיתה כי גמר מיתה אין השובה לעפ
כמו שגמל כי אין מעשה וחשבון ודעת וחטמה בשגור אלהי. יעמוד וישע
במעשה ובפה וכן יעזב מחשבותיו הרעות כי אין השונה מושלה בניגה גם לא
יהיה נס כן בנספר כי טובה הקדש ורעותיו הם תלויים ביד ובפה ובלב ומשפוט
ענינה קדשונה כי ירבה פלוח זעפ שהמדיס הוצה להרע. כי לא כי גם חמא
זלם לחברו ינקס ממנו ולא ימחול לו ואעפ שימחול לו בנקה יחזיר לו צב
והנקה יקרא דרך כמו שפירשו והנסתר משפחה והנה זני מרבה לסלח לז
בנס ונפטר זני מוחל גמלה לז יאמר לו מה ענין דבר. כי גבהו שמים סמו אה
דוד נבונה שמים לפיכך סמך לו הפסוק הבא גמליו כי גדול גדול בין מחשבות
ומחשבותם כמו גבה בשמים מהמקץ ויורה גם היה גמל יכול לשעש יורה
אם שהיה הגדול הגדול שיוכל לשעש גמל ואעפ שכל דרך הגמלה אין לשעש ולגדול
מחשבות גמל עם מחשבות אבי לא יכלה גמל אחד כי גבהו שמים כמו שגמל

דוד כגוה עמית על המדף גר חסדו על ימיו זהו חסד הגדול שבשיטתו
לחיותהא מתחיל להם וייתנו להם גם גרם בגלותם קדושתם ומנה להם
גלותם. שובו לי ודרשונך והמחוננך קרוב לבם כי לא ימנע דברי המנוב
שהבטחת אתכם והמשיל זה הענין לגשם היוורד מן השמים ואף כי כל
יחד הגשם והשלג ושמה לא ישוב כל יום הגשם לבטלה שלא יעשה
מעשה נוסב לו זה לא יהיה אם יעשה הנה את המדף ונתן זרע למנוע
הגשם הנה הנה כמנו וענה המדף יבולת ומתבוננת המדף יצאיה מן המנה
מה שיצאך למנוע לשנה בקל והשאר למנוע כל ופשוטו של פסוק עשה
כי אתה הנה ישוב הגשם אהשמים פי' גשם מן המדף כי שוב הגשם הנה חסד
השמים ששונב אתה ולכן זה לא היתה צריכה גשם גר נבין הנה מה שפירשנו
בו ושמה לא ישוב לעולם אם יעשה שלחוקה והנה את המדף כן יהיה דברי
שהבטחת אתכם להוציאם מן הגלות ומי שמתדוהו הנצנים למי שובא
כיום אם באמה יעשה מה שחפצו והצליח הענין שלא יתעלה פגע שיתבטל
קצת ממנו לא כל יעשה כמנו שחפצו כי בשמחה תצא מה גלות ובשלו
באצלן למנועם ההיום והגשם נולד עשה השדה ומחזקך דרך השלול
עושה מח כל העולם ומחזקך לשמחה כמנו ויכנס עמך ואת המלך והג
ויר ומחזק גר יהיה בהים והגשם נולד על מלך גומור העולם וכל עת
בשדה מלך על העמים תחת הנעצץ מן המעט הקוצץ וכן סדפד ואה
יגלה צמדדו ואה שחל יבן במחנה מחדד ביום והדס כמנו שחל למעלה
בכדור העשם והמנועם מצבקים וים זהן במדבר גרז שמה והדס וכו'
והיה ליה לשם שזה החלם יבין עמך כמנו שפירשנו למעלה ויה דרך השו
חלקי שיעים יתקיימו ויחלף מידים יתקיימו דחלף חסדך כה
אמרי אמר לבנה גלות שחפצו ופשוטו כי קרובה שונע למה
זה כמנו לכתוב למנו כי בהשונע מעצב צמח המשיח אשאר
אשר יעשה אתה שחפצו שחפצו יתקיימו שחפצו כל ומנו מחללו
שלא יעשה שחפצו מלכך וכן היה בלל שחפצו שחפצו לקח כמנו שחפצו

זה יום השבת לקדשו וקדוש השבת היום להבדילו מעשר ימים כי כן
 כל לשון קדושה הוא ענין הבדלו ממחר במעלה כלל ענין ויבדל זמן
 להקדישו קדש קדשים ומבדילו מעשר ימים בממנו כל ומעשרה ונשוא
 נקיה זהו בענין הגוף ובענין הנפש שהיה נבדל קנייה מעסקי
 העולם ובעולם ועם ומתעסקה בעסקי המרה ותמיה ומתבוננה בעשי
 הא נאכזרענין השבת במקום הזה לפי שהיא מדבר לבני הגלות
 שייטו מעשיהם ויאלו מהגלות והעובדה שבהם פיגמיות שבת
 ובענין שבת גלו מארצם נחמזל לא חרבה יושלם אג בשביל שחללו בה
 עת השבת שג ומשבתות העליון עיניה ומחלבתוכם וממנו אכלו יחו
 ישראל משמירין בשבתות מיד הן נגמלן שג משרי ישרון מנשבות
 וכל בתיה והביגותים א הר קדש ונחמזל מעשר שבת הוא הדין לשג
 מצות עשה אג שזכר החמורה ונענף שיאבה מצות לא תעשה
 העושה היום הכל שגם ישבת לא יעשה מלמדה והרי גומל חזר כן
 מעשרות כלל שבתות לא תעשה בכלל וכן זמל מחללן ובמחלל
 מחללו לשון זכר נענף שגם לשון נקבה כל יום השבת נא יממנו וה
 שזכר בן הנדר והסרים מי שרא בן הנדר שגין לו יונשה במין והסרים
 שגין לו בן שיישגין א יממנו בעבור זה שגם מובדלין מי שרא
 זמל מבטיח גתכם מונבת גתכם כן פיר גדול נחמזל והע מנחמז
 ביחזקא כי הנריס תהיה להם נחלם במנץ יגאל נחמזל בן הנדר
 שגמל העה שלל הנלד בנש גת שנתציר והרי היום כסרים שגין לו
 בנש ויחזקא גמל על גשר הנלדו בנש בנש גת שנתציר וכן גת
 גשר הנלדו בנש והיו לטם כמרח בבני ישראל בנלל פתח הלמד
 מקום צרי וכן יאהבני נשי ובדומים לו שגמלן בספר מכלל
 וההבדלה הזאת שיהיו חושבים שיגמלן בן הנדר גת שנתציר א יג
 ונעצירה וזמן לי בן צעקל לא תהיה נחשב מעשי בן בעולם הזה
 בנ בעולם הבא וכן יגמלן הסרים מה גת בעולם כיון שגמלן גת
 במותה הרי גת לא לא במה פועלם ולא תכין בזה הא והרי גת בענין

שלא יוצא מן הענין והוא דא צדק בעולם לפרוה ויבנה כמו שכתב ופרו
ורבו ופרו לשבת צדקה וקחם שלם זכות להם עמך ובמדות יכיר שאלו ופרו
מן העולם מן הארץ ופרו עמך מן העולם ופרו מן העולם ופרו מן העולם
כמנהגה לשלם לא קחם ופרוה שלם כמנהגה ופרוה ופרוה ופרוה ופרוה
מ' עשר ופרוה מ' א' יתשוב זה למ' בן הנכד ול' בן הסריס כ' נהגה
י' לסריסים והקדש הסריסים לפי שהשלם בסריס וכן דרך הענין
למחזיק זה המחזיק כמו ארבעה עשר ופרוה עשר ופרוה עשר ופרוה
זה שבתות סוף ערוב מ' א' שבת צדקה ופרוה ופרוה ופרוה ופרוה
שבתות המד' גלו כמו שכתב בדין ערוב שהיה הכל כולל בכל
ובחרו בנשי תכונה זה הדין לפי ש' כי המצוה ופרוה מחזיק לפי
שכתב בדין כמו שכתב משה הנהגה הדין משה ופרוה עשר
על כל הדברים האם מ' א' בדין על המילה הנהגה הנהגה עשר
בין בדין ופרוה להם בדין ובמחזיק טעם בדין מ' א' עשר
ופרוה בדין שכתב ל' בדין הדין ובמחזיק הדין חזק חזק הענין
כ' שם ימצאו החכמים ויזכרו מעשה החסידים שהם בזוהר
ושבתו י' א' מ' מקום כמו ניד שהיה לך שכל זה עינו ומקום
גופה א' מקום במעלה ובשבת וכן בדין כבוד י' א' ומקומו
ובענין הנמצא בדין ל' א' בדין ל' א' מ' מקום א' בדין
והדומה לו ופרוה שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
עולם אשר לא יכיר ופרוה שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
ועשה לך שם גדול כשם הגדולים כי ערוב שם שם שם שם שם
היצאים והעובדים מימינו כיום כמו כן הנהגה בדין מ' א' א' א'
לפי האלה ומעשה ידיו בנהגה מנהג הא' כונן בלבוש צדק
להזכיר ולמנהג העיד כל הימים כמו שכתב מעשה י' א' ופרוה
וזה קצת ג' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א'
ל' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א'
וכן דרך המקנה הדבה מקומו ופרוה הנשי על י' א' מ' א' מ' א'
וכן והתפלל עליהם כל שאלה שבת וכן מנהג שבת ופרוה ל' א' מ' א'

ועוד כי שמירת שבת יחוד גדול באמונת האל כי לא יאמר שבת
מי שיודה שהעולם מיוחד ויש לו מחדש ביום מדין ואין זולתו
כן אין לשבת ולעבוד זולתו ויגמין כי בשבת ימים ביה מה העולם ושת
ביום שבעי כמו שכתב משה יצאנו וצונו לעמוד אשר בחר בו לשמור את
התורה להיות להם לעדות ולמכריון כי הוא ביה העולם ובעבודו זה עתה
להם קודם מתן תורה כי עמי שהודיעם שהוא גידון וביום אמר כן היה
דמי לצוותם על תורתו ומצותיו כי דון המצוה את עבדיו ומי
לעם אלו ראו לו שיגמין כי מעשה נתחברו אמת ובזה ילוח עם
עם יא להיות לעם אחד והבינותם כמי שיכנים זורח בבית
והקבצו בשמחה כן אמר מצוה לפה עיקר כלום בשמחה כשיבאו
להתעיר ושמחתם בבת תכלית שיהיה שמחתם בלילות עשיתם
בעזרה שהם בית התכלית שזה בטוח עם ישרא בתכלית עם
עולותיהם וזבחייהם לכל העמים כמו שגמל שלמה בתכליתו
וגם א הכני כל שכן לשמים לדת האל נאם יי ענין קבץ עליו
לקבצו פיל גדוני ביזל לאחר שקבץ נדתי ישרא עיר קבץ
עליהם נקבצו אחרים על נקבצו והם גנו ומגו והפסוק
שקבצו יורה מה הכרח כל חיותו אמר כל חיותה שדה לכל
חיות היער והיו לכל הכרים אשר במדונה גוג ומגוג וכן
אמר בנבואתו יתקאל הנביא אשר לעבד כל כנף ולכל חיות הארץ
הקבצו ובאו המספר מעט בים על זבתי אשר גע זבח לכם חיות
היו נוסף כוונתו בעיר והדומים לו וכן ונתינת ביער ובג
הסמיכות על בית השימוש כמו השכונת באהלם והדומים לו
שקבצו בספר מכלל מהיו צונו שלם מנתי הלמד כמו בעני
ובא האף בעני שלם לחטך עליה צופו חסר יוד היבית אן
המכתב עתה בהשלמו הנחמה שבה נביא להוכיח משה
בעדו שהיו דעים נאמל צופו עורים הם נביא הקבץ אהם
אמרים קורא לדך רע ואמל לא ידעו ולא חל לא יאמר כי עניים

עירי הלב כלבים גמלים דמיה גוהם לכלבים לפי שהכלבים שומרים
הצמח וכשיכנסו שחיה ישה במהל הצמח נצחו והחיה הנלכדת נרדף
יצק עושים עצמם כצופים ושומרים ישראל והנהגם כחוננים
אמנים שלם יכסו לנבוח שלמינעו לצמח כי תבא החיה ותטרוף
הצמח כרצונה גוהם כחיו הכלבים שמוהבים לנוס ולם ינודו לקול
שגרה החיה ותבא ותטרוף והנה הכלבים כמי שמנים ולמינעו
גבלי יזקום כי שומרי הצמח ינעם עליהם שינבחו ולם תבא החיה
לטרודת כן נביא השקר שעושים עצמם שומרי ישראל והנהגם
גומות העולם שהם כמו חיות יעוה יסחיתו צבאא והנהגם שומרי
לם יועילם גדלי יזקום שבען דרכיהם הרעים שינודו גוהם יצמ
המשב על ישראל גס כן מנהג הכלבים לנוס תמיד לפיכך המושלים
לכלבים גס כן להצופים גוהבים לנוס ובמדרש ופי' שכלבאם
אם מהו אמרים מה טיבו של כלב זה קדם משלך לו כדום סוכר
זה פיו כך היו דייני ישראל הנמים כחדג פמיון שטען נמן לו
חבר גוהבי לנוס שמוך על גוה השמים וכן משמעי צבא
לנביא מלכד והדומים להם והכלבים וגם הממרו הכלבים
הזלה לם ימכילום בעליהם לפיכך לם יאמרו הצמח הנהגם גוהם
גבלי ינעם שבעים פי עמי נפשהם נפשה הוהנה עמה וחוקה
ולם השבע בן אה הצופים כל עמקם במלך ולמשה נעים שבעים
כי הם רודפים אחר ההמונה ומי שעשה בן לם שבע לעולם שבע
נעם לו מקור והמה רעים זה עצמם ולם יאמרו על הצמח שהם
ישראל לם ידעי הבן לם ידעו להבין מעשיהם כי הם מעשה דבר
והנעים והרעים מה שראו נכלל מהם בונה לעיניו שינוכל
להועיל עצמו צועקל גמשה ולבצור עצמו ולם יאמרו עלה עש
מקצתו כל אחד וקצתו לו נבשכענו עושה מעשהו לו והן הימין
שזה רועים מצמי שין ידמה שהיה קורא בקמץ הישי גרשו גוהם
כל אחד והנביא השקר לבט בעם צואו גרלי נקמה יין לבם שבע

ביחד ונמכרה מן זולל וסובל . גם מחיר נעשה כמות היום הזה
 יתיר שם לו המר אה הם הדיכים שמונחים נצטני השקר לישראל
 ומפרנס אותם במזכר ובמנחה עד שיאמרו להם לכל אשר
 יצאו אותם ומסירים אותם מדרך יא . הצדיק אבד הכסוף
 כפול בענין במלך ויזנו אותו על צדיק מיוחד אג שהצדיק
 אבד במותו כי לעצמו לא אבד אצל עצמו בתוים ערבים .
 טובים מחיי הגוף אג אבד מדורו כי להם היה המצבה ועין אג
 שם על לב . ופי' מלך מלך שטעמו לבן עם מלך הרעה
 נמשך הצדיק כלו הצדיקים גשמי חסד נמשכו מן הדור מוסר
 מלך הרעה העתידה לבא על הדור הבא ושלם יתנו הם ברעה
 ההיא באו שמונה חולדה הנבילה על פי הדבר לא יתנו חסד
 מוסר אג אבד נמשך ונמשך אג קצותך בשלום ולא תלונה ענין
 כל הרעה אשר מנציח על המלכים הזה ועין אג שם על לב
 ועין אג כי מלך נמשך הצדיק שלם יתנהרע . יבא שלום
 בשלום הצדיק מוסר מלך למאבדו הוא נמו שמו מלך הרעה
 ועוד כי בעלותו יבא למנוחה טובה ויבא בשלום מוסר הרעה יבא
 בשלום טעמו ומה תבא אג בנמשך בשלום ינוחו על משכבם
 החסידים שמונה בעולם ינחו במדגוע גדול והמיתה הכונה
 בשכיבה כמות טובה עם אבות ומלך שיוצא מידו שכיבה
 במלך והיא שכיבה הגוף בקר מלך טובה שכיבה טובה
 מנוחה לעם כי לשון שכיבה גם כן בענין מנוחה כמו כן
 שכיבה לבו ועוקב . לא שכיבה . הלקח נכונה . השלום שכיבה
 יבא נכח הצדיק בהמשך כלו בשלום ונמשך יבא באותה
 יבא השלום יבא למנוחה . והחכם ז' אברהם כי לכל מי שיהיה
 הלקח בת"ו נכח השם יהיה לנבא לנבא והמנוחה . והם
 קרובה . לא כנגד דורו הרעש קרובה לא שפי' על מעשים
 כל עונה שמונה מכל אחד מעונה ומכאן כי הכאן נמשך

וְלֹא יִשְׁעוּךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְלֹא יִשְׁעוּךָ תְּשׁוּבָתְךָ
וְלֹא יִשְׁעוּךָ תְּשׁוּבָתְךָ

בְּלִי יָקִיךָ בְּזִימָךְ עֲתֵה מִיָּמֶיךָ גַּם יִשְׁעוּךָ כְּשֶׁמֶעַן
מִדַּעַת מִיָּב תִּרְגֵּי מִן יִצְלֹךְ קִיבוּצֶיךָ דֹּלָה עַמִּים שֶׁהֵי
מִקְבֻצָּה לַעֲזוּר לָךְ וְתִהְיֶי נִשְׁמַת מִכַּחַה לְהִינָח לָךְ לַעֲזֹר
עֲתֵה תִרְגֵּי מִן יִצְלֹךְ כִּי הֵם יִחְדְּבוּךְ כִּי מֶלֶךְ גִּשּׁוֹר וְחַיִּיב
גִּרָּץ יִשְׂרָאֵל וְהֵנָּה הֵם פֶּלֶא הַצִּלוּ עַצְמָם כְּשֶׁבָנוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּעַם
כְּבֹד וְתִכְלָם יִשְׂרָאֵל כִּמוֹ הָרוּחַ שֶׁאֵם הַמִּוֶּץ קָל מֵהֵרָה
בֶּן יִלְתֵּנוּ כֻלָּם בְּרִנָּה מִתֵּד וְהַחֲוֹסָה בָּהּ וְהַחֲחֹק הַוּוֹסִיעֵנָה
יִנְחַל גִּרָּץ לֹא כִמוֹ נִחַשׁ סִנְחִיב מֶלֶךְ גִּשּׁוֹר לִלְכַד יִשְׂרָאֵל
וְיִיָּדָה הַר קֹדֶשׁ הֵיכַל יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁלַח שְׁעָנָה עַל חֲחֹק הַר
וְנִלְכַד בּוֹ גַּם בֶּן עֲטָן כָּל אֶדָם וְכָל קִיבוּץ הָאָדָם לֹא יִנְעֵל
לֹא בִצְעָקוֹ מִצְרֵהוּ כִּי יִלְכְּבוּצֵה הָאָדָם בְּעוֹלָם בְּזֵה הַיּוֹם
רוּחַ וְהַבֵּל וְיִהְיֶה יִיָּהּ מוֹצִיָּו וְכַחֲוֹסָה בִּי יִנְחַל גִּרָּץ
וְיִיָּדָה הַר קֹדֶשׁ בְּעוֹלָם הַבָּיִת הַנֶּקִּיף מִן הַחַיִּים וְהַר הַקֹּדֶשׁ
וְהַכְּשׁוֹל הַעֲשׂוֹל הַזֶּה הוּא הַעֵין וְהַדְּמִיָּה הֵיכַל הַתְּשׁוּבָה
וְאַחֲרָיִם סֵלֹו סֵלֹו הַחֲוֹסָה בִּי יִמְצִיב מִמֶּנִּי הַזֶּה
סֵלֹו סֵלֹו כִּנּוּדֶיךָ כִּי הַמַּכְשׁוֹל נִשְׁחָה בְּדוּכִים
זֶנֶב מַכְשׁוֹל הַרִימֹו מִתֵּם כִּי הַמַּכְשׁוֹל הַגָּדוֹל וְהַחֲוֹסָה
הַזֶּה בְּבֵר הַנּוֹסֵר וְהַצְנוּי גִּינָה לְעֹשֵׂים מַלְּוֹחַ דִּים אֵל
לִמֵּי נִצְחִיָּה וְכֵן רִאֲהִיָּה בְּכִי גִּמְרָה לְמַלְּךְ וְלִגְבִּיָּה חֲחֹק
יִדִּים רַחֲמֵה וְהַדּוּמִים לֵהֶם וְגַמֵּל יִשְׂרָאֵל לֵהֶם דֶּרֶךְ וִיבָא
עֲוֹנָה יִשְׂרָאֵל בְּהַשְׁקָט וּבְבִטְחָה וְעַתָּה סֵלֹו מִסֵּלֹו
נִשְׁמַת מִן הַדִּיָּים בְּמַכְשֵׁם שֶׁנִּשְׁמַת מִן צִדִּים
שֶׁהֵם עֵקֶל וְלִקְלֹוֹת בְּמִיָּה וְיִמְצֵה מִהֶם מִיָּה הַזֶּה
מִן הַדִּיָּים שֶׁלֹא יִכְשֻׁלוּ בָּהֶם הַמַּנְשִׁים הַעֲוֹבִיִּים וְהַמַּנְשִׁים

וְגַם יִסּוּכִי וְהַחֲחֹק
וְכָל עוֹשֵׂי הַתְּשׁוּבָה

כררה אמר דם ונחם שוכן עד שוכן לעולם וטעם שוכן עד
 שוכן לעולם וטעם שוכן מי שמתמיד עמידה במקום
 בן יקרא הבויה ית שוכן להי שמתמיד הנאחז בנצחיים
 וקדוש שמו כמו ששמעתי שבו קומין זוהר השירים קדושים
 צבאות מי יאמר הא מרום נקדוש משכן וזה דבר ושכל רוח אנו
 משכון עם מרומים ועם קדושים והם הגלגלים והמולתם כן
 משכון עם הכחות עם מי שהם דבר זהם ושכל רוח ולהחיות
 רוחם ולבם אנו שם בצורה פעמים לא תחשבו שגשג
 משגח עליהם וכן יאמר שעתיד דין להיות זמן מיד בדין
 הם שפלים ומצבים מעבד להחיות כי הם כמנומרים
 בגלות מרב הצרות כי לא לעולם גרים מיום היותם לעולם
 ועד עתה הייתי במדינה עמם הם חושבים וזו קוצר עליהם
 ולא יהיה זאת המדינה והקצר לעולם כי מסיר לב הזב והם
 ועשייתם גור במקור ילכו כי היום מלפני יעקב הרוח מלפני
 הים והם ילכו וילבש הגוף ויכנסו אורו ללב בדרך המורה
 וככל הענין נאמר ונאמרה זה עשייתו כמו שם מלפני כי
 כי יגלה בשמחה מעבד הגוף כמו הגוף שהוא מעבד הורן
 לשוכן הים חושב הולך אחרי תורת הבהמות וימשך אחרי
 הדור ולא יהיה כן לעולם אל כי ירדו כי הנשמות מלפני הם
 זה לצדי עשייתו אורם ואין זה מעבד הגוף ומלכו דעה מתי
 וזה יהיה מיום שאלה זותם מן הגלות ונחיה מיום ומחיות
 הגלות ויהי הכסוק על חתייה המלה אנו לא לעולם יהיה
 בדיון ולא למכור יהי רובני גירי דותי גירי גירי עתה למכור
 ונאמרה מן עבדיה בעון צדעו זהיה חומר יעושק כי עין
 התואם גדול נאמר שגן בומירה ומה שם

חייבה עליו תורה מיתה לפי שגין עין זה נמצא ביום כי הוא זוכ
מפסידי סדרי הישוב לפיכך מוכעיס אותו בעגדתו זבל כשהעין
מתכנסת במדינה לא תוכל לעמוד ותחרב מבט החמים והמבול
בא לעולם מבט החמים כמו שכתב כי מלכה המרץ חמים הסיר
כי הסיר פנים כמו שגמל ונני יהי גספני מהם יילך שובב מורד
שמירד בי בעבודתו וכנה אלהים אחרים כמו שהתענה לבו דרכו
וגיה דרכו כי גינו עומד זמן ירוך בדרך טוב לא יחטא נאוב
יחטא וישיב ויזין שהכתיו והגליהו זמן רב גשוב נחפנהו וועלו
יפוגה הנכס כמו דפנה נכסי נשב ונכס גסלם לעוננו נזנחהו
בדרך טוב כלו גישר לבו בדרך טוב שלא יחטא עוד נגשם נחומתי
כלו טובות שינחם בהם ויודעם כליו למותם שהתגבלו בגלות
על חורבן ירושלים וכמו שגמל שישו זהה מי שזנח כל המתגבלי
עליה ויהי דרכו גורח ונבחרן גליו קדמי ותרג' ולא כליו למתגבלי
עליהן בדרך וזה היה מיחמא דבר שכתב נחמתי בפי הכל שנות
שלום לא יזכר שם מלחמה בעולם נזה יביא חורבנות
בוג נמצא נפי לרחוק ולקרוב מלי' ושלם ולקרוב בה ולפי שהמחמה
ההיא תהיה בירושלם ממך השלום איה ורפתהו שב לירושלם
כמו שפירשנו נמכתהו ויהי הכסוף בן מיללל שפיון בפוס כל
מינש גמל שלמה יתעבד לעדיקייג דנעמו גווי' מלקדוין
ושלמה יתעבד לתביג דתבו למגריהם קריב גמל יי' ונשבוק
להן ניש מלקת בדרי' זל בדבריה ומקצת פירשו בהקדמה
ופירשו זה רחוק בעלי תשובה ופירשו קרוב הצדיקים ולמדו
מזה וגמרו גדולים בעני תשובה מצדיקים גמורים עם רחוק
בנישג רחוק וקרוב קרוב ופירשו רחוק מלי' שהיה רחוק ועקב
וקרוב מלי' שהיה קרוב ונתקרב והשנים נמי יסופהו עיפ
כמו שגמל בנבונה מלכה והיו כל אדית וכל עושי תענה לקש

וכי ידוע כי חסדך נמשך מעמך עד אין סוף לפרט שכלם שלכם לרחוק
 וכל הרשעים שהם כים נגד מן שלום להם אם יסורו כלם מן וכי ידוע כי
 כמו היס שהם נגד א השכה כל יגע ויגע כי העקם למי נכל אם ידע
 גל מחיר גל לעולם למי נוח ונבונם א המוכה יגשו ומיליו רפסוטים כן
 לעולם למי נוח הרשעים מהרצו העולם עד שימותו כמו שמה שם
 רשעים תכלו רצו יצוין שלום אמר להי כן הוה והסכרים טובתו בהם
 מזה יח טעות הוה כי הרשעון שמה נפרש מן ומבט הוה אמר וי
 וזה אמר להי והסימן יח להי קרא בנרין מזה לרבים שיכרמו
 בקול גדול לבני דויו שהיו ממין עמך טובים והם רעים והנכסם
 על מעשיהם וינים קולו להם כמו השופר שיצמיע למי חונק קולו
 והקריה בגרין מנעל שהדיבור נמשך בפה הקול יוצא מהגרין וכן
 הוה מזה דוממות א בגרונם יגשש בקדמי נתיצוט א' ומשך א' א
 המיד קדמ להם לעמי שהם נקמים עמי וכל הענין במש ואותי
 דורשים נחפזים בפה ולא בפה ולא במעשה כי העשה צדקה
 ומשפט לו נמה לדרוש ולשמוע מיד יעשה מכל מי שלם יעשה למי
 ידרוש הנה בדרשו כופל ענין לחמה צמנו מומיה למי צמנו
 ולא חמה תעטותנו ולא קבלה תכלתנו ולא הדע כאו לא
 הדע כלל מן מרה משנה בני ומיבנו מושלים בני ועמנו ולא ימיה
 ולא הושענו והקשורה הן ביום צומכם ומיד מרה צומכם ומי
 אם למדיבה כי ביום התענה ימסרו העם וימיה מרם בעל חובו
 ויש אומנו חפצו כלל חובו נמס למיהן לו יגיש מזה וידחקנו
 עד מיהן וכי יכנו במגיד רשעים יעשו שלם כדמנו הנה מן
 צומכם לא כי מם לצרככם עצבכם ממיו נכס כמו ועצבך
 צבית נטי כי הממוץ יגע למרם לעצבון ודגש צדי עצבכם
 להפירה הקרייה כדגש קוף מקדש יח והדומים לו המגשו לא
 יגש הקרייה ובג שלם ומן המנה שהיה יונה וסלחך לתכין

תקדבון ותרב זותו כמו צעין כמו ויגש אלו וקייב לשהיה קין לייב ומצא הנה קין
צוממם כי גם לייב ומצא וקין גומה זונה ואגידך ידוע בדברי זל בעל גמרא
וזולתו כיום סמיהיום והקם היר הכביטה ועשנין צעמדם להכות בה כמו שוממי
הן הן גמריין של ציר גדול ים האף נוסכת והוא חרבת עשר לכי הכשין וכן
החא מגרבותהן כיום כמו היום והכף כף הזמרת כמו השבעה כיום
להשמיע במידים שזרם צועקים באלו גרם שוככים נלמדם לפי נמינו כי גם
צדך מרמה באלו מינע ינדע לבבם הכזה מן הצום הנראה התענות מלמכל
ולשתות וכפיתת הדש כמו הקמין והוא גמין שמוכך דגשו ולם הצע
השק והמש כי מן המעשים האלה נבחרים ונרצם לפי גם לא בלב נשבר וז
וצועשים טושים ושוב מדרים רעים הלא זה חרצונות קשויי רשע
וכן כי מן חכמות למעוץ כי מעשה וישע כשיחזק דמה לרשע לקשי
זמיץ שלמי יונתם לכתחו ולהתירו כי גם בטיח גדול וכפיה עשן במל
ומה הרב גמדות מונטה כי מונטה כמו רשע שממלטים העשים כמו ימיטו
עלי מן זויהיה מונטה שם העול כמו ניקח חנניה את המונטה מוסדו
אמוטות דמה דחק העשים ולחצם ונגשם מורם באלו ישימו עולומו
על צומם: וית שרו קערי כתב דין ומסמיי ושלח רצונם חפשים הם
העבדים שהם רצונם ועשבים ביד גדוניהם עובדים על לא תדע בן צפון
וגם לא שלתום מקץ שבע שנים כמו שהנבחר ירמיה בעדורו על זה
מוטה פירשתי: הלא פתם לרעב החריםה הם הצצעה ידוע בדברי
זל בעשן חרבתה לחם מצדך ואחר כך בוצע וזולתו: מידים כתב
מטלמלן וכן עשי ומיחיי עשה ומינדיה עשן טלמלן ומצדך לא ורע
להכילי הדעב ולבסותה עמם הוא חייב כל יצאל מכל למי שהוא קדובו
הוא חייב יורב מענה וגם ירמה מורו שהוא עב לא יעלים עיניו מלמנו
עש שיצטרך לשמול מזהו לא חייב להלגוב לו ולפתוח לפניו דרכו
שיחיוח צהם ומצדך כמו גיש גיש ל כל שמר צהם ומי שעשה מעשה
לא מחזק המ שמקיים כל המצוות לא זכר מעשים אלה שהם הפך

המעשים הרעים שזכר אף יבקע כשחר גם כעשה מעשים א' למרצאנך
לעגם ולעק ולחכר וידע כמו השחר שהולך נזיר עד נכון היום מוכן ללחמה
ומוכר רכונה אף אם בא ענין רעעל עתה בנפך זו במעונך עבה בהיובך
הצות חיותה מלה כצות המדמה שהולך וגדל כן תביה הצלחה והיה
בעולם הזה ובעולם הבא ילך לענין צדק כשעמלה כבוד ויאמר לך המקום
הכבוד אשר נפלה הצדיקים צדוקה אף בצדק החיים ושה זו ענין זו אף
צמח לחזק הענין אף שבענין השניה פירט דברים בפרט שזכר בלגאנא
השלישי אף בפרט שחיות שבה שהיה יסוד גדול למענה כמו שפירש לענין
אף הקים כי בעצמו המעשים הרעים תמך למה צמחו ולא תמך מכל
צד אף המעשיך תדע שבעה אף בקנין אף ומה צמח ומשאלה
אם תמיר גם כשעל מן המעשים הרעים ומה המעשים הרעים מונח
כיראנא שלח מצד ענין אף כמו שמוח למעלה ולהכנס צמחך השעל אף
תמיר אף המעשה הרע והפ' שלח מצד תמיר נדחך בעדס המוכרים שילח
מצד ענין אף חכמו אף שיראנא וכן תמיר דבר מן שלח תכנס לנעך אף צמח
והם הם בלגאנא שזכר ותפך לעצב נפשו אף המעשים האובים
שפירש שחיות לעצב נפשו ופירש כל שחיותם לו לתמך ברוח נדיב
העשה ובהסדר פנים שיכיר כי בלגאנא אף אף נהן לו וכן עלה כסוד
שכר זכרו ותמך כמו ותמך וכן נפשו נאן ופירש מן אף השעל שיהיה
פירש הלחם שחיו לו כדי לשבעה בצדק אף הם היה לך חמלה וצדק השב
כמו צדק שיהיה חזק אף היום ונחך כדיו יא נחש בצדקתך בלגאנא
ישלח ענין בכל אשר תפשה בצדקתך ענין יובש כמו צדק צדק
בעל שיהיה חסדן וצמח בעולם הוה שצדק נפשו ונפשו אף יחליץ
ידאן על דרך נדחך ושלמה מזה תדען עזם נחש העצמות לפי שהם
מוסדי היום ובענין הזה אמרנו ה' עובד לפני ה' צדק ביום טוב של נחש השלח
אף החלוצה יא שלחנו כל השפיענו ודענו צמחך מן כיראנא הנחמ
בין פירשנו לשון מנוחה ומלחמה צדק לשון נחש בלשון זה יחליץ
ישלח יחליץ יחליץ ומה נעלה יחליץ מלחמה יא מלחמה יחליץ
חלוצה העבד יחליץ ונפשו אף יחליץ היך כמה מלחמה יחליץ ומה חלוצה

בן דוד שיש בו מעינות יסקוהו והנה דנה ועצת המיד והנקות אשר בו
לחיים זו היתה כמו מוצא מים והוא המקור אשר לא יכזב ומימי כי מי צעק
היוצא הוא נובע וכלות הדבר הוא כל מוצא בו שלל היה שם מעולם עליון כח
מעשה זית והכדוש יחש בס' ובנו ממך כי כמו שהמעשים הישנים מחויבין
זה הזקן כן המעשים הטובים מישנים זורם ופי' ממך המעשים הטובים
היוצאים ממך יבנו חכמה עולם שהיו זה זמן רב חכמה מוסדי דור ודור
המוסדות שכל זה דור ודור זה המעשים הטובים והקומה זורם וקוראן
גודי בידן בנה העולם יקמו לך כן כי בזכותך ובמעשיך הטובים יגדלו חכמות
משועבד נתינת לשבת כי שבתך האזק הנתיבות שוממנה לין עוצה בהם
כמו שאל דוד ציון אבנות חבלי עלי מעשה ועמרו עליך כי אתה משועבד נתינת
לעבדך זהם לשבת כי מעשה שיבת העשים ישובו גס בן הדוכים וית ויקרין לך
מקום ארח תקנה מתיב רשיעם לא נכיתה אדם תשיב מעשה מלכת בשבת
חנץ לתחום יאמר גס תשיב כלל גס הייתה לך בדרך ונמטה שהגה שבת
והשיבתה חור רגלך מלכת ענד לכבוד השבת כל שכן עשות חכמה
שהגה כלל המלכות שחייבין עליהם מעלה כי מי לנמך חנץ לתחום שהגה
כלל חמור עליך והשמוע מעמנו ציוס קדש' שאל קדשהו כמו שאל ויקדשהו
והקדוש הוא שהבדילו מעשר הימים ופי' עשור חכמה מעשה ומוסר מעשה
עומדת במקום שבתם ורגלך וחכמה חכמה יוד הרבים וקלל דודו דרך
המקרה לשון רבים שגמרו רגלך אחד בתוך הרחוק ורגלך אחת חנץ לתחום יכנס
שן גס תשיב גס רגלך חנץ שבת רגלך בלל יוד יאמר למקרה וקדמה
לשבת ענין גס תשיב מעשה למעשה וקדמה מעשה לענין גמול ציוס
קדש צמח בלל ענינים ומובנים שבתך שישנה מעשר הימים למובנים
מעשה בתשיב ושהל חנץ מעין ושהל חנץ השבת ומהות כד יאמר לא
יחמדה ציוס ובללבו ותתענה נכחו בו ופי' וקדמה כמעט מקדש קדש
ולקדוש יאמר נכחו כפל ענין חנץ וקלל כיוסוהר ציוס הכפידים שגמרו חנץ
ולקדוש יאמר נכחו זה יום הכיפורים שגמרו בו לא חכמה וכלל שיהיה זמנה
הנחה נכחה בכסא נקיה וכנחה מעשה חכמה כלל מלל שגמרו

מעשה כבמלכה כי פי דיכך חפצך ומעשיך כמו דרבי סמינה ודוכך
למחות מעלן והדומים להם ויזלף דרכך מנהגך שלם ירא מענה וצער
כמענהו בחול כמו שמענו וכבדנו שלם ירא מענה וצער
של חול וכן שלם ירא הילוכך של שבת כהילוכך של חול וכן שלם ירא
המשה של שבת כשל חול וכן לשנות מענה המלה עת להקדוש או למחר
מעצום חפצך ככל הענין צמח כי היום כמו מעשה דרכך כמעשה שבת
יך הפשט וכן ה' מלפני צורך ויזלף מעצום חפצך צדקו שלם ידני
שבת בחפצו והם הדברים שצריך לעשות בחול ודקדקו כן חפצך ומעורר
חסרין המכאשמים מותרין כמו שמענו חפצונם של מצוה ולומר לשבת
בשבת ומעורר פוסקין צדקה לעניים בשבת ומעורר מעדכין על התניוקה לומר
ועל התניוק ללמד תורה וללמדו מומנו כי כל הדברים המלה גס ידני בהם הם
מצוה ואף גמנו צמח שיחיה כדי שלם ירא גמנו ומלפניו גמנו צמח ומעורר
ודני שלם ירא דיכך של שבת כדיכך של חול כלל שידני בשבת בנחם
וימעט צדקו וקמנו דבר דיכך גמנו חפצו מורכב והיו התמידים מועד
שמיין גמנו מהרבור בחפצו שלם חפצו שמים כמעשה התמיד ההוג כמנו
בשבת ויה ודני דבר ונעלם מלפני דמנו פי דני מן כיבן והשג דין מנו
ואהמפי בחול אף יתענה עליהם גס יתענה מה השבת התענה עליהם כלל
שפיט על מותה עד שהתענה עליהם ותרצה בו במוטו כי מעלה הכל והתענה
עליהם היום תענה הנפש והגמון רבי מעשה פי תענה היום כלל תענה
גמון יהיה עליהם לא כבסילים שג בהם לא נאנה לבסיל תענה אצל המעשה
לא ידני בתענה יורו מעלי כי במשפט בעצמו כי היום והתענה בחמה
ובה יתענה לא שהתענה היום במשפט ייעצו שכל ייתחזקו כמותו
השלשה והם כח הזכרונות רב החינה וכת המחשבה והרצון
על פמנו מן כמו ירכבו על צמורה מין והיה מין ישרא שהיה גמנה
מכל המכאשם כלל גס גמנה ממנה ילפון עוד עליה צמח שמעורר שבת
ושמח מעורר ובהצמח הזמח לגמנה גס היום קדוש ממנו הגמנה
יזכה לשוננו וגם היום יתקן ממנו הגמנה יזכה לתחיית המרגם ויזכה למין

[illegible]

גרסאות הנהגות ועברה הנסיף ונאלץ לא צפאנה המצוה לבד ולא צפאנה המצוה
 לצד לא גלה ומה גרמו ונאלץ נגדך כי גמנו מהנודים צפאנה על עונותינו
 ונשים גלנים וידועים לשון לביך גל נגדך לא כמו המצוה שהיו גל ונאלץ
 גלן לא דגם גלן נחמנו עברה בן גל וחמנו ללשון יצוה ונאלץ עברה
 לשון יחידה לל כל אחד נחמד מהתמנה מעידה בן כי בעונת הצבחות
 באו להם הצרות וכמוהו לשון יחיד על רבים ונענו קחם ויבא אי אנשים
 נלכדה בקנינה לא תעש גשוויי ונהדומה להם גרנו שלמנו ונחמנו בהם
 ומהנודים עליהם נכתב העשן ונאלץ ועונותינו ידענו פשע וכחש בל שנים
 מקור וכן נסוג דבר הודו מקור גוי יהיה נסוג ונתי העין והטון לנפגל
 ופי' ונסוג לצדן כמו לא נסוג מחור לבנו גלן זה כמו כחש בל וימרו לא
 הוג שהני גל נגדך בלן שהנא ינדע בן ונמעשין אל פי וכחש בל כי
 כשיכחש גיש בחבדו כלא מכחש בל וכן גל ונמעשה העל בל וכחש בל
 כיון שנגחש בעמיתו שהחפץ גלן גלן שהלנה לנבלם עדים הנהגות כל
 מכחש בל שהדי הוג עני צעם גל בל בל שרף צמיחמדיה כל
 כחש במצותו שצוה לא כחש ונל תשקדו גיש בעמיתו ונסוג מחורו
 להינן הפך אחי יל אכנס תלבו ונסוג שרשו נסוג עשן התמדות
 כמו שישוב למחור וכן והוסג מחור ועשפמ וסדה דנה סה פי' מעשה
 הודו והוג כמו הודו עמל הנל לעל ונל ההם בחולם והיה משפטה בקמץ
 וכן ונל שרשו הגה ונל ההם מקנס קמץ ופירו' ולשוט גש הגה בחייה
 ומה שחושבין בלם והוא בהנין מוצין מן הממשכה להדיבור והמעשה
 ומחשבות וצדיקים דגל שכל ונל גל פי' הודו כמו ונל הודו ארצ
 יכל שכל ית ונל ההם בחולם כמשפמ והם הוג בחולם לנול המלה
 ויל' הנדו והוג מעחן ונלמקן והסג גל על דרך המשלל הממשכ ש
 למחור כי גלן מקנס צעם וכן הצדקה ונחמק תעמל לא תכנס איהם
 והמשפמ בל לשפמ בן שני בעל ריב להצדק הצדק ולהדיע הרשע
 בדין והצדקה היל לרשע ולהלול לו ונעילות חסדים ונעקון המדות
 בן לעשים בן לעשינים והמלה להיוב דוד גל ונל יאקו בעמיתו צמקין

מן כח שומע יד והדומה להם ולא יהיה נחמד בלבו ונגזר הזאת שיונה
 בא נבמ צותיו ונכונה הוא היושר שיהיה ישר בדרכיו וצומה שציון לחברו לא
 לעצמו יורה מלחברו ומהבת לרעך ניהיה ישר עם כל אדם מלי זה עם שיהיה
 נמלה שאין צרחוב כי בסתר היו בהם גרשי אמת וכן מלי יומיהו ובקשו צחוצות
 אם יש עש ועבד אמונה כי גרשי אמת היו נחבאים לא היו מרחמים צעט הקטנים
 כיהיו נבאים בעיניהם וית מלשפט עבדי דינא נצדקה עבדי זכוותא אמת
 עבדי קושטא ונכונה ועבדי היו מנוהג ותרדי האמת נעדרת שלם היה
 נמצאת ביניהם כלל כלל לא היה פלעולם וסר מערע משהתולל גינו נמצא
 כלל שלל ונבזז אורו וקן העולם ניהא וירע בעיניו כי עין מלשפט זכר מלשפט
 והעין האחרים כי זה קשה מכלם כי גם אין מלשפט צמל סדר בעמדם ולא יעלה
 הישוב ומחול גדול סחו של חמם שהיה דור המבול עבדו על הכל ולא נחמס גור
 דינא לא על הגמל שנכח מלמה ואין חמם וירא כי אין גיש הנה ממצאנו צורה
 נשבת עבד יא להיך ושלמה בקולו נאמל נשב יא להיך מלשבותך ונחמד
 ואמל ובקשות מעשם מלש אלהיך ומצאתו כן הנה כי על ידי ההשוכה יהיה קבוצ
 גליות וישעיה מלי נכח כי עין גיש ורשע על זרועו וכן מלי נאמל וקין ענינו וגר
 וכן מלי דרכיו ניהיה ומרמזהו כעו שפי למען ואמל יחזקא לא למענעם גיש עולם
 צוריהם ואמל ניהיה מלש אלהיך העמים והצמח מלשם אלהיך העמים
 ונשפוט מלשם אס ואמל נכונה ונכונה המורדים והכושעים בי מליך מלכותם
 אורעם מלשם וא מלשפוט לא וגם צדקה אמל נכונה להם צדקה מלשם נאמל
 בזכיה חצות ונחמד הא יצאו ולא נכונה וגם צדקה רצון מליך שגיו נכונה בון
 אם יצאו על ידי השוכה גם לאו ואמל מלי יוחנן מלי בן דוד בא לא בדרג שכולן
 זכאי מלי בדור שכולן חייב בדור שכולן זכאי דכה ועמך כולם צדיקים לעולם וא
 מלי בדור שכולן חייב אה ניהא כי מלי ניהיה מליך כולם צדיקים לעולם וא
 ועוד מליך כי יהושע עבד מלי כה ניהיה עבד מלי ניהיה מלי וכה עבד
 ונכב על חמור המלי כה ניהיה עבד מלי ניהיה מלי ניהיה מלי וכה עבד
 צדקיהם ו לעמך מלי גם ישר עושים השוכה מליך נאמל שז נכונה וגם
 נכונה מלי לא יהושע ניהיה כה ניהיה מלי ניהיה מלי ניהיה מלי ניהיה מלי

אל
 בשובם ובעשייתם טובים הנה לנו רועים כי מסופקים היו גם יתרו קצין צה"ל
 על ידי תשובה מולל וזה מפני מחלקה הפסוקים ויתפשו להנצח הפסוקים
 כי רובם ישובו בשובם אחרי שיחזקו סיועם הגמולה ועל זה נאמר ויחזקו
 מן היום כי לא ישובו עוד שיחזקו החלטה היצושה ועד"ן יהיו מוכדים ופושע
 ויחזקו הגמולה בכלל יובישראל השבים בתשובה ויכלו בדרכך שלם יבוא אלך
 ישרל וזהו שכתב בעצמה יחזקא וברוב מכם וצמחו ויהי כי אין איש כל על
 כל ישרל שלם ישובו בתשובה שלמה ולא יפושעו בא כלב שלם ונכון עוד שיחזקו
 סיועם הגמולה ומה שחזק איש מולל על כל ישרל כמנו ומה שירל נאמר צמחו
 שהיו שם כל ישרל כי לא יתכן שלם יהיה שם איש ואנשים צמחו צמחו ומה
 שהיו רעים לגמולה גדל לא לגמול כל ישרל בזכותם וכן מה שחזקו דור שכל
 חייב כל רובו כי לא היה מעולם דור בישראל שהיה כולו חייב שלם היו בהם
 אנשים וטובים וגם החייבים לא חזרו שהיו חייבין בליה חס ושלום אל חייבים
 שמינים רעים לגמולה וישראלים עטין המהוין לבב וכן כאשר שחזקו עשך
 רבים אשרומם כעצם חזק מפתע עטין תכלה ובקשה כמו ואלה הפסוקים
 והשעלו זרועו כי מין עומד וסומך עמו כי גם כחו וצדקתו לצדו כי מעשי
 המיש וצדקתו הם העומדים והסומכים להושיע אותי ומה שחזקו ומה שחזקו
 זה זרוע כנגד הגוים לקחת נקמה מהם שחזקו היוקח מעצמו ולקוח לא
 שפי ומה שחזקו כנגד הזבוב שחזקו ביד עמלק למרעם חזקו ומה שחזקו
 עמלק צדקה להשיעם מהגלוב ובחזקתו והוא שחזקו כל לעצמו לחי שעל
 חזקו מוטל להושיע עבדו מיד המחזקים בו וצדקתו העבד נוסע חזקו
 לפי דברי נאמר חזקו שחזקו היכל חזקו והיה חזקו כלו הוא נאמר חזקו
 העבד וכן הושיע ימנך וענך ויחזקך צדקה כלו יהיו שני מינין עליון
 משל כל צדקה וישיעו לשרל וכל נפש לגוים ומה שחזקו כל הושיעו
 לכלים שהם מין שריין וכובע משל שייך חזקו שחזקו ומה שחזקו
 מהחזקים שלם ירעו להם והשריין והכובע עינם מלבושים אל לפי שעה
 בעת המלחמה והיושוע לא תמנך מעתה חלה ער שיחזקו שחזקו
 ובשעת המלחמה גור נמנה והמשיל נפ הנקם והקנאה לבגדים ולמעט

שילצו מדם זותם כל עשה כי עוד כל ימי עולם יהיו זומות העולם עבדים לשון
ובו וידו בשונתיהם ובענין זכריהם וכונתם כי זה נקם וקנאה על השעבוד
שעבדו בשנא כל ימי הגלות תלבוטה שם ואלה השם גמרי הפעל לחזק הענין
כמו ויבס דוד צום קצף יא על גבות קצף ומעלה מעל למען מצוח טבח
והדומים להם כמעיל המם נקמה רפה שלג כמנהג ברוב אל שימאצו נמנה
בעל גמולות כמו שלצ קנאה על גמולות שגמל לפרעה ולספחיים ולשאר
צוררי יאול כן ילבז קנאה כשיצאים מעלותם ובכל הענין עוד לחזק וקול
בעל ושלם כמו שלם על גמולות לא יבזו כן ישלם ומה השילום הזה
לצוריו גמול לא יבזו גמול הדע שעשו לשלם להם וכפל עוד וקול גמול
גמול יבס למי הגנים וזכר גיום לפי שיאכל מפירותם בגלות בכל הגנים
וצבלם הדעו להם ולכלם שלם הא גמול וייראנו גמול שישלם הגמול ייראנו
כל העולם ממעורב וממזרח כלו בכל העולם כי יבא כנהר צר כי גדול קצו
אל יבא לשון שקיעה כמו ובא השמש אל יבקע הצר ולא ימה עוד כמו
בנהר שיכנס צום ולא ימה ופירש נוסמה ענין נסה אל ודוח יא הנסמה
שלג ימה ונוסמה מצען מרובע שראו נוס וזו לצעון גול ולשצפאע
ויש לפירש כי יבא כנהר צר טעם למה שאל וייראנו ממעורב וגו' אל למה ייראנו
זר יא אל כי יבא גול ומגול שהנא במרץ יבסל כמו הנהר שצא צמחה
ואז כוח יא נוסמה בו ותרכלו וזן העולם כמו שאל בנבואה יחזקאל ובנבואה
זכריה ואז וזו לצעון כי ערפ שיהיו יארל ציושלם קודם שיבא גול ומגול
כיון שיבא הוג יא מירכ כל בל להם גול הנמיל ואומות העולם צאים ולחמים
עליהם ובשישמהו הא שם בדצר ובדם ובגשם שומאך ומצע גלבוש אל יאיו
כי בל לצעון גול צמחה ולשצפאע בעקב כי אל ישובו כל ישראל צמחה
שלמה ונוסמה מענין נם כמקום נוסם כי מנהג העולם כי נושא הנם
מה הנשונה בחיל שכנגדו ודוח יא יהיה נוסמה ומה בחיל גול ומגול
ועל כדרך הזה תי וייתן כשפע נהר פרה מענין ומעמל דוח יא יתבדון
ובל לצעון מפוצ הוג ושצ מלשע ואני זלג בידה פירש החסד גמול
א עמי זלג הצריה אשר כנה עמיהם דוח הנבואה שיהיה להם זהו שאל

[illegible]

לכבודו וכן טעם זה כך לעולם נתי אה אה עיפיה לשון נקבות עלקלו
ישאל העולות מן הגולה מהו ומה יתבנה קל מהיה כמורה עב והמשיל מיר וזה
הקלות לעיתות כי היא התנועה הקלה שבתנועה וכן מחץ יעוף יומם וכיוצא
א מדובריהם כי יורה יעשבו מהיה בשוץ א קנהם ממה שיעשו בצורה
מהן מבט שממהיה לשוב א גוליהם שהשחן להחליץ מהם צפיהן לחצות
הן חלונם השוץ כי לי ימים יקוו כי שוכני המים יקוו כי ידעו ענין החצות
והמריע לפיכך יצאו בעד ממקומם ומפי יהיה רחוק יצאו מזה אהרץ
ישאל ומה יהיה דמיון הם יתעשרו בגשונה להצטב בעד דרך ים
צמורה ויאל בגשונה צמחיון כף הדמיון בגשונה כמו שהיו צמורה
תשים בגשונה צמי שלמה כספס וזה צם זהם גיפאר כספס וזה צם
שלישאל כלו עם כל ממונם יצאם לא יצחו ממנום דבר בארצות העלה
זו יפאר כספס וזה צם של הגנים כמו שזכר בעולי בבלי ינצלוהו מנשי
מקומם בכסף ובזהב ובכסף ובזהבמה לשם יא אהרץ כי ישמעו זה
שמע כבודו ואלו שיעשה בהוצאת עמו מהגולה ובעשור נקמה
בצונניהם פהרץ בקמץ הדיש לנקמה כמו בכנוי הזכר בעבור כנצח
מדבר כנצח כנצח כנצח ידבר פעם לשון זכר ופעם לשון נקבה לשון
זכר כנצח העם ולשון נקבה כנצח נקמה ופי פהרץ הוא נהרץ הפהרץ
והכבוד הזה שיעבדוך הגוים וצנו בער נכר מלצח שיעבדוך צמחיו
אויצמו לך יעבדוך במלצח שיצנו חמורהך ויעשו מלמכהך וישרתוהך
מלעיל כמו משי למען כ בקצף אז תכדי כ כלעטנך בין המושבין
הדע הוא ממה ומינו מקרה כלל כי בעת שהיה קצף עלך הייתה זאה
לעבדים בגלות ובעת שהיה נצח לך יעבדוך גפי מלכגוים כלשון
העם ופירחו מן הדגוש והוא שיעל עומד וכן פירח הסמך דר פירח
גמרץ כלל יהיו נפתחים יומם ולילה להביא לך חיל גנים מלכגו העיר
ינושלים כמו שהיה כל הפכה שעפיד יהיו נפתחים המעל בלילה כמו
ציוס כדו שיכנסו נשע חיל גנים לך במטה כי יתה שלום בעולם וילבו
בלינה בעת החום וכן כי להביא לך למעלה לך נכמי עממיל ומלכגו

נהוגים יהיו נהוגים איך שיבאו לפני מלך המשיח כעבדים לפני אדוניהם
ומה שאלו נהוגים כי מנהג המלכים נשילכו בדור ילכו ויכבדו זונגלים
ינהגו וזהם שדים דרך כבוד וית' נהוגים זקנים כל אסורים בזיקים כי
הגוי והממלכה חרוב יחרבו ענין חרבן ויל' ענין חרב כלו יהנו כבוד
העצם הטובים שבו ויתר כך מפרש מה הם כמו שהיה מלח מלך צור
למלך שלמה ביום הדהר ותל שור פירשנום בפי העניים והאבנים לפתח
מקום מקדש שיבנו בהם בית המקדש ומקום רגלי כי בית המקדש מכוון
בנגד כסא הכבוד והם כסא הכבוד מושבו בית המקדש היום רגלי אבן
כי הוא יהן בעצם להבין והלכו שחונן צאקל גבוה קומתו מן תחתיו אחת
בע מעשך מלותם שהיו בע מעשך בגלות ומלתו כבי בזמן הישועה נשנה
ולבו איך שוחמים ומנפלים לפתך ויל' מעשך מעשך בנגד כי כנגד יחושם
ידבר על כפות רגלך על כפות רגל בנק רל עמ מדדך כפות כיהנך אחת
עיר יא כי כבודו יתא בה ציון קדוש סמך ציון של קדוש ישראל עיונה
שעלה כבוד יא מעליך ומין עובדי בחורבנה משוב דור ודור לכל הדורות
לעולם תהיה משוב כמו שנקראת יפה נק משוב כל המדך וינקת חל
דרך משל כלו שהמכלי טוב מלך הגנים ושך חלם כמו בפתח חל
שך והוא על דרך משל רל טובם וכן ה' והשבעון נכמי עממיה ודבנה
מלכין תתקין תחת הנחשה שלקחו הגנים ממך זביג זהב כלול
זהן כלבם לשלם לך כפלים וכפלי כפלים מנשר לקחו ממך הם מן צוותם
ושמתי מקודתך תחת מקודתך שהיו הגנים נותנים פקידים עליהם
לגבות מהם גשים לך שלם וצדקה ולא יהיו עליך עוד פקידים ונא שים
לא ישמע עוד חמם שיעשו לך הגנים וקדמה ישועה את הקדמי ישועה
הנמוכה כי לא תצטרכי עוד לעלות אל החומות ולסגור השערים מפני
המזיב לפיכך תקני להן ישועה הפך המלחמה שהיתה מקדם וכן צעדים
למיסרם בהם אל תהפך וית' ויערעון חורקן על שורך ועל תרעך והן
משבתין לא יהיה כבי פירשנו כי יתשיל הישועה והטובה למורה עורמה
כל כך יהיה מדרך גדול שהיה מעי יא והוא הטובה הגדולה עד שלא יהיה נמשב

וזו השמחה ואור הירח לכלום והכל דרך משל כמו שזמננו ואור החמה יהיה
 שבעתים להתמיהך שהלמי בבבנו ובטובו שיגדיל עמך לא
 יבא גם זה דרך משל כתר לא הצטל עוד מלכותך ויקרך ליעני
 ועזבך כלם צדיקים שיצרך אותם הא כמו שכתב וצדקתך כצדק
 הכסף והנאמרים יהיו כלם צדיקים וקדושים כמו שכתב והיה הנאמר
 צדקו קדוש יאמר לו לעולם יהיו ארץ שלא יגלו עוד ממנה לעולם כי
 יהיו נצב מעני שיראו במעשיהם שזמננו נאמרים לא כדמיונה שז
 עליהם מדוע קוית לעשות ענבים ויעש באושים ולא היה נמנה שהיו
 מעניא לא זמורה זר להתכמר איתכמר בהם בקרא להם עסי כמו
 שזמננו שזל אשר בדך להכמי הקכאן גינו זמננו על גוף אחד כימה
 ענין קטן וצער לא כל השבט הצעיר והקטן מהם יהיה לאן
 פעמים ממה שהיו עתה וככל הענין במלך ממנה זמננו והצעיר
 לגוי נכבדים גט יא בעתה אחיזה זאת הטובה שזמננו מבטוח בזמננו
 יא קעשנה שהיכלת בידי זמננו בעתה זמננו אחיזה וקדוץ זכו אחיזה
 לא זכו בעתה ויא שזיע עתה אחיזה למירה והיה כי לא יאריך
 זמן מענה החסדיו ונעה עד כלותה ותז זמננו בזמנה גיחנה
 רוח יא עלי גלה הם דצי הנביא על עצמו לל כי הצורור
 הטובות שזמננו ונענה לומר רוח הנבנות מעתה הוא שזמנה
 עליו שזמננו הא לבצר בהם ישרא העתידין להיות בגלגל זמן ארוך
 ומצאו אה התמורה בתוכה ולא יתמצו מן הגולה כי מצי יא
 הם אה הנחמות שזמננו למרס ולתבס לבצר בהם בני הגלגל
 שזמננו עניים ונאצרי לב סנבלס הגלגל לשם יא ואורצו להפך
 ויחודו ומתורתי היו נאחד והנעמים אשר הם צדוקים ועניס
 ומשח רבה וגדל ומינה אות להיות שלח בזה הנחמות וכן ומשחת
 מהחזא תמצח לנביא התהך שזמננו במעשיתי ולפי שזמננו ה
 המלכים הוא עלידי משיחה נאמר למנוי אחד בלשון משיחה לעל
 שזמננו משיחה ופי יען בעבור כי יפאר שהארה עליו רוח נבונה

נלמימה דורה להיות שליח לבשר בעבדה ההיא אחרים לפיכך אמר
רוח יי עלי ייען מעשה דורה כלו מה שנתן אומל ברוח נבואה שהיתה עלי
בעבור כי הא מעה דורה למה להיות שליח לבשר עניים לחבש לנשתי
לב פקח קוח ב מלוח ועשנו מלהמחר ופירושו פתוח המלחם ויל
בעשן ב מלוח ושיקמו למסוים פקח כל פקח שיפתחו ממלחם
וכן יקמו להם קוח שכלו לקח כל שילקחו מהגלות ומדונם צדל פיר
כי שם המלחם קוח לפי שהם נלקחים ונכלעים בו באומל כרתובית
המלחם ויצאו המסוים ויהי ולאס יין גיתגלו לנהור לקרא שנה
רצון שנה הגולה הימ שנה רצון כמל שכת וברצון וחמור מכל
שנה הגלות היו שנות קצף כמל שגומל כי בעצם הכתוב ויום נקם
יום גאומה שנקם ה' אלהים ונמה יתם ה' כל אבליס ומרר כן פ
מי הם הגבלים ואמל לבצלי צונן לשום להם פיר פתח פיר פתח
הגבל לשום פיר בגלסו שמן ששון וכן שמן ששון מח צריך וזה
גלה על חביו פקח פיר מעשה והלק שמה משל כי עין מעשה והק
הפך רוח כהה גם יהיה דרך משל אצל דיר משל מצאנו גם כן מעשה
ולבשה ברוח כמל ורוח לבשה את עמשי שמן ששון התחמל כי
כי הגבל צינו מק שמן כמל שן בדבר התקוות כהה תמר לקבה
וכן והימ כהה ופירוש רוח קצה וחלושה וכן נכרתה כל רוח כי
רוח ישרא קצה בגלות גילי הצדק כמל גילי כמל שגאומה
כמל כי יבשו ממילים להתפטר פירשנה ודנו חרבות בזה עין בו
ממך אל בנות של מעשה צדק קרב בנרין ובנו ממך חרבות וכן
מתחלק ב צד המלחם ופי ובנו ישרא גילי הצדק שזכר חרבות עולם אלו
חרבות מממן רב שוממות ומשונם שהיו שוממות מדורות ומשונם
הם יקוממו אותם וחדשו ערי חורב אותם ערים שהיו חרבות יחדשו אותם
והפסוק כמל בעשן חלש ועמדו זרים מעצמם יקומו ממקומם
ויצאו לעבוד אחרים ודעו צדקם אחרים עבדי שדורכם וכימיכם

עובדי כומיכם ואתם לא רהיו צריכין לעבוד עבודתכם כי בני נבר יעשו ואתם
והיו פנייה לעבד אתי כמוהם שהיו מוכנין ומזומנין לעבד עבדת
בית המקדש כן רהיו פנייה מעסקי העולם והתעסקו בתורה שם ובדברי
חכמה לדעת אתי חיל גנים תלכו מלבד שיעבדו אתכם במדעם יצאו
לכם מנחה זהב וכסף וכל טוב מרצפ והחכם יצרהם פי והנה יהיו הגנים
כעז ישראל וישל כנגד בני אהרן הכהנים על כן חיל גנים כנגד המעשר
תתימרו ותגדלו ותתרומו ומומו כבודם שהוא ממונים תתימרו ויהיו
המוחלף ויהי המעיר ויהי תתמקון תחת בשתכם שהייתם בגלות צדקה
ולחריפה ותחת גלות הצדקה יהיה משנה הפכו והנה הכבוד על פי שנים
שהיה לכם בצדקה יהיה לכם כבוד ויהי חלק דמיתבההין ואת כנעתין על חזק
תנין בטובן די אמריה לית לבן וכלמה ירנו חלקם תחת שזכר עומד
במקום שנים ותחת כלמה שהיתה לכם בגלות ירנו בחלקם הנקוב שיהיו
להם ויהי ויתבההין עממיה דהנו משהבחי לכן במדעם משנה יירצו
לא יצטרכו לצאת מירצם למסורה להרויח ממון כי במדעם יירצו וישוב
העולם מנחה ממה שהיה להם ונותרה שמחה תהיה להם לעולם שלא
תפסק כי יני יא וזהב מעשר כותן נעם לממה שגמל שיהיו להם משנה
כי יני יא וזהב מעשר כותן עול ולא מעשר כותן יגמל שהם מחר
הגנים אשר דבקו ביה כל ימיהם וקרכו להם ימי הגלות והדעה גם לא
יהיה להם עוד תקנה ולא מעשר כותן יא וזהב מעשר כותן יא וזהב מעשר כותן
זוהו בני אדם כל שכן שיעשהו מע כי יני בעבדת המדמה זע שונם הגמל
זהו בעונה כמו שגמל גמלם גמל אף על כלפי כיון שגמל גמלם גמל
ושונם הכבו שהם גמל צריך שגמלם להם תחת גלותם וירעהם יוב
טובה כמלים מה שהיה להם בדעה כי הכל סבלו לשמי לפיכך ונתת
מעולתם באמת שזכר מעלתם שפעלו ועשו לשמי אתן להם נאמתי
ובית עולם שלא יהיה לו הפסק זכות להם לא כדמית גמל היוצאתים
מאריך מצרים שהיה לו הפסק ונודע בגנים כשילכו במדבר הגנים
לעיל זו לשחורה אעפ שלא יצטרכו יהיו נודעים ונשים יוב הכבוד

והגדולה שיהיה וילכו בדגלי חופם לרכבה יאמרו עליהם צע יאכל הם א
זרע ברך יא הם ובאמרו זרעם וצאצאיהם כי הצחורים הם שילכו לתמונה
לראות מצות הגוים ששונע משיא ביה אלהם דברי ירושלם לדעתה מה
שהיה אמרה ירושלם מיחדה אחד במימרה דיה אלהם דברי ירושלם
בשונע מהגלות וכת מדוע מצינו ביה במדה רחמים בלה במדה הדין
ועל כן כפל שוש משיא ועוד כי משיא כפל מדה רחמים הגוף והנפש
עמיתים אך במדה הדין הגוף נפשי הנפש שהיא עליונה ומקבלת
יסורין יותר מן הגוף בגדי יאע מעשל צדקה דרך מעשל והבגדי הם
שילבש אותם המדם והמעשל הוא שיתעטף בו לפיכך גמל יעשו על
מעשלי יכהן פגר גדיל פגרו בלבנושים נמים כי הטהן שהם עובדי הא
הוא נפש הנפש וגדול לפיכך נאמרה הגדלה בלשון כהונה וכן ובני דוד
כהנים היו ויה כחתם דמצלח בגנובה וככה נא דבך דמקנן בלבושה
כלה בלי רבשימיה וקשוריה כי כאיץ ועוד המעשלי יאכל יאע
לאיץ שהנציץ עמיתה כי יהיה הגדיר נאחת באיץ ונפסד ואחרון
ינחת ויהחדש וישוב למטה שהיה ויהר מוכ ניפה בחידוש כי המד
מוכמן הישן ועוד מגדיר אחד יצא ממה ציגרים כן יאכל יהיו יאע
כבים בגלות ונשתתים ונפסדים כמעט אבדה תקוה ויעמחו
בעת הגלות ויכירו וירבו וינתיבו עלמה שהיו במסמך בכבוד
ובגדולה יותר ממה שהיו כפלי כפלים ועוד המעשלי אזהרה לגנה
שהצמח זרועיה זו אחר זו ענין היקנות צומחין נאחד אג לפי עת
השנה ויהחדשו בה עמחים לפי עת השנה כן יאכל התחדש
להם טובה אחר טובה ומה יהיה נגד כל הגוים כי כולם ידעו ויכירו
בטובתם שהיא גדולה על כל טובה שבעולם זרועיה נאם וכן על
כל זרע זרוע תמי ואדום מצינו לפי כי מנקרה בטובות הם מלאה
הבונה והוא מעשל באיץ הוציא צמחה מעצמה בלא זריעה ומקצות
שישאל זרעו בטובות שזעשו והוא מעשלי וכונה זרועיה הצמחה
שזרועין אותה ונאמרה כן יצא צדקה מלכה והתלוה ומצות יא

למען ציון. אלה הם דברי השם בהיותו שכל בגלותו. אמר למען ציון אשר
נקרא שמי עליה. נזכרו ציון וירושלם הוא כפל עשן שמש נכון לא זה נזה
ולא משקט כי ציון וירושלם עיר אחת לא שהמצודה נקראה ציון כלפי
יבועי כלפי הדווער שיהיו זהו מרחוק כן צדקך וישועתך ימנו זהו
הגנים הרחוקים וראו גנים צדקך שיעשה הא עמך צדקך וכבודך
אמר כנגד ירושלם שם חדש כמו שזמר חפציה יקנו פה שנו
והיית העטן כפול בלש. צעך תפארת ומלכות יד נכף וטעם צדו
צבך אהיך לומר כי הוא יחזיקם לך שלא יפלו לעולם עמדת תפארת
וצעך ממלכתך כי תמיד תהיה ידו עמך לסמכה והטעם שתמיד
עמדת תפארת לזמורה העולם שיתפארו בה ובמלכותה לא יאמר
ולא יצא שם ארץ ישראל כי לירושלם ידבר חפציה בירושלם יהיה
הכבוד בעולה על דרך משל כי הארץ המיושבת דומה לשהיא
לה בעל וכשהיא שוממה דומה היא לשממה שמן לה בעל וכן הוא
העיר רצת עם היתה כשוממה וה' בעולה יתבן וכן ה' תבעל ויתבן
כי יבעל כי כמו שיבעל בחור בתולה שבוז דבר נזה ומתקבץ
בחור שיבעל בתולה יותר מעשי בעל זקן בתולה זו בחור בעולה
כי ארץ ישראל כל זמן שלא היו בעה בתולה אע"פ שהיו יושבים בה
זומות העולם לא היתה נקראת בעולה כי לא היו מתקבלים בה
ולא היה נזה שבתם בה לא כמו זקן עם בתולה זו בחור עם בעולה
אצל גשיו שבו ישראל בתגרת הרי היא כבעלת בחור בתולה ומשום
חתן על כלה בימי חופתה שהיא נקרא חתן והיא נקראת כלה ואז
היא הששון והשמחה ביניהם יותר כי אז הם בתדושס כן יהיה
שמחת אמן עליך כל הימים על חומותיך ירושלם דרך הדגש
ידוע שהשומרים הם מלזכים מתפללים לא על ירושלם שיצונו
הא לשונה גימט כי השומרים הם אצלי צען שמתפללים ביום
ובלילה על ירושלם גס יש למדע על כל ישראל בגלות שהם שומרים
וצופים תמיד צען ירושלם ומזכירין בונה ירושלם תמיד ביום

ובלילה בתפלותיהם ובצרכותיהם וית' על עובדי זהבתך צדיקים קרית
ירושלם מתקנן ונעוירן קדמי כל יממא וכל לילא תדירן לא חסדן מהומא
דוכדן טב וותהון קדס יי' ולא חסדן להון וכן תי' אהתנו דמי' לו ולא חסדן
דוכדנהון מן קדמוהי עד די יתקן ועד די יסני יתירושלם תושבחה בלע
ויל' חסדן בן על חומותיך זמאל לירושלם אחר שיבנו חומותיך אנחנו
שיפלו עוד לעולם כי גע' חסדן עליה שומרים כל היום וכל הלילה
חשד לא יחשו כי שחר שומרי החומות זס הם ערים בלילה ולא יחשו
מלדבר להעיר אתחד את חברו ביום הם יחשדו אצל שומרי חומות ירושלם
יהיו ערים ביום ובלילה תמיד והשומרים הם דרך משל כלל השגחות
הא כמו תמיד עיני יי' אהיך בה וכו' המזכירים את יי' אל כנגד בני
הגלות אתם שעליכם להזכיר את יי' אהתנו דמי' לכם לא יהיה דמי'
ושחקה לס' והתחילו לפעול תמיד נשכחו לפעול לבבכם עדיכונן יחשד
בחומותיה ובבניה ושימיה תהלה בפיך הכך מה שהיא עתה בלתי
הגלות חופה בגנים וקלסא לכל הארצות ודברים אה הם דברי הא על
דרך שובו בגנים שובבם גרם משונו הננו גל' שממזרז אותנו על
התשובה ומה שגמל תחלה חסדן נאמר כך אל המזכירים את יי'
נאמר אהתנו דמי' לו כן דרך הכת' נא מעשה אל עלה א יי' והדומים לו
ויל' כי המזכירים את יי' הם דברי הנבא כנגד בני הגלות זמאל וכו'
ההצטות הטובות האה אבטיח אתכם הא הזכירו את שמו תמיד שפנו
לפנו לבבכם עד יקבץ הגלות ויכונן ירושלם ושימיה תהלה בפיך
נא תתנו דמי' ככל הענין לחזק ומפורש הוא בפסוק שלמעלה הימנו
נאמר דמי' לכם נאמר דמי' לו כי כמו שהמדבר לחברו מהענין בדביו
זמן התמדה דיבורו כן מזקק את חברו להיות מזזין לו שיהן לבו לכל
דביו בלא דמי' וכלל חסדן והנה כשיחזק מלדבר תהיה השחקה
והחסדן לשומע כמו למדבר נשבע יי' כאשר יזכר השבועה
הוא קיום הדבר בלא תנ' ואל נשבע ואל תהן כמו שפירשנו נא

משה זמנו עלה אלי ונתתי בימינו ובזרוע עננו כל הכח והיכלר ציו
לקיים להם השלום ולתשלטו שר בהם גויים ובימינו ובזרוע עננו
הוא ככל ענין במש' כי הימין הנת זכור הענין באדם וכן מדבר בגל
על דרך משל כי מאספיו מן הדגוש והוא מוקל וכמוהו רבים
ועם והללו תהיה ימיו למעשר שני ונעדר רביעי וזהו טמאספיו
ונכלוהו שיהיו נכבדים לבעלים ונעדר רביעי היה הלולים ליי וכן
במעשר שני היה מהגדה ומהלל לא וזהו שנת בחצרות קדש
כי מעשר שני ונעדר רביעי לתהיו נכבדים אל ציושלים לבעים מן החיות
כמו שכת' לבעי' אהיך תכלגו וכל העיר נקדח לבעי' אהיך
וכן נקדח חצרות קדש והחציר כללה בתים עבדיו עבדיו נשעים
הצווי כמו שפיושנו במלת סלו והככלגם זה לחזק בשערים
על דרך ועבדיו ושבו מעשר לעשר כינו דרך העם עסי ישראל
וענין סלו וממלה כי שנוהו סקלו מאבן לפירוש המשון שפיר
שם יהיה כי סקלו מאבן שיצליכו בעלות זבנים זהו פ' סקלו ומה
ול מאבנים גדולות סקלו דותם ולפי השם היה פ' סקלו הסרת
זבנים מהדרכים הרימו גם על העמים שיצטוו דורס כל מקום
שהם בגלות וכל זה דרך משל לא שירימו גם ניומקלו דרכים אל דרך
משל כמו שנו דרך לבלו שבג' כי בהגיע עת הישועה יאמרו
העמים לישאל צמח שובו למדעם כלו הנימו לנם גם כלכך תגלה
הישועה לכל הנדה יי הנה שכו זהו שכר טוב שישראל לישראל
על הצרות שסבלו בעבור שמו הגדול ופעלתו לפענו ושכר
פעלתו ושכרו שזכר עומד במקום שנים ופי' ופעלתו הפעילה הטובה
שעשו הם לא בהחזיקם בא בתורתו ובמצותיו עס הצו הגדולות
וכנו וו ופעלתו לא כי פעולתם היו פעולתו כי לשמו יעשה וכן
ושמחתם בבית תפלת כמו שפירשנו ולפינו כל עמו כי מה שעמו
הוא לפענו ומה שפיענו הוא עמו וית' הוא אגד עבדי מימיה עימיה
וכל עיבדיהין גלן קדמוהי ולך יקרא דיושנה הכך שהיו קוראים לך

ציון היא דורש גין לה עיר לא נעמדה הפך מה שמדת עזוב יט' ח' ז' זה
 בא מדוס נבמה זו על חובדן רומי העיר נקרא על שם אדום כמו
 שפירשנו בפר קרבו גנים לשמוע והמשיל למה הא' יה המקריבה לגבור
 עשה נקמה באויביו ובנדין אדומים מלם ההיג זכאו הוא אדם שולמי
 הוא זה והוא עונה זה מדבר בצדקה כלו מה שדברתי בצדקה לשוא
 עשיתי כי זה רב להושיע כלו רבט להושיע זה יאסא כי בחרבן רומי
 הנהיה תשובתו ארס כמו שפירשנו באונה פרשה חמוץ אדום לפי ענין
 הפסוק מצצנה היא עיר גדולה לאדום לפיכך כנה רומי בשם בציריח
 סדור בלבוסו שלובש בגדי נקם צעה בכב כחו מעני ומעלל להגנים
 מקצה א קצה וכבר פירשנו המלה בפסוק מהר צעה מדוע לביצן
 ולחז כלל לאמות חמשה הרגו לאבט והשליש לאבטלום והדומים
 להם וכל זה דרך מעל כמו שפירשנו שדמה הא לגבור הורג מאויביו
 ובנדים אדומים מן הדם ויה מדין יסמקון טורין מדם קניטן ומעניין
 יפקון כחמי במעצרתם פורה והנה הא בעונה לשואים ואומ פורה
 דוכתי לבדי הגת נקראת פורה לפי שפירדיו ומדוצצין בתוכה בענבים
 כשדורכין אותם והמשיל להגנים כמו ענבים בגת והא דורכס נמה שזמ
 לבדי ומין גיש גתי כל שגין זכות לשוא והנה היה בעונת לא גס היה להם
 וכבר פירשנו זה בפסוק ויה כי גין גיש גס מהעמים גין גיש לעצרת
 להנקם מאויב יאסא כדכונם היו אויביהם ובכונם געשה נקמה לפיכך
 מדכס גת גיש לי עליהם על שברעו ליאסא שהגליהם ביניהם ואני
 קצרת מעט והמה עמדו לרעה ויז נכחם דמס יזה על בגדי לפי
 הם אדומים ונקרא הדם נצח לפי שהוא חיי האדם וחמקו אגלעטאל
 הגלגל האל המצות ה' הענין וכן גת צי יהושפט טעוהר חצר
 וגלגל ענין טנוף ולכלוך וסן לחם ומגנל כי ינס נקם היה בלצחם
 רב עד שגם שנה גמולו וגמ' היה יוס נקם בעמ' וגמ' כי ראיה
 הענין בדפסוק ויה כגין גיש גמול למעלה זרועו צדקהו והנה הא זרוע
 וחמרת זרועי כמו שפירשנו וחמרת על נקם שיעשק בגנים בזמן

הישועה לביכר סמך לו וזבוס עמים ואבוס עני ומיסה ודריכה
כמו בוסים בטיט חו צות ואשכרם בחמרה גשקם בוס חמרה עד
שישכרו נעחס חזקם ותקכס חסדיו יא זמ הנצח על החסדים
שהוא לי הא שיעשה לעולם לעם לעמו זכיר לבני אדם וחסדיו
שעשה להם לשעבדי כלי שיודו וישבחו לשמו ואמ חסדים לבד
לפי שהם מרו זה דברו והוא היטיב להם בכל דור ודור לביכר זמ
תהלות כי על מותן החסדים דגני להלל זה יא כי על כל גשמי מלנו
יא זכיר מותן החסדים כמו שהיו על כל גמלנו ורב טוב שעשה
לברי שרא גשמי גמלם כדחמיו וכרב חסדיו לא לפי מעשיהם
ויאמר נא שר לקחם לו לעם בשהוציגם ממצרים זך עמי המה
זה עמי הם שלקחתם מתוך עם מחר ולקחתם לי לבנים ולא
ישקרו בי לעולם ויהי להם למונשיע כיון שהיה להם למונשיע
שהוציגם ממצרים זמ שלא ישקרו בי לעולם ומלת זך היא
לזמנה דבר כמו זך עצמי ובצריגתה זך טוב לישגל והדומה לו
נכל צרם לא צר כה באך וקרי בנך ופי הכתו לא צרם להם
להם הצה כי הושיעם ממנה ופי הקרי לו לא צר צרם על
דרך והקצר נפשו בעמל יאכל והכל דרך מעשלו ודברה תורה
בלשון בני אדם ית בבל עידן דתבו קדמוהי לעיתמה עליהון
עקן לא זעק להון ולזל דרשו כרבו על פסוק הן יקטלנו לא
זיחל שהם כהן וקרי גס כן זמרו וליחזי התי מי בלמד גלס
כהן זו בלמד זו כהן וכל היכא דכתי למד אף לא הוא לא מעתה
נכל צרם לא צר בלמד גלס דכתי בלמד אף הכי עמי דלמ הוא
והימלא הכי עמי והא כהן ומלמד פשו הושיעם אג משמעה
ומשמעה הכי ומלמד פשו הושיעם מסבב סבה להושיעם
והסבות יוצאות מלפניו לא שיהיו מקרה והסבה הקימ מלמד

ואם מן הצרה שהם בה בן יעשה עמיהם בכל דור ודור זהו שאמר
כלימי עולם וינטלם וינטלם ככל ענין במלש' והמה מרוב ענין
מרו ענין מרי כמנהגיהם כי נטלו ענין הכעסה וכן במנהג
ימרוהו במדבר יעצבוהו בייאומיו. אמר אחר שהיה בואל לזה
מה צרה הנמה שבו ומרו את דברו ולא שמעו לקולו ורוח קדש
הוא דברי נביאיו הנאמרים ברוח הקדש וכן ה' ואינן מריבוליו
על מריבוליו קודש והי' ניהפך להם לאויב הכך שגמלם מיד
לויב הנא נלחם גם היו עושה להם בדרך רעה עד שהיו
לומדים זה מיד האלים הוא נזכר ימי עולם ישראל בגלות צעוק
הצרות הוא זוכר ימים חקדס זהו ימי עולם כשיש למשה
לעמו ועמו תמר למד השימוע כמו ירושלים והדומים להם
זמנא הנביא בדרך נבואה כי ישראל זוכר בגלות לזה ה' ימים וזמנא
הנה ישראל במצרים היו בהם דברים עובדי ע"ז כמו שהיו
מפויס במצרי יחזקאל ואעפ"כ שגלה את עצם רחם עליהם ואמר
וישמע אלים את נאקתם ונגלה למצא וזמנא נאקתו וזמנא
עמי ושלחו להם ונצטו עמיהם לזה ה' ומופנה והוציאם
ממצרים וגמלם אעפ"כ כשיגלו מצרים בגים את דירהם למזכר
הנפלות שגלה עמיהם במצרים ואמרו המצבלי זן קבוצ
ונצטו העצבים ביד נצטו והנעלם מן הים וכמו מוס עדיהם
לפיכך הם תמיהם בגלות וזמנא ליה המעלם מוס את נועה
צאנו עם דועה צאנו הם משה נאקתו ואזנא שגמל חוץ
לפניו והלך גם זכרונם חסדו והיה מושיעם בעת צרתם
למה ארך לנו זה הגלות כל כך עד שנגמולך לומר ליה הנל
המושיע את זכרונם כל ימינו היום נמצא ליה השם בקרב
את רוח קדשו ששלח בהם רוח נבואה מלבו משה אהרן ומרים

היו שבעים זקנים שהיתה רוח הקדש בהם גם ביום מעמד הר
 סיני היו כלם נביאים ומי שעשה עמהם כל זה היה הוא עתה והנה
 נסתלקה רוח כבודו ממנו משמתו חג זכריה ומלאכי שאלו היו
 עמנו נביאים היו מודיעים לבוקר הגמולה והיה לנו נחת רוח וזה
 אבל זנחנו זה כמה בגלות ואין לנו נביא ולא זיתנו יודע עד מה
 המעלה בצרי ומנהג הפועל בקומץ עם מוס הפעולים כמו ליני
 יוצא והמפנים פיראוי ויזכר על הא ית וועל הדבר הזה ה' וחס
 עליקר שמיה בדיל דוכרן טיבוהיה דמן עלמא גבוק דעבד על
 ידי משה לעמיה דלמא ימרון עממיה אן דמסיקין מן ימא
 אן דדנינן במדברא כרעמ לענה עם דגשי צינהון יתמימי
 נצי קודש'ה מוליק לימין משה עתה ספר מין העלם מים
 ואין ידו ברון ^{הים ואנפ' שהג' דוע' אל כן להגדיל}
 הספור ולהודות הא עליו כי בנס גדול ובמופת נפלא היה שהיה
 מוליק זרועות תפארתו לימין משה שהיה צמינו המאה
 ואין היה משה בוקע הים אג שהיה מוליק לימין זרוע
 תפארתו והיה בוקע מים מלפניהם כי מלפני ישרא כדי שיעברו
 צהובו לעשות לו שם עולם ויזכרו אורג כל העמים על זה
 הדבר הגדול ויידגו ממנו כדמו שזל שמוע עמים ידגון כי
 לזה היה צורך זה להעביר ישרא לפנה המחרת כי מזוהה הפנה
 שנגמסו לאורה הפנה נעצמה יצאן אג עשה זה להנאה ידו
 הגדולה להנאות כי צידו הכל אפי להפך האצעים והיסודים
 וזהו תפארת לו ושם עולם וכל זה הדגה עלידי ישרא עמו
 משה צהו ארס מולוכם עוד חתר גודל הנם שלא הנמר
 אנפ' שהיה יבשה קנקע הים לא היה כל כך יבש שהיו
 יכולים ללכת בו בחזקה אן לרוץ בו לפיכך גמ מוליט צהומות
 כסוס במדבר הולכים באורס הרהומות כמו הסוס הקץ במדבר

שהיה ארץ מישור ואין שם לא זבן ולא טיט שהיה לו מכשול כן היו
 הם יכולים לרוץ בזותו קרקע הים כל צד נקשה הקרקע ברגע
 ולא נבטלו בני כבהמה והמשיל עוד לבתם בקרקע הים וזה שהם
 ירדו בתוך הים כמו שהרדו הבהמה בבקעה בלי עמל כי
 המורד מעט וההליכה בבקעה נוחה כי הוא דרך מישור רוח יי
 תנחנו הכנוי לעמך מזוכר אחר כך כמו והרמהו זה הילד והדול
 ואמרו יי העת עמך מצריו הרודפים אחריו וזה רוח יי נמוחה
 וכן נא משה אמר ומלה כן מוסב לדמיון כבהמה שזכר ונענן ונמס
 כן כי כבהמה בבקעה תרד כן נהגת עמך רוח יי תנחנו ויתנחנו
 כמו תנחנו מן לך נתה כבעיני דמיון מידברת מימיה יי דבריו
 שם תפארת שם שיהיה לך תפארת וכבוד לעולם והנה כלזה עשית
 בימים קדמונים ועתה נאשר בגלות זה כמה שעשית הבט אשמים
 וזה על דרך כירס יי וסכל ירה והשמים זבול קדשו והפארתו
 כי זהם יראה עומן כי הם עומדים לעד לעולם בצורתם לא יאנו ולא
 יחליפו איה קנתהך וגבורתך שהיית מקנא בראות עלי עמך ואיזה
 גבורתך בעמים איה הם עבה המון מעשך וגיה המון מעשך
 ורחמיך שאמרת המון מעשך לו איה המון המעשים נהנת מעשך
 זה ראה שהתאכזר והתחזקו רחמיך לו ולא נבטלו למהר לרחם
 עלי וגם היה זה כי גתה צנינו והתחזק עליהבן אל ירחם
 עליו מיד כי צנינו למידענו על דרך אבי ומעט עובד ויא יאספת
 כי גתה שגבורה צנינו הנה כמה דורות שמה ואב צנינו ודס למידענו
 בנן גתהבן בנן אל בחייו גתה צנינו חיו וקיים מעולם ועד עולם
 ואין לנו למנוח אל איך ובכל הדורות שעברו נשיהיו גתה צנינו וזהה
 גתהבן מכל צרה ומעולם שמך עלינו וזכר אברהם כי הוא דגל הצבור
 ועד שזמנו לו הא כי ביחזק יקרא לך זרע ואמל ומהן לו גתה צנינו ולא גתה
 זרע אברהם כמו שזמנו ומהן לו צחק אברהם צחק אברהם וזכר ישראל כי לא צחק

זו עומה לא כצחק שיצא ממנו עשו ואלו ויהי צחק זה עשו לבד
התענו יי' בלילות שלות הדשעים נאך הגלגל לבנו והצרות מידות
עליונה הנה לזוהר עשם מדריך ואומרים אין תקוה עוד וכאן זה התענו
זה הדיכך גלוהינו ובאמרו התענו תקשיח לבנו אינו זומל על כלם אל
רצים מישאל נרמסו מן הגלגל לאיך הגלות וניון שיש בהן קצת מידות
בלשון הכלל וכן אל הזה למשה עד זנה מזנתם בעבור קצת העם
שיצאו בצבת ללקוט מין וכן אל דעל חטאנו הרשעו ומידותי תקשיח
עטן מכזירות וריחוק הלב מהדבר הנזהב וכן תקשיח בעה ללילה שוב
למען עבדיך שוב מחרון זכך בנא נאם לא למענו כי אנחנו נגמלים
שוב למען עבדיך והם הזבוב ולמען שבתי עזלתך הם יב' שבתיים
ופי נחלתך שיהיו לו לנחלה כמו שכל יעקב חבל נחלתו למצער
לזמן מועט ירשנה קדש עם קדשך שנתת להם גלגל נחלה מעט
זמן עמדו בה וגלו ממנה לא עמדו בה אל הרב מלכות ועשר שנים
בירשונה וירוב ישרא לא שבו עוד איה צרינו בנסמו מקדשך זמן מועט
עמדו וצאו צרינו ונרשנו ממנה ולא עוד אל שבו נסמו וירשנו מקדשך
שהיה מקום כבוד לא היו נכנסים בו אל יתידים היינו מעולם היינו
מעולם נחנו תחת ממעלתך לא צרינו כי לא מעלתם ולא
נקיט שמך עליהם וליך בגו הם תחתנו בגלגל ירשנו לוא קדש שמש
יורה דרך שאלה שמע קדש שמים ויורה לדבר עומם כמו שעשית
לנו ונס מחנך הים נאלו בעבורם כמו בעבורנו וזה היה ציוס מעמד
הר סיני שיכר כבודו על הר סיני והיה גש וענן וההר חרד נודע מעומד
הוא ונאחרים שהיו קרובים אין כמו הר שער והר חמקן גם כן נאלו מים
מהעין ששכן עליהם אל שעיקר הדבר היה על הר סיני לפיכך נאמר
הר סיני לבד והיה ההר בוער ונוזל מים כהמש היה עליו והעין קדש שמים
דיך מעל כמו ודלג שמים פהח ושמעים הנא העיר נאלו דגש בלגד
לתפוח הקריה מכאן ההפסק בקדוה אל המסים שם שרשן מסמ

והיה הממך המנה להדגש לחסכון הכסף אל שבת הנה המורה הדגש
והוא מד מן המספר המסגל ומזק יקרא גם במספר המספר כלדני
וכן היה המנה עליו מיני בקדוה ענין בעירה ושדפה כמו כג
קדחה כי גם קדחה בעיני והיתה שהבעה מים כי גם ביה צהרי ומים ויו
בהרי הנה היו המים דורות ומה ההי ענין כלל בין מקום המנה ב' מקום
המים כי המים הדורות יעלו ענין וכל מה להודיע שמיני לצורך ענין
יודעין ממך ולת היר מ' כיון כך ועל ידי הנומנה נודעת להם כי יש
לדון בעולם ומנהיג ועושה בכל כדוננו יבטי ההרים שלל במנהג
ועבד העולם ובעבור זה יאמינים ממך נעמי רגזו ההרים שנומנה
נעמי ונעמי בעולם מים הבעה גם גם הוא הכועל נעמי עבד עבד
והמים הוא הכועל נעמי שבת המנה כי הדבר מבאר כי המנה הדורות
המים נאין למנהגו לפיכך לא הקפידו במנהגו ובמנהגו הדעה ענין
דתיחה לפי שהמים בדורות יעלו בעבדותו מל בזה הלשון נ"ל
לפני הענין הזה כולו דרך מנעל על המלחמות שגלותם האל בעבור
יטב באוניביתם נאול קרעו שמים ירדת על דיך הכוכבים ממעמילום
נלחמו עם סימני נכן היום נלו מנעל למלכ המנהג נגש כמו נהיו עולם
משפחה מיד בעשותך לא נקוה הנומנה הגדולות שהיית עושה
עמנו ולא כיונו מקוים בהם שהעשם בעבורינו כל כך נודות שהד
בעבורינו נילולו ההרים ממך ומעולם לא שמענו מנומנה העולם ולא
האזינו הנומנה שיעשה עמנו לא שמענו ולא ראו אלהים מולך שום אלה
זולתך שיעשה למחבה לו מה עשית להם למחכה לך וי"ל ומעלמל
לא שגשגת מודן כל גבורין ולא עשית למיגל זיע ענין לא חזת מה דחמו
עמך שכינת יקיר י"ל לית בר מינק דלת ערינד למיעבד לצדיקים
דמכדין לפורקן פגעת את שש ועשה צדק יש מפדאים כגעת
המיתה כלל סלקת מן העולם הצדיקים שהיו ששים צדקות
ועשין צדק וי"ל פגעת קבלת החטה הצדיקים וכן לא מנע עמך לא
אקבל החטה גדם עליהם ולשע הכיכוסים ענין הממך על דיך נגד חמיר

מן הארץ. אל מותם הצדיקים שהיו עושים מצותהך בשמחה לנשבעים
ערה שיעמדו לנו בפניך כמו שהיו עושים המצוות בדרכך יזכור
היו זוכרים אותך בדרכך שהם יזמדות כשהיה כועס על עמך בעונות
היו הצדיקים עומדים לפניך כמו שעה משה בדבר העגל ונזעזעו ויראו
אל יאריך זמנם וכבחדו סלח להם וגו' הן זה קצת ונחמנו
כשהיית קונן עלינו בעבור שחטנו לפניך בהם עולם נעשע זה היינו
סומכים כל ימי עולם כלו בכל דור ודור שהיו בהם צדיקים והיינו נשעים
בהם שהיו מתחללים בעבורינו אבל ערה בגלות אכזר הצדיקים
והחסידים וכלנו נחמנו כעמך מין דבר אל שחטנו עמנו זה
למען שפך ונחמנו אחר שחטנו וכן וזו ירם תולעים ויבא אחר
שבא שכן ויצקנו המים אחר שנקבעו המים ונהו כעמך עדים
מחרג מפתח עדים ויאל מחרג היה מעדים כלו כשהלך
שבגדיה מלובלכות בדם ויאל בגד סממנו וכלני וכן בדברי יאל
המשמנה בעדים עד שהם נהן תחת הכר והעשן אחר כי בגד
מלובלך יאל אחר גחמנו נשארנו בגלות כמו הדבר הטמא לו כבגד
עדים נהנה נעמם כי כל צדקוהינו חפ הצדקות שלנו עושים אותם
קנים רצויות אל נמנסו כי אין גחמנו עושים אותם אל להפני בהם
ולתגדל ולקנא ליש מקשהו לביכך ונבל כעלה כלנו כמו העלה שהם
נחבל כן גחמנו נופלים כלנו וכמו הרוח שנושא העלה הנחבל כן
שגונו עונותינו למרותינו בכל חמה ודק דוק מלה ונבל יא שהם חזק
נחבל ומשפטו וננצל ובהעדר חם הפעל המלה הנעלה עליון
גיהן ויאל כי הוא מבטן הכעל והיה משפטו הצת להיגש וכל הנח
המורה הדגש כמו שכל צמלה ניזד יעקב ועוננו חסיד ויומא
ואין קורא בשמך כמו שהיו חסידים הרגשונים עושין מהעוה
ועין מהעוה ואין שזכר עומד במקום טעם לחזק בק בדרכך
ובמצותך הסבה פניך כי בעשן נאמר כמו כי תוליד בהם אחר

כאשר הסתהר שטף והמלוגנו צד עוננו. אין קיום בשמך מבעבור להחיות
בך כמו שהיו הרגשונים עושים שהיו עומדים בפניך לפיך והמלוגנו
עין המציצה. ואלו ביד עוננו כי לא גררה עשייתם עוננו וערה יי
לענף שתמגנו לפיך לנו בנך ומה גבנו והזב למיזם הבן ^{לענף}
שיחמם לו והנה לעננו החומם והתה יוצרנו והיוצר יזנה החומם והכל
כל כאשר יוצר בעיני היוצר כן לעננו בידך ולכן שאל הגנים כי אין האדם
עליו המידה גדל לעננו בידך בחומם ביד היוצר לענינו המידה בחומם
ועשה כל אחד כן ערה בעיניך ביד המידה ופוקד מענינו וגם תמגנו
וקצפה עלינו והנה לעננו כל נשמה טוב ועשה כל אחד ולא רגש לנו
עוננו והבא כי עונך כלנו ולענף שתמגנו לא יזנו מרצונך ולא לעננו
שמך הגדול ולא פלנו אלהים אחרים לפיך העביר על עוננו ורחם עלינו
א תקצף מפניך הוא עני קדשך והבא עני קדשך שהיו ולדני ציון
וידוע לך שהיה משכן כבודך הנה הוא מדבר ושממה מיושבה
ועוד כי בידם תחיה לממן לממן כי יבנו גדוה ניקחנה מיד יצאנה
ויחריבוה והעמד זמן בידם וזמר כן יבלישם ויקחנה מיד לדוה
ויחריבוה והנה היתה בזה הענין מיום גלות ישראל ממנה ביה קדשנו
לדורנו הללוך בו והיה לעצמם גש בגלותם ובשניה ועודנו בחיבתנו
כי לא נבנה מעולם מקום בית המקדש ביד הגנים וכל מחמדנו כי כל
מחמדנו היה בית המקדש והנה הוא לחריבה זה כמה שנים העלם
היך הנכל להתחמק על אה ולא רחם תחשה השתוק כאנו אין מהה
עומע ענקיניו והענינו שאלנו מעונם בגלות ביד הגנים והי העל
אה התחמן יי. וגם והב גרמ לרשיעם ומשה עבדין בעלמא
נדרשתי והנה הא משיב לבני הגולה כי בשונה גבורהם שגברו
ועבדו נלז ובעונותם בגלות בעצמם על המצוה לך הגולה כל כך
ולא נדרשתי ללא שאלו נדרשתי למיניהם גם ידיוני ולא שאלו ולא
דרשוני וכחל הענין בלש ושלש הענין ורבע שאלו נדרשתי וגם גמתי

הבט ואמל כדארת ידי וכל זה לחזק הענין כי נמה פעמים היה אולת להם
ביד הנביאים טובו אי ומשובה איכם וכיוצא בענין הזה לא קורא בשלי טאן
נקדמ באמי עס יי וכן לא כנה אי כדארת ידי לקבלם בשובה גם יצו ויה
שלמות נביא כל יומם לבד לעמם מובנה לא טוב ילל דרך וע וכן משה
הלשון כמו יתצב על דרך לא טוב אשר לא נהנה היי לא היה מהו ומו
להם העם על פני ילל ביושלים גם בציה המקדש עשו תועבות בגנה
כמו שהיה מהגם המה כל עץ יעטן על הלבים באנה שהיו שורפין
הלבים היו משימין עליהם קטרת לעץ היו שבים בקבדים לדורש אומות
ויה דיתבון ביהם דבן בעש קבין ובנצורים יליטן בחרבות יליטן
בליה שיהו להם שם השמים כי המתיקים נמין בחרבות למזמינים בהם
וכן ונצורי ישראל להשיב עטנו מידו ויה ועם פגיו בעמ' יצא דיידין
בשר החזיר עורבים על כל השמע בתורה יומיק פגולס כולל שר בהמות
נממותם פגולס ונהעבים ומיק כמו ומה המרק שפיק כי גמ מיוק
הציר וכליהם נעים בגותו השומן הדבק בהם כיכר גרם כי באר חזיר
ושקצם צאלו בהם אם יצו לבשר ולחם שלל זבל והענין למד הזמרים
הם טמאים ואוכלים כל טמא ואומרים למי שהנ טהור וטוב לא טהור
ממך קרב איר כלו עמוד בעצמך א הקרב אי א הגש כי קדש נך
אז שיעשו המעשים הרעים הזה ולא הכירו בעצמם כי עשו הם העל
עשן במפי גש יוקדה במפי כל היום עליהם ועל זרעם לחריהם לביסך
זיכה הגלות לבניהם זמן רב הנה טהנה החנה הגדולה לא טמיה
לא הכי היי כהנה לפי לאנה המיד לא חשה ולא שקט כי לא שלמה
על גש שלמה כלו עד אשר משלם להם משלם הרעה גבורה גמ צמיק
עם עונותיהם בגלות גדל העיקר המ עונות גבורה שגדל ושלמה
על חיקם גנף שנת ערנד לשלם עונם לבניהם מחייהם מענה גש
על חיק עצמם שעשו הרעה ויה כן היי כהנה קדמי לא מהן להון מרכא
בתייג אהין גשלים להון חיר עונות חוביהון ומסר למותם תענא ופגוריהון

עניוהיכם ועניוהי זכוהיכם יחדיו כלל הצרכיכם אלה עם עליה והגדיליכם מהם בגלות
אשר קטח זורג המעשה הרע כפרו בו ועבדו עלי זהו אמל חרפוני כי
בשעבדו על הגבעות הנה חרפוני ובזווע וכפרו בי כי לני צניחם שלל לעצ
עלי כי העובד עלי כומי בעיקרי ומלונת פעילותם נמשונה א חיקם נחלה
אמור להם עצמם א חיקם פעילותם נחמיהם לבניהם הרשון כתי וקרי על
חיקם וזה השני כתי על חיקם וקרי א חיקם כה זמני אמל כנעני בעהלות
א תהמשו בעבדו זה שמכרת מן הגולה כי תנחל שמעלם לבם עון
אבותיכם בזמני גלותכם בעונם עם עונותכם לא תאוש אתכם אל על
כל פנים גורני קמכם מהגלות נשיבכם א תכרם אחר שישלם עונתכם
והמשילם למשכב עונתם שבעל להוציא ממנו החרוש ואם יצא חרש
להשחיתו יאמר לו חברו א תשחיתו כי בדכה בו כי תדאיש בו שהם
בינה ואונה ותנחל שיש בו חרשם וזגים שלנים צרכה בעבדו החרוש
איש בו השחיתו כן יאמר תנחל שיש בהם חרשם יאמר צדיקים שיש
ביניהם לעולם ובעבדו הצדיקים אין תני להשחית אל כמו שיעשו
לא שכול דרכו זורג וינחמו ממנו החרוש וישלכה החרשם והזגים כן
יעשה הא כיצור יוציגם מהגלות בהגיע עתם ויצרם צדק טעם אמל
בנבואת יחזקאל וברוח מעבם המנוכדים והפושעים אשר מרדו בי ממין
מגורותיהם ארצם זורגם וא ארמיהם שכל לא יצאו ויהי הכחשוק כן כדון
אמלי כלל דעשהבח נח זכר בדכה דטופנה ואמריה דלל לחבדוהיה
בדיל לבק ימא עלמא מענה כן מעבד בדיל עבדי צדיקים בדיל דלל
דלל כולה והוצאת מענק דרע פז דרע צרכה כלל דרע הרמני לענק
וכלל בכלל יעקב עשרה השבטים ומיהודה כלל בני בעממן כי מלכות
אחד היו וגלו כלחד ואמר ב הגלות שלל יתמשו מתי עשיתם שבטים
שלל שבו ומשלו צמחונה מביאיה זורגו עוד לא יצא ויראוב ואמרתי
כל הרי ציון והרי הצבא בחלק יהודה נהיה השרון לענה צמח צמח שהיה
כי השרון מקום מיעה וכן כתי ועל הבק הדועים צמחון ועמק עכור

לרביץ בקר וכן העמקים ירבו בהם הבקר וירעו בהם כמנו שמו ויוסף
טוב כי ירבו במה ולא יפחחו מעניב והעמקים מקום מנוחה גם כן
ומה שזכר עמק עכו לפי שהיה לו שם גמלי מעתה לא יאמרו עוד לז
יזכר זהו שם כי רביץ בקר יקרא ועמק בינה וכן אמר הושע ואת עמק
עכו לפרה הקוה ולמי יהיה זהו הבינה לעמי אשר דרשונם
לא לאשר עובדו לפיכך אמר חזקיו ומהם עובדי יי' אמר כנגד קונו הדור
שהיו עובדים עמיהם יכלו ברשעתם הם ורשמתם ולא יתנו באוב
ופחד לעתיד לבא כמנו שמו דעא ורבים מעשיני אדמה עמק יקרא
רבים ולא כולם אמר הצדיקים השכחים שם תאמר אמרם שוכחים
הו קדשי שהיו בזה המקדש מלהקריב עליהם קרבן ועורבים לזרע אלה
וגם פה אמר כלו מקריבים למזל מן המזלות ואמר משה הכהן
כי הונח כוכב יצדק וכלשון ערבי נקרא והממלכים למנו ממסך
וכן ממלכים כלו ממלכים ממסך יל נסך יי' למנו והונח שם
כוכב יומל לבוכבים שהונח מעניינים והם ז' כוכבי לכת ומעט
לשון נופל על לשון והוא כיך צחות כמנו גד גדוד יגודנו דין ידיו
עמו ועקרון העקר ולפי שאלו למנו וגם ומעט זהם עובדים
למען הכוכבים ומה שזכר קדש לחיב כלו כלבם במען אמסור
זהם לחיב לא יחסר אחד וכן אמר חזקיו לסובח רבננו יען ובגמל
לא חפצה וזה היה מרי להכעיס שבתחבם באשר לא חפצה לכן כה
אמר יי' מה שאלו למעלה ומה הוא כנגד זהו הדבר שהיה הנביא כמנו
שפירשנו שהיו עובדים עמיהם ומה כנגדם אמרן הפרשה גם כן לא יתכן
זה כי כלם גלו כשגלו צדיקים ורשעים גם מה צדיקים מהו פתיב כמנו
שבתו נתיאמר נצלת עבדיך מכלל לעוף השמים אשר חסדיך לחיה ולחיה
אל מה שאלו ומעט זהם לחיב על הרשעים גמוליהם המכעיסים הא
צדק אמר שכל שאלו אחד מהן שלל ועבדתיב זבל בל חיים גלו הצדיקים
ושמים צדיקים גמולים וזעפ שאלו מן הצדיקים אמר אדמונה ואין עול

ידעמה שעשה ואין להרהר אחריו ואם נאמל כי קפדא כננד עויל הגולה
כמו שכתב שיצרתם בעולותם מהגלות עינו דבק במה שכתב למעלה ועוד
נאמל ומהם תדעבו ולא יאמר ומהם אל למותם שזכר למעלה על כן הנכון
בעיני כי או הכסוקים נאמנו דרך משל על שזכר העולם הזה זול מהחלה
ענשם בעולם הזה ומעשה מתבס לחוב ועמסיו מול ענשם לעולם הבא
וזול הנה עבדי יאכלו בלו תשיג נפשם המעכלת בחכמה העליונה צדיק
הא וההשגה הזאת תענוג הנפש כמו שהאכלה והשתייה תענוג הגוף וכן
נאמל בדרך משל גם כן הוי כל צמא לכו למים ונאמל לכו שברו וזכרו ונאמל
שמעו שמעו אי תכלו טוב כל זה משל לחכמה וכו' למ דעב לליתם ולן
צמא למים כי גם לשמעו מתדביר יא נכח צמא נפשי לאלים לאמי וכן
בספר משל הכב כזה יזל משלו ג' שזכר העולם הזה וענשו בזה הענין
והציו גם כן אה הכסוקים ביניה זמיו וכן התם ל' לעמקו שוביוס אמר
למע מיתבך אמרו לו תלמידיך וכי קדם יודע בלי זה יום ימות זול להם
כל שכן ישוב היום שמע ימות למחר ואף שלמה בתכמתו זול בכל עתיו
בגדיך לבנים או תשובה ומעשים טובים זול רבן נחמן בן זנאי משל למלך
שומן מתעבדיו לסעודה ולא קבע להם זמן פקמים שבהם קשטאות עצמם
וישבעו פתח המלך אמרו כלום ביה מלך תמר כלם טרשים שבהם הלכו
ועשו מלכה אמרו כלום יש מעודה שאין בה טיח פתם בקש המלך
את עבדיו הללו נכסין מקושטין נה ללו נכסין מעל גלגלים שמחת המלך
לקימה הפקמים נכסם לקימה טרשים זול הללו יאבין יאכלו והללו ועממו
נימני מיומי תרנג של ל מעיר בשם ל אמיר זול מך הם נמין בשמש
אג אג נאני שבין הללו מוצלין נה ללו רעבים הללו שומעין והללו צמאים
שז' לבן כה מל יא הנה עבדי יאכלו ומהם שדעבו הנה עבדי יאכלו ומהם
הצמא ומהם שדעבו הנה עבדי מנהג הסעודה לאחר אכילה ושתייה
שהם צמאים ישמחו ויכנסו וידימו קול בשירים וצעקה כס תהיה להפך
כי הימית קול עבדי תהיה מענות לב והימית קול הרשע משער רוח ווייה

קולכם קולי ללה וזה עונש הגוף וזה עונש הנפש לא ידעו
 בו אלא כי כשתמותו מיתה הגוף בחרב ונחמו אחריכם שמכם לשבועה
 ולקללה הכך הצדיק שכתו בו ז' צל גדל זהם יזכר שמכם לקללה כי בחי
 יקללו צדקם מי שיקללו ויאמרו כן וכך והמיתה י' כמו שהמית כלו וכלו
 כמו שזמנו על צדקיהו וזמנו ולקח מהם קללה לבלגלות יהודה אשר בבבל
 לזמור יצחק י' כצדקיהו וזמנו אשר קלם מלך בגל' ולעבדיו יקרא שם קחו
 בהכך זה שיהיה שמם וזכרם אחריהם לברכה ויתברכו בהם כמו שזמנו
 בן יצחק יצחק למען לשבועה כמו לקללה וכן בשוטה יתן י' זותך ללה
 ולשבועה כי בשבועה יזכר ג' כמו שזמנו ג' בשבועה זהה כן
 וכך גם עשית זה י' והמיתה י' ומהיטב י' אים מותה תענה אשור
 המתבין בארץ ומתי יהיה זה שיקללו בחייו בשם י' הרשעים קחו צדק
 ישאל מהגלות ויבאו הישענים לעת כליון והיו כל ימים וכל עונש ירשעה
 קש כי באותו הזמן המתבין בארץ יתבין בארץ גמון שלם ישר בעולם
 שום זמונה ושם יתה שיתבין וישבע ג' זה אלא בארץ גמון לצד ואמר
 בארץ כי בכל העולם יתה זמונה זמנה והוא זמונה אלהי גמון וכו' אלה
 גמון כמו א זמונה כמו שזמנו כי גמון חפון אעמ'ם אכה בדורה
 לקח כלם בשם י' לעבדו שכם אחד וכו' מתבין מבקש הדיבה
 לנצח כמו והתבין בארץ וכו' וכו' וכו' והמתבין
 יגמון אלהי גמון יבדע כמו שזמנו כלו וכלו הצדיקים וכן לא יבדעו
 שום שבועה אלא בארץ גמון כמו שזמנו כי לי תכרע כל בןך ושבע כל
 לשון כי נשכחו הצדק והשונע כי עד אמת הזמן כמו שזמנו ודבר
 שלם לנפשו וכלל מלחמות וכו' והיו הזמן יהיה שלם בעולם כמו
 שזמנו ודבר שלם לנפשו וכו' וכתבו מדבורם לנפשו וחתיתיהם למות
 ולא יאמר ג' אג' תרבעה וכלל יהיה שלם עד שיכתוב צדקיהו
 וזמנו וכו' נשכחו מעט היומה כי הכלה מיתה י' וכל ג' וכו' לא
 בדבר מקוה וכן דברו הנבגים מפי י' על הצדק ועל המלחמות

למ ימיו על זקן שמלך ארמינו עד שיהיה בן שלש מאות ושמעון
ויוהר כמנו שהיו הדורות הוגשמים בתחלת דריגת העולם היו החיים והם
בכלל מן ביחידים ולעשרת לבם יהיה בכלל בשלש כי הערצ בן מאה שנה
ומאות קם ימות אדם בן מאה שנה וזה יהיה בעונו ימיו עליו נעור ואת
ופיר זה נאמר והחונק בן מאה שנה יקולל כלו כי קללת האלהים לו ואומרו
הוא נשיחור בן מאה שנה ובער בהם וישבו בהם בלימי עמוד
הצטן ויוהר וכן ונעשו כדמיון נכלו פנים כלילי היוהש נאמר פני ופיו
העשן נאמר לא יבנו ואמר יאב כי כמי העץ שימא ען יהיו חיים
כמו שאל לא ימעי ואמר יאב כל והמשילם למי העץ כי העצים יהיו
רבים בהויה וקיומן נזה למעשיו ההרכבה בהן נאמר עמי ובחירי
כי להם יהיה לזכות הימים לבד על דרך מוסת לא לשגר העצים ויב
כי כמי העץ חרי כומי גיל חייג ומיפאכ שכינן בזה למא שממרו
עץ חיים מהלך חמש מאות שנה יבנו בחרי שיבנו מעשה ידיהם
במשהם כמו שגמרו לא יבנו ואמר יאב לא יגעו לכיב הכך וזה
שאל לקללה ומעשרם לזיב זרעכם מאל להם כי כל יעשם יהיה לבניה
כי לא יבנו ענין זניב שיגבלי יעשם ולא שדכין וירקון ולא ילדו לזה
כי לא ימותו בניהם בחיים שיבנו בחייתם ועל צמיהם אתם כל
ימיהם יהיו חיים כי לא ימותו בעהם בחייהם וכפל העשן במלש והיה
הכך מה שגמל בגלות סכנותה בענין לך מעבדי הפלה מרים יקראו פעמי
מרים ופעמים נגד הם מדברים נאמר נאמר כד פישאן העשן בפשא
ויאמר חמר ונחש עשן לחמו כמנו שהיה לא היה דבר חמר כלל לא יאן
אדם מלשדל כמנו שמשש לא ירעו ולא יאמרו בכל הר קדש והם מכין
ישאל ולמשל הקונה בפחא יהיה בפחא שאל יהיה מלכלו אל וי
שהגם עשן שאל עליו כי עשן חמה כי שאל נאמר עליו במאן ההוא כחלק
הקלן דעה חרי והנה מינו עשן ולא ישאל נחש עקביו כי חמר יי
עשה חמר להוכיח בע דוכו הישעשם להוכיחם על דני המנחם עש

א
הפכ
לכ
חד

מעשים רעים כמו שהוכיחם בתחלה הספר גם כן למה לי רוב זבחים כס' זמ'
השמים כס' כלו וכו' מבורים אתם שהבית שאתם מבינים לי שם זבחים
זני שוכן בה ושיכילנה הבית כמו שמכיל גוף אין זה כי הנה השמים כס' וזמן
הדוס רגלי כמו שזמ' שלמה הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך זך טהוב
אז זני לא צוית על הבית שזמן בו זני ולל על הזבחים שזמן כלם אז לא צוית
אז כני שיכינו ישראל לבם ויהיה להם מקום מיוחד לז' שם לקתפלל ולעלות
עולות וזבחים לעורר לבם לבעי המחשבות הדעות ולשירפם כדמות הדבר
הנשכך על המזבח גם כן כזמר אתם עושים הרע ובעים לביה וזבחים לבעי ולא
שבתם מדעתכם המסדתם הכוונה ואין זה מצוה ואין אתם עושים בזה כצו
אז הכך ואתם מכעיסים אותי בזה לפיכך זמ' השמים כס' ומה שזמ' כס'
לא שיהיה הנה יהגוף שיצב בכס' אז דרך משל כדיך מלך נשוא שבעל כס'
ורגלו בשפתך ומצוה על עמי מה יעשו והכס' צאמה יונת מכובד מן
השפתך לפיכך דמה השמים לכס' והזרץ להדוס ורגלו שהוא השפתך לפי
מה ששמים וזרץ הוא סבה לכל והכל נעשה במצותה ובגדרה והעליונה
א התחתונים ואין זה מקום כפל הענין במלש ואין זה מקום ובלי זה מקום
למנוחה חס' למד השימוש שבה רגלי למנוחה ומה כל זה נלמד שבו
לפי שזמרה השמים כס' והזרץ הדוס רגלי שבהם קדומים כמוע לתבן אז
זני הנה לבדי הקדמון ומדשה את כל אלה השמים וצבאם והזרץ וכל אשר
עליה ויהיו כל אלה זני עשיתם והיו כמו שצוית ונעם כל זה שזמ' רס עפ'
כל רמים זני מצבט א השתלים העננים והחרדים א דברי לקיים מצות
זנפ' שזין מקריבין קרבן מי שזינו חונק גינו צניך קרבן אבל המקריבים
קרבן ומעשיהם רעים אין קרבנם לכצון אבל הם להם לעון נעל זה זמ'
שזמ' השור זמ' שישחט השור להקריבו לפני והוא צדעו הקריב
חושב אנהו בשחטו השור בלא מיכה גיש ומה וכן זמ' השבה להקריבו בלא
עניך כלב להקריבו לפני וכן מעלה מנחה לפני בלא מעלה מנח לפי שם
הכלב והחזיר טמעים וכן מחזיר לבונה בלא מדרך זון ודבר שזמ' לפני

170

עולי הגולה החודים אדוני יי' קול שאנו מעשינו לו ליממה מעשינו
יבא קול שאנו מעשינו ירושלם על גבעה ומגדו והם מניני יי' וכן אמר בנבואה
זכריה ויצא יי' ונפתח בגנים בהם בארם וכל כי פתחם בבית הישועה לשונא
והמעשיל ירושלם להם ולשכא לבעם ואמר זכרי כי הוה טוב וחזק מהנקבה
ובו יאמרו יולדיו יותר מהנקבה כן יהיה גורו בדור שיהיה להם ישועה
והנה אמר בנבואה תחיל ואמר אחד כן היוחל גרץ ואמר כי חלה הטעם כי
הישועה תבא לשכא פתחם בארם תלד הנקבה בארם שיבא לה חבר
גדל קודם שירשלה הישועה בארם שיבא כל ישרא בארם והשכלם שלום
והיה להם מעט זמן כמו חבלי יולדה כמו שאמר חבלי כמעט יגדעו עד יעשו
זרעם כמו שפירשנו וכן אמר בנבואה זכריה ונלכדה בעיר ונשמוגדתי
ואחר החבלים קאה ויצא יי' ונפתח בגנים בהם ואמר לעשר יהיה אור וזוהר
הלילה חמך שחלה ואמר וישבנה וחרם לא יהיה עוד והמלכות זכר
הלידה ואמר בנבואה הפסוק וכן שמה קנה קיפוז והמלכות מי שמה כחמך
היוחל גרץ בא בלשון זכר כמו ולא נשא זרם הגרץ לשבת והוא משל
נמר פועלו והנוסף יוצא בו פעל עומד ויצא העומד יחילו עמים
ולאשה מה החילין והיוצא קולי יחיל מדברי יחילו דוכו בנפער
ומלת היוחל הנם פעול מהיוצא כי ממנו יבנה שכל נמר פועלו הזן
אשר זכר אחר שהמעשיל ציון לאשה יולדה ממנו הזן אשר זכר זולד
כלו גם זכר הזשה נע המשרב ולא זולד גרבה זה לא יתכן וגם לטמ
ציון עד המשרב במלחמה גור ומגור באמר זולד גורו והלידה
היא הישועה גם זכר המוליד ועצמו עש בוא המוליד מכח ההגנים
עד זמן ההוא וזכר מעשר זרם כעדר רכ הגדולה והכבוד והיה
לישכא לבדו ויבא הפסוק כן אמר אלה בפיית עולם מבחשית זמר
וי בדייה רבין לבדו עומדים זך אמר עתיד לבשר גלונתך אמר
אלהך שומח זה ירושלם כל זונה בלוג על דרך כי לא עבדך
זה גרבה ואמר בן בן לפיכך שומח זה שומח בבועה כמו שפירש

בחרבנה והתבללה עליה כן השמחו והשישנה למען התבללה עליה
למען שהיו בשמחה ותינקו ושבגרתם מעבוד תענומיה כי ידעתם
כיהיה במוכלכם מעבוד כמו ואלו מלכים תנקי והיו כמו שד בשרת
והיו על דרך משל ואל תענוג המצו עשן מצויה מצינו עשנו למי מקומו
כמו וצינו ואלו מחמד יקרה כי כה מצאנו הנני נעם איה כנה שלום שיבאו
הגוים מבבל חנה לשלול שלומם ומציעים להם מנחה ומה שאלו כעמל שונם
כמו שהנח לה שונם יבא במענה כן יבאנו להם כבודם וממונם צמירא
ועל הדרך הזה כוש תפיץ ידיו לאהים וינקתם על דרך משל כמו שיוכח
ההיגוק החלב מעין עמלקן המכלו כבול הגוים שלל יענש בהם את שאלו
זוהם להנגק צעקה המשיב זוהם גם כן ליונק כמו שאלו אתה וזהו חזונו
על צד ומשעשעת זוהו על בינה וכל זה ממשיע בדול היונק כן יהיו
זהם מנשגים בגוים וממבדים צלמיני כבוד וגדולה השעשעו
מבטן פועל שלל מוכר פועלו ומבטן פועל שממנו יוצא זה ואלו שונם
יונק על חורפם כלש תענומו מצרה שערע עליו כן תנביא מכם ואלו
הגלגל ובירושלם תגדלו כי שם ידמה כבדי עליכם וזכר הקם ולל הזב למי
שהזעה מעשה לתבנה בדצנים יונק מן הליש וכלים ואלו לצבים ועליו
כעמל כמחנה הפך וזוה נמה כי כמו שהיוגין והדלגה יבאו עמנו וינס בלול
כן כשהשובו לירושלם השמחה והאגון יפיתו עצמם כשזה עבדיו
כמו עש עבדיו שיהיה יד יא עמכם לאודה ועם תנביו לרעה ולזעם
זוהיהם בעלחמה בוג ומגוג וזעם מליע כהוה מעלחמו קמץ נחצו
פיה ית עמנו וזעם וגינתבון כדחלן יזהבין כיהנה יא בלש יבא
כמו שאלו צבוח יתקא וגפיה ממנו עשן ועל גמיו מוכב
מרכבנהו גיור היוולדה מן השמים להשיב צמחה גמיו שלל חנה
עדיין גדול על כל הגוים עתה ישפט בחמה וחמה גדולה מלך כי חמה
לשון חימום כי פציתחמם בעל הכעם בדבר שיכעם בו יהיה כעם גמיו
ועל הדרך הזה ה' למה צדק דומיה ומדוע זה אל פירשו להצער
מן סביב גשו והוא על משקל לבקל כל נכדי תרץ ואם זה בחינה וזה

אחד הנה כי באש יאכלת נשמת עומד והנה קמוץ ואומל כי יהיה נשמת
עם בוג ומלוג כמו שמוצאנו בתורה חזקא ונאמרה להני צדבר וצדס ונחוב
הנה מה שמוצא גיש תרב באחיו כהיה והנה תרב ייא להכל באר טעם
בנבונה זכירה ומספר זה כל המעשים א יושלם למלחמה מהקדשים
כוב מפרשים פיראן לו הנוצרים שהם מתקדשים בידים בשני וערב
שעשין והם קוראין סימן כסול זה בזה בלשון בלע שנתנו ביד והמאמרים
דינו מתקדשים כי הוא מבען בתעלה נמו המתקדשים וכן הנה העשן
בעשן התעלה כמו והתביר בלבבו כי לא היה צורך לא מדור לא מתביר
הוא בעצמו שהוא חושב שיהיה צורך ובן ממחבד ומסכ לתם הוא ומה
בעצמו עבד ונעציר ומינו כי הנה חסר לתם וכן המתקדשים ומצאן עמ
קדושים והם טמאים וכן המתקדשים וכן השמיעאים והמאמרים גופתם
ורומאן המשיך והם טמאים במעשיהם רעים וממנונים והנה הם אומרים
עצמם מהונים ומינים א הגנות בצדקות במעשים גשיר בגנות אחר אחת
בתוך אחר הברכה הגדולה המיוחדת שהיא בתוך הגן הולכים מתריה
נשם דומעם גופם ומעשיהם מכונעים שם בצנות והכרתו אחר והקרי
אחר כלו יהיה מעשן לו ברנה כי מעשן לשון זכר וברנה לשון נקבה ויהיה
אחר אחת אחר המשרות בתוך הגן והנה גין עתה עובדי המשיח אולי
יש בקצנת המיץ זוכלי בעיר בחמיר השקץ והעכבי או השמיעאים
שהם זוכלי השקץ והעכבי יחדו הנמצאים והשמיעאים יסופו מן המלחמה
גוף וממנו כי שפי מלכותם לו גונות בעולם בזמן הזה והוא מלכות
יבועים במרמור דעל ושטקן נחשבות למלכות אחד לפי שלא שלמה
אחר מהן לבדה בעולם והמפשי המסוק עלישכא גינו נכסן כי מינו עשן
הפנשה לא על קערה בימי גוף וממנו גין עתה בישרא זוכלי ציר
התיר נעצדי גשיה ויה דמזמין ודמדכן לגלי טעוהם סיעה
ציר סיעה זוכלי בעיר החמיר שקלא ועכביל נחלם יסופו ממנו ייא
וזכר מעשיהם זכר מהיה עם מעשיהם ומלח שבוניהם הער

הצאה לקבץ את כל הגוים כלו לעמבד שיצאו כל הגוים עם גוג ומגוג
כדי שיאנו את גבורי שוכבד בהם כמו שזכרנו בנבואת יחזקאל ועתה חמיו
בלחייה והוצאתה אותך ואתה עליהם והביא אותך ואת יעלו דברים וכל
לבבך וחשבת מחשבת יעה כמו שזכרנו הנה ומחשבותיהם ואת צט
בעבותת זכריה ואספת את כל הגוים אל ירושלים עמה כי היא יסב ויתן
בלבם לבא לפיכך סמך הנה ואת מעשיהם ומחשבותיהם ואת צאה
על הנהגת כל העת ההיא העתידה וכן את בעבותת זכריה הנהיגם באלה
וכמוהו בחסרון עת הנה צאה ונהיגה שזכרנו בנבואת יחזקאל
ושמרת בהם זאת זהו שזכרנו בעבותת זכריה ועשו המקנה בחוריהן
ולשוננו המע בפיהם זהו הקו שיש בהם הא במחנה גוג ומגוג
ואה שילכו בגוים יהיה עזות על מעשיהם גדול שעשה הא במחנה גוג
וכן שזכרנו מהם פלגים א הגוים הנה שזכרנו כל הנותר מכל הגוים
הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה כי הא יתרום להגיד כבודם בגוים
שלא באו ירושלים והם גיים רחוקים מירושלים שלא שמעו ואלה הפלגים
ובעלי האות ילכו בכל המצות להגיד מושב קטנה הם התיק תוצא
ויין אנך שכתוב כי גוג הוא נשם משך ותגבל גם כן עמל יצאו ומיך
ימנר כי להם יגדו המעידים לא יתכן שלא נשמו במקצת נוסמם הגוים
אם בעלי המחמה ילכו והמעידים יגדו לנשמים באכונה והביאו
ישאל שיהיו נשמים במים הרחוקים שלא עלו עם אחיהם אותם
הגוים אשר בתוכם כשישמעו זה הפלג הגדול שיעשה הא במחנה גוג
יביאו יאכלו במקומים וברכב למענה ליי ויצאו אותם מלובשים בגדי נשים
ויוכבים במקומים ונכבד כמו שזכרנו ישרא המערה ככל נהדר
בית יי כן יבאו הגוים לבישראל בגוים נאמרים ונאמרים ונאמרים
נאות ונבדות ופי צדדים כמו שזכרנו עגלות צד שהרגו כז ממפיין
והם כלים מעצבים מחוצוים שנושמים בע אדם בהם על גבי הצומה
ועושין אותם מצפנים בגוים נאמרים ויהי וצחלון ולמידעם והיו

נתיב שר שהזן מין בהמה לז נודע מצלנו וברכיות הס הנמלים מן
שאר הבהמות שהם קלים בהליכתם עד שמרב מרוצתם ידמה שהם
מרקדים לפיכך נקראו ברכיות כמו ודוד מרכיב שפירושו מרקד
ויהי מרכיב משבח והי ברכיות ובהושבחן על הרקדאי כמו מל
וכן והתפלל על יא כמו א יא וילך אקנה הנמרה על ציהו כמו מל
ביתו נהדו לה וגם מהם מקח כלו מפי מזוהם שהיו משוקעים בין הגנים
בגנים החוקים עד שלא נשמר זכרם ולא עלו עם אחיהם ביהמרא
מהגלות ונתיב שר ששנו קצת מן הדג געכ מהם מקח לטהנים וליוס
אזרם שהיו כבר ממשיחת כהונה ולויה מקח זרם הכהנים להיות
כהנים משותפים לפרע והלויים לשבת כמו הלויים באיר בנמדות ונבליהם
ובדברי זל וגם מהם מקח משהם מביאים אזרם והם בייס לי והזן
מהיכל נזה כהן נזה לוי כגון ששמכו לעבדים ונשחבחו ועל אזרם
נעשו גנים מן אישם גם מהם מקח מן הגנים שהם מביאים מן הארץ
למלך המשיח כל מי שהיה בהם ישרא מן לוי מן טהן גם מהם מקח
מן המביאים ומן המובאים והי נאך מעהון מקרב למימי כהנים ולוי
ומדונ מבי זל פירש וגם מהם מקח לכהנים לעשר הכהנים להיות
להם חומצ ערס ושומצ מים וכן אמר בנבואה מבייה ולמייה כעשר
עיר בבית יא רל הגבעונים שהיו חומצ ערס ושומצ מים כחמדות
הגנים יהיו עובדים הכהנים כי כמשר השמים החדשים קרם
חדשים כי הם עומדים בתדושם ולא יכלו כמו שהיו צינם שחברו
כן הם היום וכן יהיו וכן המדץ עומד בתדושה ולא תכלה שם
שחולדותיה בליס וכן אמר שלמה דוד הולך ודור נא והמדץ לעולם
עומד ופי לפר כי מן סבת קיומם ועמידתם ופי אשר מן עשה
שמן מעמידם בתדושם כן יעמד זרעם של תח שבזרם
שהיה בימיהם הגולה שאל זרעם אחיינם יגל מוצא ואבד
שמים בגלות לא יהיה זה ע בארץ המדב שהיה יומם יעמד

זרעכם תחריכם כל ימי עולם כי ימי השמים על הארץ כי לעולם לא
יגדל שם ישרא' ולא יגלו עוד מעדצם כמו שחשבו א' הגוים שבאו עם
גוג ומגוג להלחם על ירושלה שחשבו להגלותה ישרא' ולקצצ' את
שמים לפיכך זמ' כי כמשי לא יהיה כמו שהם חשבו כי לעולם יעמד
זרעכם בעמוד השמים והארץ והיה מדי חדש בחדשו נטומת חדש
לחדש ומלת די מורה בן ועל התמדות הדבר בלג הכסף וזכר ב'
זמנים הקדושים לקדושים והחוקים לוחוקים כמו משנה לשנה
או יורה לפי ריחוק המרחות וקרבתם לירושלם וכל צדק כל צדקם
ואפי' שזר העמים וכן ייבדך כל צדק שם קדשו והנה ראייה בגבוהות
זכריה כי כל הנותן מכל הגוים קצמים על ירושלם ועל מדי שנה
בשנה להשתחות למלך יא' צבאות ולחוג זה חג הסוכות וטעם
בחג הסוכות כי מלחמה גג ומגוג תהיה בזמנה הזמן ניצחו זורם
הגוים שיבאו להשתחות מחדש לחדש או מעבת לשבת יצאו חוץ
מירושלם בעומק יהושפט לעזוב צבא גוג ומגוג שפשו צמל
ותשבו לעשות כנגדו להגלות ישרא' מעצם ומהיה קדוש ליום
המשפט ונענף שיקצרו ישרא' כמו שכתו וקצרו בית ישרא' למען
טהר את הארץ שבעה חדשים באוהן שבעה חדשים יתנו משפט
הושעים ההם כי תולעתם לא תמות ונשם לא תגבה והאש תהיה לתור
בהם וכן תולעת גם כן תהיה לתור שאל תמות מעט האש והיו דמיון
לכל צדק לזוהם שמים להשתחות ליה' כמו שזמ' יבא כל צדק
להשתחות וטעמו ניצחו בהם במשפט הנבזר להם וימו פגיהם
מלפני תולעים שמוכלים אותם והאש הבוער בהם יעלה במשם האש
ויהיו מימנם להם וילכו מעצמם אחר שימו משפטם לא יוכלו לעמוד
שם שעה מרוב הפרחון מלת דמיון ענינה מימנם וכן לדמיון עולם
ועיקר מלת דמיון היא תולעת מלשון יצול הדם והכלה שכתבנוה נשיין
מפני שגין להם לחה ניצול מצוה יום הדין לפי ששם ישרא' ניצחו הצדיקים

חוץ לירושלם בני בן הנם ושם יראו במושעים זה המושעים המושעים
 ויכל כי זה יהיה אחר החיות המרים ויקיצו גם כן ברשעים ויהיו אחר
 שיקיצו לדיון עולם כמון שבתו בדעא ואחרים אמרו כי ואשם לא ורבה
 רמז לנשמה בהכרזה מעל גייתה אם לא היתה זכה לעלות אל מלכי
 הא השאר אזל גלגל האש ויהיה אם כן כי הולעתם לא המות על הגוף
 שהרי אמר בכגרי האנשים והנבין בעיני מה שפירשנו ויהיה כפסוק
 ויפקון ויחזון כפני בניא חייבין דמורדו במימרי ארי נשמה הון
 לא ימותו ונשמה הון לא תאכיל ויהיו רשעים מתדבין בזה הונס על
 עד דימרון עליהון צדיקין מסתחזין תרג דנקון כמו ב מלות
 הם ונשלים שבת לבויה עולם על ידי חיים צי שמו
 זלה' הן יוגמה השם יפ' זכנו לשמור ולהבין בו וישמרו וכן במחז
 ונהיה מן המרדיוס אל דברו נגלץ בנהבו שנת ונענך יא ביום צה
 ויזכנו לקיים כל דברי התורה ויגאלנו במהרה זמן

עם נשמה שבת לבויה עולם על ידי חיים

אלהינו די אלהינו די אלהינו די אלהינו די אלהינו די
 הנה ויהי נקודים ונשלים לשבת אלה ונתן
 ולל למשן יש ונענך יא ביום צה
 אלהינו די

והכל הביא גם הוא מעט ששלח נחשו להנחה הגוף בבואו
 צימם החל להתבונן מעט בשכל הזנושי ולעמוד בנאור
 הגוף ברוב לשם יא כי לא תפץ בהם ומעט בהם בהנאותה
 העודפות בהענועם זהו מצבור צמנו ומחלביהן ומעט
 זה נישע יא א הצל וא מעטו כי דמה כי לאו לפנוגתו צמנו
 מדורנו מנפץ לא היה שלם כי לא נשתמש בשכל הזנושי כל
 צרכו לפי כמו לפיכך נהרג בזה לו בדם ואם צמאל כי נהרג
 ולא זמל מרת לפי שיש לו הנרג ואין משהו מיתה מבעיות
 הלא גם הנינוב שגב למדו שכל דרך השגבה וגם לא
 בנינו לפתח חמדה יובץ אחי שלל טמיה המצא פתח
 דרך החמדה כמו שגמרו במ לממץ פיתחים לו או פיתח
 המצא לו לפתח המיד הנשל בו בצמבק ובגוף ואין נשוקת
 המותו והשוקתו להשילך כי הוא הנחש המלסיה והמדיח
 וזהו המסול בגם הנצה ולא יעמד עליו גם הנגד עליו
 ואם חמדה לשון נקבה ואם יובץ לשון זכר כי החמדה שזר
 הוא יצר הרע וצניגויה רבה חמדה יובצת אין ענין כלל
 יובץ בתחלה הוא נש כנקבה ולבסוף הוא מתגבר כזכר

לפיכך

מלך ישראל ויהודה

son onze quideux
cette a 510 sa 102
clair

Biblioteca Complutense
Ildefonsina.
MS. Hebreos y Griegos.
E. 1 C. 4. N. 3.

~~94~~

no 2.

117 - no - 28

R. CHAIM
PARAPHRASIS
IN ESAIAN.

M H R